

**ANKARA 24. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
SAYIN BAŞKANLIĞI'NA**

DOSYA NO : 2017/44

ŞÜPHELİLER : 1- Hamdi Akın İpek

2- Cafer Tekin İpek

3- Melek İpek

4- Pelin Zenginer

5- Nevin İpek

6- Ebru İpek

7- Osman Zenginer

VEKİLLERİ :

KONUSU : İddianameye karşı yazılı savunmalarımızın sunulması.

AÇIKLAMALAR

Cumhuriyet Savcısı Musa Yücel tarafından 2014/19687 soruşturmas numarası ile 2014 yılında başladığı anlaşılan soruşturma neticesinde 09.06.2017 tarihli iddianame tanzim edilerek 24. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiş, Mahkeme tarafından da iddianamenin kabulüne karar verilerek Müvekkiller hakkında ceza davası açılmıştır. Söz konusu iddianame tamamen usul ve yasaya aykırı olup, taraflı ve kasıtlı olarak tanzim edilmiş bir metindir.

AÇIKLAMALAR

KOZA İPEK GRUBU VE MÜVEKİLLER HAKKINDA BİLGİ

Merhum Ali İpek tarafından, 1948 yılında kurulan İpek Matbaacılık Şirketi ile ilk faaliyetine başlayan Koza – İpek Grubu; Türkiye’de çok farklı sektörlerde katma değer sağlayan yirmiyi aşkın şirket, vakıf ile üniversiteye ulaşmış, tamamen öz kaynaklarla büyümüş, Türkiye’nin en büyük milli sermayeli gruplardan birisidir.

Koza – İpek Grubu; bilinen en iyi teknolojiyi kullanarak, çevreyle uyumlu, yöre insanına saygılı, şeffaf ve dürüst altın madenciliğinden; petrol, doğalgaz, kömür ve benzeri doğal enerji kaynaklarının yanı sıra yenilenebilir enerji kaynaklarının da araştırılması, geliştirilmesi ve üretilmesi faaliyetlerini yürüten enerji şirketine; doğal, sağlıklı ve katkısız dıda maddelerinin

üreticiliğinden; ilkeli, tarafsız ve kaliteli haberciliğe; huzuru ve sağlığı ön planda tutan, yüksek kalite standartlarında otel işletmeciliğine ve daha onlarca sektöre pozitif anlamda yön vermiştir.

Faaliyete başladığı ilk günden bu yana Türk ekonomisine ve refahına katkı sağlama ilkesini en üst noktada tutarken; yaptığı işlerde en iyi olma hedefini ön koşul olarak belirlemiştir. Koza – İpek Grubu; yıllardır devam ettirmekte olduğu tüm faaliyetlerde; Türk ekonomisine katkıda bulunmayı, yöre insanıyla karşılıklı güven içinde, onların değerlerine saygılı, şeffaf, kalıcı, kaliteli, yaratıcı ve yenilikçi hizmet vermeyi benimsemiştir.

Halen 3 şirketi borsada işlem gören, yaklaşık 5 bin kişiyi istihdam eden Koza – İpek Grubu; sahip olduğu anlayış ve ilkelerle Türk ekonomisine katkı sağlamaya her zaman devam etme amacında olmuştur. Hem Türkiye hem de yurtdışındaki şirketleriyle ekonomik gücü ve faaliyetleriyle globalleşme yolunda önemli mesafeler katetmiştir. Koza – İpek Grubu Olağanüstü Hal gereğince KHK'ların yayınlanmasından önce Türkiye’de şu kurumları bulundurmaktaydı:

- * Koza İpek Holding A.Ş.,
- * İpek Doğal Enerji Kay. Araştırma ve Üretim A.Ş.,
- * Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.,
- * ATP İnşaat ve Ticaret A.Ş.
- * Koza Altın İşletmeleri A.Ş.,
- * ATP Koza Turizm Seyahat Ticaret A.Ş.,
- * ATP Havacılık Ticaret A.Ş.,
- * Bugün Televizyon ve Radyo Prodüksiyon A.Ş.,
- * Özdemir Antimuan Maden A.Ş.,
- * Yaşam Televizyon Yayın Hizmetleri A.Ş.,
- * Koza Prodüksiyon ve Ticaret A.Ş.,
- * Rek-tur Reklam Pazarlama ve Ticaret Ltd. Şti.,
- * İpek Online Bilişim Hizmetleri Ltd. Şti.,
- * Koza – İpek Sigorta Aracılık Hizmetleri A.Ş.,
- * Koza İpek Basın Basım A.Ş.,
- * ATP Koza Gıda Tarım Hayvancılık Sanayi Ticaret A.Ş.,
- * Koza İpek Tedarik Danışmanlık ve Araç Kiralama Tic. A.Ş.,

- * Konaklı Metal Madencilik Sanayi Ticaret A.Ş.,
- * Koza – İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı
- * İpek Üniversitesi

Koza İpek Grubuna bağlı şirketler arasında Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca halka açık şirketler bulunmaktadır. Tüm şirketlerin hesapları yeminli mali müşavirler tarafından tetkik edilip onmaylanmakta ve imzalanmaktadır. Ayrıca tüm grup şirketleri bağımsız dış denetime tabidir. Grup Şirketleri, Uluslararası Akredite bir denetim şirketi olan ve dünyanın önde gelen dört büyük denetim şirketinden biri kabul edilen PricewaterhouseCoopers tarafından denetlenmektedir. Son beş yıla ilişkin denetim raporlarının tamamında, grup şirketlerinin mali tablolarının ve muhasebe kayıtlarının gerçeği yansıttığı açıkça deklare edilmiştir. Koza İpek Grubu şirketlerinin tüm faaliyetleri; tam bir şeffaflık içerisinde, yasalara ve mevzuata uygun şekilde yürütülmekte, tüm hesapları ve kayıtları gerçeği yansıtmaktadır.

İşte bu şirketin ana ortağı olan Müvekkillerimiz gururla bu şirketlere doğrudan veya dolaylı olarak sahip olmuşlar ve Müvekkillerimizden bir kısmı da yönetim kurulü üyelikleri yoluyla bu şirketlerin önemli bir kısmını başarıyla yönetmişlerdir.

Müvekkillerimiz iyi eğitim almış, bugüne kadar herhangi bir suça karışmamış, dürüst, namuslu insanlardır. Toplumda hayırsever ve iyi insanlar olarak tanınmış ve herkesin övgü ve takdirini kazanmışlardır. Bu kimseleri şimdi terör örgütüne üye olmakla suçlamak yani açıkça terörist olarak ilan etmek ne akla ne vicdana sığmaktadır.

SAVUNMALARIMIZ

I- HAZIRLIK SORUŞTURMASI AŞAMASINDAKİ HUKUKA AYKIRILIKLAR

1- SORUŞTURMA HUKUKİ DEĞİL TAMAMEN KONJONKTÜREL SİYASİ SAİKLERLE BAŞLATILMIŞTIR.

Koza İpek Grubu ve müvekkillerin Türkiye’de hedef haline getirilmesi 17-25 Aralık soruşturmalarından sonra Türkiye’deki yaşanan gelişmeler sonrasında bu soruşturmalarla ilgili İpek Medya Grubu gazete ve televizyonlarında haber yapılması ile ilgili hükümet tarafından baskı yapılmış ve Akın İpek’in şahsında İpek ailesine ve Koza İpek grubu şirketlerine karşı kampanyalar başlatılmıştır. Grup şirketlerinin devlet gücü kullanılarak

izinleri iptal edilmeye, tesisleri mühürlenmeye, belirli bir gücün kontrolündeki havuz medyasında Koza İpek grubu şirketleri ve İpek ailesi hakkında iftira kampanyalarına başlanmıştır.

Hemen bunların akabinde de “isimsiz bir ihbar mektubu” ile Maliye bakanlığı emrindeki MASAK’a hemen rapor hazırlattırılmış ve bu rapor bahane edilerek 2014 yılında müvekkiller hakkında haksız ve yersiz yere tamamen politik saiklerle harekete geçilerek savcılık soruşturması başlatılmıştır. Müvekkiller tarafından böyle bir ceza soruşturmasının varlığı ancak Savcılık tarafından şirkete gönderilen bilgi ve belge istemeye yönelik 13.05.2015 tarih ve 71198378-663.05-(2015-19) sayılı yazı ile öğrenilmiştir. Üstelik bu yazı ile kimler hakkında soruşturmaya başlandığı da anlaşılamamıştır.

2- SORUŞTURMANIN DAYANAĞI İSİMSİZ BİR İHBAR MEKTUBU VE SONRASINDA MASAK TARAFINDAN HAZIRLANAN BİR RAPORDUR. ANCAK SORUŞTURMANIN SEBEBİNİ TEŞKİL EDEN MASAK RAPORUNDAKİ GÜNDEME GETİRİLEN HUSUSLARIN HİÇBİRİSİ İDDİNAMEYE SUÇ OLARAK TAŞINMAMIŞTIR. BU DA ASLINDA GERÇEKTE BİR DELİL OLMADAN SORUŞTURMA BAŞLATILDIĞININ EN ÖNEMLİ DELİLİDİR.

İddianamede belirtildiği üzere soruşturmaya başlanmanın gerekçesi MASAK tarafından düzenlenen 04.08.2014 tarih 2014/AR(71) sayılı raporun savcılığa iletilmesidir. Bu rapora bakıldığında ise; Raporun konusunu “Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı’nın 04/05/2014 tarih ve 2036 sayılı görevlendirme yazısında bahsedilen 02/06/2014 tarih ve 1991 sayılı olurları kapsamında basında yer alan Koza Altın’ın 60 Milyon GBP (210 Milyon TL) sermaye ile İngiltere’de 2014 yılında Koza Ltd. Firmasını kurduğu ve madenlerden gelen paranın bu iştirake konularak yurtdışına çıkarılabileceğine ilişkin hususlara ilişkin olarak yapılan analiz ve değerlendirmeler” oluşturmaktadır”denilmektedir. **Oysa ki soruşturmanın başlamasına sebebiyet veren hiçbir husus daha sonra iddianamede yer almamıştır.** SoruşturmatBu bile aslında tek başına ceza soruşturmasının tamamen politik gerekçelerle başlatıldığını, bu sürecin hukuki bir süreç olmadığını maalesef göstermektedir.

Söz konusu iddiaya ilişkin olarak Masak raporunda gündeme gelen hususlarla ilgili olarak kısaca cevaplarımızı sunmakta ve Koza Ltd. hakkında detaylıca bilgi vermekte fayda mülahaza ediyoruz:

KOZA LTD.’NİN KURULUŞU: Koza Ltd., “2006 sayılı Şirketler Kanunu” hükümleri uyarınca, 08956179 sicil numarasıyla, **24.03.2014 tarihinde**, Londra Ticaret Odasına (İngiltere’de Halka açık bilgi kaynağı olan Company House) tescil ve ilan edilmek suretiyle kurulmuş bir ticaret şirkettir. Şirket Merkezi, Londra-İngiltere olup; İngiliz Kanunları ve İngiltere mevzuatına uygun olarak kurulmuştur ve ticari faaliyetlerine bu kapsamda devam etmektedir. Koza Ltd., Türkiye’de faaliyet gösteren Halka Açık, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin % 100 iştiraki ile kurulmuş bir ticari şirkettir.

Koza İpek Grubu, İpek ailesi fertleri tarafından kurulmuş şirketler grubudur. İpek Ailesi; İpek Koza Grup şirketlerinin ve dolayısıyla Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin kurucu ortaklarından. Koza İpek Grubu içerisinde yer alan Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’de, İpek Ailesinin 6 ferdi, kurucu ortak ve hakim hissedar konumundadır.

Haziran, 2012'ye kadar maden ocağı ruhsatları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nden (MİGEM) alınmaktayken; 16.06.2012 tarih ve 28325 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan 2012/15 sayılı Başbakanlık genelgesi ile kamu kurum ve kuruluşlarının sahip oldukları taşınmazların kullanımı; Orman izinlerinin verilmesi, izin sürelerinin uzatılması, kısaca maden ruhsatları ve izinleri ile ilgili tüm tasarruflar, Başbakanlık iznine tabi kılındı. Bu genelge ile madencilik sektörü durma noktasına geldi.

Madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, söz konusu genelgeden kaynaklı olarak, geciken izinler sebebi ile faaliyetini durdurmak zorunda kalınca, Koza grubunun ekip ve ekipmanları atıl kaldı. Koza Altın İşletmeleri A.Ş., işletme faaliyeti durmak zorunda kalmasına rağmen, yüzlerce işçinin maaşını ödemek durumunda kaldı.

Türkiye'de büyük yatırımlar yapan Koza Altın İşletmeleri A.Ş., bu gelişmeler üzerine, yurt dışına açılma planlarını daha uzun vadede düşünülür iken mecburen kısa vadeye çekmek durumunda kalmıştır. Bu anlamda ilk olarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, 28.01.2014 tarihli "özel durum açıklaması" adı altında Kamuoyu Aydınlatma Platformu (KAP)'ta açıklama yapılmış ve yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmaya yönelik işlemlere hız verileceği duyurulmuştur.

Sonrasında, 25.03.2014 gün ve 2014/13 sayılı kararla, yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmak üzere, % 100 Koza Altın İşletmeleri İştiraki olarak İngiltere'de merkezli şirketin kurulması aşamasındaki tüm çalışmaları gerçekleştirmek üzere görevlendirme yapılmış; 24.03.2014 tarihinde, İngiltere'de şirket kurulması için gerekli yasal prosedür ve izin tamamlandıktan sonra, şirketin aktif hale gelebilmesi için gereken sermayenin sağlanabilmesi amacıyla, % 100 Koza Altın İşletmeleri iştiraki olan Koza Ltd.'ye, 60 milyon Pound kuruluş sermayesi transfer edilmesine ilişkin 31.03.2014 gün ve 2014/14 sayılı yönetim kurulu kararı alınmıştır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin halka açık şirket olması sebebiyle, tüm hissedarları ilgilendiren, kuruluş sermayesi transferine ilişkin 31.03.2014 günlü Yönetim Kurulu Kararı, aynı gün KAP'ta duyurulmuştur.

Kısaca toparlamak gerekirse, Koza Altın işletmelerinin Türkiye'deki madencilik faaliyetleri, idari kararlarla durma noktasına geldiğinden; yatırımcıların zarar etmemesi, şirketin uzun ve orta vadeli hedeflerine ulaşabilmesi amacıyla, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştirakiyle Koza Ltd. şirketi kurulmuştur.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulunun yetkisi dahilinde almış olduğu ve KAP'ta bildirim yapılmış yönetim kurulu kararlarına karşı, pay sahiplerinin, SPK'nu ve TTK hükümleri çerçevesinde dava açma hakkı mevcutken, yönetim kurulu kararlarına karşı açılmış herhangi bir dava bulunmamaktadır. Çünkü, yurt dışına açılarak yatırım yapmaktaki tek amacın, şirketin ve dolayısıyla tüm pay sahiplerinin daha fazla kar elde etmesi olduğu, son derece açıktır. **Pay sahipleri bilmektedir ki; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin hisseleri, şirket yöneticilerinin doğru ve yerinde yatırımlarıyla her zaman kar etmiş ve pay sahipleri her daim kazanç elde etmişlerdir.**

KOZA LTD.'NİN KURULDUĞU 24.03.2014 TARİHİNDE, ORTADA NE BİR SORUŞTURMA NE DE BİR KAYYIM HEYETİ BULUNMAKTADIR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş.'NİN KURUCUSU VE HİSSEDARI BULUNAN YÖNETİCİLERİ

TARAFINDAN, TÜMÜYLE ŞİRKET FAALİYETLERİ ÇERÇEVESİNDE, ŞİRKETİN YURT DIŞINA AÇILARAK BÜYÜMESİ GAYESİYLE, KOZA LTD.'NİN KURULMASI YÖNÜNDE KARAR ALINMIŞTIR.

KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş. ve KOZA LTD. ŞTİ.'NİN, ESAS SÖZLEŞMELERİNE DAYALI OLARAK, A GRUBU İMTİYAZLI PAY TESİS ETMESİ, TTK VE SPKn'na TAMAMEN UYGUNDUR.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin esas sözleşmesinin 7. Maddesi, "Yönetim Kurulu Teşkili ve Süresi" başlığını taşımaktadır. Anılan maddede görüleceği üzere, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu üyeleri A GRUBU HİSSEDARLARDAN OLUŞMAKTADIR. Esas sözleşmenin aynı maddesi gereği, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu Başkan ve Başkan Yardımcısı da A GRUBU HİSSEDARLAR OLMAK DURUMUNDADIR. Şirket esas sözleşmesi, şirketin anayasası statüsündedir. Dolayısıyla, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştiraki olan KOZA Ltd. Şti.'nin yönetim kurulunu belirleme yetkisi, A Grubu hissedarlara aittir.

Aynı şekilde, KOZA Ltd'nin ana sözleşmesi hükümleri uyarınca, şirketin yöneticileri A Grubu hissedarlardan oluşmaktadır. Bu iki esas sözleşme karşılaştırıldığında, benzer esas sözleşmeler olduğu ve ikisinde de A grubu imtiyazların tanındığı kolaylıkla görülebilecektir. Daha da önemlisi esas sözleşmenin, 3.2. maddesi uyarınca, A Grubu hissedarların **şirketten kar payı alma hakkı** yoktur. Koza Ltd.'ye ait Hisse Tahsisi Beyannamesi'ni ekinde yer alan Sermaye Beyannamesinde, A Grubu Hisse Sınıfı ile ilgili açıklamada, A Grubu hisselerin, genel kurulda oy hakkı vermediği; temettü alma hakkı bulunmadığı; tasfiye halinde dahi toplam 1 Pound tutarında katılma hakkı verdiği; itfa edilebilir niteliklerinin bulunmadığı açıkça yazılmıştır.

Dolayısıyla, 1,00 £ lık A Grubu hissenin, hiçbir ekonomik değeri bulunmamaktadır. A Grubu hisse, aynen KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.'de olduğu gibi Koza Ltd. Şti.'nin yönetimini belirlemektedir. Başka hiçbir yetkisi ve görevi yoktur. Yönetimi belirleme yetkisinin A Grubu hissedarlarda olmasının ise, ne TTK anlamında ne de 2006 sayılı İngiltere Ticaret Kanunu anlamında herhangi bir engel bulunmamaktadır.

Türkiye'de faaliyet gösteren, halka açık tüm şirketlerde, yönetim yetkisi A Grubu hissedarlara aittir. Aynı şekilde, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nde de yönetim yetkisi, Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in aralarında bulunduğu, şirketin kurucusu İpek Ailesi fertlerine ait A Grubu hissedarların elindedir. Kuruluşundan bugüne, yönetim şekli ve A Grubu hissedarlık statüsü hiç değişmemiştir. Halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin, A Grubu hisse sahibi ve şirket kurucusu İpek Ailesi tarafından yönetildiği, başta SPK olmak üzere tüm yatırımcılar tarafından bilinmektedir.

Halka Açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ni A Grubu hissedarların yönetiyor olması ve şirket yönetiminin A Grubu hissedarlarca belirleniyor olması, küçük yatırımcıyı koruma amaçlıdır. Koza Ltd'yi Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'den ayrı düşünmek mümkün değildir. Koza Altın İşletmelerinin % 100 iştiraki olan Koza Ltd.'nin A Grubu hissedarlarca yönetilmesindeki tek gaye, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. pay sahiplerinin zarar görmesini önlemektir. Şirket yönetiminde değişiklik olması, halka açık şirketlerde, pay sahibinin hissesini satmasına haklı bir gerekçe teşkil etmektedir. Pay sahipleri ve özellikle de küçük hissedarlar, şirket yöneticilerine duydukları güven çerçevesinde yatırım yapmakta ve hisse satın almaktadırlar.

Koza İpek Holding ve bağılı şirketleri kamu şirketi veya kamu ortaklığı olan şirketler değildir. Kurucu ve ana hissedar, İpek ailesinin sahibi olduğu ve kontrol ettiği özel ticari şirketlerdir. Şirketlerin hissedarları vardır. Hissedarlarının da yasal haklarını yasal yollarla arama imkanı, yolu ve bunun yasal sureleri mevcuttur. Ne kayımlık müessesesinin, ne SPK'nın ne de başka bir kurumun, ticari şirketleri, sahibi gibi yönetme hak ve yetkileri yoktur. Kayımlar, kendilerini pay sahibi yönetici gibi görmekten vazgeçmeli yasal sınırdaki hareket etmelidir. SPK da şirketlerin sahiplerinin genel kurulda verdiği kararlara, atadığı yöneticilere ve sahipleri tarafından atanmış yöneticilerin yasal mevzuat içindeki kararlarına müdahalede bulunamazlar. Aksi şekilde davranılması, teşebbüs hakkının ve özel mülkiyet hakkının ihlali neticesini doğurur.

KOZA LTD.'NİN KURULUŞU VE KOZA LTD.'NİN YÖNETİMİ İÇİN İMTİYAZLI PAY TESİSİ, SPKn 21. MADDE KAPSAMINDA ÖRTÜLÜ KAZANÇ OLARAK NİTELENDİRİLEMEZ.

Koza Ltd. ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yasalara uygun olarak kurulmuş ve bu çerçevede faaliyetlerini devam ettiren iki ayrı tüzel kişiliktir. Koza Ltd., % 100 pay sahipliği ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin iştirakidir. Koza Ltd.'nin yönetiminde, imtiyazlı pay sahiplerinin bulunması, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin sahipliğini etkileyen bir durum değildir. Nitekim, yukarıda da arz ettiğimiz üzere, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, kuruluşundan kayyım atama tarihine kadar, A Grubu İmtiyazlı hissedar Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK tarafından yönetilmekteydi. İmtiyazlı hissedarlarca şirketlerin yönetilmesinde TTK ve SPKn'na aykırı hiçbir durum söz konusu değildir.

Sayın Savcılık Makamının, söz konusu hukuka aykırı işleminin temelinde 2 vakıa bulunmaktadır:

- * Yurtdışında Koza Ltd.nin kurulması. Kuruluş sermayesi olan 60 milyon Pound örtülü kazanç olarak nitelendirilmektedir.
- * Koza Ltd'nin yönetimi için imtiyazlı payların tesisi örtülü kazanç aktarımı olarak nitelendirilmektedir.

Dayanılan bu iki vakıa da tamamen hukuka uygun ve yasal bir durumdur. Koza Ltd'nin kurulması için, tümüyle hakim hissedar olan Koza Altın işletmeleri AŞ'den sermaye tahsis edilmesi örtülü kazanç olarak nitelendirilemez. Bu nitelendirmenin, hukuken kabul ve izah edilebilir hiçbir tarafı yoktur. Yukarıdaki iki vakıayı aşağıda açarak izah etmemiz gerekir.

Yurtdışında Koza Altın İşletmelerine Bağlı Bir Şirketin Kurulması Yasak mıdır? Halka açık da olsa bir şirketin kendisine bağlı şirketler oluşturması son derece tabiidir. Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuatı da bunu yasaklayan bir düzenleme içermemektedir. Aksine düzenlemenin de zaten olamayacağı açıktır.

Kaldı ki, yurtdışında bir şirketin kurulmasına ilişkin karar, Koza Altın İşletmeleri AŞ.'de usulüne uygun olarak alınmış ve Kamuyu Aydınlatma Platformu'nda duyurulmuştur. Yukarıda izah ettiğimiz üzere, madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin ülke içinde geciken izinler sebebi ile faaliyetini durdurmak zorunda kalınca, Koza grubunun atıl kalan ekip ve ekipmanları kullanabilmek ve yüzlerce işçisinin maaşını ödeyebilmek için faaliyetini yurtdışına kaydırma kararı almıştır.

Koza Ltd.nin Yönetimi İçin İmtiyazlı Paylar Tesis, Örtülü Kazanç Aktarımı Sayılır mı?

Öncelikle belirtelim ki, Koza Ltd., halka açık bir şirket değildir. Halka açık şirket olan Koza Altın İşletmeleri Ltd.nin iştirakidir. Ayrıca imtiyazlı payların tesisi de Kanun’ca yasaklanmamıştır. Koza Ltd.’de Hamdi Akın İpek ve Tekin İpek lehine tesis edilen imtiyazlar öncesinde de Akın İpek ve Tekin İpek, Koza Ltd.nin yönetimini elinde bulundurmakta idi.

Koza Ltd.’de tesis edilen imtiyazlı paylar ve buna ilişkin Kamuyu Aydınlatma Platformunda yapılan açıklamalarla ortaklardan gizlenen bir işlem olmadığı gibi yasaklanan bir işlem de tesis edilmemiştir. Bu durumda şu soruları yönelterek Sayın Savcılık Makamının yaptığı işlemin ne denli sakat olduğunu ortaya koymak istiyoruz:

- * Bir şirketin yönetiminde, doğrudan ve dolaylı olarak hakim ortak olan pay sahiplerinin yönetimde olması kadar tabii ne olabilir?
- * İmtiyazların tesisinden önce de zaten Yönetim kurulu üyesi olan Hamdi Akın İpek ve Tekin İpek’e sadece yönetimi belirleme yetkisi veren iki adet imtiyazlı payın tahsisıyla nasıl bir kazanç aktarımı yapılmıştır?
- * Halka açık şirketlerin birçoğunda şirkette hakim hissedarlar lehinde yönetimde imtiyazlar tesis edilmiştir. Bu şirketlerin hepsinde örtülü kazanç aktarımı vardır denilebilir mi?
- * Halka açık ortaklıklarda bile imtiyazlı payların oluşturulabileceği SPK.m. 18, m. 23, m. 26, m. 28 ve m. 48’de açıkça belirtilmiş iken, Kurul, nasıl olur da bunu örtülü kazanç aktarımı sayabilir?

Örtülü Kazanç Aktarımı nedir ne değildir? Örtülü kazanç aktarımı, Sermaye Piyasası Kanunu’nda düzenlenmiştir. Madde 21/1’de: ***“Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır.”*** denilmektedir.

Sadece Kanun metnini incelediğimizde dahi, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için şu unsurların bulunmasının şart olduğu görülür:

- a. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- b. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- c. Kazanç aktarımının yapılması şarttır.
- d. Bu kazanç aktarımının piyasa teamüllerine aykırı olması da gerekir.

Bu çerçevede belirtmeliyiz ki her işlem, SerPK.m.21 anlamında örtülü kazanç aktarımı olarak değerlendirilemez. Kaldı ki, aşağıda tafsilatıyla arz edeceğimiz gibi; **örtülü kazanç aktarımından bahsedilebilmesi için öncelikli şart kazancın aktarılmasıdır. “KAZANÇ AKTARMA İHTİMALİ”** denilerek, SPK’nu 21. maddedeki şartların gerçekleştiğini ileri sürmek; tamamen hukuka aykırı bir durumdur.

Eğer bir kazanç yoksa, bir aktarım söz konusu değilse ya da var da piyasa teamüllerine aykırılık söz konusu değil ise bu halde SerPK.m.21 uygulanamaz.

Yönetici ataması örtülü kazanç aktarımı olabilir mi? Sermaye Piyasası Kurulu kararı, örtülü kazanç aktarımına dayanmakla birlikte örtülü kazanç aktarımının varlığını asla tartışmamış ve değerlendirmemiştir. Yukarıda unsurlarını verdiğimiz örtülü kazanç aktarımı işleminin varlığı için gösterilen tek delil, Koza Ltd'ye yönetim kurulu atanmasıdır. Sermaye Piyasası Kurulu'nun ulaştığı bu sonuç hukuken kabul edilemez.

Şirketlerin kurucusu İpek ailesi ve özellikle de Koza İpek Holding, Koza Altın İşletmeleri'nin doğrudan ve dolaylı olarak hakim hissesine sahiptir. Yani zaten yönetim kurulunu atayabilecek bir oy ve sermaye gücüne sahiptir. Hal böyle olunca esasen birçok şirkette olduğu üzere, oy ve sermaye gücüne sahip hissedar/ların kendi istediği ve seçtiği kişiyi ya da kişileri, yönetim kuruluna seçtirmesi kadar tabii bir şey olamaz.

Kaldı ki, anonim şirketler, sermaye ve oy çoğunluğunun yönetiminin esas alındığı bir şirket türüdür. Koza Grubuna, hiç de hak etmediği şekilde kayyım ataması yapılan kadar –tabii olarak– halka açık ve kapalı bütün şirketler Hamdi Akın İpek, Cafer Tekin İpek ve diğer İpek ailesine mensup kişiler tarafından yönetilmekte idi.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'na göre şirketlere ortak olanlar Yönetim Kurulu olarak atanabileceği gibi ortak olmayanlar dahi yönetici olarak atanabilmektedir. Görüleceği üzere, bir şirkete yönetici atanmasında Kanun'lar, ortak olanlar kadar ortak olmayanların da atanabilmesine imkan vermektedir (TTK.m.359). Bu çerçevede ortaklıkta sermaye ve oy çoğunluğuna sahip olan iki kişinin (Akın İpek-Tekin İpek) yönetici olması kadar tabii bir şey yoktur.

Yine belirtmek gerekir ki, yönetim kurulu, Sermaye Piyasası Kurulu'nun belirttiğinin aksine şirketin sahibi değildir. Yönetim kurulu ya vekalet akdine ya da hizmet sözleşmesine göre şirketi sadece yönetmeye memurdur. Yoksa yönetimin seçilmesi ile, şirketin malvarlığının yöneticiye tahsis edilmiş olmaz.

Usulüne uygun kurulmuş bir şirket tüzel kişiliğinin kuruluş sermayesi, nasıl olur da örtülü kazanç olarak nitelendirilir ve iadesi istenebilir? Koza Altın İşletmelerinin A.Ş., % 100 hissedarı olduğu Koza Ltd. Şti.'ye, kuruluş sermayesi olarak 60 milyon Pound tahsis etmiştir. SPK'nın soruşturmaya konu kararından anlaşıldığı kadarıyla, şirketin kuruluş sermayesinin, müvekkillerim Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek tarafından Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ne iade edilmesi istenmektedir.

Böyle bir talebin hukuki dayanağı bulunmamaktadır. Koza Ltd. başlı başına, ayrı bir tüzel kişiliktir. Kuruluşu, İngiltere Ticaret Kanununa dayanmaktadır. Bir şirketin, sermayesinin iadesi şeklinde verilen bir karar, hangi meri mevzuata dayanmaktadır? Şirketin tasfiyesi mi istenmektedir? Hangi hakla ve yetkiyle istenmektedir? SPK bu yetkiyi nereden almaktadır? Kurulmuş bir ticari şirkete tahsis edilen sermayenin, Türk hukuku ve mevzuatı kapsamında dahi bu şekilde iadesi mümkün değilken, İngiltere yasalarına göre kurulmuş bir şirketin sermayesinin iadesine SPK nasıl karar vermektedir?

Koza Ltd. Şti., bir tabela şirketi değildir. İngiltere'de tabela şirketi kurulması da zaten mümkün değildir. Yasalar ve denetimler son derece sağlam ve sıkıdır. Koza Ltd.'nin

İngiltere’de yürüttüğü projeler ve kurduğu iş ortaklıkları mevcuttur. Tüm bu projeler ve kurulan ortaklıklar kapsamında, taahhütleri ve sorumlulukları bulunmaktadır. Sermayenin iade edilmesi gibi hukukta yeri olmayan bir karar, tüm şirket faaliyetlerinin durdurulması anlamına gelmektedir ki; bunun hukuki sorumluluğu son derece ağırdır. SPK kararı, Anayasal “teşebbüs hürriyetinin” açıkça ihlali niteliğindedir.

MASAK tarafından hazırlanan 04.08.2014 tarihli mezkur raporun sonuç kısmında bu iddia ile ilgili olarak sadece "İngiltere’de 60 Milyon GBP ile şirketin kurulmuş olmasının bu sermayenin Türkiye’yi terk etme eğiliminde olduğu, dolayısıyla konunun Savcılık Makamınca değerlendirilmesinin gerektiği" ifade edilmiştir.

Bununla birlikte daha sonra Maliye Bakanlığı Vergi Müfettişliği’nden Savcılık Makamının 11.11.2015 tarih ve 2017/119687 sayılı yazısı ile 4 numaralı maddesinde yazı ekinde gönderilen bu bilirkişi raporunun değerlendirilerek düzenlenecek raporun Savcılık Makamına iletilmesi talep edilmiştir. Maliye Bakanlığı Vergi Müfettişliği tarafından bu konuda hazırlanan raporda ilgili bilirkişi raporunda yer alan hususların doğru olmadığı ve gerçeklerle uyuşmadığı açıklıkla ifade edilmiştir.

Nitekim Savcılık Makamının talebiyle hazırlanan raporda bilirkişi raporunda bahsi geçen tespitlerin gerçek durumla uyuşmadığı aşağıdaki ifadelerle açıklıkla dile getirilmiştir:

1- Koza İpek Basın ve Basım San. Tic. A.Ş.’nin Hisse Devir Bedeline İlişkin Değerlendirme:

.....yapılan hisse devir işlemlerinin fiktif olduğuna dair herhangi bir husus tespit edilmemiştir.

2- Koza İpek Grubu Bünyesinde Bulunan Bazı Şirketlerin Yönetim Kurulu Karar Defterlerinde Bazı Usulsüzlükler Olduğuna Dair Değerlendirme:

.....Dolayısıyla Bilirkişi raporunda yer verilen yukarıdaki tespitlerden birbirine benzemeyen imzalar dolayısıyla kriminal araştırma yapılması gerektiği tespiti dışındaki hususların yaptırımlarının idari para cezasını gerektirmesi nedeniyle aklama suçunun öncül suçunu teşkil edebilecek herhangi bir suç oluşmamaktadır.

3- Koza İpek Holding A.Ş.’nin El Konulan Verilerinde Tespit Edilen Aidat Ödemeleri Başlıklı Dökümanlara İlişkin Değerlendirme:

.....Yukarıdaki dökümler excel-word vb. dökümler olup anılan tutarların şirket yasal kayıtlarına yansıtıldığına dair herhangi bir tespit yer almamaktadır. Bahsedilen paralel kayıt sisteminden ne kastedildiği anlaşılamamaktadır.

4- Koza Altın İşletmelerinin Transfer Fiyatlandırması Yoluyla Örtülü Kazanç Aktardığı'na Dair Değerlendirme:

Bilirkişi Raporu'nun III/C bölümünde (sayfa 15-17); "Koza Altın İşletmelerinin halka arz maliyetlerinden olan kayıt ve kota ücretlerinden ortaklara gider yazılamayacak bir parasal değeri şirket matrahından kanunen kabul edilmeyen gider olmasına rağmen indirim konusu yapmış ve ortaklarına 1.288.800 TL örtülü kazanç aktarımı yapmıştır." tespiti yer almaktadır.

Raporda yukarıdaki açıklama dışında 1.288.800 TL'ye nasıl ulaşıldığına dair, ortaklardan alacaklardan hesabının 1.289.101,24 olması gerektiği halde 301,24 TL olduğunun ifade edilmesinden başka bir açıklama yer almamakta ve konuya ilişkin herhangi bir ek de bulunmamaktadır.

Konuyla ilgili olarak Bilirkişi Şafak Ertan ÇOMAKLI'dan telefon aracılığıyla dört kez bilgi istenilmesine rağmen bilgi alınamamıştır.

Öte yandan Müfettişliğimizce Koza Altın İşletmelerinin 2010 yılı ortaklar cari hesapları ile kayıt ve kota giderlerine temas edebilecek gider hesapları incelenmiş olup bahsedilen tutara temas edebilecek veriye ulaşılamamıştır. Bu nedenle konu hakkında değerlendirme yapılamamaktadır.

5- Koza Altın İşletmelerinin Modernizasyon İçerikli Yatırım Teşvik Belgesini Komple Yeni Yatırım Olarak Değerlendirmesine İlişkin Husus:

Bilirkişi Raporu'nun III/D bölümünde (sayfa 18-19); "Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından Hazine Müsteşarlığı'ndan alınan 7 Haziran 2010 tarih ve B96143 nolu yatırım teşvik belgesinin modernizasyon kapsamında alındığı ancak modernizasyon dışında farklı bir fiil durum ile teşvik kapsamında finansal açıdan önemli avantajlar sağlayan 'komple yeni yatırım' varmış gibi muhtemel bir gelir dizaynı yapıldığı; yatırım teşvik belgesi Maliye İdaresine sunulurken yapılan hesaplamalarda yatırımın modernizasyon olarak değil komple yeni yatırım olarak yansıtıldığı; teşvik belgesinin resmi gayesi dışında kullanılarak çıkar elde etmek maksadıyla kamu kurumu aleyhine şirket lehine haksız menfaat temin edilmiş ve aynı zamanda harcama kalemi oluşturularak kurum tüzel kişiliği bünyesinde finansal rant elde edildiği; bu durumun VUK'un 359'uncu maddesinde düzenlenen vergi kaçakçılığı suçlarını, TCK'nın 158'inci maddesinde düzenlenen kamu kurumu aleyhine dolandırıcılık suçunu oluşturduğu ve konunun SPK mevzuatı açısından da suç oluşturabileceği" sonuçlarına varılmıştır.

Dolayısıyla devletin düşük vergi uygulamak suretiyle yatırımlara sağlayacağı katkı tutarı tevsi ve komple yeni yatırımlarda farklı değildir. Ancak teşvik, tevsi yatırımdaki hesaplama nedeniyle daha uzun sürede elde edilmekte, kümülatifte ise değişme olmamaktadır.

Esas itibarıyla dönemsel farklılık nedeniyle devletin faiz geliri kaybı olmakla birlikte vergi ziyayı oluşmamaktadır. Nitekim bu durum KVK'nun 32/A maddesinde öngörülmüş olup maddeye aykırılığın yaptırımını nedeniyle vergi ziyası cezası uygulanmamaktadır.

Yukarıda örnek benzeri durum Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin 2011-2012 yıllarında gerçekleşmiş ve eleştiriye konu olmuştur. Ancak eleştiri konusu durum 5549 sayılı Kanun kapsamında herhangi bir suç oluşturmamaktadır.

6- 2010 Yılında Koza İpek Holding'in Yararlandığı KVK M.5 İstisnasına İlişkin Husus

Diğer taraftan bilirkişi raporunda banka hesabına satış işleminden kaynaklı gelen tutarlar için *“ancak bu rakamın tamamının kanunların amir hükümleri doğrultusunda belirtilen yasal amaçlarda kullanılmadığı, muvazaa ve peçeleme marifetiyle bu paranın önemli bir kısmının nakit kullanıma sunulduğunun görüldüğü, söz konusu rakamın bulunduğu Akbank nezdindeki hesaba ilişkin çok sayıda işlemin varlığının istisna kapsamına alınan rakamın nerelerde kullanıldığına dair detay vermeye imkân tanımadığı”* açıklaması yer almaktadır.

Holding'in bahsedilen satış işlemi neticesinde hesaplarına giren tutarları nerelere kullanıldığı yasal defterleri ve banka hesapları karşılıklı kontrol edilmek suretiyle tespit edilmiş olup yapılan transferlerin önemli tutarları aşağıda yer almaktadır:

Dolayısıyla yapılan harcamaların mahiyetinin yasal defterler ve banka hesaplarından takip edilebildiği görülmektedir.

Yine bahsedilen tutarın istisna amacı dışında kullanıldığı hususu açısından KVK 5/1e maddesi ve ilgili tebliğ açıklaması dikkate alındığında elde edilen satış kazancı istisnasının özel fon hesabında tutulması gerektiği sermayeye ilavesi dışında herhangi bir hesaba aktarılmasına izin vermemektedir. Holding'in 2011 yılı yasal defterlerinde aşağıda yer alan kayda göre iştirak hissesi satış kazancı sermayeye ilave edilmiştir.

7- 2010 Yılında ATP İnşaat San. ve Tic. A.Ş.'nin Yararlandığı KVK m.5 İstisnasına İlişkin Husus:

Bilirkişi Raporu'nun III/F bölümünde (sayfa 22-23) yukarıda yer verilen III/E bölümündeki aynı tespitler ve değerlendirmeler ATP İnşaat ve Ticaret AŞ için de yer almaktadır. ATP İnşaat'ın yararlandığı istisna tutarı 231.430.335,86 TL ve yıl sonu banka ve kasa hesapları toplamı 79.984.311,80 TL olarak yer almaktadır.

Bir önceki bölümde belirtildiği üzere satış kazancı istisnasına ilişkin şirketin işlemleri KVK'nun 5/1-e maddesine uygun olarak gerçekleşmiştir.

Benzer şekilde ATP İnşaat'ın banka hesapları ve yasal defterleri üzerinden 2010 yılında banka hesaplarına yukarıdaki işlem dahil gelen ve giden önemli tutarlar aşağıda yer almakta olup para hareketlerine ilişkin şüpheli husus görülmemektedir.

Dolayısıyla yukarıda detaylarına yer verilen iştirak hissesi satışına ilişkin şüpheli bir husus tespit edilmemiştir.

8- 2011 Yılında Koza İpek Holding'in Zararlı Hisse Satışları Nedeniyle Transfer Fiyatlandırması Yoluyla Örtülü Kazanç Aktarımı Yaptığına İlişkin Husus:

Bilirkişi Raporu'nun III/G bölümünde (sayfa 24-26); "2011 hesap döneminde Koza İpek Holding yasal defterlerinde kayıtlı olan Doğu Anadolu Maden Arama ve Sondaj AŞ'ye ait 17.843.139,33 TL tutarındaki iştirak hisselerinin Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye satışı 2.390.828 TL'den yapılmış ve 15.452.311,33 TL zarar yapıldığı, satış bedeline binaen alınan senedin gerçek tahsilat durumunu yansıtmadığı ve muvazaalı olduğu, hisse senetlerinin ödemesi yapılmadığından aslında satışın fiilen gerçekleşmediği ancak gerçekleşmiş gibi gösterildiği, ilişkili şirketler arasında gerçekleşen işlemde örtülü kazanç aktarımı yapıldığı, durumun SPK'nun 110/1-b,c ve TCK'nun 155/2'nci maddeleri uyarınca suç oluşturduğu" değerlendirmeleri yer almaktadır.

Yukarıdaki açıklamalar ışığında; bilirkişi raporunda geçen ödemenin yapılmadığı ve satışın fiilen gerçekleşmediği hususlarının yersiz olduğu; bahsedildiği şekliyle düşük bedelli satışlar olsa bile hisse satışı gerçekleştiren ATP İnşaat ve Koza İpek Holding şirketlerinin halka açık olmaması nedeniyle konunun SPK mevzuatında yer alan transfer fiyatlandırması hususuna temas edecek noktasının bulunmadığı; söz konusu mevzuat aykırılığının ancak Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin emsaline nazaran yüksek bedelli hisse alması durumunda anılan şirket açısından gerçekleşebileceği, bununla birlikte bu ihtimalin gerçekleşmesinin Doğu Anadolu Maden Arama AŞ'nin değerlendirme raporu, bilanço ve devir öncesi mizan verileri dikkate alındığında mümkün görülmediği sonucuna varılmıştır.

Diğer taraftan KVK'nun 5/1-e ve 5/3'üncü maddeleri uyarınca iştirak hisseleri satış zararı olan 15.452.311,33 TL'nin %75'lik kısmının kurumlar vergisi matrahından indirim konusu yapılmasının vergisel olarak eleştiriyi gerektirmesinin muhtemel olması nedeniyle Vergi Denetim Kurulu Başkanlığı'na 04.05.2016 tarih ve 71198378-663.05[2015-19]-5220 sayılı yazı yazılmış olup konuyla ilgili Koza İpek Holding AŞ nezdinde inceleme yapılması gerekliliği bildirilmiştir.

9- 2011 Yılında ATP İnşaatın Yaptığı Danışmanlık Ödemelerine İlişkin Husus:

Yukarıda yer verilen 15 kişiye ait hesap hareketlerinde ATP İnşaat'tan alınan tutarların kullanımı görülmektedir. Anılan kişilerin ATP İnşaat'tan gelen tutarları kullanmaları aşamasında alınan tutarların şirkete geri dönmesi ya da şüpheli biçimde kullanıldığına ilişkin bir husus tespit edilmemiştir. Bilirkişi raporunun bu konu kapsamındaki açıklamaları hakkında aklama suçu açısından eleştirilecek husus bulunmamaktadır.

10- 2011 Yılında Koza İpek Holding'in Kazancından Daha Çok Bağış Yaptığına İlişkin Husus:

Kurumlar Vergisi Kanunu uygulamasında, yukarıda detaylarına yer verilen bağışlar ticari kazanç açısından öncelikle gider kaydedilip daha sonra beyanname üzerinde kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınır. Bunlardan mevzuatın izin vermiş oldukları, beyanname üzerinde vergi matrahından indirilebilecek kısım olarak dikkate alınırlar. Bu kapsamda KVK'nun 10/1-ç maddesi dolayısıyla üniversiteye yapılan aşağıdaki bağışlar beyanname üzerinde indirim olarak dikkate alınmıştır.

Yukarıdaki indirim, aşağıda yer verilen 2547 sayılı YÖK Kanunu'nun 56/1-b ve Ek 7'nci maddeleri uyarınca yapılmış olup, öngörülen indirimde herhangi bir sınır olmadığından konunun aklama suçu açısından eleştirilecek noktası bulunmamaktadır.

11- SPK Mevzuatı Kapsamındaki Insider Trading Hususu:

Bilirkişi raporunun III-J (sayfa 32-34) bölümünde; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin aramalarda elde edilen dijital verilerinde kendi iç yazışmalarında birbirlerini uyardıklarının görüldüğünden hareketle manipülatif hareketler ve "insider trading-içeriden öğrenilen bilgi" kapsamında düşük bedelle alınan hisse senetlerinin basın yayın kuruluşlarında çıkan haberler neticesinde hisse bedellerinin yükselmesinin ardından elden çıkarıldığı ve bu şekilde küçük yatırımcıların zarara uğratıldığı ifade edilmektedir. Konu ile ilgili eklere bakıldığında bahsi geçen açıklamaların yer aldığı gazete kupürleri ile üst düzey iki yöneticinin e-maili görülmektedir. Konunun savcılık makamının da uygun görmesi halinde SPK mevzuatı açısından değerlendirilmesi yerinde olacaktır.

12- Fetö İle İrtibatlı Dernek Vakıf veya Kuruluşlara Para Aktarımı Hususu:

Savcılık Makamının 11.11.2015 tarih ve 2014/119687 sayılı yazısında; yazıda belirtilen 30 kişinin FETÖ ile irtibatlı dernek vakıf veya kuruluşlara para aktarımı yapıp yapmadıkları, yapılmış ise örgüt faaliyetleri kapsamında değerlendirilip değerlendirilmediğinin araştırılması istenmiştir.

Müfettişliğimizde FETÖ ile irtibatlı dernek vakıf veya kuruluşlara ilişkin bir liste bulunmadığından söz konusu taleple ilgili herhangi bir işlem yapılamamıştır. Bununla birlikte 2014/156758 no.lu soruşturma dosyasında adı geçen kuruluşların bankalar nezdindeki hesapları üzerinden yapılan incelemede bilgi istenilen kişilerin bahsi geçen kuruluşlara para aktardığına ilişkin bir husus tespit edilmemiştir.

Böylece MASAK tarafından aslında soruşturmanın başlatılmasına sebebiyet teşkil eden hususların gerçek olmadığını yine MASAK tespit etmiştir.

Gereksiz yere devletin imkanlarını kullanan ve haksız ve yalan yere suçlamalar yapan MASAK raporunu hazırlayan ve onaylayan ilgililer ile ilgili görevi kötüye kullanma ve iftira suçlarından savcılığa suç duyurusunda bulunması gerekecektir.

3- MÜVEKKİLLERE AİT ŞİRKETLERDE VE KONUTLARDA YAPILAN ARAMA HUKUKA AYKIRIDIR.

Müvekkil Akın İpek'in 30.08.2015 tarihinde iş toplantıları için İngiltere'ye gitmesini fırsat bilen savcılık hemen 31.08.2015 tarihinde Sulh Ceza hakimliğine müracaat ederek Akın İpek'e ait konutta ve Müvekkillere ait tüm şirketlerde arama ve el koyma işlemi yapılması talep edilmiştir. Bu talep süratle dosya incelenerek **aynı gün içerisinde** Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Mustafa Çorumlu) tarafından 2015/3353 D.İş sayılı dosyadan yalnızca ***“somut delillere dayalı kuvvetli şüphe olması”*** gerekçesiyle kabul edilmiş ve 01.09.2015 tarihinde haksız arama ve el koyma işlemi başlamış ve daha sonra Ankara 2. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Mustafa Çorumlu) tarafından 2015/3413 D.İş sayılı dosyadan alınan 03.09.2015 tarihli ve Ankara 4. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Abdurrahman Gün) tarafından 2015/3396 D.İş sayılı dosyadan alınan 07.09.2015 tarihli kararlar ile bu kararlarda **herhangi bir delil veya gerekçe gösterilmeksizin** sırf Savcılığın talebini kabul ederek arama kararlarının günlerce uzatılmasına karar verilmiştir. Daha sonra da ve Ankara 2. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Yunus Süer) tarafından 2015/3413 D.İş sayılı dosyadan alınan 03.09.2015 tarihli yeni bir arama kararı ile de Koza Altın İşl. A.Ş. ve Koza Anadolu Metal Madencilik İşl. A.Ş.'nin adreslerinde tekrar arama yapılmasına ve el koymaya karar verilmiştir. Bu arama kararına bakıldığında ise tek gerekçe bu iki şirketin ***“gelir gider faturalarına el konulması”*** olduğu görülecektir. Oysa ki söz konusu faturaların hepsi devletin elinde bulunmakta, her yıl vergi dairelerine verilen beyannamelerin ekinde bu gelir ve gider faturalarının tamamı mevcuttur. Ayrıca Şirkete müzekkere yazılıp bu belgeler istense kendilerine verilebilecekken arama ve el koyma kararı verilmesi ölçsüzce ve hukuka aykırı olarak işlemler yapıldığını göstermektedir.

Bu haksız ve hukuksuz arama kararları ile günlerce arama yapılmış ve önce suç uydurulmuş sonra da buna ilişkin delil toplamak amacıyla arama ve el koyma işlemleri gerçekleştirilmiştir.

Arama kararı talep edilmesine ilişkin müzekkereye bakıldığında ise yalnızca şu somut delillere dayanılmış ve (İpek Grubu şirketlerinin mali tablolarında ve banka hareketlerinde ticari hayatın olağan akışına uygun olmayan şüpheli farklılıklar olduğu, ticari hayatın gerekleri ile açıklanamayan kazançlar ile para hareketlerinin bulunduğu,söz konusu grubun fikir ve eylem birliği içerisinde Fethullah Gülen grubuna finansman sağlamak, söz konusu grubun mali kaynaklarını gizlemek ve yurt dışına aktarmak, sahip oldukları yazılı ve görsel medya organları vasıtasıyla örgüt propogandası yapmak amacıyla bir kısmı paravan ve şemsiye şirketler kurarak gerçeğe aykırı işlemler yapıldığı hususunda kuvvetli suç şüphelerine ulaşılmış.....

Ayrıca Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfının Akbank A.Ş. bankası nezdindeki hesaplarına Ereğli Demir Çelik Fabrikaları A.Ş tarafından 122 milyon gönderildiği, Akbank tarafından gönderilen işlemin hataen yapılmış olduğu ve ilgili meblağın İskenderun Demir ve Çelik A.Ş: hesaplarına intikal ettirildiği şeklindeki açıklayıcı yazının inandırılıktan uzak olduğu, Finansbank, Garanti Bankası, Akbank ve Bank Asya vasıtasıyla İpek Grubu şirketlerinin Bahreyn, Malta ve Kıbrıs'taki kendi hesaplarına transfer ettikleri 7 milyar 40 milyon dolar paranın şirketlerin yasal faaliyetleri çerçevesinde kazanılan para olup olmadığının tespiti, bu paraların hangi amaçlarla yurt dışına gönderildiğinin tespiti amacıyla arama ve el koyma işlemi yapılmıştır. Oysa ki bu gerekçeler haksız ve yalan, herhangi bir delili olmayan suçlamalara dayanmaktadır.

Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliği tarafından **“somut delillere dayalı kuvvetli şüphe olması”** gerekçesiyle bu karar verilmiş olması karşısında bu somut delilin yalnızca 04.08.2014 tarihli MASAK raporu ve 03.03.2015 tarihli KOM tarafından hazırlanmış değerlendirme raporu olduğu ilgili karardan görülmektedir. MASAK raporu ile ilgili yukarıda açıklamalarımızı yaptık. KOM raporu ise polis tarafından hazırlanan tarafsız ve bağımsız olmayan tamamen soyut değerlendirmeler ve önyargılarla hazırlanan bir rapor olup somut tek bir delile dayanılmamıştır.

Üstelik raporların tarihi 04.08.2014 ve 03.03.2015 olduğu halde arama ve el koyma talebinin yapıldığı tarih 31.08.2015 olup demek ki bu tarihe kadar elde edilebilmiş tüm çabalara rağmen başkaca aleyhe hiçbir delil bulunamamıştır. Buna rağmen bu iki güncel olmayan rapora rağmen arama ve el koyma istenmiş, hakim tarafından da maalesef kabul edilmiştir.

Her ne kadar bu arama kararlarının her birine karşı itiraz edilmiş olsa da arama ve el koymaya ilişkin bu kararlara yapılmış **“usul ve yasaya uygun bulunduğu”** reddine karar verilmiş ve maalesef tek bir kelime gerekçe gösterilmemiştir.

Oysa ki Ceza Muhakemesi Kanunu(“CMK”) ve Arama Yönetmeliği uyarınca bir aramaya karar verilebilmesi için belirli koşulların gerçekleşmesi aranmaktadır. Nitekim; CMK m. 116 uyarınca yalnızca **“suç delillerinin elde edilebileceği hususunda makul şüphe varsa”** ancak bu durumda **“şüphelinin konutu, işyeri aranabilir.”** Bu dosyada aramaya karar verirken savcının talebinde ve hakimın kararında makul şüphe olarak gösterdiği iki temel gerekçe mevcut: (i) Erdemir şirketinden Koza İpek Eğitim Vakfına 122 Milyon TL gönderildiği, (ii) Koza İpek grubu şirketlerinin yurtdışına 7 Milyar 40 Milyon USD çıkardıkları iddiası.

İlk maddedeki halin gerçek olmadığı çok açık. Erdemir gibi yarı kamu kurumu niteliğinde halka açık bir şirket neden böyle bir bedeli Koza İpek Eğitim Vakfına göndersin ki? Bu tamamen Akbank’ın sisteminden kaynaklanan bir hata olduğu, bu bedelin Erdemir tarafından İsdemir’e gönderilen bir bedel olduğu, ilgili bedelin hiç bir zaman Koza İpek Eğitim Vakfı hesaplarına intikal etmediğini bizatihi Akbank açıklamıştır. Buna dair savcılık dosyasında da bu bilgi ve Akbank’ın resmi cevabı mevcuttur. Ayrıca Erdemir de açıklama yapmış ve bunun gerçek olmadığını, Koza İpek Eğitim Vakfı veya başkaca herhangi bir Koza İpek Grubuna herhangi bir para göndermediğini açıklamıştır. Buna rağmen böyle bir uydurma bilgiyle hareket edilmiş, çok basit olarak Akbank ve Erdemir’den teyit edilebilecek husus arama ve elkoyma kararlarına konu edilmiştir. Üstelik tutarsız olan tarafı da Savcılığın madem 122 Milyon TL ile ilgili bu şekilde bir transfer yapıldığı ve suç olduğu kaanaati varsa neden bu bedeli gönderdiği iddia edilen Erdemir ve işlemleri yapan Akbank aleyhine de bir arama ve el koyma kararı alınmamıştır? Ancak buradaki amacın Koza İpek Grubu ve İpek ailesi aleyhine

haksız soruşturmada mesafe katedebilmek için yalan yanlış her türlü hususa tevessül edildiği görülmektedir.

İkinci maddede belirtilen 7 Milyar 40 Milyon USD gibi bir paranın yurtdışına çıkarıldığı iddiasının ise rakamın büyüklüğü karşısında absürt olduğu daha ilk bakışta anlaşılmaktadır. Bunun için değil MASAK uzmanı, savcı yoldan geçen sıradan bir insana ile sorulsa bu kadar büyük bir bedelde işlem yapabilecek Türkiye’de şirket olmadığı, Devletin (TCMB, BDDK, Maliye Bakanlığı, MASAK vs) bilgisi olmadan böyle bir bedelin gönderilmesinin imkansız olduğunu hemen söyleyeceklerdir. Ama maalesef bu absürt iddia arama işlemine gerekçe yapılmıştır. Savcılık TCMB veya ilgili bankalardan kolayca teyit edebileceği bu işlemleri ve gerçek rakamları yasal arama işlemine dönüştürmeyi bilinçli olarak tercih etmiştir.

CMK'nun "Arama kararı" başlıklı 119. maddesinde, arama kararında yer alması gerekli hususlar arasında “a) Aramanın nedenini oluşturan fiil” de yer almaktadır. Ancak ilgili arama kararlarına ve uzatma kararlarına bakıldığında örüleceği üzere CMK 119/a maddesi de dikkate alınmamış ne bir fiilden ne de somut herhangi bir olgudan bahsedilmiştir. Sırf evrak toplamak için arama kararı verilemez. Oysa ki ilgili sulh ceza hakimleri soyut ve gerekçesiz olarak hem CMK 116 hem de CMK 119. Maddelerine aykırı bir şekilde arama kararı gerçekleştirilmiştir.

En önemli husus da makul şüphe olarak gösterilen her iki halin de gerçek olmadığı gene MASAK tarafından hazırlanan ve yukarıda detaylı olarak sonuçları yazılan rapor ile teyit edilmiştir.

Bu durumda Savcılık tarafından sırf savcılık soruşturması başlatılması için hazırlanan bir önceki yalan MASAK raporunu hazırlayan ve onaylayan ilgililer hakkında suç duyurusunda bulunulmuş mudur? Eğer ilgili savcı herkes ben de aldatıldım diyorsa aldatan kimseler hakkında işlem yapmış olmalıdır. Eğer böyle bir işlem yapılmadıysa aslında bu savcılık soruşturmasının temel amacının da her halükarda Koza İpek Grubu ve İpek ailesine suç isnat edip suçlu olarak gösterip haksız yere insanların tutuklanarak özgürlüklerinin elinden alınmasının haksız yere malvarlıklarına kayyım, tedbir ve el koyma kararları ile çökülmesinin hedeflendiği görülmektedir.

Bu yalnızca CMK değil aynı zamanda Anayasa ve AİHS’ndeki temel hakları da ihlal etmiştir. Bu nedenle de söz konusu arama ve el koyma kararları ilgili sulh ceza mahkemelerinin itirazları reddetmesi üzere Anyasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunulmuş ve ... sayılı dosyadan incelenen dosyada henüz herhangi bir karar verilmemiştir.

Kanuna aykırı olarak yapılan arama ve el koyma nedeniyle uğradığımız zararları tazmin ve ilgililer hakkında suç duyurusunda bulunma haklarımız saklıdır. Bununla birlikte arama ve el koyma tutanağına bakıldığından görüleceği el konulan eşya ve evrak içerisinde suç teşkil eden herhangi bir husus bulunmamaktadır. Zaten bulunsaydı bile bu arama ve el koymanın kanuna aykırı olması nedeniyle bunlara dayanma imkanı olmayacaktı.

4- MÜVEKKİLLERDEN AKIN İPEK HAKKINDA VERİLEN GÖZALTI VE YAKALAMA KARARLARI HAKSIZ OLDUĞU GİBİ AYNI KONUDA AYNI ANDA ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINDA İKİ AYRI SORUŞTURMA YÜRÜTÜLDÜĞÜ ORTAYA ÇIKMIŞTIR. GÖZALTI VE

YAKALAMA KARARINA SEBEBİYET GÖSTERİLEN KONUDA AKIN İPEK HAKKINDA BU İDDİNAMEDE BİR SUÇLAMA YOKTUR.

Savcılık tarafından 01.09.2015 tarihinde Akın İpek hakkında gözaltı kararı verilmiş, daha sonra da 02.09.2015 tarihinde savcılık tarafından sulh ceza hakimliğine müracaat edilerek Akın İpek hakkında yakalama kararı verilmesi istenmiştir. Gözaltı ve yakalama kararına konu edilen suç ise “silahlı terör örgütü kurma veya yönetme” ile “terörizmin finansmanı” gösterilmiştir. Ankara 8. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Bahadır Coşlu) tarafından 2015/3469 D.İş sayılı dosyasından verilen aynı gün (02.09.2015) tarihinde verilen yakalama kararında ise

Buna göre ne CMK 90 ve 91. Maddelerinde belirtilen hangi hallerde gözaltı kararı verilebileceğine dair maddeye riayet edilmiş ne de CMK 98. maddesinde belirtilen yakalama kararı verilecek hallerde dair şartlara riayet edilmiştir. Nitekim CMK m. 98’e göre; **“Soruşturma evresinde çağrı üzerine gelmeyen veya çağrı yapılamayan şüpheli hakkında, Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından yakalama emri düzenlenebilir.”** Akın İpek, Türkiye’nin en büyük gruplarından birisinin başındaki saygın bir işadamı olarak sürekli olarak seyahat etmektedir. Bu Devlet tarafından tutulan ülkeye giriş ve çıkış kayıtlarından da kolayca görülebilmektedir. Akın İpek, İngiltere’de kurulu şirketleriyle ilgili işlemleri yapmak üzere 30.08.2015 tarihinde İngiltere’ye çıkmıştır. Kendisinin yurtdışına çıkmasını fırsat bilerek hemen ertesi günü 31.08.2015 tarihinde Akın İpek hakkında gözaltı, kendi konutu ve sahibi/yöneticisi olduğu ne kadar şirket varsa hepsi ile ilgili arama ve el koyma kararı alınmıştır. Akın İpek’in oturduğu konutu ve yasal ikametgahı bilindiği halde soruşturmanın başladığı 2014 yılından itibaren Savcılık tarafından ne ifadesinin alınması için bir davet ne de kendisine herhangi bir tebligat yapılmıştır. Demek ki Akın İpek’e yapılmış herhangi bir çağrı olmadığı için “çağrı üzerine gelmeyen” bir kimse olamaz. Her ne kadar o anda kendisi yurtdışında olsa da konuyu ve yasal ikametgahı belli olan Akın İpek’in de”çağrı yapılamayan” kimse olması da mümkün değildir.

Zaten 01.09.2015 tarihinde göz altı kararı verilip 02.09.2015 tarihinde de yakalama kararı talep edilip aynı gün yakalama kararı alınan kimsenin de **“çağrı üzerine gelmeyen veya çağrı yapılamayan şüpheli”** olması imkansızdır. Bu nedenle Savcılık tarafından talep edilen yakalama kararı da bu hususa hiç bakmaksızın hemen yakalama kararı veren Sulh Ceza hakiminin bu yaalama kararı da açıkça kanuna aykırı olup Müvekkil hakkında önyargılı ve taraflı bir şekilde soruşturma yürütüldüğü ve kendisinin aynen daha sonra kardeşi Tekin İpek’e yapıldığı gibi haksız ve hukuksuz olarak özgürlüğe elinden alınarak tutuklanacağı anlaşılmaktadır.

Daha da vahim olanı ise; Akın İpek hakkında aynı suçtan hem Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’nın 2014/37666 sayılı dosyasından hem de 2014/119687 sayılı dosyalardan **mükerrer soruşturma yapıldığı ortaya çıkmıştır.** Nitekim Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’nın 2014/37666 sayılı dosyasından aralarında müvekkil Akın İpek’n de bulunduğu kişiler hakkında “terör örgütü kurma veya yönetme” ile “terörizmin finansmanı” suçlaması ile 06.06.2016 tarihinde düzenlenen iddiname ile kamu davası açılmıştır. İlgili iddiname Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilerek 2016/238 E. Sayılı dosyasından yargılama başlamıştır. Oysa ki işte yine aynı bu suçlamalarla işte bu 2014/119687 sayılı dosyadan Akın İpek ve şirketleri aleyhine sayısız işlem yapılmış olup bu gözaltı ve yakalama kararı da bunlardan birisidir. Nitekim gözaltı ve yakalama kararında açıkça “terör örgütü kurma veya yönetme” ile “terörizmin finansmanı” suçlaması gösterilmiştir.

İste bu adaletsiz ve haksız ortamda kendisine ve şirketlerine karşı acımasız ve haksızca yapılan işlemler karşısında müvekkil Akın İpek'in haksız yakalama kararıyla da adil yargılamaya olan inancı kalmadığı için Türkiye'ye de henüz dönmemiştir.

5- MÜVEKKİLLER HAKKINDA YURTDIŞINA ÇIKIŞ YASAĞI KONULMASI GEREKÇESİZ VE TEMELSİZDİR.

Tekin İpek hakkında Savcılık tarafından 27.10.2015 tarihinde adli kontrol talep edilmiş ve Ankara 4. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Abdurrahman Gün) tarafından 2015/547 sayılı dosya üzerinden bu talep aynı gün 27.10.2015 tarihinde kabul edilerek Tekin İpek aleyhine CMK 109 maddesine göre adli kontrol uygulanarak yurtdışına çıkışının yasaklanmasına karar verilmiştir. Adli kontrol kararı verilmesinin gerekçesi olarak da **“silahlı terör örgütüne üye olma ve terörizmin finansmanı suçlamasının gerçekleştiği yönünde dosyada somut delillere dayalı kuvvetli suç şüphesinin bulunması”** gösterilmiş ancak tek bir kelime ile dahi olsa bu somut delillerin ne olduğu konusunda bir bilgi verilmemiştir. Tamamen soyut afaki olarak AİHS ve Anayasa ile güvence altına alınan adil yargılanma ve seyahat özgürlüğü temel hakları bu şekilde ihlal edilmiştir.

CMK m. 109'a göre **“Bir suç sebebiyle yürütülen soruşturmada, 100 üncü maddede belirtilen tutuklama sebeplerinin varlığı halinde, şüphelinin tutuklanması yerine adli kontrol altına alınmasına karar verilebilir.”** Aralarında silahlı terör örgütü üyeliği de dahil olmak üzere CMK m. 100/3'de sıralanan katalog suçların varlığı tutuklama nedeni olarak kabul edilmiş ancak bu hallerde de CMK m. 100/1 uyarınca ancak **“kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delillerin bulunması halinde tutuklama kararı verilebilir”**. Buna göre Tekin İpek'in silahlı terör örgütü üyeliği suçlaması ile tutuklama şartlarının oluşabilmesi için işte bu kuvvetli suç şüphesini gösteren somut delilin bulunması gereklidir. **Soruşturma dosyasında 27.10.2015 tarihinde hangi somut delil Tekin İpek'in silahlı terör örgütü üyesi olduğunu göstermektedir?** Ne savcılık taleplerinde ne de hakimliğin kararında tek bir kelime dahi bahsedilmemiştir.

Koza İpek Grubu şirketlerine baskın yapıp arama ve el koyma işlemleri yapıldıktan sonra ayrıca bu şirketlere kayyım atandığı ve Tekin İpek hakkında adli kontrol kararı uygulanarak gıyabında yurtdışına çıkış yasağı konulduğu tarihte Tekin İpek yurtdışında bulunmaktaydı. Buna rağmen Tekin İpek kendi isteğiyle Türkiye'ye dönmüş ve pasaportunu polise teslim etmiştir. Böylece herhangi bir kaçma niyeti olmadığı çok açıktır.

6- TEKİN İPEK HAKKINDA VERİLEN GÖZALTI KARARI VE TUTUKLAMA KARARI HUKUKSUZDUR.

Tekin İpek hakkında her ne kadar haksız olsa yukarıda izah edildiği üzere aynı savcılık dosyasından 27.10.2015 tarihinde adli kontrol uygulanarak yurtdışına çıkış yasağı kararı verilmiştir. Bu karara rağmen Tekin İpek kendi isteğiyle Türkiye'ye dönmüş ve pasaportunu polise teslim etmiştir.

İpek ailesi anayasal ve yasal haklarını kullanmak için hukuki yollara müracaat etmişler ve bu kapsamda da Koza İpek grubu şirketlerine kayyım atanmasına dair kararlarla ilgili olarak da

uzun çalışmalar sonrasında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuru dosyalarını hazırlamışlardır. Tekin İpek tarafından bu başvuru dosyaları incelenmiş ve başvuruların yapılmasına dair talimatlar verilmiş ve imzalanan başvuru dosyaları ve ekleri klasörleri halinde kolilere konulmuş ve 18 koli AİHM başvuru evrakı ilgili başvuruların AİHM'e ulaştırılmak üzere DHL kargo şirketine teslim edilmiştir.

İşte bu AİHM başvurusunun yapılmasıyla Savcılık harekete geçmiş ve yurtdışı çıkış yasağı kararından 6 ay sonra herhangi yeni bir gelişme olmamasına rağmen Tekin İpek hakkında Savcılık tarafından hiç gerek yokken ve herhangi bir çağrı ya da tebligat yapılmadan 24.04.2016 tarihinde gözaltı kararı verilmiştir. Bu gözaltı kararı da kanuna aykırıdır.

İstanbul'da bulunan İpek ailesi konutunda 24.04.2016 tarihinde gece 23.45'de eve baskın yapılarak Tekin İpek gözaltına alınmış ve Ankara'ya getirilmiştir. Ankara'da savcılık sorgusuna çıkarılan Tekin İpek 25.04.2016 tarihinde soruşturmayı yürüten savcıya ifadesini vermiş, tüm sorulara üstelik soruların bir kısmının hukuki olmadığı ve suçlamalarla ilgili olmadığı halde samimiyetle cevap vermiştir. Buna rağmen savcı Tekin İpek'in tutuklanması talebiyle sulh ceza hakimliğine sevkine karar vermiştir.

Ankara 2. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Mustafa Çorumlu) 2016/327 Sorgu nolu dosyadan yapılan hakimlik sorgusunda da Tekin İpek'in ve 3 tane avukatının ayrı ayrı yaptığı savunmaları, Tekin İpek'in kap rahatsızlığı ile ilgili doktor raporlarını dikkate almadan maalesef 25.04.2016 tarihinde Tekin İpek'in tutuklanmasına karar vermiştir.

Tutuklama gerekçesine bakıldığında ise silahlı terör örgütüne üye olma ve SPK suç duyuruları nedeniyle de hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçlarının tutuklama sebebi olarak gösterildiği halde CMK 100. Maddede aranan *"kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut deliller"* yerine genel olarak *"raporlar ve tüm dosya kapsamı"* şeklinde soyut gerekçe ile tutuklama kararı verilmiştir.

SPK raporları nedeniyle isnat edilen güveni kötüye kullanma suçu CMK m. 100/3 kapsamında katalog suçlardan olmadığı için, bu suçla ilgili tutuklama yapılabilmesi CMK m. 100/1 uyarınca ancak *"kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut deliller"* yanında *"bir tutuklama nedeninin bulunması halinde"* mümkündür. Tutuklama kararında bu tutuklama nedeni ise, *"şüphelinin kaçma ihtimali"* gösterilmiştir. Ancak yurtdışından kendi isteği ile gelip pasaportunu teslim eden, hakkında savcılık soruşturması olduğunu aylardır bildiği halde herhangi bir yere kaçmayan, 27.10.2015 tarihi adli kontrol uygulandığı halde 6 aydır en ufak kaçma teşebbüsünde bulunmayan ve gözaltı kararı verildiğinde İstanbul'daki evinde bulunan bir kimsenin hangi somut delile dayalı olarak *"kaçma ihtimali"* olduğu sonucuna varılmıştır? Kararda buna dair hiçbir gerekçe yoktur. Çünkü aslında böyle bir gerekçe bulunmamaktadır. Yine CMK m. 100/1 uyarınca da hakimnin dayandığı *"kaçma ihtimali"* ile ilgili olarak açıkça *"kaçma şüphesini uyandıran somut olgu"* aranmaktadır. Bu somut olgu nedir? CMK m. 101 uyarınca bu somut olgu yoksa *"tutuklama kararı verilemez"*

CMK m. 101/1 uyarınca tutuklama isteminde *"mutlaka gerekçe gösterilir ve adlî kontrol uygulamasının yetersiz kalacağını belirten hukukî ve fiilî nedenlere yer verilir."* Ancak buna riayet edilmemiş ve ne Savcılık tarafından ne sulh ceza hakimi tarafından gerekçe de gösterilmemiş adli kontrolün neden yetersiz kalacağına dair fiili nedenlere de yer verilmemiştir. CMK m. 101/2 uyarınca da *"Tutuklamaya... ilişkin kararlarda; a) Kuvvetli suç şüphesini, b) Tutuklama nedenlerinin varlığını, c) Tutuklama tedbirinin ölçülü"*

olduğunu, gösteren deliller somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilir.” Bu emredici hüküm de yalnızca kanunda bir madde olarak kalmış ve maalesef tutuklama kararında buradaki hiçbir hususa riayet edilmeyerek bu talihsiz hukuka aykırı karar ortaya çıkmıştır.

Her ne kadar bu karara karşı Ankara 3. Culh Ceza Hakimliği (Hakim Ali Ramazan Bilgisiçok) nezdinde 2016/2610 D.İş sayılı dosyadan itiraz edilmişse de yalnızca **“tutuklama kararının kaldırılmasını gerektirecek dosya içerisine yeni bir delil ibraz edilmediği”** gerekçesiyle tutuklamaya yapılan itirazı reddederek Tekin İpek’in tutukluluk halinin devamına karar verilmiştir. Bu karar da ilgili hakim tarafından kanunun uygulanmadığının açık delilidir. Kanun gereğince itiraza bakan hakimin tutuklama şartlarının oluşup oluşmadığına CMK 100 ve 101. Maddeler kapsamında değerlendiren bir karar vermesi gerekirken “yeni bir delil ibraz edilmediği” gibi absürt bir gerekçeyle reddedilmiştir.

Bu kesinleşene karara karşı Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru yapıldığı gibi AİHM nezdinde de başvuru yapılmıştır.

Daha sonra CMK m. 108 kapsamında tutukluğunun incelenmesi kapsamında her ay yapılan incelemelerde de CMK m. 100 kapsamında inceleme yapılması gerekirken maalesef bu da yapılmamış ve Müvekkilimiz Tekin İpek haksız yere özgürlüğü elinden alınarak çok zor ve şartlarda özel tip tutukevinde tutulmaya devam edilmektedir.

7- SİRF KAYIM ATAMAK İÇİN BİLİRKİŞİ RAPORU ALINMASINA KARAR VERİLMİŞ VE BİLİRKİŞİ SEÇİMİ USUL VE YASAYA AYKIRI OLARAK YAPILMIŞTIR. SEÇİLEN BİLİRKİŞİLER BAĞIMSIZ VE TARAFSIZ OLMADIĞI GİBİ KONUNUN UZMANI DA DEĞİLDİR.

Toplanan delillerden Müvekkiller aleyhinde hakimlikliklerden bir karar alınamayacağı görüldüğü için bu sefer de devreye sözde bilirkişiler dahil edilmiştir. Soruşturma savcısı tarafından Prof Şafak Ertan Çomaklı, Yard. Doç. Dr. Deniz Turan ve Bilgisayar Mühendisi Tahsin Şanal'dan oluşan üç kişilik bilirkişi heyeti görevlendirilerek Koza İpek Holding A.Ş. bünyesindeki şirketler ile şüpheli Hamdi Akın İpek'in ortağı bulunduğu şirketlerin himmet paralarını şirketin faaliyetlerinden elde edilmiş paralar gibi gösterip göstermediklerinin, yapmış oldukları ticari faaliyetlerde açıklanamayan paraları gelir olarak beyan edip etmediklerinin, şirketlerinin kazançlarının terörizmin finansmanında kullanılıp kullanılmadığının, yurtdışına usulsüz para transferlerinin olup olmadığının, altın üretiminde herhangi bir usülsüzlük bulunup bulunmadığının tespiti amacıyla şüpheli Hamdi Akın İpeki'in evinde ve oratğı bulunduğu şirketlerde yapılan aramalarda el konulan faturalar, defterler, dijital kayıtlar ile tüm belgeler üzerinde bilirkişi incelemesi yapılmaması talep edilmiştir. Oysa ki bilirkişi seçiminin nasıl yapılacağı CMK ve Yönetmelikte gösterilmiştir. Bunlar emredici hukuk kurallarıdır.

Nitekim CMK m. 64'ün soruşturmayı yürüten savcı tarafından bilirkişi atandığı tarihteki haliyle (CMK m. 64, 2016 yılında değiştirilen maddelerden birisidir); **“(1) Bilirkişiler, il adli yargı adalet komisyonları tarafından her yıl düzenlenen bir listede yer alan gerçek veya tüzel kişiler arasından seçilirler. Cumhuriyet savcıları ve hâkimler, yalnız bulundukları il bakımından yapılmış listelerden değil, diğer illerde oluşturulmuş listelerden de bilirkişi seçebilirler. Bu listelerin düzenlenmesine veya listelerde yer verilenlerin çıkarılmalarına**

*ilişkin esas ve usuller, yönetmelikte gösterilir.(2) Atama kararında, **gerekçesi de gösterilmek suretiyle**, birinci fıkrada belirtilen listelere girmeyenler arasından da bilirkişi seçilebilir. ...”* denilmektedir. Oysa ki bu kurala riayet edilmemiş ve Adalet Komisyonunda kayıtlı yüzlerce bilirkişi olmasına rağmen Adalet Komisyonunda kayıtlı olmayan bu kimseler kasten seçilmişlerdir.

Ayrıca Kanun gereğince bilirkişilerin tarafsız ve bağımsız olması gerekir. Ancak bilirkişi olarak seçilen bu kimselerin hem soruşturmayı yürüten kolluktan bağımsız olmadığı hem de Müvekkiller aleyhine taraflı olduğu açıktır. Üstelik seçilen kimselerin inceleme istenen konu ile ilgili bir uzmanlığı da bulunmamaktadır. Nitekim;

a) Bilirkişi seçilen kimseler bağımsız değildir.

CMK m. ...gereğince bilirkişinin en temel özelliklerinden birisi bağımsız olmasıdır. Oysa ki seçilen bu kimseler Polis Akademisi’nde görevli kimselerdir. Soruşturmayı ilgili savcı ile birlikte kolluk yani polis yürütmektedir. Polis soruşturmanın tarafıdır. Polis Akademisi görevlileri tarafından hazırlanacak bu nedenle bağımsız görüş olarak kabul edilemez. Bağımsız olmak demek soruşturmanın taraflarından biri ile herşeyden evvel herhangi bir organik bağının olmaması demektir. Oysa ki burada bilirkişi seçilen kimselerin Polis Akademisi mensupları olarak polis teşkilatı ile organik bağı açıktır.

Üstelik bilirkişi seçimi yapıldığı tarihte yürürlükte olan CMK m. 64/3 uyarınca; “*Kanunların belirli konularda görevlendirdiği resmî bilirkişiler öncelikle atanırlar. Ancak kamu görevlileri, bağlı bulundukları kurumla ilgili davalarda bilirkişi olarak atanamazlar.*” Soruşturmayı yürüten polislerin yetiştirildiği ve düzeni olarak onların eğitimlerini yapmaya devam eden Polis Akademisi, işbu soruşturmada taraf olması nedeniyle de ayrıca bilirkişi olarak atanamaz.

b) Bilirkişi seçilen kimseler taraflıdır.

Bilirkişilerin tarafsız olması önüne gelen konuyu objektif olarak değerlendirilmesi için olmazsa olmazdır. Raporu hazırlayan yalnızca Prof. Ertan Çomaklı ile Yard. Doç. Dr. Deniz Turan.... ‘dir. Bu seçilen bilirkişilere baktığımızda;

Prof. Dr. Şafak Ertan Çomaklı: Yıllarca Erzurum Atatürk Üniversitesinde bir öğretim üyesi iken aile dostları olduğu anlaşılan Erzurum’lu olan İçişleri Bakanı Efkân Ala’nın döneminde Ocak 2015 tarihinde o sırada daha Doçent seviyesinde iken bütün devlet ve atama teamüllerine aykırı olarak tepeden inme bir yöntemle kadrosu Erzurum’daki üniversiteden Ankara’daki Polis Akademisi’ne alınmış ve alındıktan hemen sonra önce profesör yapılmış sonrasında da bütün devlet ve polis teşkilatı teamüllerine aykırı olarak Mayıs 2015’de Polis Akademisi Adli Bilimler Enstitüsü Başkanlığı pozisyonuna getirilmiştir. Bundan hemen sonra da savcı tarafından bu dosyada bilirkişi olarak tayin edilmiştir. Bu kadar hızlı bir şekilde kariyer basamakları tırmandırılan bu kimse bilirkişi seçilerek bu dosya önüne konulmuştur.

Şafak Ertan Çomaklı’nın annesi AK Parti teşkilatında aktif çalışan, aynı partiden Erzurum milletvekili aday adayı olmuş, mevcut yönetime sadık birisidir. Babası da aynı şekilde Erzurum Aşkale ilçesi belediye başkanlığı yapmıştır.

Ertan omaklı ve aile efradının sosya medya paylaşımlarına bakıldığında ise tamamen Fethullah ülen ve yandaşlarının muhalifi, sıkı Ak Parti yanlısı oldukları görölmektedir. Zaten kendileri de bu durumu gizleme ihtiyacı duymamaktadır.

Polis Akademisi'nde diğ er bilirkişi Yard. Doç. Dr. Deniz Turan ile birlikte hazırladıkları "Fetö ve PKK Bağlamında Terör Amaçlı Kullanılan Kamusal Mal ve Hizmetler" konulu konulu bildiri hazırlayıp sunum yapmışlardır.

Ayrıca TBMM darbe araştırma komisyonuna da gelerek ifade vermiş ve o ifadesinde kendi  n yargılarını ortaya koymuştur. Hem de açıkça Müvekkillerle ilgili olumsuz düşüncelerini paylaşmıştır. Nitekim

"Koza İpekte altın kaçakçılığında ziyade para aklama olayı vardı altın üzerinden vesaire. Raporda var. Raporu verdiğimde görürsünüz orada nasıl bir yöntem izlediklerini, kaçakçılıktan ziyade para aklamayı altın üzerinden."

"şimdi, bunu 15 Temmuzda nasıl getireceksiniz? şöyle: Bunlar yaklaşık kırk yıllık bir yapı oldukları için, askerî alanda boş kalmışlardı çünkü orada da vardı yetiştirdikleri elemanlar. Adli süreçteki dosyalara bakarsanız çoğu ifade ediyor, "şu abinin evinde kaldım, şurada." Fakat  rg tsel yapı, "cemaat" kelimesini kabul etmiyorum çünkü o belgeleri görünce bunların örgütsel bir yapıda yetiştiğini gördüğünüzde 15 Temmuzda nasıl hazırlandıklarını görüyorsunuz. şimdi, ben o süreçte bir şirketin Operasyonel boyutta bilirkişiliğini üstlendim. Hepiniz, malum, biliyorsunuz Koza İpek, Koza Holding dediğimiz. şimdi, bunların yapısını orada daha bir dehşet gördük o belgelerle beraber..." demiştir.

Bir kimse şüpheli olarak bir soruştırmada yer alıyor ve "terör örgütüne üyelik" ile suçlansa bile kesin bir mahkeme kararı ile yargılanıp mahkum edilmeden suçlu ilan edilemez. "Te rist" bilre olsa bir kişi en temel insan haklarından birisi olarak adalete erişim ve adil yargılanma hakkı tanınmalıdır. Prof. omaklı ve asistanı ...'nın Fethullah ülen ve yandaşları ile ilgili açık görüşlerine ve Akın İpek ve Koza İpek grubu hakkında yanlı yaklaşımlarına rağmen bilirkişi, olarak tayin edilemez.

Raporda adı geçen diğ er bilirkişi Y.Doç.Dr. Deniz Turan ise Prof. şafak Ertan omaklı'nın asistanı olup, Erzurum Atatürk  nivesitesi'nden bu yana beraber çalışmışlardır. Beraber kitap ve makaleler yazmışlar ve aralarında Hoca-Asistan ilişkisi bulunmaktadır. Bu nedenle bu kişinin omaklı'dan bağımsız bir görüş ortaya koyabileceğini ileri sürmek saflık olur. omaklı Polis Akademisi'ne geçer geçmez, bu şahsı da gene devlet teamüllerine aykırı olarak kadrosunu Erzurum'daki  niversiden Ankara'daki Polis Akademisine almışlardır. Aynı şekilde savcı tarafından Ankara'ya gelir gelmez hemen bilirkişi tayin edilmiştir. Herhalde bilirkişi raporundaki performansı da dikkate alınarak gene tüm devlet ve polis teşkilatı teamüllerine aykırı olarak yeni unvanlar elde etmiş ve Polis Akademisi Adli Bilimler Enstitüsü Müdür Yardımcısı olmuştur.

Bu iki kişi Adalet Komisyonunda bilirkişi olarak kayıtlı olmadıklarına göre Savcı Ankara'ya ayağını basar basmaz bu kişileri nasıl ve nerede bulmuştur? Bu konuya dair en ufak bir açıklama da yoktur.

c) Seçilen bilirkişilerin konuyla ilgili uzmanlıkları da mevcut değildir.

Seçilen üç kişiden birisi bilişim uzmanı olduğuna göre raporun geriye kalan iki kişi tarafından kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Bu kimselerin ana çalışma alanları ise .. olup Polis Akademisinde çalışmaktadırlar. İnceleme yapılması istenene konu, şirketlerin faaliyet alanları itibarıyla en ufak bir uzmanlığı ve tecrübesi olmayan Erzurum'dan gelen bu kimselerin bilirkişi olarak görevlendirilmesi kabul edilemez büyük bir yanlıştır.

Bu konuda Savcılık makamına itiraz dilekçeleri verilmişse de Savcı tarafından dikkate alınmamıştır. Nitekim hazırlanan sözde bilirkişi raporu da içerik olarak bu kimselerin aslında ne maksatla seçildiğini ortaya koymaktadır. Bu durumda kanunun emredici kurallarına aykırı olarak yapılan bilirkişi seçimi yok hükmünde olup hazırlanan raporun da teknik olarak bilirkişi raporu olarak kabul edilmesi ve dikkate alınması mümkün değildir. Belki de savcının iddianamede suçlamaları yaparken bu bilirkişi raporuna tek bir satır dahi atıfta bulunmaması herhalde kendisinin de bu durumu kabul ettiği olarak yorumlanabilir. Ancak maalesef bu sözde bilirkişi raporu başta kayyım atanması olmak üzere bir çok hukuka aykırı işlemin de dayanağı olarak gösterilmiştir. Sırf Koza İpek Grubu şirketlerine kayyım atanması için dayanak oluşturmak üzere alelacele alınan bu rapora itibar edilmesi mümkün değildir. Nitekim savcı da iddianamesinde bu rapora dayalı bir suç isnadında da bulunmamıştır.

8- MÜVEKKİLLERE AİT ŞİRKETLERE KAYYIM ATANMASININ TALEP EDİLMESİ VE KAYYIM KARARI VERİLMESİ HUKUKSUZDUR.

Soruşturmayı yürüten savcı tarafından sulh ceza hakimliğine müracaat edilerek tüm Koza İpek Grubu şirketlerine kayyım atanması talep edilmiştir. Dayanak delil olarak da yalnızca KOM şubesi tarafından hazırlanmış dahili bir polis raporu ile yukarıda izah edilen sözde bilirkişi raporu gösterilmiştir.

Ankara 5. Sulh Ceza Hakimliği (Hakim Yunus Süer) tarafından 2015/4104 D.İş sayılı dosyadan; "C.Başsavcılığı'nın yaptığı soruşturmada ve bilirkişilerce verilen raporda FETÖ/PDY terör örgütü tarafından toplanan himmet paralarını şirketlerin yasal faaliyetlerinden elde edilmiş paralar gibi göstererek akladığı, şirketlerinin kazançlarından örgüte finansal destek sağladığı, medya organları aracılığı ile örgütün işlediği suçları gizlemek ve kolaylaştırmak amacıyla kullandığı tüm şirket faaliyetlerinin örgüt amaçları doğrultusunda yönlendirildiği, çok önemli muhasebe sahteciliklerinin ve hilelerin yapıldığı, gerek MASAK'ın, tespitleri gerekse oluşturulan bilirkişi heyeti tarafından hazırlanan ayrıntılı rapor ile terör örgütünün faaliyetleri kapsamında ve faaliyetlerine destek olacak şekilde şirketlerin kullanıldığı yönünde tespitler yapılmış olduğu" gerekçesiyle maalesef tüm şirketlere kayyım atanmıştır.

Her ne kadar bu karar karşı yasal itiraz hakkı kullanılmışsa da Ankara 6. Sulh Ceza Hakimliği'nin 2015/4370 D.İş sayılı dosyasından (Hakim Savaş ŞAHİNBAZ) tarafından itirazımızın yine 12.10.2015 tarihli bilirkişi raporuna dayalı olarak; şüpheli Hamdi Akın İpek ve arkadaşları hakkında yürütülen soruşturma kapsamında CMK 133/4 maddesi hükmündeki suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama, silahlı örgüt ve bu örgütlere silah sağlama kapsamında yürütülen soruşturma uyarınca kayyım ataması yapılan şirketlerin yukarıda tarif edilen eylemler şeklinde gerçekleşen hukuki olguların şirketlerin faaliyetleri çerçevesinde

işlenmekte olduğu konusunda kuvvetli şüphe oluşturduğu" gerekçesiyle reddine karar verilmiştir.

Bu karara karşı hem Anayasa Mahkemesine hem de AİHM'e müracaat edilmiştir.

İşte bu kayyım atama kararı haksız olup kanuna da uygun değildir. Nitekim CMK m. 133/1 uyarınca; *"Suçun bir şirketin faaliyeti çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması halinde; soruşturma ve kovuşturma sürecinde, hâkim veya mahkeme, şirket işlerinin yürütülmesiyle ilgili olarak kayyım atayabilir."* Demek ki kayyım atanabilmesi için kanun koyucu iki şartı bir arada aramaktadır: (i)*Suçun bir şirketin faaliyeti çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı, ve (ii) maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması.* Demek ki ortada herşeyden evvel işlenmekte olan bir suç olması yani suçun işlenip bitmiş olması değil süreklilik hali aranmaktadır. Hangi şirkette hangi suç işlenmeye devam etmekteydi ki savcı tarafından kayyım atanması talep edildi? Eğer bunun tek gerekçesi İpek Medya Grubu tarafından yapılan yazılı ve görsel medyadaki haber, program ve yayınlar ise, bunların suç teşkil etmediği bir yana neden yalnızca İpek Medya Grubu şirketlerine de değil de tüm Koza İpek grubuna kayyım atanmıştır? Karara bakıldığında 18 tane şirkete kayyım atandığı görülecektir. Üstelik kayyım atandıktan sonra kayyım süregelen, işlenmekte olan hangi suçu tespit edip önlemiştir? Böyle bir hal de yoktur. Diğer taraftan maddi gerçeğin ortaya çıkabilmesi yani delil elde edilebilmesi için gerekli olması hali de yoktur. Zira kayyım atanmadan yaklaşık 1,5 ay önce 02.09.2015 tarihinde Müvekkillere ait tüm şirketler hakkında arama ve el koyma kararı alınmış ve günlerce süren arama ve el koyma ile şirketlerin tüm tüm belge, bilgi ve bilişim sistemlerine el konulmuştur. Buna rağmen kayyım atamakla ilave olarak elde edilecek fayda da yoktur. Buna rağmen kayyım atanması açıkça kanuna aykırı olmuştur.

9- MÜVEKKİLLERİN EN TEMEL HAKKI OLAN AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİNE BAŞVURU HAKLARI ENGELLENMİŞTİR. YAPTIKLARI BAŞVURUYA KARGODA EL KONULMUŞTUR.

Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Konseyi'nin kurucu üyelerinden birisi olarak Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini de kabul etmiş ve Avrupa İnsan hakları Mahkemesinin yargılama yetkisini devlet olarak kabul etmiştir. Bu artık bireyler için bir temel hak haline gelmiş ve iç hukuk yollarının tükenmesi üzerine anayasal ve AİHS haklarının kullanılması devlet ve anayasanın güvenesi altına alınmıştır.

Hal bu olmasına rağmen, hukuka aykırı bir şekilde Müvekkillerin sahibi olduğu tüm Koza İpek Grubu şirketlerine kayyım atanmasına dair alınana kararlarla ilgili yapılan itirazların sonuçsuz kalması üzerine AİHM başvurusu hazırlanmış ve bu başvurular 23.04.2016 tarihinde hazırlanarak DHL kargo şirketine gönderilmiştir. Hemen bu başvurunun öğrenilmesi üzerine Savcılık tarafından bu hukuki başvuruların yapılması talimatını veren Tekin İpek hakkındagözaltı kararı verilmiş ve kargodaki AİHM başvurularına el konulmuştur. Bu bir skandaldır. Daha sonra da bu bilgi hükümete yakın medyaya verilerek "koli koli ihanet" adı altında Sabah gazetesinde haber yaptırılmıştır. AİHM başvurusu uluslararası sözleşmelerden doğan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kendi isteği ve imzası ile Devletin verdiği bir hak olmasına rağmen bu hak ihlal edilmiştir. Bu aslında soruşturma dosyasındaki hukuksuzların

başka bir boyuta taşındığını göstermektedir. Bilebildiğimiz kadarıyla bu hukuksuz el koyma kararının icra edenler hakkında hiçbir hukuki, cezai ve hatta idair bir işlem yapılmamıştır.

AİHS m. 34 uyarınca “*Bu Sözleşme veya protokollerinde tanınan haklarının Yüksek Sözleşmeciler Taraflar’dan biri tarafından ihlal edilmesinden dolayı mağdur olduğunu öne süren her gerçek kişi, hükümet dışı kuruluş veya kişi grupları Mahkeme’ye başvurabilir. Yüksek Sözleşmeciler Taraflar bu hakkın etkin bir şekilde kullanılmasını hiçbir surette engel olmamayı taahhüt ederler.*” Buna rağmen artık yalnızca iç hukuk değil uluslararası hukuk da ihlal edilmiş ve Müvekkillerin bireysel başvuru hakları engellenmiştir. Bbu başvuru hakkının ihlal edilmesi bile tek başına AİHS’ne yakını olmakla Devletin ve dolayısıyla bu işlemi yapan ilgililerin sorumluluğunu doğurmaktadır.

10-MASAK TARAFINDAN HAZIRLANAN RAPORDAN GÖRÜLECEĞİ ÜZERE, TERÖRİZMİN FİNANSMANINA, SUÇDAN ELDE EDİLEN MALVARLIKLARINA VEYA BUNLARIN AKLANMASINA İLİŞKİN OLARAK TÜM ÇABALARA RAĞMEN HERHANGİ BİR SUÇ UNUSURU TESPİT EDİLMEMİŞTİR. ANCAK HER HALÜKARDA MÜVEKKİLLERİN MALVARLIKLARINA EL KONULMASINA DAYANAK TEŞKİL ETMESİ İÇİN SPK’YA TALİMATLA TEMELSİZ BİR RAPOR YAZDIRTILMIŞ, HAKSIZ BİR TALEPLE VE VERİLEN HAKSIZ BİR KARARLA MÜVEKKİLLERİN MALVARLIKLARINA SPKA KANUNA MUHALEFET İDDİASI İLE HAKSIZ YERE EL KONULMUŞTUR.

Soruşturması savcısı tarafından tüm çabalara rağmen Koza İpek Grubunda iddia olunan “terörizm” ve “silahlı terör örgütüne üyelik” kapsamında elde edilmiş bir malvarlığı, gelir ve hatta tek bir Kuruş tespit edilebilmiş değildir. Bu nedenle aslında Müvekkillerin malvarlıklarına tedbir ya da el koyma kararı verilmesini ve nihayetinde de müsadere kararı talep edilmesini gerektirecek tek bir husus dahi tespit edilememiştir. Buna dair Devletin hemen hemen tüm kurum ve kuruluşları maalesef bu işe seferber edilmiş, MASAK, BDDK, Vergi Denetim Kurulu, SPK, bilirkişiler, MİT soruşturması, polis soruşturması vs herşey yapılmış ancak tek bir Kuruş bu kapsamda tespit edilememiştir.

Nitekim en son MASAK tarafından hazırlanan ve yukarıda detayları ve sonuçları ayrıntılı olarak arzedilen raporda da bu husus tek teyit edilmiş ve böyle bir finansmanın söz konusu olmadığı beyan edilmiştir.

Ancak bir şekilde Müvekkillerin malvarlıklarına el konulması istendiğinden görevli ve yetkili olmamasına rağmen Anayasal düzene karşı işlenen suçlar bürosunun yürüttüğü silahlı terör örgütü soruşturması içerisinde bu sefer de SPK Kanuna muhalefet suçlaması eklenmiş ve SPK’ya Kanuna aykırı olarak talimat verilerek rapor hazırlanması istenmiştir. SPK tarafından da bu kapsamda suç raporları hazırlanmış ve savcılığa iletilmiştir. Başlamış olan soruşturmaya tekrar SPK’nın suç duyurusu ile devam edilmiştir.

Savcılığın talimatı ile ayrıca SPK’ya 16.01.2017 tarihli ve 5/33-1 sayılı rapor hazırlanmış ve işte bu rapor gerekçe gösterilerek SPK Kanununa muhalefet ile ilgili olarak TCK m. 155’de tanımlanan “güveni kötüye kullanma” suçunun işlendiğinden bahisle Müvekkillerin malvarlıklarına el konulması istenmiştir. Türkiye’de herhalde SPK raporları kapsamında

yargılama yapılmadan savcılık aşamasında bu suçtan tüm malvarlığına el konulan başka bir dosya da yoktur.

Bahsi geçen SPK raporlarında belirtilen hususların her birisiyle alakalı zaten ayrı bir yargılama süreci devam etmekte ve SPK'nın bu raporlarıyla ilgili idare mahkemelerinde açılan davalara devam etmektedir. Nitekim bu kapsamda tarafımızca ikame edilen SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararına istinaden; Ankara 4. İdare Mahkemesi'nin 2016/2348 Esas sayılı dosyası, SPK'nun 04.02.2016 tarihli kararına istinaden; Ankara 16. İdare Mahkemesi'nin 2016/855 Esas sayılı dosyası, SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararına istinaden; Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin 2016/1707 Esas sayılı dosyası halen derdesttir.

Üstelik zarara uğrandığı iddia edilen bedellerle ilgili olarak hem SPK hem de kayyım yönetimindeki şirketler tarafından Ankara Asliye Ticaret Mahkemelerinde raporlarda bahsi geçen bedellerin tahsili amacıyla zaten hukuk davaları açılmıştır.

Yine bu kapsamda olmak üzere; SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararına istinaden; SPK'nın 09.03.2016 gün, 44649743-663.09-E.4736 sayılı işlemi gerekçesiyle, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaat işinin yaptırılmasında ilişkili taraf İK Akademiye örtülü kazanç aktarımında bulunularak, hakla açık şirketin zarar uğradığı iddiasıyla Ankara 8. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2016/586 Esas sayılı dosyası ile açılan tazminat davası, SPK'nın 09.03.2016 gün, 44649743-663.02-E2768 sayılı işlemi gerekçesiyle, 2010-2015 yılları arası yönetim kurulu üyelerine sağlanan menfaatler ve 01.01.2009-30.09.2015 yılları arası yapılan bağışlar nedeniyle, örtülü kazanç aktarımı yoluyla hakla açık şirketin zarar uğradığı iddiasıyla açılan Ankara 6. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2016/564-565 Esas sayılı dosyaları ile açılan ve birleşerek Ankara 11. Ticaret Mahkemesi'nin 2016/809-810 E. sayılı dpsyalarında derdest bulunan tazminat davası, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin malvarlığı değerinin, örtülü kazanç aktarımı yoluyla, 60.000.000 GBP azaltıldığı iddiası ile Ankara 10. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2017/349 Esas sayılı dosyası kapsamında açılan tazminat ve alacak davası, SPK'nın 09.03.2016 gün, 44649743-663.02-E.2805 sayılı işlemi gerekçesiyle, 01.01.2012-30.09.2015 tarihleri arasında şirketin yapmış olduğu bağışlar nedeniyle şirketin zarar uğradığı iddiasıyla Ankara 5. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2016/581 Esas sayılı dosyası kapsamında açılan tazminat davası, SPK'nın 09.03.2016 gün, 44649743-663.02-E2804 sayılı işlemi gerekçesiyle, 01.01.2009-30.09.2015 yılları arası yapılan bağışlar nedeniyle, örtülü kazanç aktarımı yoluyla hakla açık şirketin zarar uğradığı iddiasıyla Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2016/553 Esas sayılı dosyası ile açılan tazminat davası, SPK'nın 14.12.2016 gün, 44649743-663.02-E.13372-73-74 sayılı işlemi gerekçesiyle, İpek Medya Grubu Kuruluşlarına 2007-2015 yılları arasında fon aktarıldığı ve yatırım yapıldığı iddiası nedeniyle,

hakla açık şirketin ve ortağının zarar uğradığı iddiasıyla Ankara 1. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2017/212 Esas sayılı dosyası ile açılan tazminat davası, halen derdesttir.

Buradaki ihtilaf böylece aslında hukuki bir ihtilaf olup cezai bir mahiyeti yoktur olsa bile bu malvarlıklarına el konulmasını gerektirecek ağırlıkta değildir.

CMK m. 128 uyarınca; Müvekkillerin malvarlıklarına el konulmasına karar verilmiştir. Bu maddeye göre ancak “*soruşturma konusu suçun işlendiğine ve bu suçlardan elde edildiğine dair somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebebi bulunan hallerde*” malvarlığına “*elkonulabilir*”. Ayrıca “*Bu madde kapsamında elkoyma kararı alınabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Hazine Müsteşarlığı ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan, suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınır.*”

Savcı tarafından BDDK'ya ve MASAK'a müracaat edilerek rapor istenmişse de bu raporların hepsi Müvekkiller lehine gelmiştir. Ancak savcı tüm bu rapor ve olumlu delilleri ketmnederek bu sefer de SPK'ya müracaat etmiş ve haksız bir rapor temin ederek CMK 128'de aranan şartı bu şekilde by-pass ederek sulh ceza hakimine müracaat ile Müvekkillerin malvarlıklarına el konulması talep edilmiştir.

Savcılık tarafından SPK'ya hazırlatılan 16.01.2017 tarihli rapor üzerine 18.01.2017 tarihinde Ankara 6. Sulh Ceza Hakimliği'ne (Hakim: Savaş Şahinbay) müracaat edilmiş ve Hakim tarafından Savcılığın talebi karar metnine alınmış ve herhangi bir gerekçe dahi göstermeden talebin kabulüne karar verilerek Müvekkillerin malvarlıklarına haksız olarak el konulmuştur. Hem Anayasa hem AİHS ile güvence altına alınmış mülkiyet hakkı ve adil yargılanma hakkı bir defa daha gerekçesiz olarak ihlal edilmiştir.

11- CMK UYARINCA SAVCININ GÖREVİ OLDUĞU HALDE SORUŞTURMAYI YÜRÜTEN SAVCI MÜVEKKİLLER HAKKINDA YALNIZCA ALEYHE OLAN DELİL TOPLAMAYA ÇALIŞMIŞ LEHE OLAN TEK BİR HUSUSU DAHİ NE ARAŞTIRMIS NE DE DİKKATE ALMIŞTIR. ÜSTELİK SORUŞTURMA ESNASINDA DOSYAYA GİREN MÜVEKKİLLER LEHİNE OLAN DELİLLERİ DE GÖRMEZDEN GELMİŞ VE BUNLARDAN İDDİANAMEDE TEK BİR SATIR DAHİ BAHSETMEMİŞTİR.

Ceza hukukunun en temel prensiplerinden birisi yargının görevinin kişiye suç isnat etmek ve mahkum etmeye çalışmak değil gerçeğin ortaya çıkmasını sağlamaktır. Ancak soruşturmayı yürüten savcı maalesef bu gerçeği göz ardı ederek Müvekkillere nasıl suç isnat edebilmek için özel çaba sarf etmiş, tamamen kötü niyetle ve önyargılı olarak müvekkillerin yalnızca aleyhinde delil elde etmeye çalışmıştır. Oysa ki CMK160. Maddesinde “Bir suçun işlendiğini öğrenen Cumhuriyet savcısının görevi” tanımlanmıştır. Buna göre “(1) *Cumhuriyet savcısı, ihbar veya başka bir suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hâli öğrenir öğrenmez kamu davasını açmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin gerçeğini araştırmaya başlar.* (2) *Cumhuriyet savcısı, maddî gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adlî kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür.*” Kanun koyucunun çok güzel bir şekilde ifade ettiği bu

ceza yargılaması temel prensibi oldukça açıktır. Ancak savı tarafından bu prensiplere riayet edilmemiştir.

Yine CMK m. 170 uyarınca eğer bir iddianame düzenlenecek ise iddinamede de yalnızca aleyhe olan hususlar yer almaz ve 170/5 uyarınca iddinamede “şüphelinin sadece aleyhine olan hususlar değil, lehine olan hususlar da ileri sürülür.”

İddinamenin başlangıç kısmında ifade edildiğinie göre savcılık soruşturmasına 05.09.2014 tarihinde başlanılmış ve iddiname de 09.06.2017 tarihinde düzenlenmiştir. Yani soruşturma yaklaşık 3 yıl sürmüştür. Bu süre içerisinde bir çok hukuksuz arama ve el koyma kararları alınmış, bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, kayımlar atanıp bütün şirketler A’dan Z’ye incelenmiştir. Ayrıca bununla da yetinilmemiş aralarında MASAK, SPK ve Vergi Denetim Kurulu olmak üzere birçok kurum ve kuruluşa yazı yazılarak inceleme yapılması istenmiştir. Bütün bu kurum, kuruluş ve kişilerden gelen bilgi ve belgeler arasında bir tane dahi Müvekkiller lehine delil ortaya çıkmamış mıdır? İddianameye bakıldığında bu konuda tek bir cümle hatta kelime dahi yoktur.

Türkiye’nin en büyük gruplarından birisi olan Koza İpek Gruba; En fazla vergi veren şirketlerin başında olmakla demek ki çok iyi bir şekilde yönetilerek çok yüksek karlar elde etmesi sağlanmış, hem üretim ve istihdam üzerinden ülke ekonomisi için hem de üretimin olduğu bölgede yerel halk için açılan tesisler yanında kurulan vakıf ve üniversite aracılığı ile de ülke çapında toplum için sosyal, eğitim ve kültürel katkıları en üst düzeyde sağlamıştır. Böyle bir grubun ve bunun sahibi olan Müvekkillerin lehine tek bir delil dahi bulunmaması imkansızdır.

Nitekim iddinamede yer almayan ama iddianame ile birlikte gelen klasörler incelendiğinde bile lehe olana belgeler arasından bir kısmını örnek olarak saymak gerekirse; lehe olan MASAK raporları, lehe olan BDDK raporu ve lehe olan tanık beyanları gibi örneklerle karşılanacaktır. Savcının bunları yok farz ederek bu iddinameyi hazırlamış olması tamamen kötü niyetli ve Müvekkillere karşı suç isnat etmek için özel çaba ve ihtimam gösterildiğini, önyargılı davranılarak savcılık görevinin kanuna uygun olarak ifa edilmediğini göstermektedir.

II- İDDİANAMEDEKİ HUKUKA AYKIRILIKLAR

1- İDDİANAMEDE YER ALAN MÜŞTEKİLERİN DOSYA İLE DOĞRUDAN HİÇBİR İLGİLERİ YOKTUR. GALİP ÖZTÜRKÜN MÜŞTEKİ OLARAK KABUL EDİLMESİ İSE TAMAMEN SKANDALDIR.

İddianameye bakıldığında iki adet müşteki ismi yer almaktadır: Galip Öztürk ve Barış Bozkurt. Bu her iki şahsın da bu iddinamede müşteki olarak yer alması yanlıştır.

A) Galip Öztürk isimli şahıs müşteki olamaz.

Galip Öztürk vekili tarafından bir şikayet dilekçesi verildiği ve savcılık makamının da maalesef bunu haksız ve gerekçesiz olarak dikkate alarak Galip Öztürk isimli şahsa müşteki muamlesi yapıldığı anlaşılmaktadır. Galip Öztürk vekili tarafından verilen şikayet dilekçesi okunduğunda görüleceği üzere, bu şahsın şikayetinın konusunun iddianame konularından

hiçbirisine girmedeği, tek iddiasının “*paralel yapılanma olarak bilinen grubun madencilik sektöründe tek söz sahibinin Akın İpek olduğuna*” dair soyut bir iddia olduğu görülecektir. Akın İpek dışında hiçbir kimse hakkında da şikayeti yoktur. Oysa ki Akın İpek bu iddianamede silahlı terör örgütü üyeliği ile suçlanmamıştır. Bu durumda Galip Öztürk nasıl ve ne sebeple bu dosyada müşteki olmuştur?

Aslında burada Koza İpek Grubu üzerinde başkaca emellerin olduğu görülmektedir. Galip Öztürk isimli şahsın hem kendi şirketleri üzerinden Kamuoyu Aydınlatma Platformu (“KAP”) üzerinden yaptığı resmi açıklama hem sosyal medyada bu konuda yaptığı paylaşımlar ve gazetelere vermiş olduğu beyanatlara açıkça TMSF kontrolündeki Koza İpek Grubunu TMSF’den devralmak istediğini deklere etmiştir. Aslında iddianameye bakıldığında da suç isnatlarının temel sebebinin SPK ve Vergi Denetim raporları olduğu ve malvarlıklarına müsadere edilmesine gerekçe de yalnızca SPK raporları olarak gösterilmiştir. Daha önce yıllarca Koza İpek grubunu inceleyen ve herhangi bir sorun bulmayan SPK’nın başkanlığına Vahdettin Ertaş geldikten sonra ve savcı tarafından yeniden rapor hazırlanması istendikten sonra tavrını birden değiştirdiği ve Koza İpek grubu hakkında bu sfer olumsuz raporlar hazırlandığı görülmektedir. Gerçi bu haliyle bile bu raporlar da yanlış ve haksız olup gerekçeleriyle aşağıda ayrıntılı olarak izah edilecektir. Ancak ilgiç olanı SPK başkanı Vahdettin Ertaş döneminde hazırlanan bu raporlar nedeniyle de Galip Öztürk ve Vahdettin Ertaş arasındaki ilişkiye de baktığımızda çok ilginç ve vahim bilgilere ulaşıyoruz. Gazete haberlerinden görüldüğüne göre Galip Öztürk aleyhinde organize suç örgütü lideri olduğundan bahisle bir takım kimselerle birlikte aleyhinde daha önce ceza davası açıldığı anlaşılmaktadır. Daha da ilginç olanı ise bu organize suç örgütü iddiasında örgüte üye veya yardım eden olarak yargılanan diğer kimseler arasında ise de şu anki SPK başkanı olan ve bu raporların altında onay makamı olarak imzası olan Vahdettin Ertaş bulunmaktadır. Yani SPK başkanı Vahdettin Ertaş, Galip Öztürk liderliğinde kurulan organize suç örgütünü bir üyesi veya yardım edeni olarak suçlanmıştır. Davamızı da ilgilendiren ilişkiler yumağının ortaya çıkarılması için bu dava dosyasının hem akıbeti hem de içeriğinin öğrenilmesi amacıyla mahkemesinden getirtilmesini talep ediyoruz.

B) Barış Bozkurt isimli şahıs da bu dosyada müşteki olarak yer alamaz.

Savcılık dosyasına dilekçe verip ifadesi alınan Barış Bozkurt isimli şahıs, Koza İpek Grubu şirketlerinden halka açık olan İpek Doğal Enerji A.Ş. şirketinde borsadan hisse almak suretiyle binlerce hissedardan birisi haline geldiğini ifade etmiştir. Hisselerin değer kaybettiği iddiasıyla suç teşkil eden eylemler nedeniyle sanıkların cezalandırılmasını istemektedir. Oysa ki iddianameden görüleceği üzere, İpek Doğal Enerji ile ilgili yalnızca SPK raporlarından bir tanesinde İpek Üniversitesi ve Koza İpek Eğitim Vakfına İpek Enerji A.Ş. tarafından yapılan bağışlar haricinde başkaca herhangi bir suç tespit edilmemiştir. Bu bağışlar da kanuna ve SPK mevzuatına 100% uygun olarak yapılmıştır. Ancak bu konuya gelmeden dahi, bahsi geçen bağışların yapıldığı, şirket bilançolarında mevcut olup şirket genel kurullarında bağışlarla ilgili tüm ortaklar bilgilendirilmiştir. İlgili tüm genel kurullarda bahsi geçen bilançolar ve bağışlar onaylanmış ve yönetim kurulları ibra edilmiştir. Yasal 3 aylık süre içinde de araların Barış Bozkurt’un da dahil olduğu herhangi bir ortak tarafından açılmış genel kurul iptal davası da mevcut değildir. Bu durumda Barış Bozkurt’un bu bağışlarla ilgili de herhangi bir şikayeti ve itirazı da olmamıştır. Üstelik borsada işlem gören İpek Enerji A.Ş. çok değerli bir şirket olduğundan borsa hisse hareketlerinden görüleceği üzere hisseleri değer dahi kaybetmemiştir. Bu nedenle Barış Bozkurt’un uğradığı herhangi bir zararı dahi yoktur. Olsaydı da bu zarrain muhatabı müvekkiller değil bu haksız işlemleri yapanlar olacaktı. Buna

rağmen nasıl oluyor da herhangi bir tetkik yapılmadan bu şahsın iddinamede müşteki olarak yer aldığını izah etmek mümkün değildir.

İşte bu nedenlerle soruşturma savcısının bu kimsleri müşteki olarak iddianameye alması yanlış olup bu hususun Sayın Mahkemece dikkate alınıp bu kümselerin müşteki veya müdahil sıfatıyla dosyada yer almasına müsaade edilmemelidir.

2- İDDİANAMENİN İKİNCİ BÖLÜMÜNDE (S. 447 VD.) YER ALAN SUÇLAMALARIN İLK BÖLÜMDE YER ALAN SUÇLAMALAR VE KİŞİLERLE DOĞRUDAN HİÇBİR İLGİSİ YOKTUR. MÜVEKKİLLERİN ADİL YARGILANMA HAKLARI KAPSAMINDA İDDİANAMENİN İKİNCİ KISMINDA YER ALAN KİMSELERLE İLGİLİ DOSYANIN TEFRİK EDİLMESİ GEREKİR.

Savcı tarafından hazırlanan iddianamenin 1. Sayfasına bakıldığında aynen şu şekilde ifade edilmektedir: “İddianamenin birinci bölümünde Koza İpek bünyesinde faaliyet gösteren şirketlerin kurucu ortaklarının, yönetim kurulu üyelerinin ve üst düzey yöneticilerinin suça konu eylemleri ile holding bünyesinde bulunan şirketlerin faaliyetleri çerçevesinde işlenmiş olan suçlara yer verilmiştir. İddianamenin ikinci bölümünde ise (s.447 vd) Koza İpek Holdingin bünyesinde faaliyet gösteren şirketlerde çalışan ve FETÖ üyesi oldukları yönünde delil elde edilen şüphelilerin eylemlerine yer verilmiştir.”

Buna göre savcı dahi taraflar arasında doğrudan bir ilişki bulamadığından iddianameyi iki bölüme ayırmış, ilk bölümde Müvekkillerin de olduğu grup için değerlendirme yaparken ikinci bölümde yer alan kimselerin orada yer almasının tek sebebi olarak Koza İpek grubu bünyesinde çalışmaları gösterilmiştir. Buna karşılık Müvekkillerle bu kimseler arasında hiç bir bağ kurulmamış, bu kimselere isnad eylemlerle Müvekkiller arasında da herhangi bir ilişki tesis edilmemiştir. Müvekkillerimiz bu ikinci bölümde yer alan kimselerin de herhangi bir suç işlediğine inanmamakta, masum olduklarına ve bunun ortaya çıkacağına nancı tamdır. Ancak bununla birlikte herhangi bir suç olsaydı bile bu kendilerini bağlar. Örneğin bu kimselerle ilgili sohbet düzenlendiği, kurban bağı toplandığı gibi bizce suç olmayan bir kısım isnatlarda bulunulmuş ise de bu kimselerin bu faaliyetleri Müvekkillerin emir ve talimatları ve hatta bilgileri dahilinde işlediklerine dair savcı tarafından bile bir iddiada bulunulmamaktadır. Hal bu iken neden iddianamenin ikinci bölümündeki yer alan kimseler hakkında hazırlanan iddianame ile Müvekkiller hakkında hazırlanan iddianame birleştirilmiş ve hepsi için tek bir iddianameye dönüştürülmüştür? Aralarında ne bir eylem birliği vardır ne de beraber tek bir suçu işlemişlerdir. Bu nedenle iddinamenin birinci bölümü ile ikinci bölümünün tefrik edilmesi ve bu iki ayrı bölümde yer alan kimselerle ilgili yargılamanın iki ayrı dosya üzerinden ayrı ayrı yapılması gerekmektedir. İddianamenin ikinci bölümünde yer alan kimselerin sırf Koza İpek grubunda çalışıyor olmaları Müvekkillerle birlikte yargılanmaları için yeterli değildir.

Müvekkillerimizin inancı aslında kendileri herhangi bir suç işlemediklerinden ve aleyhlerine ilgili ilgisiz herkesi ve her konuyu tek bir iddianameye toplamak suretiyle suç isnad edildiğidir. Bu ikinci bölümde yer alan kimselerin durumu da bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Müvekkillerin adil yargılanma hakları anayasal ve AİHS kapsamında güvence altına alınmış temel bir haktır. Adil yargılanma hakkı, usul kurallarına uygun ve alakasız kimselerden ayrı

ve yalnızca kendisine yöneltilen suçlamalar ve yalnızca suçla bağlantılı kimselerle birlikte yargılanma hakkını da barındırır. Bu nedenle Sayın Mahkemece, iddianamenin birinci bölümünde yer alan Müvekkillerin de içinde yer aldığı grup ile ikinci bölümde yer alan ve tek ilgisi şirket çalışanı olması bulunan birbirinden alakasız ve bağlantısı olmayan kimseler hakkındaki yargılamanın iki ayrı dosya üzerinden yapılabilmesi için dava dosyasının tefrik edilmesini talep ederiz.

3- İDDİANAMEDE AKIN İPEK HAKKINDA ÖRGÜT ÜYELİĞİ İLE İLGİLİ BİR SUÇLAMA OLMAMASINA RAĞMEN YETKİSİZ SAVCI TARAFINDAN ÖRGÜT İDDİANAMESİNE AKIN İPEK DE DAHİL EDİLMİŞTİR. DOSYADAKİ USULE AYKIRI İŞLEMLERİN VE HAKSIZLIKLARIN EN BARİZ OLANLARINDAN BİRİSİDİR.

Soruşturmayı yürüten savcı anayasal düzene karşı suçlar bürosunda görevli bir savcı olup, silahlı terör örgütü üyeliği hakkında soruşturma yapma yetkisi, kanun ve daha sonra HSYK (daha sonra HSK) tarafından mühasıran bu büroya verilmiştir. Hal bu olunca, bu bürodaki savcıların görevi bu soruşturma yönünden yalnızca silahlı terör örgütü üyeliği suçları ile sınırlıdır. Buna rağmen soruşturma savcısı tarafından Akın İpek hakkında SPK ve VUK muhalefetleri iddiasıyla soruşturma yürütülerek yalnızca bu suçlardan huzurdaki yargılamada yer alan iddianame ile dava açmıştır. **İddianameye bakıldığında görüleceği üzere Akın İpek hakkında silahlı terör örgütü liderliği veya üyeliği gibi herhangi bir suçlama yoktur.** Zaten olması da imkansızdır. Zira Akın İpek hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2014/37666 sayılı dosyasından bu konuda soruşturma yürütüldüğü ve aralarında müvekkil Akın İpek'n de bulunduğu kişiler hakkında "terör örgütü kurma veya yönetme" ile "terörizmin finansmanı" suçlaması ile 06.06.2016 tarihinde düzenlenen iddianame ile kamu davası açılmıştır. İlgili iddianame Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilerek 2016/238 E. Sayılı dosyasından yargılama başlamıştır.

Ancak yukarıda ayrıntılı olarak izah edildiği üzere maalesef Savcı tarafından terör örgütü ile ilgili Akın İpek hakkında başka bir soruşturma devam ederken mükerrer soruşturma yürütülmüş ve haksız bir çok karar alınmıştır. Tüm bahsi geçen kararlar aslında hem hukuksuz hem de sırf bu nedenle yok hükmündedir.

Akın İpek hakkında iddinamede yapılan suçlama yalnızca SPK ve VUK mevzuatına aykırı davranış nedeniyle suç işlendiği iddiasıdır. **Yani yalnızca bir mali suç işlendiği iddiası vardır. Soruşturmayı yürüten savcının ise mali suçları soruşturma ve bu nedenle bir iddianame düzenleme yetkisi de yoktur.** Burada açıkça sırf Akın İpek'i davayı dahil edebilmek için yetki gaspı yapılarak bu soruşturma yürütülmüş, böylece haksız ve yetkisiz bir iddianame düzenlenmiştir. İddia olunan bu mali suçlarla ilgili dosyanın tefrik edilerek yetkili ve görevli mahkemeye gönderilmesi gerekmektedir.

4- ÖRGÜT SUÇLAMASI İLE İLGİSİ OLMAYAN ÖRGÜT FAALİYETLERİ KAPSAMINDA İŞLENDİĞİNE DAİR TEK BİR DELİL SUNULMAYAN VE DAHA DA ÖNEMLİSİ SORUŞTURMA BAŞLADIĞI TARİHTE MEVCUT OLMAYAN SUÇLAR ÖRGÜT İDDİANAMESİ ALTINA YAZILMIŞ BU ŞEKİLDE İDDİANAMENİN ALTI DOLDURULMAYA ÇALIŞILMIŞTIR.

Davanın konusu olan iddianameye bakıldığında, Müvekkiller yönünden “terör örgütüne üyelik”, “Sermaye Piyasası Kanunu’na muhalefet iddiasıyla TCK’daki güveni kötüye kullanma”, “Vergi Usul Kanunu’na muhalefet”, “özel evrakta sahtecilik” ve “ruhsatsız silah bulundurma” suçlarının işlendiğinden bahisle cezalandırma talep edilmiştir. Bu suçlardan hiçbirisinin “silahlı terör örgütü üyeliği” yani örgüt faaliyetleri kapsamında işlendiğine dair en ufak bir iddia da bulunmamaktadır. Buna dair bir delil de bulunmamıştır zaten böyle bir delil olamaz. O zaman burada savcılık tarafından olsa olsa her bir suçun ayrı ayrı işlendiği ileri sürülebilirdi. Bu halde de birbirinden bağımsız olarak işlenmiş suç iddiaları olacağından, tüm bu suçlamaların tek bir iddianame altına doldurulması hukuken mümkün olmadığı gibi bu şekilde bir davranışın aslında soruşturmanın başına örgüt suçlaması ile başlayan ve bu kapsamdaki sayısız iddiaların gerçekte asılsız olduğunun ortaya çıkmasıyla başka suçlar bulma gayretine girilerek iddianamenin altına doldurulmaya çalışıldığı maaleaef müşahade edilmektedir. Bu da Müvekkiller aleyhine kasıtlı bir suçlama çabası içerisinde bulunduğunu göstermektedir ki bu durum kabul edilemez.

Bu soruşturma esnasında örneğin Müvekkillerden birisinin bir trafik kazası ile birisinin yaralanmasına sebebiyet verdiği ortaya çıksa ve bunun taksirli bir suç olduğundan bahisle iddianame düzenlenmek istense bunun için bu soruşturmadan bağımsız olarak ilgili yetkili ve görevli savcıya dosyanın iletilmesi ve onun tarafından diğer suçlardan bağımsız bir iddianame bir düzenlenmesi gerekirdi. Burada da örgüt üyeliği suçlaması dışındaki hiç bir suçlamanın, işlendiği iddia edilen suçların örgüt amacına ulaşmak için, örgüt liderinin talimatı ve örgüt faaliyetleri çerçevesinde işlendiği iddia ve bu iddiayı destekleyen bir delil olmadıkça örgüt iddianamesine girmez ve ayrı bir yargılamanın konusu olur.

Burada da Sayın Mahkeme tarafından örgüt suçları dışındaki diğer suç iddiaları olan “Sermaye Piyasası Kanunu’na muhalefet iddiasıyla TCK’daki güveni kötüye kullanma”, “Vergi Usul Kanunu’na muhalefet”, “özel evrakta sahtecilik” ve “ruhsatsız silah bulundurma” suçlamalarının örgüt üyeliği davasından tefrik edilerek görevli ve yetkili mahkemeye gönderilmesi ve her bir suçlama için ayrı bir dosya numarasından da yargılama yapılması gerekmektedir.

5- SİLAHLI ÖRGÜT VE TERÖR SUÇLAMALARI İLE İLGİLİ İFADESİ ALINMAYAN KİMSELER ALEYHİNDE SİLAHLI ÖRGÜT ÜYESİ OLMAK SURETİYLE TERÖR SUÇUNDAN İDDİANAME DÜZENLENEMEZ. BU HUSUS NE SAVCI NE DE İDDİANAMENİN KABULÜ AŞAMASINDA SAYIN MAHKEME DİKKATE ALMIŞTIR.

Savcılık tarafından yürütülen soruşturmada her ne kadar organize suç örgütü üyeliğinden Tekin İpek, Melek İpek, Pelin Zenginer, Osman Zenginer, Ebru İpek ve Nevin İpek aleyhinde kamu davası açılmışsa da CMK ve Yargıtay’ın yerleşik içtihatları kapsamında suç örgütü üyeliğinden suçlama yapılan kimsenin bu hususta kendisine suçlama olduğu belirtilip ifadesi alınmadan hakkında kamu davası açılmaz.

Oysa ki Nevin İpek ve Osman Zenginer’in savcılık tarafından kendilerinin yurtdışında bulunmaları nedeniyle ifadeleri hiç alınmamış, Pelin Zenginer’in de yalnızca 2015 yılı Kasım ayında münferit belirli konularda ifadesi alınmış ve suç örgütü suçlaması yapılarak herhangi bir ifadesi alınmamıştır. Zaten daha sonra kendisi de yurtdışında bulunduğundan ifade verme imkanı da olmamıştır.

Nitekim kamuoyunda “Tuskon davası” olarak bilinen İstanbul 23. Ağır Ceza Mahkemesine gelen iddianamede, Mahkeme heyeti oybirliği ile haklarında silahlı “Fethullahçı Terör Örgütüne” üyeliğinden iddianame düzenlenen kimselerden iki kişinin ifadesi alınmadan silahlı terör örgütü üyeliğinden iddianame düzenlenemeyeceğinden bahisle iddianame bir çok husus yanında bu konuda da savcılık makamına iade edilmiştir. Soruşturma savcısı tarafından bu konu dahil tüm iddianame iade sebepleri hakkında itirazda bulunmuş, itirazı görüşen İstanbul 24. Ağır Ceza Mahkemesi diğer bir kısım itirazları kabul etse de silahlı terör örgütüne üyelikten ifadesi alınmayan kimseler hakkında iddianame düzenlenmesi hususundan savcılığın itirazını reddetmiş ve bunun üzerine savcılık tarafından bu kimseler iddianameden çıkartılmak suretiyle iddianame düzenlenerek kamu davası açılmıştır.

İşte Sayın Mahkeme önündeki iddianamede de Nevin İpek, Pelin Zenginer ve Osman Zenginer yönünden bu kimselerin silahlı terör örgütü üyeliğinden yapılmış bir suçlama ile ifadeleri alınmadığından aslında Sayın Mahkeme tarafından iddianamenin bu konuda iade edilmesi gerekirdi.

Bu nedenle bu aşamada bu kimseler yönünden davanın tefrik edilerek yargılamanın durdurulmasına karar verilmesini talep etmekteyiz.

6- SORUŞTURMA ESNASINDA BİRÇOK ARAMA, EL KOYMA, İHTİYATİ TEDBİR, KAYYIM ATAMA KARARINA EN TEMEL GEREKÇE OLARAK GÖSTERİLEN SÖZDE BİLİRKİŞİ RAPORU BİZATİHİ BAŞTA MASAK OLMAK ÜZERE DİĞER KAMU KURUM VE KURULUŞLARININ VERMİŞ OLDUĞU RAPORLARLA ÇÖKERTİLMİŞ VE SAVCI TARAFINDAN HAZIRLANAN İDDİANAMEDE SUÇ İSNADI İÇİN SÖZDE BİLİRKİŞİ RAPORUNUN TEK BİR CÜMLESİNE DAHİ DAYANILMAMIŞTIR.

Yukarıda ayrıntılı olarak izah edildiği üzere Ertan Çomaklı ve yardımcısı tarafından hazırlanan sözde bilirkişi raporu açıkça hem usul hem de esas olarak hukuka aykırı olup yok hükmündedir. Bilirkişi raporunun içeriğine bakıldığında da tamamen olasılıklara dayalı afaki değerlendirmeler yapıldığı ve bir kısım değerlendirmelerin ise hayali olduğu görülmektedir.

Ancak bu sözde rapor maalesef başta 26.10.2015 tarihinde Koza İpek Grubu şirketlerine kayyım atanması için temel dayanak delil olarak gösterilmiş, ve başkaca bir çok haksız kararın dayanağı yapılmıştır.

Müvekkiller adına gerek savcılığa verilen dilekçelerde gerek kayyım atama kararına karşı yapmış olduğumuz itirazlarda bu sözde bilirkişi raporundaki her bir hususun aslında doğru olmadığına dair açıklama ve savunmalar sunulmuştu ancak hiçbirisi maalesef dikkate alınmadı.

Oysa ki Savcı tarafından 11.11.2015 tarihinde MASAK’a müracaat edilerek bu bilirkişi raporunun değerlendirilmesi talep edilmiştir. Normalde olması gereken bu sözde bilirkişi raporuyla işlem yapmadan önce bu yola müracaat edilmesi ve ya bilirkişi niteliklerine sahip kişi veya kurumlardan rapor istenmesi ya da raporda yazılan hususların doğrulanması amacıyla uzman kişi ve kurumlara müracaat edilmesi gerekmektedir. MASAK tarafından tüm şirket belge ve kayıtları incelenmiş, yapılan çalışmalar neticesinde bir rapor düzenlenmiştir. Bu MASAK raporu ile sözde bilirkişi raporunda yazılan tüm hususların istisnasız tamamının

doğru olmadığı tespit edilmiş ve hatta sözde bilirkişi raporundaki verileri nasıl elde ettiği ve nasıl bu sonuçlara vardığı ile ilgili Şafak Ertan Çomaklı'ya ulaşmak isteyen MASAK yetkilileri tüm çabalarına rağmen Şafak Ertan Çomaklı'dan bir geri dönüş alamamış ve daha sonra da kendisine ulaşamamışlar, bu hususu da raporlarına aynen yazmışlardır.

MASAK raporuna baktığımızda sözde bilirkişi raporundaki tespitlein tamamının yasal dayanaktan yoksun bulunduğu ifade edilmiştir.

Bu durumda büyük bir skandal ile karşı karşıya olduğumuz görülmektedir. Bilirkişi raporu adı altında hazırlanan raporun uzman olmayan ve taraflı kimselere hazırlanması, bu kimselerin kanunda belirlenen seçim usullerine riayet etmeden seçilmiş olmaları bir yana sözde raporun içeriğinin de tamamen gerçek olmayan hayali bilgilerle doldurulduğu ve tek bir husus dahi doğru olmadığı bizatihi MASAK tarafından tespit edilmiştir.

Bu MASAK raporunu alan savcının hemen sözde bilirkişi raporu ile atanan kayyım kararını kaldırtması gerekirken sessiz kalmış ve ilgili sözde bilirkişi heyeti hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunmadığı gibi herhangi bir işlem de yapmamıştır.

İddianameye bakıldığında görüleceği üzere suçlamlara delil olarak sözde bilirkişi raporundan tek bir kelimeyle dahi bahsedilmediği adeta savcı tarafından böyle bir bilirkişi raporu hiç alınmamış gibi hareket edildiği görülmektedir. Bu da Müvekkillere karşı hasmane tutumun ve yaşıatılan hukuksuzlukların en önemli örneklerinden birisi olarak karşımıza çıkmıştır.

MASAK raporu le sabit olduğu üzere sözde bilirkişi heyeti tarafından düzenlenen raporun gerçeğe aykırı olduğu ortaya çıkmıştır. Bu durum TCK m. 276 uyarınca suç teşkil etmektedir. Nitekim TCK m. 276 **“gerçeğe aykırı bilirkişilik”** konusunu düzenlemekte ve birinci fıkraya göre **“Yargı mercileri veya suçtan dolayı kanunen soruşturma yapmak veya yemin altında tanık dinlemek yetkisine sahip bulunan kişi veya kurul tarafından görevlendirilen bilirkişinin gerçeğe aykırı mütalaada bulunması halinde, üç yıldan yedi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.”** Cumhuriyet Savcısı tarafından görevlendirmenin bu kapsamda olduğu konusunda bir tereddüt olmadığına göre Sayın Mahkeme tarafından ilgili sözde bilirkişiler alehinde suç duyurusunda bulunulmasını talep ediyoruz.

Ayrıca sözde bilirkişilerin hazırladıkları bu gerçeğe aykırı raporla ilgili açıklamada bulunmak üzere duruşmaya çağrılmasını talep ediyoruz. Nitekim CMK m. 68/1 uyarınca “Mahkeme, her zaman bilirkişinin duruşmada dinlenmesine karar verebileceği gibi, ilgililerden birinin istemesi halinde de açıklamalarda bulunmak üzere duruşmaya çağırabilir.” İlgili sözde bilirkişiler duruşmaya çağrıldıklarında CMK m. 201 uyarınca müdafî olarak bilirkişilere doğrudan soru yöneltme hakkımızı kullanma imkanına yani çapraz sorgulama hakkına sahip olmakla gerçeklerin ve bilirkişilerin bu sözde bilirkişi raporunu yazma amaçlarının da ortaya çıkacağına inanmaktayız.

7- İDDİANAMEDE TANIK OLARAK GEÇEN BİR KISIM KİMSELERİN İFADELERİ SAVCILIK VEYA POLİS TARAFINDAN DEĞİL ŞİRKET GÜVENLİK KOORDİNATÖRÜ TARAFINDAN ALINMIŞTIR. DAHA DA VAHİMİ BU BEYANLARA DAYALI OLARAK VERGİ SUÇU RAPORLARI DÜZENLENMİŞ VE BUNLAR İDDİANAMEDE TANIK BEYANLARI ARASINDA YER ALARAK SUÇLAMALARA DAYANAK YAPILMIŞTIR.

İddinameye bakıldığında tanık ifadeleri arasında 11-12-13-14. sıralarda köy muhtarlarından Hasan Hüseyin Ataş, Sezai Akbulut, Halil Güngör ve Safa Eşit'in de ifadelerinin yer aldığı görülmektedir. Bu ifadelerin konusu yapılan bağışlara dair düzenlenen makbuzlarla ilişkili olup yalnızca vergi suçu raporlarından birisinin konusunu teşkil etmektedir. Savcı, bu kimselerin resmi olarak yani CMK'ya uygun olarak alınmış herhangi bir ifadeleri olmadığı halde iddianamede bunları delil olarak otaya koyması skandal niteliğindedir. Zira söz konusu tanık beyanlarına bakıldığında görüleceği üzere ilgili muhtarların beyanları Savcılık veya Polis tarafından alınmış değildir, bunlar bizatihi kayyım yönetimindeki şirketin güvenlik koordinatörü tarafından alınmıştır. Bu tanık beyanları da kanunen geçerli beyanlanmış gibi vergi müfettişleri tarafından esas alınarak vergi suçu raporları tanzim edilmiştir. Üstelik savcı da iddianamede bunlardan tanık ifadesi olarak bahsetmekte ve suçlamaya delil yapmaya çalışmaktadır.

CMK m. 43 vd ile 169 vd maddeleri uyarınca kanuna uygun olarak tanığın nasıl ve kimler tarafından dinleneceği açıkça izah edilmiştir. Ayrıca VUK ve ilgili vergi inceleme tebliğleri ile de vergi müfettişinin nasıl tanık beyanı alacağı düzenlenmiştir. Ama mevzuatın hiçbir yerinde şirket güvenlik koordinatörünün ya da herhangi bir kişinin tanık ifadesi alması mümkün değildir. Böyle bir beyana delil olarak dayanılması da aynı şekilde mümkün değildir. Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bu delilin imha edilip dosyadan çıkartılması yerine vergi suçu raporuna dayanak yapılması ve iddianamede tanık ifadesi olarak bahsedilmesi hukuksuzlukların geldiği noktayı göstermesi açısından ibretliktir.

III- AKIN İPEK HARİCİNDE DİĞER TÜM MÜVEKKİLLER YÖNÜNDEN SİLAHLI ÖRGÜTE ÜYE OLMAK SURETİYLE TERÖR SUÇU İŞLENDİĞİ SUÇLAMASINA KARŞI SAVUNMALARIMIZ

1- SİLAHLI ÖRGÜTE ÜYE OLMA SUÇU

Silahlı örgüt üyeliği suçu bir “tehlike suçu” olup; silahlı bir örgütün kuruluş amaçlarını, faaliyet ve eylemlerini benimseyerek gönüllü olarak örgüt hiyerarşisine dahil olmayı tercih etmek suretiyle işlenmektedir. Bu bakımdan eylemin iradi olması ve örgüte iştirak bilinç ve iradesiyle hareket edilmiş olması gerekir.

Örgüte üye olmak, örgütün amacını bilerek ve isteyerek ve sürekli birliktelik iradesiyle hiyerarşik yapısı içerisine girmek suretiyle olmaktadır. TCK 220/7. maddede, örgüt üyesi olmanın, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmayı gerektirdiği ifade edilmiştir. Dolayısıyla, örgütün hiyerarşik yapısı içerisine bilerek ve isteyerek katılan kişinin örgüt üyesi olduğu kabul edilmelidir.

Doktrin ve uygulamada bir şüpheli veya sanığın örgüt üyesi olup olmadığının belirlenmesinde bazı ölçütlerden yararlanılabileceği belirtilmektedir. Bu ölçütler; 1- Organik bağ, 2- Eylem ve faaliyetlerde süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk, olarak sayılmaktadır.

a. Organik bağ ölçütü

TCK 220/7. Maddesine göre, örgüt üyesi olmanın, örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmayı gerektirdiği ifade edilmiştir. Örgüt hiyerarşisine katılmak, örgüt yapısıyla organik bağ

kurulması anlamına gelmektedir. Bu organik bağın, kesintiye uğramaksızın devam ediyor olması gerekir. Örgüt üyesinin hiyerarşik ilişkiyi canlı tuttuğunu, devam ettirdiğini belirleyen organik bağın varlığının iddia eden tarafından yani savcılık tarafından iddianamede ayrıntılı bir şekilde ortaya koyması ve ıspat etmesi gerekir. Genel, soyut ve ön yargıya dayalı ifadeler organik bağın ıspatı için yeterli değildir.

b. Eylem ve faaliyetlerin sürekliliği, çeşitliliği ve yoğunluğu ölçütü

Silahlı Terör Örgütlerle ilişki kuran ve örgüt üyesi olarak suçlanan kişilerin eylem ve faaliyetlerinin sürekli ve yoğun olması gerekir. Bu noktada örgüte yardım edenlerle üyelerinin hukuki durumları karıştırılmaması için uygulamada failin tek tek ele örgüte yardım olarak görülebilecek eylem ve faaliyetlerini değerlendirmek ve bunların gösterdiği yoğunluk, süreklilik ve çeşitlilikten hareketle örgütle organik nitelik gösteren bağın kurulmuş olup olmadığı saptanmaya çalışılması gerekmektedir. Nitekim Yargıtay yerleşik içtihatlarında bu hususun özellikle araştırılması şart koşmakta aksi durumu bozma nedeni olarak kabul etmektedir (Yargıtay 9.C.D. 31.10.2007 tarih, 2007/3379 esas, 2007/7646 karar sayılı kararı).

Örgüt üyeliğinin varlığı için, failin belirsiz sayıdaki soyut suç tiplerini işlemek amacıyla kurulduğunu bildiği silahlı suç örgütüne organik bir bağlılık arzedecek biçimde katılmış olması gerekir. Yani örgütle belirtilen biçimde bağ kurmayan, salt bazı (eğitim, ve kültür gibi) örgütsel faaliyetlere ilgi duyan veya iştirak eden kişilerin eylemleri, ‘üye’ olarak kabul edilemez.

Örgüt yöneticilerinin, örgüt faaliyeti kapsamında işlenen suçların faili olarak sorumlu tutulması özel olarak düzenlenmiştir (m.220/5). Buna karşın örgüt üyeleri yalnızca kendi katıldıkları suçların faili veya iştirak edeni olarak sorumlu tutulabilirler (m. 220/4).

2- MÜVEKİLLERİME İSNAD EDİLEN SUÇLAMA

Müvekkillerimiz **Cafer Tekin İPEK, Melek İPEK, Pelin ZENGİNER, Osman ZENGİNER , Nevin İPEK , Ebru İPEK** hakkında hazırlanan iddianame ve içeriği incelendiğinde haklarında silahlı terör örgütüne üye oldukları iddiasıyla TCK'nın 314/2, 53/1 ve 58/9 maddeleri ile 3713 Sayılı Yasanın 3. maddesi delaletiyle 5/1 maddesi gereğince ayrı ayrı CEZALANDIRILMALARI istemiyle kamu davası açılmıştır.

3- USULE İLİŞKİN SAVUNMALARIMIZ

a. Söz konusu adli ve idari soruşturmalar ile Kanun Önünde Eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir. Müvekkillerim siyasi ve ideolojik temelli bir ayrımcılığa maruz bırakılmıştır.

Söz konusu soruşturma ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde düzenlenen “Kanun önünde eşitlik” ve AİHS'in 14 üncü maddesinde düzenlenen “Ayrımcılık Yasağı” ilkeleri ihlal edilmiştir. Öncelikle ifade etmek isteriz ki söz konusu soruşturma adil ve tarafsız yapılmış bir soruşturma değildir.. Davaya konu iddianame ve iddianameye esas alınan raporlar ve içeriğine bakıldığında, kamuoyunda oluşturulan algı, yazılı ve görsel medya da özel olarak yaptırılan haber ve yorumlar ile Devlet ve hükümet yetkililerinin Müvekkillerimiz hakkında yaptığı

açıklamalar dikkate alındığında bunun böyle olduğu çok açık ve net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere, eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, haklı bir nedene dayanmayan ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Kısaca eşitlik aynı durumda olan herkesin diline, ırkına, cinsiyetine, siyasi düşüncesine, felsefi inancına, dinine, mezhebine ve aidiyetine bakılmaksızın, herhangi bir ayırım gözetilmeksizin, benzer durumlarda, her yönden aynı kurallara tabi olması ve farklı muameleye tabi tutulmaması anlamına gelmektedir.

Somut olayda eşitlik müvekkillerimin özgür düşünceleri ile birlikte iktidar partisinin hoşlanmadığı bir kısım söylem ve davranışları nedeniyle bozulmuştur. Bundan dolayı ayırt edici, hukuka aykırı, adil olamayan, nefret unsurlarını içeren hukuksuz farklı muamelelere maruz bırakılmıştır. Devlet otoritesini, güç ve yetkilerini elinde tutan ve kullanan kamu kurum ve görevlileri eliyle cezalandırılması yoluna gidilmektedir. Bu şekilde adil ve objektif olması gereken kamu görevlileri en masum manasıyla görevlerini kötüye kullanmaktadır. Somut olayda eşitsizliğin kaynağı doğrudan bir hukuk kuralı olmayıp, müvekkillerimin iktidar partisine biat etmeyen ve onun siyasi dayatmalarına karşı gelip direnmesine dolayısıyla siyasi duruş ve görüşleri ile birlikte dini inanç ve anlayışlarına dayanmakta ve hukukun ve yargının hükümetin ve onun temsilcilerinin baskıları neticesinde hukuka aykırı bir şekilde araç haline gelmesinden kaynaklanmaktadır.

b. Söz konusu soruşturmalar ile masumiyet karinesi ihlal edilmiş, müvekkillerim peşinen suçlu ve devlet düşmanı ilan edilmişlerdir.

Söz konusu soruşturma öncesi ve sonrasında müvekkillerim ve ailesi önceden siyasi duruş ve düşüncelerinden dolayı peşinen suçlu ilan edilmiş ve cezalandırılmasına karar verilmiştir. Dolayısıyla somut olayda **"Masumiyet Karinesi"** en hoyrat en kaba bir şekilde ihlal edilmiştir. Bilindiği üzere **Masumiyet Karinesi ise**, Anayasa'nın 38'inci maddesinin dördüncü fıkrasında düzenlenmiştir. Bu maddeye göre, suçluluğu hükmen sabit olana kadar, kimse suçlu sayılamaz Avrupa İnsan Hakları [Sözleşmesi'nin](#) 6'ncı maddesinin ikinci fıkrasına göre de, "hakkında suç isnadı bulunan bir kimse, hukuka göre suçlu olduğu kanıtlanıncaya kadar masum sayılır". Yani, suçluluğun kesinleşmiş mahkeme kararı ile sabit oluncaya kadar sanığın hazırlık tahkikatı aşaması dâhil masum kabul edilmesi ve sanığa ona göre muamele yapılması vazgeçilemez bir ceza yargılaması hukuku prensibidir. Masumiyet karinesi ile sanığa karşı, muhtemel bir suçlu gibi davranılmamasının güvence altına alınması amaçlanmaktadır. Kovuşturma ve yargılama makamlarının önyargı ile hareket etmeleri veya suçluluk karinelerine dayanmaları, "masumiyet karinesinin ihlali anlamına gelir. Masumiyet karinesine ilişkin bu güvence, hiç kimsenin, kusuru ispat edilmeden önce suçlu bir kişi gibi işleme tabi tutulmamasını ifade eder. **Masumiyet karinesi, ceza hukukunda sorumluluğun kasta ve kusura dayalı olmasını ve kural olarak da kasta ve kusura ilişkin ispat yükünün idareye düştüğünü ifade eder.** Kusur bakımından yasal karineler oluşturulabilir, fakat bu karinelerin hem cezalar ile orantılı bir biçimde makul sınırlar içinde olması, hem de bunların aksini ispat olanağının verilmesi şarttır.

Kısaca somut olayda adli ve idari soruşturma makamları tarafından iktidar partisinin korkutması ve baskıları neticesinde Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı

şekilde müvekkillerimin suçlu olarak ilan etmek ve bu doğrultuda önyargıyla muamelede bulunmak suretiyle "**masumiyet karinesi**" (**lekelenmeme hakkı**) de açıkça ihlal edilmiştir.

c. Hukuk devleti ve Hukuki güvenlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Anayasanın ikinci maddesine göre “Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.” Bir hukuk devletinde olmaz ise olmaz kuralların başında hukuki güvenlik ilkesi gelmektedir. **Hukukî güvenlik ilkesi ise, herkesin tabi olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutumunu ve davranışlarını buna göre güvenle düzene koyabilmesi anlamına gelir.** Hukukî güvenlik ilkesinin gerçekleşebilmesinin ön şartı, devletin kendi koyduğu hukuk kurallarına kendisinin de uymasındır. Bu bakımdan hukukî güvenlik ilkesi hukuk devleti ilkesinden doğmakta, hukuk devleti ilkesinin birey düzeyinde daha da somutlaşmış hali olarak ortaya çıkmaktadır. Bu ilke kapsamında güvenlikten yararlanacak olan, Anayasa ile hak ve özgürlükleri güvence altına alınmış olan bireydir.

Ancak somut olayda hukuk devleti ve hukuki güvenlik ilkesi en kaba haliyle ihlal edilmiştir. Müvekkillerimin mensup olduğu iddia edilen ve kamu oyunda bugüne kadar “Cemaat” veya “Hizmet Hareketi” olarak bilinen “Fethullah Gülen” grubu bir anda hükümet ve hükümeti temsil eden iktidar partisince kesinleşmiş yargı kararı olmadan bir anda “Fethullahçı Terör Örgütü(FETÖ)” olarak ilan edilmiştir. Akabinde bu yapı ile bir şekilde irtibatı olduğu düşünülen kişi ve kurumlarda bu yapı ile birlikte geçmişe dönük olarak terörist olarak kabul ve ilan edilip geçmişte olan bir kısım tamamen hukuki söz, eylem ve faaliyetlerinden dolayı suçlu muamelesine tabi tutulmuştur. Hâlbuki yukarı dada ifade ettiğimiz gibi **hukukî güvenlik ilkesi ise, herkesin tabi olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutumunu ve davranışlarını buna göre güvenle düzene koyabilmesi anlamına gelir.**

d. Özel ve aile hayatına saygı ilkesi yine bu soruşturmada en kaba haliyle ihlal edilmiştir.

Özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı AİHS’nin 8. maddesinde koruma altına alınmıştır. Bu hakka yönelik bir müdahale varsa, bu müdahale kanunla öngörülmüş olmalı, AİHS’nin 8/2 maddesinde sınırlı olarak belirtilen meşru amaçlardan en az birini gerçekleştirme amacı gütmeli ve müdahale demokratik toplumda çok temel bir sosyal ihtiyaca cevap vermeli, ölçülü olmalıdır. Bu kurallara aykırı bir uygulama AİHS’nin 8. maddesini ihlal eder. Somut olayda incelendiğinde AİHS’nin 8 inci maddesi ile güvence altına alınan haklar müteaddit defa ihlal edilmiştir. Şöyle ki;

Yukarıda da izah edildiği üzere, iktidar partisi ve liderlerine koşulsuz biat etmesi istenen Müvekkillerimizin bunun yerine evrensel değerlere dayalı özgür düşüncelerini ifade etmeleri nedeniyle terörist ilan edilmiş ve bu şekilde muamele görmüşlerdir. Bu kapsamda ev ve işyerleri basılmış, mal varlıklarına el konulmuş, bütün işyerlerine kayyım atanmış, kamu oyuna bir suçlu ve terörist olarak ilan edilmiş, kasten bilerek ve istenerek adli ve idari soruşturmalar sırasında yalan haber ve yorumlar yaptırılmıştır. Diğer bir ifade ile iddia edilen terör örgütü ile bağımlı gösteren somut hiçbir delil ortaya konmadan, doğru olup olmadıkları bilinmeyen, sosyal çevre bilgisine, özel hayata, iletişime (telefon, e-mail, vb.) ve aile fertlerine dair asılsız haber ve yorumlarla dayalı olarak saygın bir işadamlarının bütün

malvarlığına el koyup terörist ilan etmek açıkça özel hayata ve aile hayatına saygı hakkına müdahale oluşturur.

Bir bir işadınının veya iş kadınının kanunlarda önceden öngörölmüş maddi ve usul hukuk kuralları dışında, hiçbir savunma hakkı tanımadan, masumiyet karinesini ihlal ederek suçlanıp kamu bütün mal varlığına el konulması ve haksız, hukuksuz bir şekilde tutuklanması ve kendi ülkesinde bir daha çalışamayacak hale getirilmesi kendisinin mesleki ve profesyonel hayatına açık şekilde illegal bir müdahale oluşturur. Bir kişinin mesleğini, bir daha aynı veya benzer bir meslekte çalışamayacak şekilde sonlandırma, gelir elde edip ailesinin giderlerini insan onuruna yakışır şekilde karşılamayı imkânsız kılacağı gibi, özel hayata ve aile hayatına saygı hakkına da müdahale oluşturur.

Diğer taraftan, hiçbir somut delil olmadan, hiçbir yargılama yapılmadan, saygın bir iş adınının kendisinin ve aile fertleri isimlerinin internette yayımlanarak, Anayasaya, hukuka aykırı bir şekilde terör örgütünün üyesi ilan edilmesi, kendisinin, diğer insanlar tarafından terörist olarak damgalanmasına ve böylece kendi benzerleriyle hayatının sonuna kadar bir daha olağan ilişki ve arkadaşlık kuramamasına yol açar. Dış dünya kendisine en hafif ifade ile sürekli olarak şüphe ile yaklaşır. Kendisine devlet tarafından terörist damgası yapıştırılan bir bireyin özel sektörde de iş bulması neredeyse imkânsızdır. Bu durum da özel hayata ve aile hayatına saygı hakkına müdahale oluşturur.

Şerefli ve saygın bir işadınının hiçbir yargılama yapılmadan, usulüne uygun hukuki süreçler işletilmeksizin yazılı, görsel ve sosyal medyada sanki soruşturma dosyalarında varmış gibi asılsız ve yalan haberler yaptırmak süratiyle peşinen terörist damgasıyla damgalanması, mal varlığına el konulması isminin bu şekilde yayımlanması ve adli ve idari makamlarının da bunu engelleyici hiçbir faaliyetin içerisine girmemesi aksine söz, eylem ve davranışlarıyla bu yöndeki asılsız haber ve yorumları teşvik ve cesaretlendirmeleri, şahsımın ayrıca şeref ve itibarına (reputation) saygı hakkına da müdahale oluşturur. Bir kişiyi ceza hukuku anlamında bir suç işlemiş olmakla suçlamak, tek başına bireyin kişilik haklarına saldırı oluşturur. Şeref ve itibara saygı hakkı da özel hayata saygı hakkının kapsamındadır. (*Chauvy ve diğerleri / Fransa*, App. No. 64915/01),

e. Kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesin söz konusu soruşturma ve iddianame ile ihlal edilmiştir.

Genel olarak ceza Hukuku bağlamında, **"kanunsuz suç ve ceza olmaz" ilkesi**, [Anayasa'nın 38'inci maddesinde](#) ve İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 7'nci maddesinde düzenlenmekle birlikte özel olarak Türk Ceza Kanunu'nun 2'nci maddesinin ilk fıkrasında yer almaktadır. Bu ilkeye göre; kanunda gösterilmeyen bir fiil suç oluşturmaz ve suça ancak kanunda gösterilen ceza uygulanabilir. Böylece hâkimin, fiilleri suç sayma ve cezalandırma yetkisi sınırlandırılmış ve dolayısıyla keyfilik önlenmiştir. Yürütme açısından ise yürütmeyi oluşturan alt birimlerden herhangi biri tarafından ne sebeple ve gerekçe ile olursa olsun suç ve ceza barındıran bir işlem yapılamaz. Bu noktada suçta ve cezada kanunilik ilkesi bakımından "cezada kanunilik" mutlak bir şekilde kabul edilerek buna bir istisna tanınmazken, yasama organının kanunla sınırlarını çizdiği ve cezasını da belirlediği kanunlar üzerinde yürütme düzenleyici işlemleriyle suç ihdas edemeyecektir. Yürütmenin düzenleyici işlemleriyle yâda keyfi ve taraflı muameleleri ile suç ihdas etmesi en başta Anayasa'nın 7'nci maddesinde yer alan "yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesinin ihlalidir. Anayasa'nın 6'ncı maddesinin son

fıkrasında "hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasa'dan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz" hükmü yer almaktadır. Böylelikle suç ihdası konusunda yürütme organına Anayasa tarafından verilmiş bir yetki bulunmadığından yürütme organının bir çerçeve kanunun sınırları içinde kalmak suretiyle suç yaratabileceği düşüncesi de temelsiz kalmaktadır. Diğer yandan Türk Ceza [Kanunu'nun](#) 2'nci maddesine göre idarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamaz. Böylelikle idarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza yaratılması açıkça yasaklanmış bulunmaktadır. Ayrıca idarenin bir fiili suç haline getirmesi ne kadar keyfiliğe yol açarsa tersi de o kadar keyfiliğe yol açacağından idarenin bir fiili suç olmaktan çıkarması da mümkün değildir.

Söz konusu iddianame incelendiğinde Müvekkillerimizin suç olarak kabul edilen eylemlerinin hiç birisi maddi âlemde gerçekleştiği dönem itibariyle ne Türk Ceza Kanununda ne de özel ceza yasalarının hiç birisinde suç olarak nitelendirilmemiştir. Bu eylem ve işlemlerin hapsi gerçekleştiği dönem itibariyle tamamen hukuka ve yasalara uygun ya gazetecilik, ya ticari yâda kişisel ve sosyal eylemlerdir. Dolayısıyla ceza yasalarında suç tarifi olarak adlandırılmayan ve vasıflandırılmayan tamamen bir kısım eylem ve faaliyetleri geçmişe dönük olarak suç kabul etmek ve cezalandırılmalarını istemek neresinden bakarsanız bakın hem hukuk devletine, hem hukukun genel ilkelerine hem de ahlaka ve vicdana özel de ise kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

Ayrıca Müvekkillerimizin işlediği iddia edilen ve terör örgütü üyeliği suçuna esas eylemler maddi âlemde gerçekleştiği dönem itibariyle Gülen hareketini bir terör örgütü olarak kabul edildiğine dair ortada ne bir yasa hükmü nede yargı makamları tarafından verilmiş ve kesinleşmiş hiçbir karar bulunmaktadır. Halen daha söz konusu yapının bir terörist örgüt olduğuna dair verilmiş ve kesinleşmiş bir yargı kararı da bulunmamaktadır. Dolayısıyla bu yönü itibariyle söz konusu suçlama yine kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesinin bir başka açıdan ihlali anlamına gelmektedir.

4- ESASA İLİŞKİN SAVUNMALARIMIZ

a. Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma Suçunun maddi unsurları oluşmamıştır.

i. İşlendiği iddia edilen eylemlerin gerçekleştiği iddia edilen tarihi itibariyle ortada hukuken silahlı bir terör örgütü olarak kabul edilmiş bir yapı yoktur.

TCK 2.Maddesinde yer alan ,"Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez" ve 7.maddesinde yer verilen "İşlendiği zaman yürürlükte bulunan kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı kimseye ceza verilemez" hükümleri karşısında müvekkilimizin terör örgütü yöneticiliği veya üyeliği ile suçlanması tamamen hukuk dışıdır. Zira aşağıda tafsilatlı olarak belirtileceği üzere müvekkilimin hiçbir faaliyeti yürürlükte bulunan yasalara göre suç olarak tanımlanmamış olduğu gibi FETÖ olarak nitelendirilen yapı müvekkilim ile ilgili iddiaların olduğu tarihlerde terör örgütü olarak nitelendirilmeyen sivil bir topluluktur.

Normal bir ceza hukuku sisteminde müvekkillerimin eylemlerinin işlendiği iddia edilen zaman ve dönem itibariyle yasalar ve yargı makamları tarafından suç olarak kabul edilmediğine bakılıp, eğer o eylemler işlendiği iddia edilen tarih itibariyle suç olarak kabul

edilmiş ise soruşturulup ve kovuşturulması ve o dönem itibariyle yürürlükte olan kanunlar çerçevesinde lehe olan hükümler de uygulanmak suretiyle cezalandırılması gerekir.

Oysa suç tarihi itibariyle müvekkillerimin üyesi olduğu iddia edilen yapı hakkında silahlı terör örgütü olduğuna dair hiçbir yasal mevzuat bulunmadığı gibi buna dair yargı makamları tarafından verilmiş ve kesinleşmiş hiçbir karar dahi bulunmamaktadır. Yani o dönem itibariyle cemaatle irtibatlı, sempati duymak yardım etmek hukuki olarak suç kabul edilmiyordu. Zaten söz konusu bu yapı da müvekkillerimin işlediği iddia edilen tarih itibariyle usul ve yasalar çerçevesinde faaliyet gösteren, bir sivil toplum hareketi olarak kabul edilip her kesimce özellikle de iktidar partisi tarafından takdir ve teşvik edilmekteydi.. Bu harekete ait olan kurumların hepsi mevcut kanunlar çerçevesinde kurulmuş ve yasal amaçları doğrultusunda çalışan, devlet kuramlarının gözetim ve denetimi altında faaliyet gösteren resmi ve yasal kurumlardı. Müvekkillerimin bu yapı ile var olduğu iddia edilen irtibatı tamamen normal bir işadami ve sivil toplum kuruluşu ilişkisi olup, bunun haricinde iddia edildiği gibi suç örgütü üyeliği kapsamında değildir.

Öte yandan, müvekkilim hakkında iddia edilen dönemlerde Hizmet Hareketi, başta mevcut Devlet ve hükümet yetkilileri dahil olmak üzere ülkedeki her toplum kesimi tarafından insanlığa faydalı bir sivil toplum örgütü olarak nitelendirilmiştir. Müvekkillerimiz, toplumun önemli bir kısmının bakış açısı ile Hizmet Hareketini değerlendirmiş ülkeyi yöneten siyasetçi ve toplumun değer verdiği aydınlar gibi bakmış, ancak bu hareket adına hiçbir görev üstlenmemiştir.

i) Somut olayda suçun maddi unsurlarından biri olan (hareket/fiil) unsuru da gerçekleşmemiştir.

Bilindiği üzere suçun meydana gelebilmesi için failin bir fiil işlemesi gerekir. Fiilden kasıt, insanın kendi iradesiyle dış dünyayı değiştiren bir iş ortaya çıkarmasıdır. Suçun maddi unsuru silahlı örgüt kurma veya bu örgütte yöneticilik, kumanda, özel bir görev üstlenme veya örgüte üye olma veya girmedir.

Aralarında en azından bazılarının silahlı olduğu, daha sonra kanunda belirtilen suçları işlemek üzere anlaşmaya vardıkları kişilerden oluşur. Ancak öncelikle, örgütün kuruluş aşamasında, silahlı eylemler gerçekleştirme, bu yolla Anayasal Düzeni değiştirme amaç ve hedefi olmalı, bu amaçlarını örgütün kuruluşundan itibaren en azından örgüt yöneticileri ve üyelerine deklare etmelidir. Daha sonra eylem ve faaliyetleri ile halka ulaştırılmalıdır. Anlaşma yapıldığı andan itibaren silahlı örgüt mevcuttur. Çok sayıda kimsenin belirli bir disiplin ve hiyerarşi içinde yer alması bu suçun oluşması için gerekli olan bir unsurdur.

Örgüt üyeliği, Örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüte hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüte üye olmak kişinin rızasıyla örgütün hiyerarşik yapısına dâhil olmasıdır. Örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Sadece örgüte sempati duymak bu suçu oluşturmaz. Yargıtay 9. Ceza Dairesinin yerleşik uygulamasında; silahlı örgüte üyelik suçunun oluşabilmesi için örgütle organik bağ kurulması, süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması” aranmaktadır.

Ayrıca bu suç için yukarıda da ifade edildiği üzere “faaliyetlerde süreklilik ve çeşitlilik” unsuru da gereklidir. Yani hayatın her aşamasını örgüte dâhil etmek, sürekli ve çeşitli faaliyetlerde yer almaktadır. Dolayısıyla tek bir eylem ve faaliyet için örgütte yer almak örgüt üyeliği olarak kabul edilmemektedir.

Silahlı örgütlere örnek olarak, halen faaliyetlerine devam eden PKK,DHKP\C,MLKP,IŞİD gibi örgütler gösterilebilir. Bu örgütler, silahlı mücadele ile halk iradesine dayanan yönetimlerin ülkede egemen olmasını amaçladıklarını topluma deklare etmişler ve bu yönde faaliyet ve eylemlerde bulunmuşlardır. Dolayısıyla, bu örgüte katılacak kişiler, bu örgütün amaç ve silahlı eylemlerini bildikleri için, örgüt üyeliği veya yöneticiliği eylemlerinin sonucuna katlanmak zorunda kalacak ve bu amaçları bilmediklerini iddia edemeyeceklerdir. Kaldı ki, bu örgütlerin dahi üyesi olmayan, ancak bu örgütlere sempati duyanlar mesnet örgüt üyeliğinden cezalandırılmayacaktır.

Oysa ki 2013 yılının sonuna kadar Hizmet Hareketi 40 yıldan fazla bir suredir toplumla iç içe faaliyetler yürütmüş, toplumun tamamına yakın kesiminde teveccüh görmüş, sadece hayır kurumları ve okullar açarak topluma hizmet etmeyi amaçlamış bir yapı olarak bilinmektedir. Bırakın silahlı bir örgüt olmayı, silahlı örgütlere karşı tolerans göstermediği iddiası ile çoğu kez eleştiriye uğramış bir guruptur. Zira okullarında 100 binlerce insan eğitim görmüş ve bu insanlardan hiçbiri kendilerine derslerde veya ikili ilişkilerde silahlı mücadelenin övüldüğüne dair bir şikâyetle bulunmamışlardır. Dolayısıyla, bir dönem hizmet hareketi olarak tanımlanan bu gruba bağlı okul veya dershanelerine giden, bu müesseselerde çalışan, bunların faaliyetlerine katılan hiç kimse bir silahlı örgüte hizmet etme kasti ile hareket etmemiştir. Tüm bu hususlar dikkate alındığında, suçun maddi unsuru olan suç örgütüne müvekkilim katılmamıştır. Zira sadece yasal olarak faaliyette bulunan ve tüm toplumun sevgi ve beğenisini kazanmış kamuya yararlı dernekler statüsünde bulunan KYD ile yine eğitim faaliyetlerine yardımda bulunmuştur. Bu yardımlarını her türlü yasal vakıf ve derneklere, Milli Eğitim Bakanlığına yapmışlardır. Tüm her şeyin Devletin bilgisi ve gözü önünde şeffaf bir şekilde gerçekleşmiştir. Yardım yapılan tüm kurum ve kuruluşlar yasal faaliyet göstermekte ve daha sonra detaylı olarak açıklanacağı üzere dönemin başbakanı ve siyasetçileri tarafından yardım amacıyla teşvik edilen müesseselerdir. Müvekkillerimizin, toplumda Hizmet Hareketi olarak nitelendirilen yapıya bir dönem toplumun büyük bir kısmının ülkedeki siyasetçi ve aydınların tamamına yakınının duyduğu sempati dışında organik hiçbir bağı bulunmamaktadır. Sadece yasal olarak faaliyette bulunan kurumlara insani olarak yardım yapmaktan ibarettir.

Dolayısıyla, müvekkillerimiz İddianamede belirtilen yasadışı örgüte katılmamış, görev üstlenmemiş, yasadışı hiçbir kuruma bağışta bulunmamış, eylem ve faaliyetlere iştirak etmemiştir. Bu nedenle mesnet suçun maddi unsurları gerçekleşmemiştir.

b) Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma Suçunun maddi unsurları oluşmamıştır.

i) Hiçbir zaman müvekkillerimin bir terör örgütüne üye olmak ve yardım etmek gibi bir amaçları olmamıştır.

Suçu gerçekleştiren son unsur kanuni tipikliği mevcut hukuka aykırı fiilin isnat yeteneği var olan bir kimse tarafından bilerek ve isteyerek yapılmasıdır. Bu unsur aynı zamanda, ceza hukukunun evrensel ilkelerinden biri olan kusursuz suç ve ceza olmaz ilkesinin suç oluşturan

unsurlara yansımalarıdır. Bir eylem tüm unsurları taşısa bile, kişinin kastı yoksa manevi unsur yokluğu nedeniyle kişinin eylemi cezayı gerektirmeyecektir.

Silahlı örgüt suçu, bilerek ve isteyerek işlenebilen bir suçtur. Kişi bilerek ve isteyerek silahlı örgüt kurmalı, yöneticiliğini üstlenmeli veya katılmalıdır. Kişiler açısından bir değerlendirmeye gidildiğinde, öncelikle örgüt üyesi olma isnadıyla karşı karşıya olan bir kişinin, bu örgütün amacını bilerek hareket etmesi ve süreklilik arz eden eylemsel faaliyetler içinde bulunması gerekmektedir. Ayrıca bilerek ve isteyerek yapmanın yanında, devlete karşı suç işleme dürtüsü ile de hareket etmesi gerekmektedir.

Yukarıda da belirttiğimiz şekilde, kişinin kurduğu, yönettiği ve üyesi olduğu silahlı terör örgütünün, Anayasal düzeni cebir, şiddet ve tehdit yöntemleriyle değiştirmeyi hedeflediğini, bu amacı gerçekleştirmek için silah kullanacağını bilmesi ve bu amaç ile doğacak sonuçları bilerek ve isteyerek hareket etmesi gereklidir. Örneğin silahlı terör örgütü PKK'nın amacı, ülkenin doğu ve güneydoğusunda Marksist ve Leninist bir ideolojiye sahip kürt devleti kurmaktır. Bu amacına silahlı mücadele ile gerçekleştirmeyi hedeflemiş ve eylemleri ile 50 binden fazla yurttaşımızın ölmesine neden olmuştur. Halen silahlı eylemlerine devam etmektedir. Yine Ülkemizde faaliyet gösteren DHKP/C silahlı terör örgütü, nihai amacının, Anayasal düzeni silahlı mücadele ile yıkarak Marksist-Leninist ilkelere dayalı devrimci halk iktidarı kurmayı amaçladığını deklare etmiştir. 30 Mart 1994 tarihinde kurulduğunda tüm amaç ve faaliyetlerini kamuoyuna açıklamıştır. Yine IŞİD (Irak ve Şam İslam Devleti), Irak ve Suriye'de faaliyet gösteren, bu bölgede hilafet devleti kurmak amacıyla silahlı eylemler yapan selefi islami anlayışa sahip bir silahlı terör örgütüdür. **Bu terör örgütlerinin tamamı BM terör örgütleri listesinde olup, dünya ülkelerince yaptıkları eylemler terör faaliyeti olarak kabul edilmiştir.** Tüm kamuoyu bu örgütlerin kurulduğu tarihten itibaren silahlı terör örgütü olduğunu bilir. Kişiler siyasi görüşlerine göre bu örgütlerin karşısında olur veya yanında yer alır. Ancak bu örgütlerin yanında yer almayı tercih edenler, bir başka ifade ile bu örgütlere katılım iradesi göstererek üye olanlar, yasaların öngördüğü cezai yaptırımlara katlanmak zorundadırlar.

Oysa ki "FETÖ" olarak nitelendirilen örgüt, 2013 yılının sonuna kadar veya bir diğer yaklaşıma göre 15 Temmuz 2016 tarihine kadar bu ülkede en çok sevilen ve ülkenin tamamına yakınının övgüsünü kazanmış bir sivil topluluktur. Öyle ki, yıllarca her dönemin cumhurbaşkanları, başbakanları, bakanları, milletvekilleri, bürokratları ve yargı mensupları bu gurubun tüm sosyal faaliyetlerine iştirak eder, bu toplantılarda konuşmalar yaparak burada görev yapan insanları ve faaliyetlerini, yetiştirdikleri insanları över, hatta bu insanlara destek olmaları için kendi siyasi görüşündeki insanlara tavsiye ve telkinde bulunur, çocuklarını onların okullarında okutmak için sıraya girer, yurt dışındaki okullarını ziyaret etmek için birbirleri ile yarışır, Fethullah Gülen ile görüşmek için 10.000 km yol kat eder ve ülkeye dönüşünde yaptığı görüşmeyi destanlaştırarak anlatır, imkanı olmayanlar ise methiye ve veciz cümlelerle dolu mektuplarla bağlılıklarını sunarlardı. Hatta daha da ileri giden dönemin Başbakanı "Ne istediler de vermedik "diyerek tüm devlet imkânlarını bu cemaate verdiğini beyan etmiştir.

Şayet bu topluluk bir terör örgütü ise bunu en iyi bilecek olan tüm istihbarat birimleri emrinde bulunan dönemin Başbakanıdır. Ama Sayın Başbakan 2013 yılı Haziran ayında Türkçe Olimpiyatlarında Fethullah Gülen 'e övgüler düzmuş ve onu Ülkemize davet etmiştir. 2013 yılı sonuna kadar da devletin tüm imkânlarından faydalandırılmıştır.

Müvekkillerimiz ise ülkesinde yürürlükte bulunan yasalara uygun olarak ticari faaliyette bulunan bir kişidir. Bir başka ifadeyle müvekkilimizin tek ölçüsü kanunlardır. Yani sayın Başbakan emrinde bulunan istihbarat ve kolluk gücüne rağmen Aralık 2013 tarihine kadar yasalara uygunluğunu dahi dikkate almaksızın devletin tüm imkânlarını şimdi terör örgütü olarak vasıflandırdığı cemaate kullandırırken, müvekkillerimiz ise sadece yasal mevzuata göre hareket etmekten başka bir faaliyeti olmamıştır. Yaptığı tüm yardımlar, faaliyetler şeffaftır ve denetime açıktır.

ii) Müvekkillerimizin mevcut anayasal düzeni veya var olan sistemi değiştirmelerini gerektirecek ve onları bu yola sevk edecek akla ve mantığa uygun hiçbir neden ve gerekçe de yoktur.

Öte yandan, Müvekkilimiz bu grubun yoksul insanlara yardım etmek amacıyla çaba gösterdiğini ve eğitim faaliyetlerinde bulunduğunu, yurt dışında açtığı okullar vasıtasıyla ülkemizin olumlu yönde tanıtımını yaptığını bilmekte ve tanımaktadır. Hizmet Hareketini bu yönüyle tanıyıp, sempati duymuştur. Müvekkilim, okul, dersane ve öğrenci yurdu açarak, Türkiye birincileri yetiştiren bir yapının terör örgütü olamayacağını düşünmektedir. Zira yukarıda belirttiğimiz terör örgütleri kaynağını toplumun eğitimsiz kitlelerinden elde eder. Çünkü onları ideolojik olarak kandırmak veya ikna etmek daha kolaydır. Hiçbir terör örgütü okula, dersanelere veya öğrenci yurtlarına yatırım yapmaz. Eğitimli insani terörizme ikna etmek çok zordur. Terör örgütleri maddi kaynaklarını okula veya kitaba değil, silaha ve silahlı eğitime yapar. Müvekkilim ülkesinde saygın bir is adamıdır. Bu zenginliği de mevcut düzen içerisinde elde etmiştir. Mevcut düzen ile hiçbir sorun olmamıştır. Dolayısıyla mevcut düzeni değiştirmek istemesini gerektirecek akla ve mantığa uygun hiçbir gerekçede yoktur. İktidardaki ve muhalefetteki siyasi parti üyelerinin büyük bir kısmı Müvekkillerimizin arkadaşlarıdır. Müvekkillerimizin devlet kurumları ile hiçbir ticari ilişkisi olmamış ve olmamasına özen göstermiştir. Bir başka ifadeyle müvekkilimizin hiçbir siyasetçi veya devlet kurumuyla anlaşmazlığı veya çatışması olmamıştır. Yani bir partinin iktidardan uzaklaşması ya da başka bir partinin iktidara gelmesinde müvekkilimin hiçbir menfaati bulunmamaktadır. Dolayısıyla, kendisinin zenginleşmesini sağlayan sistemin yıkılmasının Müvekkilimize nasıl bir katkısı olabilir. Akıl ve mantıkla izahı mümkün değildir. Kaldı ki, dünyanın hiçbir ülkesinde büyük iş adamlarının bir terör faaliyetini desteklemesi düşünülemez. Bu akla ve mantığa aykırı olduğu gibi ekonominin kurallarına da aykırıdır. Zira terör istikrarsızlık ve kargaşa demektir. Bu da ticari faaliyetlerin düşmanıdır, onu yok eder.

Tüm bu açıklamalar ışığında, Müvekkilimizin yasal olarak faaliyette bulunan yardım derneklerine ve okullara yaptığı nakdi yardımlarda hukuka aykırı bir durum bulunmamaktadır. Şayet bu kuruluşlar bir terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde hareket etselerdi yasalara göre faaliyetlerine izin verilmezdi ve ülkenin Başbakanı veya siyasetçileri bu kurumların propagandasını yaparak insanları teşvik etmezlerdi.

- iii) Müvekkillerimin işlediği iddia edilen eylemlerin gerçekleştiği iddia edilen tarih ve zaman aralığı itibariyle söz konusu yapı bir sivil toplum hareketi olarak kabul edilmekte ve desteklenmekteydi. Dolayısıyla müvekkillerimin amacı bir terör örgütüne yardım değil hukuk içerisinde devletin gözetim ve denetimi altında faaliyet gösteren kurum ve kuruluşlara yardım olarak kabul edilmesi gerekir.

TCK 2. maddesinde yer alan, “Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez” ve 7. maddesinde yer verilen “İşlendiği zaman yürürlükte bulunan kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı kimseye ceza verilemez” hükümleri karşısında Müvekkillerimizin terör örgütü yöneticiliği veya üyeliği ile suçlanması tamamen hukuk dışıdır. Zira yukarıda tafsilatlı olarak anlatıldığı üzere müvekkilimin hiçbir faaliyeti yürürlükte bulunan yasalara göre suç olarak tanımlanmamış olduğu gibi FETÖ olarak nitelendirilen yapı Müvekkilimiz ile ilgili iddiaların olduğu tarihlerde terör örgütü olarak nitelendirilmeyen sivil bir topluluktur. Dolayısıyla suçun manevi unsuru olan, örgüte bilerek ve isteyerek katılma gerçekleşmemiştir. Bir başka ifadeyle suçun manevi unsuru olan kasıt unsuru mevcut değildir ve bu nedenle suç oluşmamıştır.

5- İDDIANAMEDE TERÖR ÖRGÜTÜ FAALİYETLERİ OLARAK NİTELENDİRİLEN EYLEMLER VE BUNA DAYANAK OLARAK GÖSTERİLEN DELİLLERE DAİR SAVUNMALARIMIZ

Soruşturma savcısının örgütsel nitelikteki eylemler olarak sıraladığı fiiller ilgili aşağıda maddeler halinde değerlendirmeler yapılacaktır. Hukuka aykırı nitelendirmeler ile ilgili sayfalarca değerlendirme yapmak mümkün olmakla birlikte sadece bir kısmı ile ilgili açıklama yapılmakla yetinilecektir.

- a. Somut olayda müvekkillerime isnat edilen suçlamalardan dolayı onların cezalandırılmasını haklı kılacak nitelikte ve yeterlikte, şüpheden uzak, kesin, inandırıcı somut ve net hukuki hiç bir delil bulunmamaktadır.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, aşağıda tafsilatlı olarak anlatılacağı üzere, söz konusu iddianame hukuk mantığından uzak, hayal mahsulü ve komple teorilerinden ibaret yazılı bir metindir. Suçsuz insanlar hakkında delil sunmanın ne kadar zor olduğunu da ortaya koyması açısından önemlidir. Bu konuda iddianamede geçen belli hususlara dair de aşağıda cevap vermek için aşağı

i. Devleti itibarsızlaştırma ifadesi

İlgili savcı iddianamenin 24. Sayfasında "devlet büyüklerini itibarsızlaştırma" başlığını atarak iddianameyi açıklamaya başlamıştır. Gerçekten anlamakta güçlük çektiğimiz bu başlıkta savcı neyi kastetmiştir. Şayet gerçekten devlet büyüklerinin itibarsızlaştırılması söz konusu ise ilgili kişilerin tazminat davası yoluyla hukuki yollara müracaat etmeleri mümkündür. Bir başka ifade ile devlet büyüklerini itibarsızlaştırma adı altında bir suç yoktur. Mevzuatımız da sadece Cumhurbaşkanı veya ilgili devlet yöneticilerine hakaret suçu vardır. Somut olayda bu suçunda maddi ve manevi unsurları gerçekleşmemiştir. Dolayısıyla böyle bir suç işlenmemiştir.

**ii. Şüpheye dayalı ifade değerlendirme ve yorumlarla
Müvekkillerimiz suçlanmıştır.**

13 No'lu tutanakta ise hiçbir somut bilgi ve belgeye dayanmayan "usulsüzlük olabileceği" şeklinde 4 kez sübjektif değerlendirilmeye yer verilmiştir. Savcılık makamı bir şüpheli hakkında ancak somut ve ispatlanmış eylemlerle isnatlarda bulunabilir. İnsanlar hakkında onlarca yıl hapis cezası iddiası ile yargılanması için talepte bulunup, "usulsüzlük olabileceği" şeklinde afaki ve tamamen sübjektif iddialarda bulunulamaz. Bir işlemde usulsüzlük ya vardır yâda yoktur. "olabilir " kavramı iddianamelerde yer almaz ve alamaz. Kaldı ki, bunu görevi vatandaşı korumak onun menfaatlerini gözetmek olan ve bu amacı temin için maaş alan bir kamu görevlisi kesinlikle yapamaz. İddianamede yer alan tüm iddialar tel tel dökülmektedir. Adeta bizi "hırsızlık yapmamak suç değildir, yeşil ışıkta geçmek suç değildir, insanlara yardım yapmak suç değildir" gibi savunma yapmaya ve bu davranışların, ahlaklı ve faziletli insan davranışı olduğunu ispat etmeye zorlamaktadırlar. Dünyanın en zor avukatlığı savunmaya değer bir iddianın olmadığı hukuka uygun eylemlerin suç olarak tanımlandığı iddianamelere karşı savunma yapmaktır.

**iii. Müvekkilim Melek İpek'in kamu kuruluşlarındaki tayinlerde rol
oynadığı iddiası ispatlanmamış soyut iddiadan ibarettir.**

14 nolu tutanakta "Melek İpek'in kamu kuruluşlarındaki tayinlerde rol oynadığı değerlendirilmiştir" şeklinde bir ifadeye yer verilmiştir. Hiçbir somut bilgi belge sunulmadan ve bilgi teyit edilmeden "değerlendirilmiştir" şeklindeki soyut ifade ile Müvekkilimize suç isnadında bulunmaktadır. İddinameyi hazırlayan savcı ispat edilmemiş bir iddia ile suç isnadında bulunmaktan kaçınmamaktadır. Bunu hukukçu olan bir kişinin yapması inanılacak gibi değildir.

**b. Müvekkillerimize isnat edilen ByLock kullandıkları iddiasının iftira
olduğu ortaya çıkmıştır. Müvekkillerimiz hiç bir zaman ByLock
kullanmamışlardır.**

Bylock ile ilgili değerlendirme gelince öncelikle Müvekkillerimiz Akın İpek ve Cafer İpek kesinlikle Bylock isimli uygulamayı hiç kullanmamıştır. Müvekkilirimiz bu tür bir uygulamayı kullanmaya ihtiyaç hissedecek durumda değildir. Zira Müvekkillerimiz önmlü mevkilere gelmiş yanlarında binlerce kişi istihdam eden iş adamlarıdır. Şayet gizli bir bilgiyi bir kişiye iletme ihtiyacı olsa, yanında çalışan bir çok güvenilir personelden birini görevlendirerek o mesajı istediği yere en hızlı şekilde ulaştırabilecek pozisyona sahiptir. Neden böyle bir program kullansın?

İddianameye bakıldığında her iki Müvekkilimiz de kullandığı telefonda ByLock programı olduğu iddia edilmiştir. Oysa ki Tekin İpek'in kullandığı iddia edilen telefon numarasının Tekin İpek değil başkasına ait olduğu bizatihi Savcılık makamınca bilinmektedir. Zira Savcılık telefonların dinlenmesine dair mahkeme kararı almış ve Tekin İpek'in numarası bu dinleme kararından ve dinleme tapelerinden açıkça görülmektedir. Buna ragmen başka bir telefon numarasının Tekin İpek'e aitmiş gibi gösterilmiş olması skandaldır. Savcılık açıkça hangi telefon hattını kimin kullandığını bildiği halde iddianamede gerçek dışı beyanda bulunmuştur. Üstelik Tekin İpek'in kullandığı telefon Vertu marka telefon olup, ByLock veya

benzeri programların bu telefona yüklenmesi imkansızdır. Akın İpek adına gösterilen telefon numarası ve telefonda da hiç bir zaman ByLock olmamıştır.

Daha da vahim olanı Sayın Mahkeme tarafından ByLock kayıtlarının tutulduğu Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına müzekkere yazılmış ve Müvekkillerimizin ByLock kullancısı olup olmadıkları sorulmuştur. Gelen cevapta Akın İpek ve Tekin İpek dahil hiçbir Müvekkilimizin ByLock kullanmadığı açıkça yazılı olarak teyit edilmiştir.

O zaman neden iddianamede Müvekkillerimize ByLock kullandıkları yönünde bir iftira atılmıştır? Hukuk düzeni içerisinde bağımsız yargı bir gün bunların hesabını elbette sormalıdır.

c. Müvekkillerimin suç teşkil etmeyen, tamamen hukuka uygun bir kısım eylem ve faaliyetleri iddianamede onlar aleyhine silahlı terör örgütü üyeliğine delil olarak sunulmuştur.

TCK 2. Maddesinde düzenlenen "kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanmaz" hükmü, ceza hukukunun temel prensibi olan kanunsuz Suç ve Ceza olmaz ilkesidir. Dolayısıyla hiçbir kimse kanunun suç saymadığı bir fiil nedeniyle cezalandırılmaz.

Örneğin, başkasının malını rızasına aykırı olarak almak, yasalarımızda "hırsızlık "suç olarak tanımlanmıştır. Şayet böyle bir tanım yapılmasa idi kişilere hırsızlık suçundan dolayı ceza verilemeyecekti. Dolayısıyla bir fiil toplumda ahlaka örf ve âdete aykırı dahi olsa kanunda suç olarak tanımlanmamış ise kişiye ceza vermek mümkün olmayacaktır. Bu bakımdan ceza hukukunda kıyas mümkün değildir, kıyas yoluyla suç üretilemez.

Bu nedenle yasalarla kurulmuş ve denetime tabi tutulmuş Kimse Yok Mu Derneği'ne bağışta bulunmak, ülkede yürürlükte bulunan yasalara uygun olarak üniversite kurmak ve eğitim faaliyetlerinde bulunmak, yine RTÜK tarafından faaliyetine izin verilen ve denetlenen görsel medya sahibi olmak suç değildir ve bundan sonra da suç olmayacaktır.

Bu kapsamda:

i. Müvekkillerimin bir kısım legal olan yardım ve bağış faaliyetleri aleyhe delil olarak kabul edilmiştir.

Aramalarda ele geçirilen ve 5 nolu belge olarak adlandırılan tutanakta müvekkilimizin bazı derneklere az bazı derneklere çok bağış yaptığı belirtilmiştir. Ancak bağış yapılan yerlerin hepsinin Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına uygun olarak kurulmuş, hatta Bakanlar Kurulu tarafından kamu yararına dernek statüsü verilmiş, İçişleri Bakanlığı ve Valiliklerce denetlenen ya da Kanunla kurulan ve YÖK denetiminde olan, bağış yapılan tarihler itibarıyla haklarında en ufak bir suçlama olan kurum ve kuruluşlara bağış yapmak hukuka uygun bir faaliyettir.

ii. Kamu yararına faaliyet gösteren, tamamen legal “Kimse Yok mu?” Derneğine kurban bağışı yapmak usul ve yasalara aykırı olarak aleyhe delil olarak kabul edilmiştir.

Öncelikle, Kimse Yok Mu Derneği kamu yararına kurulan derneklerden biri olup devletin denetim ve gözetimi altında faaliyette bulunan bir yardım kuruluşudur. Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, o dönem Samanyolu TV'nin Somali'ye bağış kampanyası programına katılarak bu derneğin faaliyetlerini övüp derneğe bağışta bulunmaları için vatandaşlarına tavsiyede bulunmuş ve teşvik etmiştir. Kamu yararına faaliyette bulunan dernekler Bakanlar Kurulu kararı ile tespit edilir Özellikle bu Derneğe kamuya yararlı dernek statüsü verilmesi ile devlet bu faaliyetleri desteklediğini vatandaşlarına deklare etmiştir. AKP milletvekillerinin, siyasetçilerinin ve seçmenlerinin önemli bir kısmı da bu derneğe aynı ve nakdi yardımda bulunmuştur.

Müvekkilim de bu nedenle yasalara uygun faaliyette bulunan ve devletin en üst düzey yetkililerinin tavsiyede bulunduğu bu derneği bağışta bulunmuştur. Yasalara uygun olarak faaliyette bulunan bu derneklere bağışta bulunmak hiçbir şekilde suç değildir ve suç olarak nitelendirilemez. Yargıtay'ın derneklere bağışta bulunmanın suç olarak nitelendirilemeyeceğine dair aşağıda açıkça belirtilen birçok içtihadı bulunmaktadır.

Sadece fakir fukaraya yardım için parasından ve malından fedakârlık ederek örnek bir vatandaşlık görevini yerine getiren Müvekkillerimize hukuka ve yüksek ahlaki değerlere uygun bu davranışı nedeni ile ödüllendirilmesi gerekirken hukuka ve vicdana uymayan bir nitelendirme ile bu faaliyet suç olarak vasıflandırılmıştır.

Müvekkilim sadece bağışta bulunan biri olarak suç işlediği iddia ediliyorsa devletin en üst ve etkin makamında bulunan kişilerin tavsiye ve teşvikleri ile yüz binlerce kişinin bu derneğe başta bulunmalarından dolayı bu kişiler hakkında bağış yapmalarına sebebiyet verdikleri kişi sayısının suç isnadında bulunulması gerekmez mi? Oysaki bu kişiler bırakın suç isnadında bulunmayı bu faaliyetleri nedeniyle toplumdaki itibarlarını güçlendirmekte müvekkilim ise maddi varlığında eksilmeye neden olan bu fedakârlığından dolayı haksızlığa hukuksuzluğa uğramaktadır.

Şayet bu dernek faaliyetleri yasaklanıp, terör örgütü faaliyetleri kapsamına dâhil edildikten sonra müvekkilim tarafından bir bağışta bulunmuş olsaydı bu iddialar bir değer taşıyacaktı. Ancak biz burada maalesef hukuka uygun faaliyet gösteren bir derneğe yapılan bağışın hukuka aykırı olmadığını ispat etmeye çalışıyoruz.

iii. İpek üniversitesine, kamu yararına faaliyette bulunan derneklere ve vakıflara yapılan bağışların herhangi bir suç teşkil etmemektedir.

(1) Bu kurumlara yapılan bağış oranları şirketlerin karlılığı ile uygun hatta daha düşük oranlardadır.

Cumhuriyet Savcısı iddianamede, 2010-2015 yılları arasında gerçekleştirilmiş olan bağış ve yardımların %93'lük kısmının 667 ve 668 sayılı kanun hükmünde kararnamelerle kapatılmasına karar verilen kurum ve kuruluşlara gerçekleştirildiğini belirtilmiştir. KHK ile

kapatılmasına karar verilen İpek Üniversitesine 183.953.822-TL, Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Ve Yardım Vakfına 29.791.767 TL, Kimse Yok Mu Derneğine 300.000-TL, Halidiye Eğitim Vakfı'na 37.000.000-TL ve medya derneğine 35.000-TL olmak üzere kanun hükmünde kararname kapsamında kapatılan üniversite vakıf ve derneklere toplam 214.117.590 bin TL bağış ve yardım aktarıldığı ifade edilmiştir.

Müvekkillere ait şirketlerin kanun hükmünde kararnameler kapsamında kapatılan kurum ve kuruluşlar dışındaki 226 kurum ve kuruluşu toplam 15 .497.155 bin TL bağış ve yardım da bulunduğu, bu tutarın 5.100.575-TL lik kısmının mahiyeti tam olarak bilinmeyen bağış ve yardımlardan oluştuğu belirtilmiştir.

Bir başka ifade ile 667 ve 668 sayılı kanun hükmünde kararnamelerle derneklerin kapatılması iddianamede delil olarak gösterilmiş ve bunların terör örgütü olduğu karine olarak kabul edilmiştir.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, müvekkilimizin hissedarı olduğu İpek Doğal Enerji Anonim Şirketi, Koza Anadolu Metal A.Ş ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş olmak üzere toplam üç şirketin 2009—2015/9 yılları arasındaki vergi öncesi net dönem karı 3. 214. 066.061 tı olup, 6 yıllık dönem içerisindeki toplam bağış tutarı 178.078.325-TL dir. Aktif bağış oranı yüzde 0.1 kadardır. Dolayısıyla şirketlerin karlılığı ile uygun hatta daha düşük oranlardadır.

**(2) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler
yürürlükte bulunan mevzuatlara uygun olarak kurulmuş
kurumlardır**

Öte yandan; söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler yürürlükte bulunan mevzuatlara uygun olarak kurulmuş kurumlardır. Dolayısıyla belirtilen üniversite ve yardım kurumlarına bağışta bulunmak yasa gereği suç değildir ve bu hususta yukarıda belirtilen çok sayıda Yargıtay içtihadı bulunmaktadır. Yargıtay kararları ile ilgili değerlendirme kısmında bu hususlar sarıh bir şekilde açıklanmıştır.

Kanun hükmünde kararnameler ile kapatılması nedeniyle terör örgütüne ait kurumlar olarak nitelendirilen bu üniversite ve derneklere bağış yapmak hiçbir şekilde suç değildir. .Zira yukarıda da belirtildiği üzere, "kanunsuz suç ve ceza olmaz " ilkesi gereği kanunun suç saymadığı hiçbir eylemden dolayı kişilere ceza verilemez. Ayrıca işlendiği tarihte suç sayılmayan bir eylemden dolayı kişilerin cezalandırılması mümkün değildir. Türk Ceza Kanunun en önemli iki prensibi gereği bu eylemler suç olarak nitelendirilemez.

Bu genel prensiplerden hareketle, söz konusu bağışların yapıldığı dönemlerde anılan yardım kurumları ile dernekler yasalara göre faaliyette bulunan ve ilgili birimler tarafından denetlenen kurumlardır. Dolayısıyla, bu vakıflara ve üniversitelere yapılan bağışlarda hukuka aykırı durumların tespiti halinde genel hükümlere göre işlem yapılması her zaman mümkündür. Ancak yapılan denetlemeler sırasında hiç bir eksiklik, kusur ve hukuka aykırılık tespit edilememiş, bu dernek ve okullar hakkında cezai müeyyide uygulanmamıştır.

(3) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler devlet kurumlarının gözetim ve denetimi altında faaliyetlerinin yasal mevzuata uygun olarak yürüten kurum ve kuruluşlar olup, kapatılana kadar da terör ve terör faaliyetleri ile anılmamışlardır. Aksine kendi alanlarında en başarılı ve örnek kurumlardır.

Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler devlet kurumlarının gözetim ve denetimi altında faaliyetlerinin yasal mevzuata uygun olarak yürüten kurum ve kuruluşlar olup, kapatılana kadar da terör ve terör faaliyetleri ile anılmamışlardır.

Ayrıca, İpek Üniversitesi yasaların emredici hükümlerine uygun olarak, kanunla kurulmuştur. İpek Üniversitesi tüm faaliyetlerini YÖK ve Vakıf Yükseköğretim Kurumları yönetmeliğine uygun olarak faaliyetlerini yerine getirmiştir. Diğer taraftan , İpek Üniversitesi'nde bir terör faaliyeti yapıldığına veya amacının terör örgütlerine yardım olduğuna dair hiçbir somut iddia ileri sürülmemiştir.

İpek Üniversitesi, öğrencilerini ÖSYM sınavı ile YÖK'ün belirlediği bölümlere alabilmektedir. Dolayısıyla, kişileri kayırmak suretiyle üniversiteye öğrenci alması mümkün değildir. Böyle bir durumda nasıl örgüt adına faaliyette bulunulabilir. Kaldı ki henüz mezun vermemiş bir eğitim kurumudur. Mezun vermeyen bir üniversitenin bir örgüte eleman kazandırması da fiilen mümkün değildir. Öte yandan, bu üniversitede eğitim alan öğrencilerin örgüte kazandırıldığına dair somut hiçbir bir iddia, bilgi veya veri ileri sürülmemiştir.

İlgili savcının, İpek Üniversitesi hakkındaki iddiaları, akıl ve mantık ile izah edilmeyecek ölçüde hayal mahsulü ve hukuki olmayacak mahiyette basit ve mücerret niteliktedir.

(4) Daha da vahimi Müvekkillerimizin yaptığı bağış ve yardımların neredeyse tamamına yakına İpek Üniversitesi ve Koza İpek Vakfına yapılmıştır. Müvekkillerin kendilerine ait olan bu kurumlara bağış ve yardımda bulunmasından doğal bir şey olamaz.

Savcı tarafından iddianamede bağışların çoğunun İpek Üniversitesi ve Koza İpek Vakfına yapıldığı ve böylece teröre yardım edildiği ve terörizmin finansmanının sağlandığı iddia edilmiş ve bu husus terör örgütü üyeliğine delil olarak sunulmuştur.

Koza İpek Vakfı, Müvekkillerimiz tarafından, eğitim ve sağlık başta olmak üzere kar amacı olmadan topluma faydada bulunmak ve ihtiyaç sahiplerine ulaşmak, ülkenin ihtiyacı olan eğitim ve sağlık konularında projeler geliştirerek, sosyal sorumluluk üstlenmekten başka bir amacı olmamıştır. Vakıf olarak kurulmuş ve tüm denetimi Devletin elinde olan bir kuruluştur. Müvekkillerimiz şahsi servetlerinden buraya para aktarmış ve topluma faydalı olmaktan başka bir gaye gütmemişlerdir.

İpek Üniversitesi de kurucusu Müvekkillerimize ait Vakıf olan, Bakanlar Kurulunun teklifi ve Mecliste kanun ile kurulan bir kuruluş niteliğindedir. Tamamen YÖK denetimi ve kontrolündedir. Dünya çapında bir üniversite kurulmuş, yüz milyonlarca lira para harcanmış,

ülkenin eğitimine katkıda bulunmak ve bu çitayı daha yukarı taşımaktan başka bir gaye güdülmemiştir.

İşte Müvekkillerimizin kendlerinin kurduğı Vakıf ve üniversiteye yaptığı bağış ve yardımın terörün finansmanı olarak kabul edilmesi tek kelimeyle ifade etmek gerekirse vicdansızlıktır.

(5) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversitelerin Anayasaya aykırı olarak çıkartılan ve anayasaya aykırı bir OHAL KHK'sı hükmü gereğince kapatılmış olması bu kurumların suçlu olduğu, terör yuvası olduğu anlamına anlamına gelmez. Zira ortada buna dair verilmiş ve kesinleşmiş bir yargı kararı yoktur. Ayrıca bahsi geçen tüm yardım ve bağışlar söz konusu kapatma tarihinden evvel yapılmış yasal ödemelerdir.

Söz konusu iddianamede iddialara dayanak olarak, İpek Üniversitesi, Koza İpek Vakfı ile birlikte bir kısım vakıf, dernek ve kurumların KHK ile kapatılması delil olarak gösterilmiştir.

Ancak söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversitelerin Anayasaya aykırı olarak çıkartılan ve anayasaya aykırı bir OHAL KHK'sı hükmü gereğince kapatılmış olması bu kurumların suçlu olduğu, terör yuvası olduğu anlamına anlamına gelmez. Zira ortada buna dair verilmiş ve kesinleşmiş bir yargı kararı yoktur.

Ayrıca Kanun hükmünde kararnameler, her ne kadar sonradan meclise sunulsa da ilk tasarruflar idari niteliktedir. Bir vakıf veya eğitim kurumu idari tasarrufla veya meclisten geçirilen yasa ile terör örgütü kuruluşu olarak ilan edilemez. Bu ancak yasaların görev verdiği mahkemeler tarafından yapılabilir. Aksi takdirde tüm yargılamaların meclis veya yürütme organı tarafından yapılması sonucunu doğuracaktır. Nasıl ki mahkemeler yasa yapamıyor veya ülke yönetmeye talip olmuyorsa, idari ve meclis tasarrufu ile yargısal sonuç doğuran kararlar verilemez. Örneğin, İpek Üniversitesi Türkiye'de ve Dünyada sayılı üniversitelerden biridir. Örnek mimarisi, eğitim kalitesi ve öğretim görevlileri ile emsali az bulunan eğitim kurumları arasındadır.

Üstelik bahsi geçen yardım ve bağışların yapıldığı tarihlerin hepsi, ilgili kurum ve kuruluşların açık olduğu, falliyetlerine devam ettiği, Devlet tarafından tek bir uyarı dahi verilmediği bir dönemde gerçekleşmiştir. Bir tarihte kurumları kapatıp geçmişe yönelik olarak buralara yapılan geçmişteki yardımların suç olarak kabul edilmesi dünyanın hiç bir yerinde rastlamak mümkün değildir. Geçmişe yönelik suçihdas etmek, TCK, Anayasa ve AİHS'ne açıkça aykırıdır. Bir hukuk devletinde olabilecek bir şey değildir. Mahkemenin bu insafsız duruma müsaade etmeyeceğine eminiz.

(6) Bağışın müvekkillerimin hissedarı oldukları şirketler tarafından yapılmasının hukuka ve yürürlükteki yasalara uygun olup hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Şirket adına bağış yapma yetkisini düzenleyen ilk kanuni düzenleme, 30.12.2012 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yeni 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu 19/5 hükmü ile

getirilmiştir. Buna göre: “Halka açık ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi veya pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı halka açık ortaklık genel kurulunca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili mali yıl içinde yapmış olduğu bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir.”

Bu Kanunun yürürlüğe girmesine müteakip 28891 sayı ve 23.01.2014 tarihli Resmî Gazetede Kâr Payı Tebliği yayınlanmıştır. Kâr Payı Tebliği’nin (II-19.1)’nin 6. maddesinde de “Ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı, esas sözleşmede belirtilmeyen durumlarda genel kurulca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili hesap dönemi içinde yapmış olduğu bağışlar dağıtılabilir kâr matrahına eklenir” şeklinde düzenlemeye yer verilmiştir.

Her ne kadar 6362 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 30.12.2012 tarihinden evvel yapılan bağışlar bakımından, bağış yapan şirketin esas sözleşmesinde hüküm bulunması gerekli değildir. Bu nedenle bu tarihten önce yapılan bağışların esas sözleşmede hüküm bulunmadığı gerekçesiyle hukuka aykırı olduğu iddia edilemez. Ancak buna rasgmen Koza İpek Grubu şirketlerin hepsinin esas sözleşmelerinde bu hususta gerekli düzenlemeler mevcut olup yapılan tüm bağışlar kanunlara uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Koza İpek Grubu şirketlerinin 3’ü, halka açık şirkettir. Buna göre: Halka açık **Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin** (Koza Altın) kuruluşundan itibaren **esas sözleşmesinde, bağış yapılmasına ilişkin hüküm bulunmaktadır.** Halka açık diğer şirketler olan **İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş.** (İpek Enerji) ile **Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.’nden** (Koza Anadolu) yapılan bağışlara ilişkin olarak; kamu tüzel kişiliğini haiz bir vakıf üniversitesi olan, 03.03.2011 kuruluş tarihli Altın Koza Üniversitesine ilk defa, 19.12.2011 günlü her iki şirket Yönetim Kurulu Kararları gereği bağış yapılmasına karar verilmiş , her iki şirketin 2011 yılı olağan genel kurulunda, yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. **(2011 yılı Genel Kurul Toplantı Tutanakları dosyada ve şirket kayıtları arasında mevcuttur)** 2011 yılı içerisinde yapılan bağışlar, genel kurulun bilgisine sunulmak suretiyle yapılmıştır. Genel Kurul kararları hakkında ise TTK’da belirlenen 3 aylık yasal süre içerisinde iptal davası açılmamış ve genel kurul ve alınan kararlar kesinleşmiştir.

Koza Anadolu ve İpek Enerji’nin esas sözleşmesinde 20.05.2013 tarihinde yapılan **değişiklik öncesinde bağışta bulunma hususuna** ilişkin, esas sözleşmede hüküm bulunmamakla birlikte (o tarihte yürürlükte bulunan SPK’da esas sözleşmede hüküm bulunma zorunluluğu yoktur); 6362 tarihli SPK’na ve buna dayanılarak yürürlüğe konulan Kâr Payı Tebliğine uyum amacıyla esas sözleşmelere bağış yapılabilmesine **ilişkin hüküm eklenmiştir.**

Şirket tarafından, 6362 sayılı Kanunun ve Kurul’un konuya ilişkin Tebliği’nin yürürlüğe girmesinden hemen sonra yapılan ilk genel kurul toplantısında bu hususa ilişkin esas sözleşme değişikliğinin gündeme alınmış ve yerine getirilmiş olması, müvekkillerimizin konuya gösterdiği hassasiyetin açık göstergesidir.

Kaldı ki, Şirketin **2010-2014** yılları genel kurullarında yıl içinde yapılan bağışlara ilişkin **genel kurula bilgi verilmiş**, 2012, 2013 ve 2014 yılları **genel kurullarında yapılacak bağışların üst sınırına** ilişkin karar alınmış ve ilgili yıllarda yapılan bağış tutarları söz konusu bağış üst sınırlarını aşmayacak şekilde gerçekleştirilmiş, ayrıca “TMS 24 İlişkili Taraf

Açıklamaları”na uygun olarak; şirketimizin *finansal tablo dipnotlarında* ilişkili taraflara yapılan bağışlara ilişkin bilgilere de yer verilmiştir. Yönetim Kurulu üyeleri her yıl mali denetim sonunda ortaklar tarafından genel kurulda İBRA edilmişlerdir.

Dolayısıyla, İpek Enerji ve Koza Anadolu şirketleri yönünden, yapılan bağışların SPK na ve mevzuatına uygundur.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde, müvekkillerimizin hissedarı oldukları halka açık şirketler tarafından, İpek Üniversitesi, Turgut Özal Üniversitesi ile kamuya yararlı dernekler ve vakıflara ayırım gözetmeksizin yapılan yardımların tamamı yürürlükte bulunan yasalara uygun olarak yapılmıştır. Yardım yapılan Üniversiteler ile vakıflar ve dernekler yasalara uygun olarak kurulmuş ve yardım yapıldığı dönemde yasalara uygun olarak faaliyetlerine devam eden kuruluşlardır. Aksi halde, o dönemlerde faaliyetleri yasalar çerçevesinde durdurulur veya sona erdirilirdi. Bu durum söz konusu olmadığına göre, faaliyet de bulundukları dönemler içerisinde tüm eylem ve işlemleri kanunlar çerçevesinde gerçekleştirmiştir.

Netice itibariyle, sonradan ortaya koyduğu yasa veya uygulamalar ile geçmişte hukuka uygun olarak gerçekleştirilen faaliyetleri suç olarak nitelendiren ilkel kabile düzeyinde dahi bir devlet bulunmamaktadır. Savcının bu iddianameyi düzenlemesi dahi başlı başına hukuki bir faciadır. Ancak Sayın Mahkemenin, ülkemizin en şeffaf mali yapısına sahip şirketlerin hissedarı olan müvekkillerimiz hakkında beraat kararı vererek bu hukuki hatayı düzelterek inandırmaktayız.

- iv) Müvekkillerimizin hissedarı oldukları şirketlerden, yine hissedarı oldukları şirketler bünyesindeki Kanaltürk TV ve Bugün TV ile Bugün ve Millet gazetelerine sermaye aktarımında bulunulması yasalara uygun olup herhangi bir suç teşkil etmemektedir;**

(1) Sermaye aktarımı faaliyeti yasalara uygun olup herhangi suç oluşturmamaktadır.

Söz konusu TV ve gazeteler müvekkillerimizin ortağı olduğu şirketlere bağlı kuruluşlardır. Temel hedef şirketlerin karlılığını artırmak olsa da, medya sektöründe sürekli karlılık yakalamak kolay değildir. Şu anda Türkiye’de faaliyet gösteren medya kuruluşlarının tamamına yakınının kar etmediği herkesçe bilinen bir gerçektir. Örneğin, iktidara yakın medya kuruluşları, kamunun tüm imkanlarından istifade ettikleri halde (kamu bankaları reklamları, basın ilan kurumu reklamları ve iktidara yakın görünmek isteyen şirketlerden aldıkları reklamlar v.b) tamamı yıl sonunda zarar açıklaması yapmaktadırlar.

Buna rağmen, müvekkilimize ait medya kuruluşlarının satın alındığı fiyat ile el konulduğu tarihteki piyasa değeri karşılaştırıldığında, şirketlerin önemli oranda değer kazandığı ve hem tiraj hem de izlenme oranlarında önemli atılımlar yaptığı bağımsız kuruluşların raporları ile sabittir. İşletme giderleri yüksek olmakla birlikte, aşağıda daha detaylı izah edileceği üzere marka değeri çok büyük rakamlara ulaşmaktadır. Dolayısıyla kaliteli ve etkili yayın yapmak maliyetli olmakla birlikte marka değerini arttıran ve şirketi değerini yükselten bir özelliğe sahiptir. Dolayısıyla, medya kuruluşlarına yapılan sermaye aktarımı kar odaklı olup, her ne olursa olsun işletmek veya birilerine yardım amaçlı değildir.

Türkiye’de faaliyette bulunan medya kuruluşlarının tamamı reel olarak zararda görünseler de marka değeri ile her zaman karlı durumdadırlar. Üstelik medya tek başına dahil dahil olduğu Koza İpek Grubu bünyesindeki diğer şirketlerin tanıtımına ve pazarlamasına verdikleri katkı da dikkate alındığında gerçekte değeri ve katkısı anlaşılır.

Müvekkillerimizin hissedarı oldukları şirketlere bağlı tv ve gazetelere yapılan sermaye takviyesi açık ve şeffaftır. Paranın kaynağı, geldiği yer bellidir. Tüm şirketlerinin mali yapısı şeffaf olan Müvekkillerimiz ödüllendirilmesi gerekirken, tahkir ve tezyif edilmektedirler.

(2) Müvekkillerimizin bu medya organlarına sermaye aktarımı ekonomik amaçlı olup herhangi bir ideolojik yanı bulunmamaktadır.

Belirtilen yayın organlarının sermaye aktarımı sonucunda, marka değerlerinin ve varlıklarının nasıl değerlendirildiğini, benzer yayın kuruluşlarının değerlerini ortaya koyarak açıklayacağız. Şöyle ki;

Şubat 2011’de yeni RTÜK yasasının yürürlüğe girmesine müteakip satış süresindeki izlenme payı tüm gün ve prime time da %0,4 seviyelerinde olan Cine5 televizyonu 40,5 milyon dolara yabancı yayın grubu El Cezireye satılmıştır.

Kasım 2011’de ise izlenme payı tüm günde % 6.7 ve prime time da %8 seviyelerinde olan Star TV 327 milyon dolara sadece isim ve yayın hakkı olmak üzere el değiştirmiştir.

Mayıs 2013 tarihinde Show TV tüm günde % 5.61 prime time da % 5.43 seviyelerinde iken 402 milyon dolara TMSF tarafından Ciner grubuna satılmıştır.

Kasım 2013 tarihinde TV8, 70 milyon dolar karşılığı Acun Medya grubuna satılmıştır. O tarihte Kanaltürk ve TV8 performansı şu şekilde gerçekleşmiştir. Tüm gün ve tüm kişilerde, Ekim 2013 de ,Kanaltürk 1,83, TV8 0,94, Kasım 2013 de ,Kanaltürk 1,94, TV8 0,88 izlenme oranına sahiptir.

Sonuç olarak, bir TV kanalı ve ulusal bir radyo olan Kanaltürk’ün piyasa değerinin bu değerlendirmelerle en az 150 milyon Amerikan doları gibi bir seviyede olduğu ve Bugün TV, Bugün ve Millet gazetelerinin de değerleri bu rakamlara eklendiğinde grubun değerinin en az 200 milyon Amerikan doları olduğu kendiliğinden görülecektir.

Diğer taraftan 2010-2014 tarihleri arasında toplam 5 yılda Kanaltürk televizyonuna 120.743.238-TL, Bugün TV’ye 22.480.928-TL Bugün Gazetesi’ne 55.437.356-TL İpek Medya grubuna Holding tarafından direkt sermaye ödemesi yapılmıştır. Toplam yasal sermaye aktarımı 198.661.522-TL olup yukarıda da belirtildiği gibi şirketlere kayyum atandığı tarih itibarıyla İpek Medya grubunda yer alan televizyon ve gazetelerin değeri en az 200 milyon Amerikan Doları olup, şirket bu süreç içerisinde hiçbir şekilde zarar etmemiş marka değerinin yükselmesi ile değerlendirilmiştir. Dolayısıyla zarar eden şirketlere sermaye aktarıldığına dair iddialar tamamen gerçek dışıdır. Zira medya guruplarında dönem içerisinde zarar olarak görülen kayıtlar aslında şirketin marka değerinin yükselmesi neticesinde kâra dönüşmektedir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde, söz konusu medya kuruluşlarına yapılan sermaye takviyesi neticesinde, bu markaların ekonomik değerinin yükseldiği ve şirketlerin daha da değerli hale geldiği anlaşılmaktadır. Müvekkillerimiz söz konusu medya kuruluşlarını şirket bünyesine kattıkları tarihten el konuldukları tarihe kadar ekonomik değerlerini kat kat arttırmışlardır.

Müvekkillerimizin bu medya organlarının işletme ve büyütmekteki yegâne amaçları ekonomik olup, hiç bir ideolojik amaçları bulunmamaktadır. Aksi takdirde hem medya hem de diğer grup şirketlerinin ticari olarak bu kadar büyümeleri mümkün olamazdı.

(3) Söz konusu soruşturma ile terör örgütü yaftası ve suçlaması ile müvekkillerimin ortağı olduğu özgür ve bağımsız medya kuruluşlar el konularak susturulmuş, gazetecilik faaliyetleri engellenmiş ve dolayısıyla halkın doğru haber alma hakkı gasp edilmiştir.

Müvekkillerimizin ortağı olduğu medya kuruluşları yasalara uygun olarak faaliyetlerde bulunan ve mali yapıları denetlenen kurumlardır. Yıllardır faaliyetleri ve mali yapıları denetlendiği halde hiç bir yasaya aykırılık tespit edilememiştir. **İlgili gazete ve televizyonlar basın ve ifade özgürlüğü kapsamında faaliyette bulunmuşlardır.**

Yayın hayatı boyunca evrensel olarak kabul edilmiş demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, ifade özgürlüğü ve inanç özgürlüğü yanında yer almış, hiçbir ideolojinin körü körüne savunuculuğunu yapmamıştır. Yazarlarının ve gazetecilerinin düşüncelerine ve yazılarına sansür uygulanmamış demokratik toplumda ihtiyaç olan kendilerini ifade etme imkânına saygı gösterilmiştir. İktidar partisine biat etmemiş, onun doğru uygulamalarını takdir edip yanlış uygulama ve politikalarını eleştirmekten kaçınmamıştır. Ancak iktidar partisi kendisiyle ilgili herhangi bir olumsuz habere tahammül göstermemiş “taraf olmayan bertaraf olur” düşüncesiyle hareket etmiştir. Bunun sonucu olarak iktidar partisine biat etmemesinden ve objektif yayınlarından dolayı 2014 yılından sonra asılsız ve mesnetsiz isnatlarla suçlanmış terör örgütü propagandası yaptıkları iddiası ile ulusal ve uluslararası hukuka aykırı olarak el konulmuş, gazetecilik faaliyetleri engellenmiş ve dolayısıyla halkın doğru haber alma hakkı gasp edilmiştir.

Basın özgürlüğü ve sansür edilemeyeceği eşyalarına el konulamayacağı anayasal güvence altında olmasına rağmen dikkate alınmamış ve medya şirketleri kapatılarak tüm malvarlıklarına el konulmuştur.

İktidar partisinin çizgisinde yayın yapan veya ona biat etmek durumunda kalmış diğer medya kuruluşları ile kıyaslandığında muhalif çizgisinden dolayı ayrımcılığa maruz kalmış, adil olmayan haksız ve farklı muameleye tabi kılınmış, yasaların korunmasından yararlandırılmamıştır.

- v) **Müvekkillerimin mevcut yasalar çerçevesinde faaliyet gösteren Bank Asya'ya çok cüzi miktarda para yatırımları tamamen ekonomik amaçlı olup hukuka aykırı bir yönü bulunmamaktadır. Aksini iddia etmek varsayıma dayalı olup niyet okumaktır. Dolayısıyla soruşturmanın objektif yapılmadığının ve iddianamenin sübjektif olarak ön yargılarla hazırlandığının en önemli delilidir.**

Söz konusu iddianamede, müvekkillerimiz Melek İpek, Nevin İpek ve Pelin Zenginer, Bank Asya'ya para yatırmak suretiyle örgütün talimatlarını yerine getirdiği belirtilmiştir. Türkiye'de yasalara uygun olarak kurulan ve faaliyette bulunan, tüm işlemleri BDDK ve Bakanlıklar tarafından denetlenen bir bankaya para yatırmak suç değildir ve bu faaliyet hiçbir şekilde suç olarak nitelendirilemez.

Adı geçen müvekkillerimizin bir çok bankada hesabı bulunmaktadır. Şayet böyle bir amaçla hareket edilmiş olsa idiler, bir başka deyişle örgütün talimatları ile hareket etselerdi, başka bankalarda olan paraları bu bankaya yatırabilirlerdi. Üstelik bu kimseler tarafından Bank Asyaya yatırılan paralara bakıldığında bu kimselerin servetleri orantısız çok cüzi rakamlar olduğu açıkça görülmektedir. Türkiye'nin varlıklı insanları olan Müvekkillerimizin amaçları bankayı batmaktan kurtarmak olsa, birkaç bin lira değil Milyonlarca Lira yatırabilirlerdi. Bu dahi tek başına iddia makamının iddia ettiği hususn temelsiz ve asılsız olduğunu tek başına ortaya koysa, birkaç bin lira değil Milyonlarca Lira yatırabilirlerdi. Bu dahi tek başına iddia makamının iddia ettiği hususn temelsiz ve asılsız olduğunu tek başına ortaya koymaktadır.

Bu para yatırma işlemi mutad ve olağan olduğu halde, müvekkillerim hakkında delil elde etmekte zorlanan soruşturma savcısının çaresizliğini göstermesi açısından ibretlik bir sonuç ortaya çıkmıştır. Nedense ekonomik durumu iyi olan ve Türkiye'nin vergi rekortmeni olan en varlıklı kişileri arasında yer alan Müvekkillerimiz Akın İpek ile Cafer Tekin İpek bu bankaya para yatırma ile ilgili "örgütün" çağrısını(!) dikkate almamış ve para yatırmamışlardır. Hatta değil kendi servetlerini, sahibi ve yönetici oldukları şirketlerde yüz milyonlarca Amerikan Doları ve TL olmasına rağmen şirketleri adına tek bir hesap açıp da bu hesaplara tek bir Kuruş yatırılmış değildir. Demek ki, Müvekkillerimizin hiç biri "örgüt" talimatıyla hareket eden ve bu hiyerarşik yapıya dâhil insanlar değildir.

- vi) **Müvekkillerimin Zaman Gazetesi Yazarı Ali Ünal'ın köşe yazılarını paylaşım yapması suç olarak kabul edilmiştir.**

Yine İddianameyi tanzim eden savcı, Zaman gazetesi yazarı Ali Ünal'ın köşe yazılarını paylaşım yapmayı suç olarak nitelendirmek suretiyle hukuk tarihine geçmeyi başarmıştır. Bu kadar hukuka uygun eylemi bütün dünyanın gözüne bakarak hiçbir mahcubiyet duymadan hukuka aykırı olarak tanımlamak bir yargı mensubunun yapabileceği bir şey değildir. Bu anlamsız suçlamaya dair bir savunma yapmaya dahi gerek duymuyoruz.

- vii) **Koza İpek grubunun logosunun Halley kuyruklu yıldızı olduğu iddia edilmiş ve kullanılan logo aleyhe suç ve delil olarak kabul edilmiştir.**

Halley kuyruklu yıldızı ile ilgili bu bölümünde yer alan "kuyruklu" yalanlarla dolu iddialar ise, ortada masum insanları suçlayan hukuki bir metin olmasa yalnızca eğlenceli ve komik

sayılabilecek ölçüde bir nitelendirme olarak görülürdü. Ne var ki bu absürd iddia, bir savcı tarafından kaleme alınmış ve Müvekkillerimizin maalesef bu iddialarla cezalandırılması istenmiştir.

Koza İpek grubu şirket logosu olarak tanımlanan Halley kuyruklu yıldızını, “FETÖ terör örgütünün” sembolü olduğu belirtilerek örgütün bunu emniyet birimlerinde, hatta banknot paralarında dahi kullandığını belirtmiş ancak somut hiçbir delil sunmamıştır. Hatta ilgili savcı bu sembole bir anlam yükleyerek “*örgütün gücü ve amacını her yere vurması anlamına gelmektedir*” diyerek hukuki olmayan hiçbir somut delile dayanmayan tamamen hayal mahsulü ifadelerle iddianameyi gizemli hale getirmeye gayret etmiştir.

Oysa ki, belli kamu kurumlarında ve banknotlarda dahi bu amblemlerin örgüt tarafından kullanıldığı belirtilmesine rağmen söz konusu amblemler hala aynı kamu kurumlarında ve banknotlarda bugün dahi bulunmaya devam etmektedir. Bu kadar büyük bir güce sahip olan Devlet bu logoyu değiştirme ihtiyacı neden hissetmemiştir?

Üstelik, Halley kuyruklu yıldızı denen Koza İpek Grubunun logosu, gerçekte ülkemizi ve bayrağımızı temsil eden ay-yıldızın orijinal bir tasarımıdır, Halley kuyruklu yıldızı ile bir ilgisi yoktur. Buna rağmen böyle absürd bir suçlama ile karşılaşmış olması utanç vericidir.

c) Üçüncü kişilerin eylem ve faaliyetlerinden Müvekkillerimiz sorumlu tutulmaktadır.

Öncelikle daha önce izah ettiğimiz üzere, iddianamenin 2. Bölümünde yer alan kimselerin Müvekkillerimizle tek bağı Koza İpek grubu şirketlerinde çalışan olmalarıdır. İddianamede de başkaca bir bağlantı ve ilgi nde ortaya konulmamış, bu nedenle iddianame 2 bölümden oluşturulmuştur. Müvekkillerimiz, bu kimselerin de herhangi bir suç işlemeyeceği ve masum olduğuna tereddütsüz inanmaktadır. Ancak bu kimselerle ilgili yargılamanın, usul hukuku kuralları, savunma hakkının herkes için kısıtlanmaması ve adil yargılanma imkanı verilebilmesi için hiç bir ilgisi olması nedeniyle Müvekkillerin yargılamalarından tefrik edilmesi gerekmektedir.

Bununla birlikte bu konudaki beyanlarımızı da özetle aşağıda sunmaktayız:

i) Üçüncü kişiler tarafından Müvekkillerimizin sahibi olduğu şirkette “Kimse Yok Mu?” Derneği adına kurban bağışı toplanmasından ve Koza Altın İşletmesi çalışanlarının Zaman gazetesi abone olmasından Müvekkillerimiz hiçbir şekilde sorumlu tutulamaz.

15 nolu tutanakta Müvekkilimizin sahibi olduğu şirkette Kimse Yok Mu Derneği adına kurban bağışı toplandığı ve Koza Altın İşletmesi çalışanlarının Zaman gazetesi aboneliklerinin bulunduğu belirtilmiştir. Yukarıda da izah edildiği gibi “Kimse Yok mu?” Derneğine yardımda bulunmak ve Zaman Gazetesi’ne abone olmak suç olmayıp tamamen legal bir davranıştır. Bundan dolayı hiç kimse suçlanamaz. Hele hele Müvekkillerimiz üçüncü kişileri, şirket çalışanlarının bu eylemlerinden dolayı hiçbir şekilde suçlanamaz.

ii) Üçüncü kişilerin ekonomik nedenlerden dolayı Müvekkillerimizin kamuya açık şirketlerinden hisse satın alması suç olarak kabul edilemeyeceği gibi bundan da sorumlu tutulamaz.

İddianamede yer verilen 8 nolu tutanakta, kişilerin ekonomik nedenlerden dolayı sevdiği veya değer verdiği güvenilir gördüğü kişilerin sahibi olduğu şirketten hisse senedi alması suç olarak nitelendirilmiştir. Dolayısıyla kişileri tanıdıkları marketten veya giyim mağazasında bir eşya alması bu anlayışa göre suç olarak vasıflandırılabilir. Oysa ki müvekkilimizin kendisine ait şirketten hisse senedi alınması hususunda herhangi bir kimseye tavsiye de bulunmadığına ya da baskı yaptığına dair hiçbir iddia bulunmamaktadır. Ne yazık ki bu tür hukuk mantığı ile mücadele etmek ve bu tür iddialara karşı savunma yapmak bir hukukçu olarak oldukça zor görünmektedir.

iii) Müvekkillerim sahibi ve ortağı olmadığı STV ve STV Haberde yayınlanan bazı programların içeriğinden sorumlu tutulmak suretiyle onların aleyhinde algı oluşturulmaya çalışılmıştır.

2013 - 2015 yılları arasındaki Kanal Türk, Bugün TV, STV ve STV Haber'de yayınlanan bazı programlarda örgütünün propagandasını yapıldığına dair değerlendirmeleri içeren [25.08.2015](#) tarihli raporda yer alan tespitlere yer verilmiştir. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Müvekkillerimiz STV ve STV haberin sahibi veya ortağı olmadığı halde bu bölümde bu yayın organlarının yayın politikaları ile ilgili değerlendirmeleri yer verilerek müvekkili aleyhine algı oluşturulmaya çalışılmıştır. Neden CNN Türk, Kanal D, HaberTürk gibi kanalların yayın politikalarına yer verilmemiş veya mukayese edilmemiştir?

iv) Müvekkillerimin hissedarı olduğu Bugün TV ve Kanal Türk TV ve diğer yayın organlarının yayın içeriğinden hukuki ve cezai olarak hiçbir şekilde sorumlu tutulamaz. Kendileri değil sorumlu müdür bu şirketlerde yönetim kurulu üyesi bile değildir.

Müvekkilim Bugün TV ve Kanaltürk TV ve diğer yayın organlarının hissedarı olmakla birlikte burada yapılan yayınların içeriğinden yayını yapanlar ve Genel Yayın Müdürü sorumludur. Kaldı ki bu yayın organları bağımsız bir şekilde basın, yayın ilkelerine ve mevzuatına uygun olarak tamamen gazetecilik faaliyeti yapmaktadır. Müvekkillerimin bu kurumların yayınlarına hiçbir şekilde müdahalesi olmamıştır. Bu husus basın ve yayın organlarının yetkili ve sorumlularına sorulabilir ve bunlar tanık olarak dinlenilebilir.

Yayın içerileri konusunda Müvekkilimizin hukuki ve cezai sorumluluğu bulunmamaktadır. Müvekkillerimiz medya şirketlerinde değil sorumlu müdür olmak yönetim kurulu üyesi bile değildir. Bu şirketlerin yönetimi profesyonel kadrolara emanet edilmiş ve uluslararası standartlarda kurumsal bir yönetim sağlanmaya çalışılmıştır.

- v) Müvekkilimizi sevenler tarafından yönetildiği belirtilen ([twitter.com.tr s r h t m s t f](https://twitter.com/trsrtmstf) isimli) Twitter hesabından atılan twitlerden dolayı müvekkillerim suçlanamaz, itham edilemez ve bu twitler onlar aleyhine delil olarak kullanılamaz.

İddianamede, müvekkilimizi sevenler tarafından yönetildiği iddia edilen ([twitter.com.tr s r h t m s t f](https://twitter.com/trsrtmstf) isimli) Twitter hesabından **"hoca efendinin bir tebessümüne tüm malımı bağışlarım bana eski matbaam yeter, hocam emredin neyim varsa infak edeyim "** şeklinde ifadelerin Müvekkilimiz Akın İpek tarafından sarf edildiği iddia edilmiştir. Savcı yine somut hiçbir delile dayanmayan hayal ürünü soyut iddialarla müvekkilime isnatda bulunmuştur. Bu sözlerin hiçbirisi Müvekkilim tarafından kullanılmamıştır Tamamen yalan ve asılsızdır. Nitekim Müvekkilimiz Akın İpek tarafından kendi Twitter hesabından uzun zaman önce bu husus açıklanmış, kendisinin böyle bir beyanı olmadığını ifade etmiştir.

- d) Müvekkillerimin hissedarı olduğu “Bugün TV” ve “Kanal Türk TV” ve diğer yayın organlarının basın, yayın ve gazetecilik faaliyetleri ulusal ve uluslararası hukuka aykırı bir şekilde terör örgütü propaganda faaliyeti olarak değerlendirilmiştir.

- i) Bugün TV Genel Yayın Yönetmeni Tarik Toros'un Bugün TV'de programa çıkarılması örgüt propagandası olarak değerlendirilemez ve bundan dolayı Müvekkillerimiz sorumlu tutulamaz. Kaldı ki bu hususta yayınların içeriği ortaya konulmamış, somut olarak neyin, nasıl ve ne şekilde örgüt propagandası olarak kabul edildiği ispat edilememiş, soyut iddiada bulunularak algı oluşturulmuştur.

Bugün TV genel yayın yönetmeni Tarik Toros'un Bugün TV'de programa çıkarılması dahi örgüt propagandası olarak verilmiş; ancak yayınların içeriğinden hiç bahsedilmemiştir Bu durum inanılacak gibi değildir. Düşünün bir şirketin genel müdürü veya CEO'su o şirkette konuşma yapamayacak veya toplantı düzenleyemeyecek! Böyle bir hukuk mantığı nasıl iddianameye girer ve kişileri suçlama aracı olarak kullanılır anlamak mümkün değil.

- ii) Müşahhas hiçbir isim ve unvan verilmeden Turgut Özal Üniversitesi öğretim üyesi olarak çalışanların 2014 yılında programlara konuk edildiği ve bu kişilerin açıklamalarına yer verilmesi suretiyle örgüt propagandası yapıldığı gibi soyut, ispatlanmamış iddialarda bulunularak müvekkillerim haksız olarak suçlanmıştır.

Turgut Özal Üniversitesi öğretim üyesi olarak çalışanların 2014 yılında programlara konuk edildiği ve bu kişilerin açıklamalarına yer verilmesi suretiyle örgüt propagandası yapıldığı belirtilmiştir. Ancak kimin, hangi açıklamaları (içeriği belirtilmeden ve gösterilmeden), ne suretle, ne şekilde, ne zaman, kim tarafından yer verildiği somut olarak ifade edilememiştir. Hiç bir kişinin ismi verilmeden adı geçen üniversitede görev yapan tüm öğretim elemanları örgüt üyesi kabul edilerek, bu kişilerin programa davet edilmesi suç olarak nitelendirilmiştir

Ayrıca ilgili savcı bu üniversite çalışanlarının, kesinleşmiş hiçbir yargı kararı olmaksızın, terörist ve suçlu ilan etmek suretiyle masumiyet karinesini ihlal etmiş ve suçluluğu ispat edilmemiş kişilere suç isnadında bulunarak suç işlemiştir.

iii) Müvekkillerimizin yapmış olduğu yardım ve bağış faaliyetlerinin (Okul yapmak ve kurban bağışında bulunmak) Bugün TV’de yayınlanması bir örgüt propagandası faaliyeti olmayıp, tamamen habercilik ve gazetecilik faaliyetidir.

İddianamede, Bugün TV’de "Koza Holding yönetim kurulu başkanı Akın İpek “Kimse Yok mu?” Derneği’ne bin kurban bağışladı", "Akın İpek’in annesi Melek İpek Eğitime bir katkı daha yaptı Kahramanmaraş’ta 15 milyon TL İlköğretim Okulu yaptırdı", "Melek İpek Kahramanmaraş’ta bir buçuk milyon TL ye bir ilk okul yaptırdı" şeklinde devam eden yayınlarla örgüt propagandası yapıldığı belirtilerek, Bugün TV’nin örgütsel faaliyette bulunduğu anlatılmaya çalışılmıştır.

15 milyon TL ve 1,5 milyon TL ye Kahramanmaraş’ta 2 ilkokul yaptırmak hangi örgütün propagandasıdır? Burada Melek İpek’in 16 ,5 milyon TL harcayarak fakir öğrencilerin okuyabileceği 2 okul yapması ve bunları Milli Eğitim Bakanlığı’na bağışlaması nasıl suç olarak nitelendirilebilir? Bunun haber olarak yapılması nasıl suç olarak vasıflandırılır anlamak mümkün değil.

Yine Bakanlar Kurulu kararı ile kamu yararına dernek olarak kurulan ve o dönemin Başbakanı Recep Tayyip Tayyip Erdoğan’ın yardım yapılması için teşvik edip bazı TV kanallarında halkı yönlendirdiği Kimse Yok Mu Derneği’ne 1000 kurban bağışlama ve bunun haber yapılmasını örgüt propagandası olarak nitelendirilmesi kabul edilemez bir iddiadır. Bu faaliyetler suç olarak nitelendirilemez. Ancak bu faaliyetleri suç olarak nitelendirmek görev suçudur ve masum insanlara karşı suç isnadıdır.

TCK 2. Maddesinde düzenlenen "kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanmaz" hükmü, ceza hukukunun temel prensibi olan kanunsuz Suç ve Ceza olmaz ilkesidir. Dolayısıyla hiçbir kimse kanunun suç saymadığı bir fiil nedeniyle cezalandırılamaz.

Bu nedenle yasalarla kurulmuş ve denetime tabi tutulmuş Kimse Yok Mu Derneği’ne bağışta bulunmak, ülkede yürürlükte bulunan yasalara uygun olarak üniversite kurmak ve eğitim faaliyetlerinde bulunmak, yine RTÜK tarafından faaliyetine izin verilen ve denetlenen görsel medya sahibi olmak suç değildir ve bundan sonra da suç olmayacaktır.

iv) Bugün ve Kanal Türk Tv de yapılan ve tamamen gazetecilik faaliyeti olan bir kısım haber ve yorumlar terör örgütü propagandası olarak değerlendirilemez. Zira söz konusu haber ve yorumlar “Terör Örgütü Propagandası suçu” işlenmiş olarak kabul edilemez. Çünkü suçun hukuki unsurları oluşmamaktadır.

Propaganda insanların fikir davranış ve tercihlerini etkilemeye yönelik önceden planlanıp hazırlanmış mesaj ve açıklamalardır. Propaganda tarafsız bilgi sağlamak yerine kendi kitlesini ve mümkün olan çoğunluk da diğer insanları etkilemek amacı taşır. Propaganda kitleleri hedef

alır. Terör örgütünün propagandasını suçu 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu 7 /2 maddesinde düzenlenmiştir. 6459 sayılı yasanın 8. Maddesi ile TMK. 7/2 maddesinde değişiklik yapılmıştır. TMK 7/2 Maddesinde "terör örgütünün cebir, şiddet ve tehdit içeren yöntemlerini meşru gösterecek veya bu yöntemlere başvurmayı teşvik edecek şekilde propaganda yapan kişinin ... basın yayın yoluyla işlenmesi halinde ..." terör örgütü propagandası suçu düzenlenmiştir. Yine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi şiddeti teşvik edici nitelikte olmayan açıklamaları ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirmiştir. Dolayısıyla Terörle Mücadele Kanunu 7. maddesi düzenlemesi yukarıda belirtilen değişikliklerle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi standartlarına uygun hale getirilmiştir. Bir başka ifade ile şiddet, silahlı ayaklanma, İsyan çağrısı içermeyen açıklama ve propagandalar ifade özgürlüğü kapsamında mütalaa edilecektir. (Prof. Dr Ersan Şen)

Yukarıda belirtilen yasal düzenlemeler çerçevesinde, iddianamede yer verilen terör örgütü propagandası iddiaları değerlendirildiğinde, yasal derneklere kurban bağıışı yapmanın, okul yaparak Milli Eğitim Bakanlığı'na bağışlamanın TVde yayınlanması örgüt propagandası olarak nitelendirilmiştir. Bu değerlendirmenin, TMK 7/2 ve AİHM kararları karşısında tam bir hukuksuzluk olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Para bağıışı ve okul yapımını cebir ve şiddet kavramı ile bir araya getiren bir hukuk ve adalet anlayışına karşı yapabileceğimiz tek şey, bu hukuksuzlukların sona erdirilmesini Sayın yargıçlardan talep etmektir.

Sığınacağımız son liman yasalara riayet eden vicdan sahibi yargıçlardır. Her şeye rağmen sayın yargıçlarında iddianame olarak nitelendirilen ancak hukuki mantık ve nitelendirmeden yoksun hukuksuzluklar manzumesinin fark ederek buna dur diyecek ve Müvekkillerimizin suçsuz olduğunu ilan etmelerine inanmaktayız.

İlgili savcı tarafından örgüt propagandası olarak kabul edilen haber ve yorumları bu perspektiften inceleyecek olursak:

1- Örgüt propagandası olarak özellikle de Bugün TV ve Kanaltürk TV de konuk olan emniyet mensupları ile gazetecilerin hakkında örgüt üyesi olduklarına dair iddialar olduğunu, bu kişiler le ilgili yayın yapmak suretiyle örgüt propagandası yapıldığı şeklinde akıl sınırlarını zorlayan iddialarda bulunulmuştur. Öncelikle, yukarıda belirttiğimiz gibi cebir ve şiddet çağrısı içermeyen açıklama ve yayınlar Terörle Mücadele Kanunu 7/2 Maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin yerleşik içtihatlarına göre ifade özgürlüğü kapsamında olup, suç teşkil etmemektedir. Kaldı ki, bu kişilerin hiçbiri "FETÖ" üyesi olmak suçundan haklarında kesinleşmiş bir mahkeme kararı verilen kişiler de değildir. Dolayısıyla masumiyet karinesi gereğince hukuken masum olarak kabul edilen kişiler hakkında gazetecilik faaliyeti yapmak hiçbir zaman hiçbir şekilde suç olarak kabul edilemez.

2- İddianamede Sayfa 97 de, Müvekkillerimizin sahibi olduğu Kanaltürk TV'de müvekkilime yapılan bir haksızlığı (müvekkilimin kendisine yaptığı evin Fethullah Gülen'e yapılmış gibi bazı yayın organlarında gösterilmek suretiyle iftirada bulunulması) gündeme getirmeyi örgütün propagandası olarak nitelendirilmiştir. Bu nasıl propaganda olabilir? Bu olsa olsa yalan haberi yapan TVnin yayınlamadığı tektzip metninin bu TV de yayınlanarak iftiraların önüne geçmektir. Yani savunma ve düzeltme hakkının kullanılmasıdır.

3- İddianamede Sayfa 98- 99 da, Bugün TV'nin yaptığı tamamen gazetecilik faaliyeti olan yayınlarla devletin hedef gösterildiği ve böylece suç islendiği ifade edilmiştir. İddinameyi

düzenleyen savcıya göre, iktidar partisini eleştirmek büyük bir suç olarak nitelendirilmiştir. Bir haber programında iktidar partisinin icraatlarının eleştirilmekten daha doğal ne olabilir ki? İktidar partisini eleştirmek ne zamandan beri demokratik bir hukuk devletinde suç olarak kabul edilmektedir? TCK'nın yada özel ceza yasalarının hangisinde ve iktidar partilerini eleştirme yasağı ve hatta bunun suç tekil ettiğine dair bir hüküm bulunmaktadır? Bu mantıkla hareket edildiğinde muhalif siyasi partilerin hepsi hemen hemen her gün hatta meclis çatısı altında terör faaliyeti yapmakta olup cezalandırılmaları gerekmektedir.

4- Savcının iddianameye delil olarak koyduğu bir haber başlığı, müvekkilimiz hakkında delil bulmakta ne kadar zorlanıldığını açıkça ortaya koymaktadır. *"RTÜK skandal bir karara imza attı. Kanaltürk'ün ulusal yayın lisansını bölgeye çevirdi"* şeklindeki ifadelerle, Müvekkillerimizin sahibi olduğu Kanaltürk ile ilgili bir haksızlığı yine kendisinin sahip olduğu başka bir kanalda dile getirmesi bir suç delili olarak ortaya konulmuştur. Tüm hukuk kavramları altüst edilmiş olup burada nasıl bir mantık ve hukuk anlayışıyla hareket edildiğini anlamış değiliz!

5- Yukarıda da ifade edildiği üzere iddianame ve eklerinde bir kısım gazetecilik faaliyetleri Müvekkillerimiz aleyhine suç olarak kabul edilmiştir. Burada bazılarını örnek vermekle yetineceğiz: *"Sağlık Bakanlığı'ndaki görevden alma furçasının ayrıntıları netleşmeye başladı"*, *"Milli Eğitim Bakanlığı'nda fişleme skandalının mimarlarından olduğu öne sürülen Efkân Ala'nın kardeşi Atıf Ala Teftiş Kurulu başkanlığına atandı"*, *"Dünya Türkiye'deki hukuk skandalını konuşuyor"*, *"Kimse Yok Mu Derneği'nin yardım toplama yetkisi bakanlar kurulu kararı ile iptal edilecek"*, *"Adana'da MİT'e bağlı tırlarda arama karar veren Savcı Aziz Takçı'nın HSYK tarafından yetkileri alındı"* şeklindeki yüzlerce aynı mahiyetteki başlıklar, suç olarak nitelendirilmiştir. Bu vahim durum karşısında hukuken bir şey söylemeye gerek olmadığı kanaatindeyiz.

6- İddinamenin 105. Sayfasında sonuç kısmında; Bugün TV, Kanaltürk, STV, STV Haber kanallarında yayınlanan programlarda, özellikle 17 Aralık sürecinden sonra yapılan operasyonlar hakkında yanlış, devleti hedef gösteren, soruşturmayı yapan emniyet mensuplarını aşağılayıp tehdit eden yayınlarla algı oluşturulmaya çalışıldığı ifade edilerek Müvekkilimize isnatta bulunulmuştur.

Öncelikle STV ve STV Haber kanalının müvekkilim ile hiçbir ilgisi olmadığı halde, Savcı emniyet tarafından kendisine sunulan raporu suçun şahsiliği ilkesini göz ardı ederek doğrudan iddianameye eklemiştir. Adı geçen medya organlarının yayınlarında emniyet ve yargı mensuplarına aşağılandığı tehdit edildiğini beyan etmiştir. Ama bu yayınlar ile ilgili olarak tehdit ve hakaret davası açan ve bu davaların sonucu verilen bir tane dahi mahkeme kararından söz edilmemiştir. Diğer örneklerde görüldüğü gibi hiçbir somut delile dayanmayan ifadelerle Müvekkillerimizin iddinamede suçlanması alışkanlık haline getirilmiştir.

7- İddinamede 113 nolu sayfada, 4 ayrı kanalda aynı kelime ve aynı içerik kullanılarak yapılan haberler bu kanalların koordineli olarak hareket ettiklerini gösterdiğini belirtmiştir. Böyle bir durum yoktur. Aynı gündemle ilgili haberlerin içerik olarak benzemesi normaldir, ama haberlere bakıldığında görüleceği üzere hepsi birbirinden bağımsız orijinal haberlerdir. Herhalde ilgili savcının, Müvekkillerimizin sahibi olduğu kanalları şu anda mevcut iktidar yanlısı kanallar ile karıştırdığı anlaşılmaktadır. Zira iktidar yanlısı medyadaki yayın organlarının tamamında manşetler ve hatta haber içerikleri kelimesi kelimesine aynı olup, aynı kaynaktan gelen haberlerle hareket edildiği görülmektedir.

8- İddianamede 114 - 229 sayfalar arasında Bugün ve Millet gazetelerinde yer alan bazı haber ve köşe yazılarından ibaret ve tamamen gazetecilik faaliyetleri ile ilgili iddianamede yapılan değerlendirmeler, tamamen hayal ürünü ve komplo teorilerinden ibarettir. Hiçbir hukuki değer ifade etmemektedir.

v) İddianamede örgüt propagandası olarak kabul edilen haber ve yorumlarla ilgili olarak bu güne kadar mahkemeler tarafından verilmiş hiçbir el koyma, dağıtım ve satış yasağı bulunmamaktadır. Dolayısıyla bu haber ve yorumlar örgüt propagandası değil tamamen bir gazetecilik faaliyetidir.

Öte yandan basın suçları ile ilgili düzenlemeler, Basın Kanunu, Türk Ceza Kanunu ve diğer ilgili mevzuatlar da yer almıştır. Yazılan bir yazıda hakaret tehdit ve şiddete çağrı içeren beyanlar olması veya terör örgütünün propagandası niteliğinde bulunması halinde ilgili yazıyı kaleme alan ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü hakkında yasal gereğine tevessül edilir. Onun da ötesinde terör örgütünün propagandasını yapan yayınlara Basın Kanunu 25/2 maddesi uyarınca el konulup dağıtım ve satışı yasaklanabilir **Oysa ki ilgili savcının yaklaşık iddianamede 115 sayfa olarak yer verdiği bine yakın yazı ve haberlerden dolayı mahkemeler tarafından verilmiş hiçbir el koyma, dağıtım ve satış yasağı bulunmamaktadır. Dolayısıyla belirtilen yazıların hiçbirini yargı mercileri suç olarak nitelendirmemiş ve işlem yapma ihtiyacı duymamıştır. Basın Kanunu 26. Maddesi uyarınca hak düşürücü süresi dolmuş bahse konu yazılarda sanki örgüt propagandası yapılmış gibi suç isnadında bulunulmuştur.**

Diğer taraftan, Terörle Mücadele Kanunu 7/2 Maddesi uyarınca şiddete çağrı içermeyen hiç bir yazı suç teşkil etmez ve ifade özgürlüğü kapsamındadır. Suç teşkil etmeyen bu mahiyetteki yazılarla bir örgütün propagandasını yapılması da hukuken mümkün değildir.

Ayrıca bu yazılar ile ilgili Müvekkillerin hiçbir sorumluluğu bulunmamaktadır. Zira söz konusu yayın gruplarının hiçbirini yönetiminde müvekkilim ve ailesi yer almamaktadır. Medya kuruluşlarının hepsinin yönetimi profesyonel kişilere emanet edilmiştir. Hukuki ve cezai açıdan Müvekkillerin sorumlu tutulması mümkün değildir.

vi) Bugün ve Millet gazeteleri ile Bugün TV ve Kanaltürk TV hakkında hazırlanmış tespit ve değerlendirme raporları, “kes, kopyala, yapıştır” yöntemi ile iddianameye eklenerek, suç teşkil etmeyen ve hukuki hiçbir değeri olmayan nitelendirmelerle sayfa sayısı çoğaltmış, müvekkillerim hakkında algı oluşturulmak ve dolayısıyla mahkeme ve kamuoyu yanıltılmak istenmiştir.

Savcı, Bugün ve Millet gazeteleri ile Bugün TV ve Kanaltürk TV hakkında hazırlanmış tespit ve değerlendirme raporlarını, “kes, kopyala, yapıştır” yöntemi ile iddianameye koyarak, suç teşkil etmeyen ve hukuki hiçbir değeri olmayan nitelendirmelerle sayfa sayısını çoğaltmıştır.

Yukarıda belirttiğimiz tüm değerlendirmeler çerçevesinde, müvekkillerimize izafe edilen fiillerin hiçbirisi yürürlükte bulunan yasalara göre suç olmadığı gibi ödüle layık görülecek nitelikte davranış ve eylemlerdir.

6- MÜVEKKİLLERİMİZ HAKKINDA ÖRGÜT ÜYELİĞİ İDDİASI İLE İLGİLİ İDDİANAMEDE YAPILAN DEĞERLENDİRMELERE KARŞI SAVUNMALARIMIZ;

a) Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek hakkında yapılan değerlendirmeler:

1- İddianamede bir çok gerçek dışı ve hayal mahsulü iddiaya yer veren soruşturma savcısı, Müvekkilimiz Akın İpek hakkında örgüt üyeliği iddiası ile kamu davası açmamış olmasına rağmen iddinamenin hemen hemen her yerinde Akın İpek'i suçlamaktadır. Dolayısıyla açılmamış bir dava ile ilgili savunma yapmak zorunda bırakıldığımızı ifade etmek isteriz.

İddianamede ileri sürülen hukuka aykırı iddiaları yukarıda detaylı olarak izah ettiğimizden burada kısaca geçilecektir.

2- Yine müvekkillerimizin Koza İpek Eğitim ve Sağlık Vakfında yönetimde bulunması suç olarak tanımlanmıştır. Bir vakfın kurucusu, yönetim kurulu başkan veya üyesi olmak suç olarak nitelendirilemez. Bu vahim bir hukuki hatadır. Zira mevcut yasalara göre faaliyette bulunan dernek, vakıf veya kuruluşlara üye olmanın bırakın suç olmasını teşvik edilmesi gereken topluma faydalı aktivasyonlardır. Mevcut yasalarda suç olarak tanımlanmış bir eylem olmayıp “Kanunsuz Suç ve Ceza Olmaz” ilkesi uyarınca suç olarak vasıflandırılmaz. Kaldı ki, sonradan bu derneklerin terör faaliyeti kapsamına alınması dahi geçmişte yapılan hiçbir işlemi hukuka aykırı hale getirmez.

3- Müvekkillerimizin kurucusu ve hissedarı olduğu şirketleri terör örgütünün finansmanı amacıyla kullanıldığı, şirketlerin yasal görünümü bağış ve yardımlar yoluyla ve yasal olmayan aktarım mekanizmaları kullanarak muvazaalı yollarla terör örgütüne aidiyeti iltisakı ve irtibatı olan kurumlara para aktardıklarını belirtilmiştir.

Adı geçen şirketlerin yaptığı tüm yardımlar, SPK yer alan yasal düzenlemeler ile bu hususa çıkan tebliğlere uygun olarak yapılmıştır. Yukarıda tafsilatlı olarak anlattığımız üzere, şirket ana sözleşmesinde yer verilen usullere uygun ve genel kurulun belirlediği üst sınırlara dikkat edilmek suretiyle bağışlar yapılmıştır. Halka açık şirketlerde yapılan bu işlemler hakkında KAP'a bildirimde bulunulmuş ve genel kurula bilgi verilerek mali durum ile yönetim kurulu üyeleri ibra edilmiştir.

Öte yandan, yapılan aynı ve nakdi yardımlar yasalara uygun olarak kurulmuş ve faaliyetlerine devam eden dernek, vakıf ve vakıf üniversitelerine yapılmıştır. Bu nedenle yapılan işlemlerde hiçbir hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Adı geçen vakıf, dernek veya üniversitelerin, olağanüstü dönemde çıkan ve Anayasa'ya aykırılığı açıkça ortada olan KHK ile örgütle iltisaklı hale getirilerek kapatılmasına karar verilmesi geçmişte yapılan hukuka uygun işlemleri hiçbir şekilde hukuka aykırı hale getirmez.

4- Yine Müvekkillerimizin telefonuna ByLock programı indirerek kullandığı belirtilmişse de, bu iddia tamamen gerçek dışıdır. Zira müvekkillerimizden Tekin İpek söz konusu telefon numarasını kullanmamış olup bahsi geçen telefon hattı da Müvekkilin olmadığı bizatihi savcılık tarafından yaptırılan telefon dinleme kayıtları ile de sabittir. Akın İpek de kesinlikle bu uygulamayı telefonuna yüklememiş ve kullanmamıştır.

5- Hissedarı oldukları şirketlerin bünyesinde faaliyette bulunan medya kuruluşlarının örgüt propagandası yaptığı iddiasında bulunulmuştur.

Yukarıda detaylı olarak yaptığımız açıklamalarda, yapılan yayınların tamamının bir televizyon ve gazetecilik faaliyeti olduğu, kişilerin ifade özgürlüğü kapsamında görüşlerine yer verildiği, hiç bir terör örgütünün propagandasını yapmak amacıyla hareket edilmediği, sadece ülkede iktidara muhalif kesimin düşüncelerine de yer verilmeye çalışıldığı anlatılmıştır.

Kaldı ki, söz konusu yayınların yapıldığı tarihlerde, Yargıtay aşamasından geçerek kesinleşmiş, bir terör örgütü mevcut değildir. Bu nedenle olmayan bir örgütün propagandasının yapılması da söz konusu olamaz.

Ayrıca, bu programlara katılan kişilerden hiç biri hakkında örgüt üyeliği suçundan verilmiş bir mahkûmiyet kararı bulunmadığı gibi bu yayınlar hakkında örgüt propagandası iddiası ile açılmış bir kamu davası bulunmamaktadır.

6- Diğer taraftan, Müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek, Yaşam TV'nin 17 Eylül 2008 ve 29 Mayıs 2009 tarihleri arasında yaklaşık 8 ay yönetim kurulunda görev yapmış daha sonra Şaban Yörüklü isimli şahıs münferit imzası ile en üst düzeyde şirketi temsil etmeye başlamıştır. Dolayısıyla Müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek iddia edilen dönemlerde söz konusu medya şirketlerinin yönetiminde yer almamıştır.

Öte yandan, Bugün TV yönetimine 09.12.2006 -09.06.2008 yılları arasında müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek, Cafer Tekin İpek, Melek İpek ve Pelin Zenginer'in yönetim kurulu başkan ve üyeleri oldukları anlaşılmaktadır. Ancak, 09.06 2008 tarihinden sonra Müvekkillerimiz yönetimden ayrılarak, yönetimi profesyonllere devretmiştir. Şaban Yörüklü, Ayhan Yurttaş, Sevda Önen ve Halil Demirel adlı kişiler yönetime gelmiştir. Dolayısıyla Bugün TV'de 2008 tarihinden bugüne kadar Müvekkillerin yönetiminde hiçbir yetki ve görevi olmamıştır. Bu nedenle 2008 tarihinden sonra Bugün TV ve Kanal Türk televizyonlarında örgüt propagandası yapıldığı iddialarıyla ilgili müvekkillerimizin hiçbir cezayı veya hukuki sorumluluğu bulunmamaktadır. İddia edilen propagandaların (bunlar kesinlikle örgüt propagandası değildir) yapıldığı tarihlerde müvekkillerim bu şirketin yönetiminde değillerdir.

Koza Basın Basım A.Ş. yönetim kurulunda Hamdi Akın İpek, Cafer İpek 03.10.2011 tarihleri ile 25.02.2014 tarihleri arasında, Melek İpek ise 03.12.2011 tarihleri ile 14.12.2012 tarihleri arasında görev almışlardır. Müvekkillerimiz, İpek ailesinin görevde olduğu dönemde Şaban Yörüklü şirkete genel müdür olarak atanmış ve şirketi temsil etmiştir .Bu nedenle ileri sürülen propaganda iddialarından dolayı hukuk ve ceza sorumluluğu yönünden Müvekkillerimizin sorumlu tutulması mümkün değildir.

b) Melek İpek, Pelin Zenginer ve Nevin İpek haklarında yapılan değerlendirmeler;

Müvekkillerimizin yukarıda belirtilen şirketlerde yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaları, hisse sahibi olmaları, Bank Asya'ya çok cüzi miktarda para yatırmaları suç olarak nitelendirilmiştir. İddia edilen "FETÖ" ile başka hiç bir iltisak veya irtibata dair delil sunulmamıştır. Sözü edilen "örgütün" sohbet toplantılarına iştirak etme, örgüte katılma ve hiyerarşik yapısına dahil olma, süreklilik ve çeşitlilik gösteren eylemlerde, örgüt üyeleri ile

irtibatı gösterecek nitelikte iletişim tespit tutanakları veya en azından delil niteliği olmasa da diğer sanıklarda yaptığı gibi HTS kayıtları gibi bilgi veya deliller ortaya konulmamıştır. Burada savcının yapabileceği hiçbir şey yoktur. Zira Müvekkillerimizin bu grup ile hiç bir irtibatı olmadığından, bunu delillendirmesi de mümkün olmamıştır.

Yukarıda detaylı olarak anlattığımız üzere, bir şirketin kurucu hissedarı olmak veya bu şirketlerde yönetim kurulu üyesi bulunmak suç değildir ve mevcut yasalarımıza göre suç olarak nitelendirilemez. Kaldı ki Müvekkillerimiz söz konusu medya şirketlerinin yönetiminde aktif hiç bir görev üstlenmemişlerdir.

Müvekkillerimizin Bank Asya dâhil bir çok bankada hesapları vardır. Hesaplarındaki bu paraları örgüt talimatı ile yatırmamışlardır. Tamamen o dönemdeki bir kısım ödemelerden kaynaklanan sebeple para yatırmışlardır. Aksine bir iddiayı ortaya koyacak hiç bir somut delil ortaya konulmamıştır. **Müvekkillerimiz milyar dolarlık şirketin hissedarlarıdır, şayet adı geçen örgütün talimatı ile hareket etmiş olsalardı, 7.065 TL (Nevin İpek'in bankadaki hesabına yatan para) değil, bir kısım hisselerini satarak milyon liralara aşan miktarda para yaptırmaları gerekirdi.** Kaldı ki, yasalara uygun olarak kurulmuş ve faaliyetlerine devam eden bir bankaya para yatırmak hiç bir şekilde örgütsel bir eylem olarak değerlendirilemez. Öncelikle, bir örgüte katılım iradesi olmadan, örgütün hiyerarşik yapısına girip, emir komuta zincirine dahil olmadan ve bu çerçevede süreklilik ve çeşitlilik gösteren eylemler gerçekleştirilmeden örgüt üyesi olunamaz. Bu hukuken mümkün değildir.

Netice itibariyle, Müvekkillerimizin iddia edilen “FETÖ örgütüne” katıldıklarına ve bu örgütün talimatları ile hareket ettiklerine dair, mücerret iddialar dışında hiçbir somut delil bulunmamaktadır.

c) Ebru İpek Hakkında yapılan değerlendirmeler;

Müvekkilimiz Ebru İpek hakkında ise şirketin hissedarı olmak dışında hiçbir delil ortaya konulmamıştır. Hiç bir örgüt üyesi ile irtibatı tespit edilememiş, örgüt adına katıldığı hiç bir eylem ve faaliyet bulunamamış, hatta Bank Asya'ya dahi yatırılmış bir para dahi gösterilmeden hakkında örgüt üyeliği iddiası ile kamu davası açılmıştır.

Kişiler bu kadar sorumsuzca ve hukuk dışı yöntemlerle sanık sandalyesine oturtulamaz. “Masumiyet Karinesi” bu kadar ölçsüz bir hukuk anlayışı ile ihlal edilemez.

Madem sadece bu şirketlerde hisse sahibi olmak örgüt üyeliğine karine teşkil ediyorsa, o zaman halka açık bu şirketlerden hisse alan kişiler İstanbul Menkul Kıymetler Borsası aracılığıyla tespit edilerek on binlerce hissedar hakkında örgüt üyeliği iddiası ile kamu davası açılmalı ve bu dava ile birleştirilmelidir!

7- YARGITAY EMSAL KARARLARI

a. Müvekkillerimiz hakkında silahlı terör örgütü üyesi olmak suçunun unsurlarının bulunmadığına ilişkin Yargıtay emsal kararları

i. Yargıtay 16.Ceza Dairesinin 2016/2932 E,2016/4551 K, Sayılı Kararı;

"Terör örgütü üyeliği diğer unsurların yanında, örgütün hiyerarşisine dahil olmak, örgüt amacı doğrultusunda verilen emir ve talimatları sorgulamaksızın yerine getirmeye hazır bulunmayı da ifade eder.

Örgüte yardım suçunda kast unsuru yönünden öğretideki görüşler incelendiğinde; bir suçun kanuni tanımında "bilerek", "bildiği halde", "bilmesine rağmen" gibi ifadelerle açıkça yer veren suçlar olası kastla işlenemez (Prof. Dr. İzzet ÖZGENÇ, TCK Genel Hükümler, 7. Baskı, s. 241) İnsani mülahazalarla yapılan yardımlar örgüte yardım suçunu oluşturmaz. Yapılacak her türlü yardımın suç olarak değerlendirilmemesi gerekir (Prof. Dr. A. Caner YENİDÜNYA - Arşt. Görv. Zafer İÇER, Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma, 1. Baskı, s. 56).

Suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüte bilerek ve isteyerek yardım edilmiş olması gerekir. Başka bir ifadeyle, yardım fiilinin örgütün suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgüt olduğu bilinen gerçekleştirmiş olması gerekir. Fıkra metninde geçen "bilerek" ibaresi doğrudan kastı ifade eder. Doğrudan örgüte değil de örgüt mensuplarına yardım edilmesi halinde, yardım edilen kişilerin suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgüt mensubu olduklarının da bilinmesi gerekmektedir. Örgüt mensuplarına yapılan yardım, aynı zamanda örgüte yapılan yardım olarak değerlendirmek gerekir. Ancak, bu yardımın örgütün amacını gerçekleştirmeye hizmet eden bir yardım olması gerekmektedir (Prof. Dr. İzzet ÖZGENÇ, Suç Örgütleri, 7. Baskı, s. 38-39).

Yukarıda yer verilen öğretideki görüşler ve yerleşik içtihatlarımız göz önüne alındığında; suç örgütleri veya silahlı terör örgütlerine yardım suçunun ancak doğrudan kastla işlenebileceği, yardımın örgütün amacını gerçekleştirmeye hizmet etmesi gerektiği, örgüt üyelerine yapılan yardımın da örgüte yapılmış gibi kabul edilmekle birlikte örgüt üyesinin mensup olduğu örgütün bilinmesi ve bu yardımın da insani mülahazalarla değil örgütün amaçlarını gerçekleştirme gayesiyle yapılması hususunda ortak bir kanaat mevcuttur."

ii. Yargıtay 16.Ceza Dairesinin 2016/927 E,2016/3874 K, Sayılı Kararı;

" Silahlı Örgüte Üye Olmak; örgüte katılmayı, bağlanmayı, örgüte hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi ifade etmektedir. Örgüt üyeliği temadi eden bir suçtur. Örgüte üye olmak kişinin rızasıyla örgütün hiyerarşik yapısına dahil olmasıdır. Örgütle organik bağ kurup faaliyetlerine katılmalıdır. Organik bağ, canlı, geçişken, etkin, faili emir ve talimat almaya açık tutan ve hiyerarşik konumunu tespit eden bağ olup, üyeliğin en önemli unsurudur. Sadece örgüte sempati duymak bu suçu oluşturmaz.

Yargıtay Yüksek 9. Ceza Dairesinin ve Dairemizin yerleşik uygulamasında; silahlı örgüte üyelik suçunun oluşabilmesi için örgütle organik bağ kurulması, süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerin bulunması aranmaktadır.

Temadi eden suçlardan olan örgüt üyeliği, hukuki veya fiili kesinti gerçekleşinceye kadar tek suç sayılır. Örgüt üyeliğinden mahkum olduktan sonra tekrar örgütle hiyerarşik bağ kurup süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren faaliyetlere katılması halinde yeniden üyelik suçu oluşacaktır.

Silahlı terör örgütü üyeliği suçunun oluşabilmesi için; örgütle bağ kurup eylemlerine katıldığına, rızasıyla örgütün hiyerarşik yapısına dahil olduğuna, süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gerektiren eylem ve faaliyetlerde bulunduğu dair yeterli, her türlü kuşkudan uzak, kesin ve inandırıcı delil elde edilemediği, mevcut şüphenin de sanık lehine değerlendirilmesi gerektiği gözetilmeden sanığın beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,".

iii. Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 2009/11886 E,2011/2637 K, Sayılı Kararı;

"Dairemizin ve Yargıtay Ceza Genel Kurulunun yerleşik kararlarında belirlenen ilkelere göre, failin salt silahlı örgüte ilgi duyması, örgüte katılmak için zemin arayışına girmesi, bu amaçla kendisini örgüte ulaştırabilecek kişilerle temasa geçmeye çalışması ve örgüte katılmak amacıyla başka bir bölgeye yolculuk yapmasının silahlı örgüt üyeliği suçunun oluşumu için yeterli olmayacağı,"

b. Yasalara uygun olarak faaliyet gösteren dernek, vakıf ve kuruluşlara yardım etmenin, üye olmanın suç teşkil etmediğine ve örgüt üyeliği suçunun unsuru olamayacağına ilişkin Yargıtay emsal kararları

i. Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 2016/1767 E,2016/206 K, Sayılı Kararı;

"Bir kısım sanıklar hakkında aleyhte beyanları bulunduğu kabul edilip bu anlatımları hükme esas alınan sanıkkolluk ve Cumhuriyet savcılığı ifadelerinin örgütsel faaliyetlere yönelik yer ve zamana dayalı somut eylem ve faaliyetlere dair olmadığı keza, evlerde yapılan sohbet ve Kuran dersi verilmesi eylemlerinin sanıkların savunmalarına nazaran örgütsel faaliyet olarak nitelendirilemeyeceği," legal olarak kurulan derneklere üye olmanın terör örgütü üyeliğine karine teşkil etmeyeceğinin nazara alınmaması, "Gerekçeli kararda; sanıkların ... terör örgütü ile bağlantılı olarak... ..adlı derneği kurdukları, dernekte dini içerikli dersler verdikleri, bir kısım sanıkların... terör örgütü ile bağlantılı bulunan İnzar Dergisi ve Doğru Haber Gazetesinin dağıtımını işini üstlendikleri belirtilerek bu hususlar sanıklar yönünden terör örgütü üyeliğinin oluştuğuna dair delil olarak kabul edilmiş ise de, ...adlı derneğin... Terör örgütü ile bağlantısının olduğuna dair dosyada yeterli delilin bulunmadığı, zira adı geçen derneğin bizzat düzenlediği ya da katıldığı Mekke'nin Fethi Gecesi, Filistin'le Dayanışma Mitingi, Kudüs'ün Fethi gibi etkinliklerin terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde yapıldığı hususunda sunulan iletişim tespit tutanakları bir bütün halinde incelendiğinde bu verilerin örgütsel bir nitelik taşıdığına dair bir sonuç da çıkmadığı",

"Sanıkların ev ve iş yeri aramalarında ele geçirilen delillerin içeriğinde herhangi bir suç unsuru bulunmadığı gibi, sanıkların bazılarında ele geçirilen hakkında toplatma kararı bulunan kitaplar ile CD ve DVD içeriklerinin de sadece bulundurulması suç olmadığı gibi, tek başına bunların varlığının örgüt yöneticiliği ve üyeliği için yeterli delil teşkil etmeyeceği,"

"Mahkemece terör örgütü üyeliğinin her sanık bakımından ayrı ele alınarak, her bir sanığın terör örgütüne katılma iradesinin olup olmadığı, terör örgütü ile organik bağ içine girerek yoğunluk, çeşitlilik ve süreklilik gösteren eylemlerde bulunup bulunmadığı tartışılıp denetime imkan verecek şekilde ortaya konulmadığı tüm bu sebeplerle sanıkların üzerlerine atılı suçları işlediklerine dair her türlü şüpheden uzak, maddi ve kesin delil elde edilemediğinden sanıkların ayrı ayrı beraatları yerine cezalandırılmalarına karar verilmesi usul ve kanuna aykırı bulunmuştur."

ii. Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 2015/5453 E,2015/5278 K, Sayılı Kararı;

"Sanıklar hakkında 17.01.2000 tarihinde örgüte yönelik İstanbul/Beykozda yapılan operasyonda ele geçirilen özgeçmiş raporlarının; sanıkların bu yönde örgütsel faaliyetlerinin tespit edilememesi, iletişim ve teknik-fizik takip tutanaklarının da maddi ve yan delillerle desteklenmeyip, faaliyet içermemesi ve legal olarak faaliyet gösteren bir kısım derneklerde kurucu veya üye olarak görev almanın örgüt üyeliği için kârîne olarak kabul edilemeyeceği gözetilmeden sanıkların cezalandırılmalarına yeterli, şüpheden uzak, maddi ve kesin delil elde edilemediği nazara alınmadan yanlışlı değerlendirme sonucu beraatleri yerine mahkûmiyetlerine karar verilmesi,".

c. Hakkında somut hiçbir delil elde edilemediği gözetilmeden kişiler (müvekkillerimiz) hakkında kamu davası açılmayacağına ilişkin Yargıtay emsal kararları

Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 2015/1181 E,2015/3273k, Sayılı Kararı;

"Soruşturma evresinin asıl yetkilisi olan Cumhuriyet savcısı, ihbar veya başka bir suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hâli öğrenir öğrenmez ceza yargılamasının temel amacı olan maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için soruşturmaya başlayacaktır.

Ceza muhakemesinin amacı maddî gerçeğin araştırılıp bulunmasıdır. Ancak bu yapılırken insan onuru, lekelenmeme hakkı gibi hukukun ve ceza muhakemesi hukukunun temel ilkeleri daima göz önünde bulundurulacaktır. Maddî gerçek, her ne pahasına olursa olsun araştırılıp bulunmalıdır diye bir ilke hiçbir hukuk devletinde yoktur. Bu nedenle, ceza muhakemesinin amacı insan hakları ihlallerine yol açmadan maddî gerçeğin araştırılıp bulunması, adaletin gerçekleştirilmesi ve hukukî barışın sağlanmasıdır.

Bir fiilin işlendiği haberinin alınması üzerine, suçu takibe yetkili makamlar tarafından derhal hazırlık soruşturmasına başlanmasını ifade eden ilkeye "araştırma mecburiyeti ilkesi"; hazırlık soruşturmasının neticesinde fiilin takibini gerektirecek hususlarda fiilin ve failin belli olması, yeterli emareler teşkil edecek vakıaların bulunması, başka bir ifade ile, şüphelerin ciddi olduğunun tespit edilmesi ve dava şartlarının gerçekleşmiş olması durumunda, yetkili makam

tarafından kamu davasının açılmasını ifade eden ilkeye ise "kamu davasını açma mecburiyeti ilkesi" denilmektedir.

Soruşturma safhasında maddi gerçeğe ulaşılabilmesi için tüm süjelerin sürece dahil edilmesi gerekmektedir. Her sanığın derdini anlatabilmesini, ne istediğini söyleyebilmesini, hiç veya gereği gibi dinlenilmeden mahkûm edilememesini, öne sürülen iddiaları ve aleyhine olan delilleri çürütebilmesini ve bu sayede muhakemenin gidişine etki edebilmesini ifade eden ilkeye “meram anlatma ilkesi” denmektedir. Çağdaş Ceza Muhakemesi Hukukunda sanık, hiç bir hakkı olmayan bir soruşturma konusu, objesi değil, belli hakları ve yükümlülükleri bulunan ve muhakemenin gidişine etki edebilen bir muhakeme süjesidir.

Nitekim bu husus uluslararası metinlerde; “Her sanık, şahsına tevcih edilen isnadın mahiyet ve sebebinden en kısa bir zamanda, anladığı bir dille ve etraflı surette haberdar edilmek; müdafaasını hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara malik olma hakkına sahiptir (m. 6/3 İHAS m. 9/2 MvSHS).” şeklinde formüle edilmiştir.

Diğer taraftan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (AİHS) 13. maddesi uyarınca da, temel hak ve özgürlükleri ihlal edilen kimselere etkili bir başvuru yapma hakkı tanınması zorunlu olup, anılan hükmün uygulanmasına dair Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında (Vilko E. - Finlandiya kararı 2007; Sürmeli - Almanya kararı 2006) etkili başvuru yolunun hem teoride, hem pratikte erişilebilir, yeterli ve etkili olması gerektiği belirtilmektedir.

Yürütülen soruşturmada Cumhuriyet Başsavcılığının talebi üzerine 19.02.2009 tarihinde Gaziantep 4. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından şüpheli hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yakalama emri çıkarıldığı, Cumhuriyet Başsavcılığınca bu delillere dayanılarak şüphelinin savunması da alınmadan kamu davası açıldığı görülmektedir. Bu itibarla, somut olayda Cumhuriyet savcısı tarafından ceza yargılamasının temel hedefi olan maddi gerçeğe ulaşma amacına yönelik olarak gerekli kanıtların toplanmadığı hatta buna teşebbüs bile edilmediği çok açık olarak anlaşılmakta, başka bir anlatımla soruşturma evresinin tamamlanmadığı net bir biçimde tespit edilebildiğinden kanun yararına bozma isteminin reddine karar verilmiştir.

8- SONUÇ

- 1- İFADESİ ALINMAYAN PELİN ZENGİNER, OSMAN ZENGİNER VE NEVİN İPEK ALEYHİNDE SİLAHLI ÖRGÜT ÜYELİĞİ SURETİYLE TERÖR SUÇU İŞLEDİĞİNDEN BAHİSLE İDDİANAME DÜZENLENEMEZ.
- 2- “FETHULLAHÇI TERÖR ÖRGÜTÜ” OLARAK KESİNLEŞMİŞ BİR YARGI KARARI İLE TESPİT EDİLMİŞ BİR TERÖR ÖRGÜTÜ YOKTUR. HUKUKEN HENÜZ MEVCUT OLMAYAN BİR TERÖR ÖRGÜTÜNE DE ÜYE OLMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR.
- 3- AKIN İPEK’İN FETHULLAH GÜLENİN HAKKINDA SÖYLEDİĞİ SÖZLER VE KENDİSİNİN GEÇMİŞTE FETHULLAH GÜLENİ YALNIZCA ZİYARET ETMESİ SUÇ TEŞKİL ETMEZ. AKSİ HALDE TÜRKİYEDE DEVLET VE

HÜKÜMET BÜYÜKLERİ DAHİL OLMAK ÜZERE HERKES AYNI SUÇU İŞLEMİŞ OLUR.

- 4- KOZA İPEK GRUBUNDA ÇALIŞAN BİNLERCE İNSAN MEVCUTTUR. BU KİMSELERDEN BİRKAÇININ FETHULLAH GÜLEN İLE İLGİLİ BEYANLARI, KENDİ KULLANDIKLARI BİLGİSAYARLARDAKİ YAZIŞMALAR, BİREYSEL SOHBET ORGANİZASYONLARI KENDİLERİNİ BAĞLAR, MÜVEKKİLLERİMİN BİLGİ VE TALİMATI İLE YAPILMIŞ HERHANGİ BİR ŞEY YOKTUR.**
- 5- MÜVEKKİLLER TARAFINDAN ÖRGÜT OLARAK NİTELENEN YAPIYA HERHANGİ BİR FİNANSAL DESTEK VERİLMEMİŞ, ELEMAN TEMİN EDİLMEMİŞTİR. SOYUT SUÇLAMALARIN TEMELİ YOKTUR.**
- 6- KOZA İPEK GRUBUNUN LOGOSUNDA ŞEKLİN KUYRUKLU YILDIZ OLDUĞU VE BUNUN DA ÖRGÜTSEL SEMBOL OLARAK KULLANILDIĞI İDDİASI ABSÜRTTÜR.**
- 7- MÜVEKKİLLERİN SAHİBİ OLDUĞU OTELDE ÖRGÜT ÜYELERİNİ KONAKLATTIĞI İDDİASI GERÇEK DEĞİLDİR.**
- 8- AKIN İPEK VE TEKİN İPEKİN BYLOCK İSİMLİ HABERLEŞME PROGRAMINI KULLANDIĞI İDDİASI İFTİRADIR. NİTEKİM BUNUN İFTİRA OLDUĞU SAYIN MAHKEMEYE GELEN MÜZEKKERE CEVABINDA DA ORTAYA ÇIKMIŞTIR.**
- 9- KOZA İPEK GRUBU BÜNYESİNDEKİ MEDYA ŞİRKETLERİNİN ÖRGÜT LEHİNE YAYIN YAPTIĞI İDDİASI GERÇEK DIŞIDIR.**
 - A) BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ VE SANSÜR EDİLEMeyeCEĞİ EŞYALARINA EL KONULAMAYACAĞI ANAYASAL GÜVENCE ALTINDA OLMASINA RAĞMEN DİKKATE ALINMAMIŞ VE MEDYA ŞİRKETLERİ KAPATILARAK TÜM MALVARLIKLARINA EL KONULMUŞTUR.**
 - B) İLGİLİ GAZETE VE TELEVİZYONLAR BASIN VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ KAPSAMINDA FAALİYETTE BULUNMUŞTUR.**
 - C) TARAF OLUNAN HERHANGİ BİR ÖRGÜT DEĞİL EVRENSEL OLARAK KABUL EDİLMİŞ DEMOKRASİ, İNSAN HAKLARI, HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ, İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ VE İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜDÜR.**
 - D) İKTİDAR KENDİSİYLE İLGİLİ HERHANGİ BİR OLUMSUZ HABERE TAHAMMÜL GÖSTERMEMİŞ “TARAF OLMAYAN BERTARAF OLUR” DÜŞÜNCESİYLE HAREKET ETMİŞTİR.**
 - E) YAZARLAR VE GAZETECİLERİN DÜŞÜNCELERİNE VE YAZILARINA SANSÜR UYGULANMAMIŞ DEMOKRATİK TOPLUMDA İHTİYAÇ OLAN KENDİLERİNİ İFADE ETME İMKANINA SAYGI GÖSTERİLMİŞTİR.**
 - F) SUÇ OLARAK GÖSTERİLEN HABER, YAZI VE PROGRAMLARIN HİÇBİRİSİ SUÇ TEŞKİL ETMEMEKTEDİR.**

G) İLGİLİ HABER VE YAZILARLA İLGİLİ BASIN KANUNUNDA BELİRLENEN SÜRELERDE AÇILMIŞ HERHANGİ BİR DAVA DA BULUNMAMAKTADIR. BU SÜRE HAK DÜŞÜRÜCÜ SÜREDİR.

10- MELEK İPEK, NEVİN İPEK, OSMAN ZENGİNER, PELİN ZENGİNER YÖNÜNDEN BANK ASYADAKİ HESAPLARINDA 2014 YILI İÇERİSİNDE CÜZİ MİKTARDA PARA HAREKETİ DIŞINDA ÖRGÜT SUÇLAMASINA DELİL OLARAK GÖSTERİLMİŞ HİÇBİR ŞEY BULUNMAMAKTADIR.

11- ATLANTİK EĞİTİM YAYIN A.Ş. İSİMLİ EĞİTİM ŞİRKETİNDE KOZA İPEK HOLDİNG YALNIZCA HİSSEDAR OLUP MÜVEKKİLLERİN BU ŞİRKETTE HERHANGİ BİR YÖNETİM VE DENETİM YETKİSİ OLMAMIŞTIR. BU ŞİRKETİN ÇALIŞANALARINDAN BİRİSİNİN PARA HAREKETLERİNDEN MÜVEKKİLLERİN SORUMLULUĞU OLAMAZ. ÜSTELİK BU ŞİRKETTEKİ HİSSELERİNİ DE BAŞKA BİR EĞİTİM KURUMU OLAN VE KANUNLA KURULAN TURGUT ÖZAL ÜNİVERSİTESİNE BAĞIŞLAYARAK ORTAKLIKTAN AYRILMIŞTIR.

12- OLAĞANÜSTÜ HAL KAPSAMINDA 23.07.2016 VE 27.07.2016 TARİHLERİNDE KHK İLE KAPATILMASINA KARAR VERİLEN BAŞTA HÜKÜMET ONAYI VE KANUNLA KURULAN İPEK ÜNİVERSİTESİ VE ÜNİVERSİTENİN KURUCU VAKFI OLAN İPEK AİLESİ TARAFINDAN KURULAN VAKIF OLMAK ÜZERE BİRKAÇ KURULUŞA SOSYAL SORUMLULUK VE EĞİTİM KAPSAMINDA 2010-2015 YILLARI ARASINDA YAPILAN BAĞIŞLARIN SUÇ OLARAK GÖSTERİLMESİ KABUL EDİLEMEZ.

13- MÜVEKKİLLERİN KONTROLÜNDE OLAN ŞİRKETLERİN KOZA İPEK SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI İLE İPEK ÜNİVERSİTESİNE YAPMIŞ OLDUKLARI KANUNA UYGUN BAĞIŞLARIN SİRF BAĞIŞ YAPILAN BU KURUMLARIN OLAĞANÜSTÜ HAL KAPSAMINDA HERHANGİ BİR DELİL VE GEREKÇE OLMAKSIZIN KAPATILMIŞ OLMASI NEDENİYLE “TERÖR ÖRGÜTÜ FİNANSMANI” KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ HAKSIZ VE AYNI ZAMANDA VİCDANSIZDIR.

14- KOZA İPEK HOLDİNG BÜNYESİNDE YER ALAN İPEK MEDYA GRUBU ŞİRKETLERİNE YAPILAN YASAL SERMAYE ÖDEMELERİ, HİSSE DEVRİ İÇİN ÖDENEN BEDELLER VE ŞİRKETLER ARASINDAKİ CARİ HESAP İLİŞKİLERİ KAPSAMINDAKİ BEDELLERİN SİRF İPEK MEDYA GRUBU ŞİRKETLERİNİN HERHANGİ BİR DELİL VE GEREKÇE OLMAKSIZIN OLAĞANÜSTÜ HAL KAPSAMINDA KAPATILMIŞ OLMASI NEDENİYLE “TERÖR ÖRGÜTÜ FİNANSMANI” OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ KABUL EDİLEMEZ BİR HATADIR.

15- İPEK MEDYA GRUBU ŞİRKETLERİ BÜNYESİNDE FAALİYETTE BULUNAN YAZILI VE GÖRSEL MEDYA KURULUŞLARININ YAPMIŞ OLDUKLARI FAALİYETLERİ “FETÖ TERÖR ÖRGÜTÜ” PROPOGANDASI OLDUĞU VE ÖRGÜTSEL YAPI İÇERİSİNDE TEK

MERKEZDEN TALİMAT ALDIKLARI İDDİASI YALANDIR. TÜRKİYE’DE ÖNDE GELEN ENERJİ VE MADENCİLİK FAALİYETLERİNDE BULUNAN ŞİRKETLERİN YAPTIĞI GİBİ MEDYA İŞİNE DE GİRMIŞTİR. YALNIZCA KAR ELDE ETME AMACI DEĞİL AYNI ZAMANDA GRUP İÇİN HEM DÜNYA HEM TÜRKİYE ÇAĞINDA PRESTİJ, TANITIM VE KURUMSAL TEMSİL SAĞLAMAK İÇİN YAPILMIŞTIR.

16-İPEK MEDYA GRUBU ŞİRKETLERİ BÜNYESİNDE YAPILAN TÜM MEDYA FAALİYETLERİ BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ, DÜŞÜNCE VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ, TEŞEBBÜS ÖZGÜRLÜĞÜ KAPSAMINDA EVRENSEL PRENSİPLERE UYGUN OLARAK GERÇEKLEŞTİRİLMİŞ OLUP AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ, ANAYASA VE BASIN KANUNU GÜVENCESİ ALTINDADIR.

17-MÜVEKKİLLERİN HİÇBİRİSİ İDDİANAMEDE DE KABUL EDİLDİĞİ ÜZERE İPEK MEDYA GRUBU ŞİRKETLERİNDE YÖNETİM KURULU ÜYESİ VE DOĞRUDAN ORTAK OLMADIĞI HALDE SİRF KOZA İPEK HOLDİNG’İN KURUCU ORTAĞI OLDUKLARI İÇİN HAKSIZ OLARAK CEZALANDIRILMALARI İSTENMIŞTİR.

18-AKIN İPEK İDDİANAMEDE SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜNE ÜYE OLMAKLA SUÇLANMADIĞI HALDE “FETHULLAH GÜLENİ ZİYARETE GİDEREK ÖRGÜT ADINA YAPILACAK İŞLERLE İLGİLİ DOĞRUDAN TALİMAT ALDIĞI”, FETHULLAH GÜLEN İÇİN SÖYLEDİĞİ İDDİA EDİLEN “BİR GÜLÜŞÜNE TÜM MALVARLIĞIM FEDA OLSUN” ŞEKLİNDE SÖYLEME UYGUN OLARAK TÜM MALVARLIĞINI “FETÖ”NÜN FİNANSMANI OLARAK KULLANDIĞI İDDİA EDİLMİŞTİR. ÜSTELİK HER İKİ İDDİA DA YALANDIR.

MÜVEKKİLLERİMİZİN, İDDİA EDİLEN FETÖ ÖRGÜTÜNE KATILARAK ÖRGÜTÜN HİYERARŞİK YAPISINA DAHİL OLDUKLARINA, ÖRGÜTÜN TALİMATLARI İLE HAREKET ETTİKLERİNE VE ÖRGÜTÜN AMAÇLARI DOĞRULTUSUNDA SÜREKLİLİK, ÇEŞİTLİLİK GÖSTEREN EYLEMLER GERÇEKLEŞTİRDİKLERİNE DAİR MÜCERRET İDDİALAR DIŞINDA CEZALANDIRILMALARINI HAKLI KILACAK NİTELİKTE VE YETERLİKTE, ŞÜPHEDEN UZAK, KESİN, İNANDIRICI, NET VE HUKUKİ SOMUT HİÇBİR DELİL BULUNMADIĞINDAN, MÜVEKKİLLERİMİZ HAKKINDA AYRI AYRI BERAAT KARARI VERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.

IV- AKIN İPEK VE TEKİN İPEK YÖNÜNDEN 6362 SAYILI SERMAYE PİYASASI KANUNA MUHALEFET EDİLEREK GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU

İŞLEDİKLERİ İDDİALARINA KARŞI SAVUNMALARIMIZ

Müvekkillerimizden Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek hakkında SPK Kanununa aykırılık nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunu işlediklerinden bahisle iddianamade bu konuda da usulsüz ve haksız yere suçlanmışlardır. İddianameyi düzenleyen savcı tarafından tüm görev ve usul kuralları hiçe sayılarak usulsüz ve hatta görevi kötüye kullanmak suretiyle Müvekkiller hakkında SPK Kanununa muhaleffetten soruşturma başlatılmıştır. Savcılık çalışma planı dahilinde ekonomik suçlar kendi görevi olmaması hem de SPK Kanununa aykırı şekilde SPK'nın bir talebi olmaksızın soruşturma başlatmış olması nedeniyle zaten soruşturma balşından itibaren usulsüz başlayıp devam etmiştir. Aşağıda izah edilen ayrıntılı gerekçeler de hem usul hem de esas yönünden SPK Kanuna muhalefet iddiasıyla yapılan suçlamaların asılsız ve haksız olduğu izah edilmektedir. Şöyle ki;

1- SERMAYE PİYASASI KANUNU'NDA DÜZENLENEN GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU VE UNSURLARI

Sermaye Piyasası Kanunu'nda (SPK) düzenlenen güveni kötüye kullanma suçu aynı kanunun 110 uncu maddesinde düzenlenmiştir.

SPK 110 uncu maddesinin ihdası ile korunan hukuki değer, özellikle birinci fıkranın (a) bendi bakımından, hak sahiplerinin sermaye piyasası araçlarından kaynaklanan mülkiyet haklarının muhafazasıdır. Ancak suç tipi bütünü itibariyle mülkiyet hakkının yanı sıra, kişiler arasındaki güven ilişkisinin ve bunun da ötesinde, sermaye piyasalarına duyulan itimat ile bu piyasaların istikrarının korunmasını hedeflemektedir.

Bu suç tipinde yaptırıma bağlanan fiilleri iki gruba ayrılabilir: İlk grupta maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde düzenlenen; satmak, kullanmak, rehnetmek, gizlemek ve inkâr etmek fiilleri, diğer grupta ise (b) ve (c) bentlerinde yer alan örtülü kazanç aktarımını oluşturan eylemler sayılabilir.

Ancak müvekkillerimizden Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'e isnat edilen filler birinci fıkrasının (b) ve (c) suç örtülü kazanç aktarımına eylemine ilişkin olduğundan dolayı buna ilişkin çok kısa açıklamalar yapılacaktır.

Örtülü kazanç aktarımına oluşturan filler 6362 sayılı SPK.'nın 110'uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (c) bentlerinde, TCK.'nın 155 inci maddesinde yaptırıma bağlanan güveni kötüye kullanma suçunun nitelikli hali olarak düzenlenmiştir. 6362 sayılı SPK.'nın örtülü kazanç aktarımı yasağı başlıklı 21 inci maddesinde örtülü kazanç aktarımı; *“(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır (...)”* şeklinde düzenlenmiştir.

Bu suçun oluşabilmesi için:

- a) Kârı veya malvarlığı azalacak veya artması engellenecek olan tarafın, “halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıkları” olması gerekir.
- b) Örtülü işlemin diğer tarafı, halka açık ortaklıklar ve yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıkları aleyhine kazanç elde eden gerçek ya da tüzel kişiler olmalıdır.
- c) Örtülü işlemin tarafları arasında, yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan yahut dolaylı bir bağlantı bulunması.
- d) Maddede belirtilen örtülü işlemlerden birinin yahut benzerinin gerçekleşmesi.
- e) Örtülü işlem sonucunda, halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının karlarının veya malvarlıklarının azalması veya artmasının engellenmiş olması.

Mağdur, suçun konusunu oluşturan sermaye piyasası araçlarının hak sahibi olan kişi yahut kişilerdir. Kanımızca sermaye piyasası kurulu, bu suç tipi yönünden ilgili değerlerin doğrudan hak sahibi olmadıkça, mağdur sıfatını haiz değildir.

İnceleme konusu suç tipleri yönünden kişinin bilerek ve isteyerek hareket etmesi şart ve yeterlidir. Suç tipinin dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık, basiretsizlik, ticarete acemilik ile işlenmesi mümkün değildir. Yani söz konusu suçun oluşabilmesi için kast unsuru şart olup söz konusu suçun taksirle oluşması mümkün değildir.

Güveni kötüye kullanma suçu yönünden, tipik eylemin icrası ile hukuka aykırılık da gerçekleşir, meğer ki, somut olayda bir hukuka uygunluk sebebi mevcut olsun. Yani somut olayda hukuka uygunluk nedenleri varsa iddia edilen suçta oluşmayacaktır. Hukuka uygunluk nedenleri arasında belki de en başında hiç kuşkusuz rıza gelmektedir. İlgilinin rızasının fiili hukuka uygun hale getirebilmesi için öncelikle kişinin üzerinde mutlak surette tasarruf edebileceği bir hakkının varlığı gerekir. Bu hakların neler olduğu, hukuk düzenine hakim olan genel ilkelerden hareketle belirlenmekle birlikte, malvarlığına ilişkin hakların bu kapsamda olduğu söylenebilir.

SPK.’da düzenlenen suçların takibi bakımından özel bir usul benimsenmiştir. Nitekim SPK.’nın 115 inci maddesinde; **“Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir”** denilmekle, söz konusu suçların takibi, soruşturma ve kovuşturma koşullarından biri olan müracaata tabi tutulmuştur. Düzenlemeyle, suç teşkil edip etmediği, yahut bu kanun kapsamında bir suça vücut verip vermediği hususunda basit bir şüphe dahi bulunmayan fiiller hakkında doğrudan soruşturma yapılmasına engel olunmak istenmiştir.

Yargıtay 2499 sayılı Kanun döneminde vermiş olduğu bir kararda (Yarg.7.CD., 27.11.2000, 8317/8195) Kurulun yazılı başvurusunun olmamasını yargılamanın devamına engel kabul etmiştir. Diğer bir ifade ile belirtilen suçlara ilişkin savcılığın her hâlükârda soruşturmaya başlayabilmek için, kurulun yazılı başvurusunu almak durumundadır. Ancak Kurulun yazılı başvurusundan sonra söz konusu bu suçla alakalı olarak soruşturmaya başlayabilir. Yani bu yazıdan sonra gelen evrakı soruşturmaya kaydedip bu numara üzerinden soruşturmayı tamamlayıp sonucuna göre ya takipsizlik yâda kamu davası açması gerekmektedir.

Son olarak söz konusu fiillerin işlenmesi halinde görevli mahkeme, 6362 sayılı SPK.’nın 116’ncı maddesi uyarınca, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği asliye ceza mahkemeleridir. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesinin 9.5.2013 tarih ve 864 sayılı kararı ile bir asliye ceza mahkemesi olan yerlerde bu mahkeme, iki asliye ceza mahkemesi olan yerlerde ikinci asliye ceza mahkemesi, ikiden fazla asliye ceza mahkemesi olan yerlerde üçüncü asliye ceza mahkemesi Sermaye Piyasası Kanunundan kaynaklanan davalara bakmakla görevlidir.

SPK.’nın 114’üncü maddesinde, bu Kanunun 106 ncı ve 107’nci maddelerinde düzenlenen suç tipleri bakımından tüzel kişiler hakkında güvenlik tedbirine hükmolunacağı belirtilmiştir. Bu durum da 110’uncu madde kapsamında düzenlenen fiiller bakımından, tüzel kişiler hakkında güvenlik tedbirlerine hükmolunması mümkün değildir. (TCK.m.60/4). TCK.’nın 55 inci maddesine göre, örtülü kazanç aktarımı teşkil eden fiillerin işlenmesi sonucunda elde edilen kazancın müsadereesine karar verilip verilmez hele hele elde edilen kazancın halka açık ortaklığa iadesi mümkün olduğu durumlarda müsadereye hiç bir şekilde karar verilemez. **(Bakınız Prof. Dr. Ahmet Caner YENİDÜNYA, Araş. Gör./Res. Asst. Can CANPOLAT “Sermaye Piyasası Kanunu’nda Düzenlenen Güveni Kötüye Kullanma Suçu” <http://www.yenidunyahukuk.com/Public/Upload/Catalog/LAN6A39IN6A6NTM.pdf>)**

2- İDDİA EDİLEN EYLEMLER

Cumhuriyet Savcılığının 18.12.2015 tarih ve 2014/119687 sayılı ve 16.12.2016 tarih ve 2014/119687 sayılı müzekkerelerine istinaden SPK tarafından hazırlanan;

- Koza Altın’ın %100 bağlı ortaklığı olarak İngiltere merkezli kurulan Koza Ltd. unvanlı şirkete ilişkin iş ve işlemlerin incelendiği 03.02.2016 tarih ve XXI-5/27-1, XXI-15/49-1 sayılı Denetleme Raporu,
- Koza İpek Grubu yöneticilerine ödenen ücret ve kar paylarına ilişkin 24.02.2016 tarih ve XXI-17/17-1, XXVI-12/9-1 sayılı,
- Koza İpek Grubu şirketlerince gerçekleştirilen bağışlara ilişkin 24.02.2016 tarih ve XXI-17/17-1, XXVI-12/9-1 sayılı Denetleme Raporu ile 06.12.2016 tarih ve XXI-5/32-6, XXI-15/52-4 sayılı,
- Himmetdede Altın Madeni Tesisi İnşaatı işinin, ilişkili taraf İK Akademi A.Ş. unvanlı firmaya verilerek, İpek Üniversitesi İnşaatının muvazaalı bir biçimde fonlanmasına ilişkin 19.04.2016 tarih ve XXI-5/29-3, XXI-15/50-2, XXVI-12/10-2 sayılı,
- İpek Medya Grubu Şirketlerinin (Kanaltürk, Bugün TV, Bugün ve Millet Gazeteleri) fonlanmasına ilişkin 06.12.2016 tarih ve XXI-5/31-5, XXI-15/51-3 sayılı,
- 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun (CMK) 128’inci ve 131’inci maddeleri kapsamında hazırlanan 16.01.2017 tarih ve XXI-5/33-1 sayılı,
- Koza İpek Holding AŞ tarafından içeriği gider yansıtması olarak düzenlenen faturalar yoluyla halka açık Koza Grubu şirketleri ve bağlı ortaklıklarınca yüklenilen giderlerin, holding hakimiyetinin hukuka aykırı olarak kullanılıp kullanılmadığının tespitine ilişkin 05/05/2017 tarih ve XXI-5/35-3 sayılı,

Denetleme raporlarına istinaden, müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek’in altı kez, Melek İpek, Pelin Zenginer’in ise üç kez 6362 sayılı yasanın 110/1. maddesi delaletiyle TCK’nın 155/2 ve 53 maddeleri gereğince cezalandırılmaları talep edilmiştir.

3- USULE DAİR SAVUNMALARIMIZ

f. Söz konusu adli ve idari soruşturmalar adil ve objektiflikten uzak siyasi ve ideolojik temelli olup müvekkillerim aleyhine Kanun Önünde Eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Öncelikle ifade etmek isteriz ki söz konusu soruşturma adil ve tarafsız yapılmış bir soruşturma değildir. Tamamen eşitsizliğe dayalı ve müvekkillerimin iktidara biat etmeyen yaklaşımından kaynaklı siyasi duruş ve düşüncelerinden dolayı onları cezalandırmaya yönelik hukuki olmayan bir soruşturmadır. Davaya konu iddianame ve iddianameye esas alınan raporlar ve içeriğine bakıldığında, kamuoyunda oluşturulan algı, yazılı ve görsel medya da özel olarak yaptırılan haber ve yorumlar ile Devletin ve hükümetin en üst düzeyindeki kişiler ile kamu görevlilerinin müvekkillerim hakkında yaptığı açıklamalar dikkate alındığında bunun böyle olduğu çok açık ve net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Ayrıca söz konusu soruşturma ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde düzenlenen “Kanun önünde eşitlik” ve AİHS’nin 14 üncü maddesinde düzenlenen “Ayrımcılık Yasağı” ilkeleri ihlal edilmiştir. Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere, eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, haklı bir nedene dayanmayan ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Kısaca eşitlik aynı durumda olan herkesin diline, ırkına, cinsiyetine, siyasi düşüncesine, felsefi inancına, dinine, mezhebine ve aidiyetine bakılmaksızın, herhangi bir ayırım gözetilmeksizin, benzer durumlarda, her yönden aynı kurallara tabi olması ve farklı muameleye tabi tutulmaması anlamına gelmektedir.

Somut olayda eşitlik müvekkillerimin siyasi ve dünya görüşleri ile birlikte iktidar partisinin hoşlanmadığı bir kısım söylem ve davranışları nedeniyle bozulmuştur. Bundan dolayı ayırt edici, hukuka aykırı, adil olamayan, nefret unsurlarını içeren hukuksuz farklı muamelelere maruz bırakılmıştır. Devlet otoritesini, güç ve yetkilerini elinde tutan ve kullanan kamu kurum ve görevlileri eliyle cezalandırılması yoluna gidilmiştir.

Somut olayda eşitsizliğin kaynağı doğrudan bir hukuk kuralı olmayıp, müvekkillerimin iktidar partisine biat etmeyen ve onun siyasi dayatmalarına karşı gelip direnmesine dolayısıyla siyasi duruş ve görüşleri ile birlikte dini inanç ve anlayışlarına dayanmakta ve vergi idaresi ve denetiminin ve bu bağlamda SPK görevlilerinin hükümetin ve onun temsilcilerinin baskıları neticesinde hukuka aykırı bir şekilde araç haline gelmesinden kaynaklanmaktadır.

g. Söz konusu soruşturmalar ile masumiyet karinesi ihlal edilmiş, müvekkillerim peşinen suçlu ve devlet düşmanı ilan edilmişlerdir.

Söz konusu soruşturma öncesi ve sonrasında müvekkillerim ve ailesi önceden siyasi duruş ve düşüncelerinden dolayı peşinen suçlu ilan edilmiş ve cezalandırılmasına karar verilmiştir. Dolayısıyla somut olayda "Masumiyet Karinesi" en hoyrat en kaba bir şekilde ihlal edilmiştir. Bilindiği üzere Masumiyet Karinesi ise, Anayasa'nın 38'inci maddesinin dördüncü fıkrasında düzenlenmiştir. Bu maddeye göre, suçluluğu hükmen sabit olana kadar, kimse suçlu sayılamaz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6'ncı maddesinin ikinci fıkrasına

göre de, "hakkında suç isnadı bulunan bir kimse, hukuka göre suçlu olduğu kanıtlanıncaya kadar masum sayılır". Yani, suçluluğun kesinleşmiş mahkeme kararı ile sabit oluncaya kadar sanığın hazırlık tahkikatı aşaması dâhil masum kabul edilmesi ve sanığa ona göre muamele yapılması vazgeçilemez bir ceza yargılaması hukuku prensibidir. Masumiyet karinesi ile sanığa karşı, muhtemel bir suçlu gibi davranılmamasının güvence altına alınması amaçlanmaktadır. Kovuşturma ve yargılama makamlarının önyargı ile hareket etmeleri veya suçluluk karinelerine dayanmaları, "masumiyet karinesinin" ihlali anlamına gelir. Masumiyet karinesine ilişkin bu güvence, hiç kimsenin, kusuru ispat edilmeden önce suçlu bir kişi gibi işleme tabi tutulmamasını ifade eder.

Kısaca somut olayda adli ve idari soruşturma makamları tarafından iktidar partisinin korkutması ve baskıları neticesinde Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı şekilde müvekkillerimin suçlu olarak ilan etmek ve bu doğrultuda önyargıyla muamelede bulunmak suretiyle "**masumiyet karinesi**" (**lekelenmeme hakkı**) de açıkça ihlal edilmiştir.

h. Hukuk devleti ve Hukuki güvenlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Anayasanın 2 maddesine göre "*Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.*" Bir hukuk devletinde olmaz ise olmaz kuralların başında hukuki güvenlik ilkesi gelmektedir. Hukukî güvenlik ilkesi ise, herkesin tabi olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutumunu ve davranışlarını buna göre güvenle düzene koyabilmesi anlamına gelir. Hukukî güvenlik ilkesinin gerçekleşebilmesinin ön şartı, devletin kendi koyduğu hukuk kurallarına kendisinin de uymasındır. Bu bakımdan hukukî güvenlik ilkesi hukuk devleti ilkesinden doğmakta, hukuk devleti ilkesinin birey düzeyinde daha da somutlaşmış hali olarak ortaya çıkmaktadır. Bu ilke kapsamında "güvenlikten" yararlanacak olan, Anayasa ile hak ve özgürlükleri güvence altına alınmış olan bireydir.

i. Görev itirazı

Bilindiği üzere Anayasa'nın 36'ncı maddesi uyarınca; "*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir*". Hak arama hürriyeti başlıklı bu maddeye 2001 yılındaki Anayasa değişikliği ile adil yargılanma hakkı eklenmiş ve anayasal bir ilke haline getirilmiştir. Yine adil yargılanma ilkesi gereğince, "*Hiç kimse kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir mercii önüne çıkarılamaz*". Buna aykırı olarak ve yargı yetkisine sahip "*olağanüstü merciiler*" kurulamaz (Any. m. 37). "*Kanunî hakim güvencesi*" kenar başlıklı bu maddede yer alan "*doğal yargıç ilkesi*" daha genel bir güvence olan adil yargılanma hakkının içinde yer alır. Adil yargılanma hakkı, (medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin) özel hukuk davalarında ve (suç isnatlarına ilişkin) ceza davalarında uygulanır (AIHS m.6). Bu anlamda adil yargılanma ilkesinden anlaşılması gereken yargılamanın kandırma, yanıltma veya zorlama gibi irade serbestisini engelleyen veya savunmayı kısıtlayan yollara sapılmaksızın, hukuk devleti ilkesine uygun olarak, önceden kanunla öngörülmüş bulunan esaslar çerçevesinde yapılmasıdır.

CMK'nın 3 üncü maddesine göre **“mahkemelerin görevleri kanunla belirlenir”**. Her mahkemenin görevi kanuna dayanır. CMK'nın 4. maddesine göre ise, “davaya bakan mahkeme, görevli olup olmadığına kovuşturma evresinin her aşamasında re' sen karar verebilir.

6362 sayılı SPK'nın 116/1 maddesi “Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği asliye ceza mahkemeleri yetkili” olduğunu düzenlemiştir. Bu emredici yasa maddesine göre söz konusu fiillerin işlenmesi halinde görevli mahkeme, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği asliye ceza mahkemeleridir. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Birinci Dairesinin 9.5.2013 tarih ve 864 sayılı kararına göre de bir asliye ceza mahkemesi olan yerlerde bu mahkeme, iki asliye ceza mahkemesi olan yerlerde ikinci asliye ceza mahkemesi, ikiden fazla asliye ceza mahkemesi olan yerlerde üçüncü asliye ceza mahkemesi Sermaye Piyasası Kanunundan kaynaklanan davalara bakmakla görevlendirmiştir. Bu emredici kurala göre 6362 sayılı Kanununa muhalefet suç ve davalarının uzman mahkemelerde görülmesinin amaçlandığı açıktır. Dolayısıyla iş bu davaya bakma yetkisi 6362 sayılı Kanunun 116/1 ve HSYK Birinci Dairesinin 09.05.2013 tarih ve 864 sayılı Kararına göre Ankara 3. Asliye Ceza Mahkemesi görevli ve yetkili mahkemedir.

Bu açıklamalar ışığında müvekkillerim hakkında Sermaye Piyasası Kanununa muhalefet suçundan dolayı açılması gereken dava normal şatlar altında 3 nolu asliye ceza mahkemesinde açılması gerekirken, sonradan olağan üstü şatlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine gönderilmesi gerekmektedir. **Bu nedenle öncelikle müvekkillerim hakkında açılmış olan vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılmış olan bu vananın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.**

j. Ceza muhakemesi şartı olan SPK raporları hukuken kabul edilebilir olmayıp, durma kararı verilerek yenden bağımsız ve tarafsız görevlilerce yeniden aldırılması gereken raporlardır. (Muhakeme şartı gerçekleşmemiştir.)

i. SPK Muhalefet suçundan dolayı başlatılan soruşturma SPK raporları olmaksızın başlatılmış olduğundan usul ve yasaya aykırıdır.

Sermaye Piyasası Kanununda düzenlenen suçların takibi bakımından özel bir usul benimsenmiştir. Nitekim SPK'nın 115 inci maddesinde; “Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir” denilmekle, söz konusu suçların takibi, soruşturma ve kovuşturma koşullarından biri olan müracaata tabi tutulmuştur.

Yargıtay 2499 sayılı Kanun döneminde vermiş olduğu bir kararda (Yarg.7.CD., 27.11.2000, 8317/8195) **Kurulun yazılı başvurusunun olmamasını yargılamanın devamına engel kabul etmiştir. Diğer bir ifade ile belirtilen suçlara ilişkin savcılığın her hâlükârda soruşturmaya başlayabilmek için, kurulun yazılı başvurusunu almak durumundadır. Ancak Kurulun yazılı başvurusundan sonra söz konusu bu suçla alakalı olarak soruşturmaya başlayabilir. Yani bu yazıdan sonra gelen evrakı soruşturmaya kaydedip bu numara üzerinden soruşturmayı tamamlayıp sonucuna göre ya takipsizlik yâda kamu davası açması gerekmektedir.** Ancak somut olayda böyle bir başvuru olmaksızın cumhuriyet savcılığı önceden soruşturma başlatmış olup bu durum açıkça usul ve yasaya aykırıdır.

Şöyle ki; söz konusu soruşturma evrakı incelendiğinde Sermaye Piyasası Kanununa muhalefet suçu ile ilgili inceleme ve araştırma görevli ve yetkili SPK tarafından başlatılmadığı açıkça anlaşılmaktadır. İddianame de de ifade edildiği gibi Cumhuriyet savcılığınca 01.09.2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar; SPK'ya gönderilmiştir ve bu şekilde söz konusu incelemeler başlatılmıştır. Yani klasik bizim bildiğimiz kanunda yazılı olan ve uyulması zorunlu olan usul işletilmemiştir.

Bu husus bile soruşturmanın hangi şatlar altında gerçekleştirildiğinin en bariz göstergesidir. Önceden müvekkillerimi her açıdan yok etmeye yönelik karar alınmış daha sonra devlet gücünü elinde tutan ve kullanan bütün kişi ve kurumlar top yekûn bir şekilde adeta seferberlik halinde müvekkillerime ve onlara ait olan her şeye karşı harekete geçmişlerdir. Müvekkillerim önceden devlet haini olarak kabul ve ilan edilmiş sonrasında da bu hukuka uydurulmaya çalışılmıştır. Yapılan inceleme, araştırma ve soruşturmalar, objektif ve adil değildir. Müvekkillerimi suçlu kılmaya yönelik ön yargı ve kabullerle hazırlanmış zorlama raporlardır.

ii. Savcılık tarafından SPK'ya verilen talimatla suç ihdas edilmeye çalışılmıştır.

Yani mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı SPK'nın yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle SPK'ya göndermesi gerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis araçlığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlar aldırılmış, kendilerince SPK'yı bağlayacak deliller toplanmış akabinde SPK'ya usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir bu şekilde SPK'ya verilen talimatla suç ihdas edilmeye çalışılmıştır.

iii. SPK tarafından savcılığa yapılan yazılı başvurularda “soruşturma yapılması” değil zaten kanuna aykırı olarak hali hazırda soruşturma yapıldığını fark ettikleri için “kovuşturmaya geçilmesi” yani müvekkiller aleyhinde iddianame düzenlenerek ceza davası açılması talep edilmektedir. Bu hem SPK'nın müvekillere karşı önyargılı ve taraflı hareket ettiğini hem de SPK'nın yargısal işlem yapan savcıya Anayasaya aykırı olarak müdahale edip iddianame düzenlemesi talebinde bulunduğunu göstermektedir.

SPK tarafından Savcılığa yapılan yazılı başvurular incelendiğinde görüleceği üzere, artık bir soruşturma yapılması değil kovuşturmaya geçilmesi talep edilmektedir. Aslında kanun gereğince olması gereken Savcılığın SPK tarafından soruşturma yapılması yönünde bir talebi olmadan harekete geçmemesi iken, ilgili savcının kanuna aykırı olarak kendi kendine soruşturmaya başladığı ve SPK'yı beklemediği görülmektedir. Bunun gayet farkında olan SPK da suç duyurusu dilekçesinde soruşturmaya başlanmasını değil, dava açılmasını yani kovuşturmaya geçilmesini talep etmektedir. Savcının başlattığı kanuna aykırılığı SPK devam ettirmiş ve hatta ilave olarak Anayasaya aykırı davranış göstererek yargısal işleme müdahale ederek iddianame düzenlenmesi ve kovuşturmaya geçilmesini talep etmiştir. Tüm bu hukuka aykırılıklar, sırf müvekkilleri haksız yere SPK mevzuata aykırı davranmış ve maalesef bir suç işlemiş gibi gösterme çabasından kaynaklanmıştır.

iv. SPK raporları hukuken kabul edilebilir objektif ve geçerli raporlar değildir. Bu raporlara esas teşkil eden deliller hukuka aykırı bir şekilde toplanmıştır.

Müşteki olarak dosyaya giren ve Koza İpek Grubu şirketleri üzerindeki emellerini gizlemeyip kamuoyu ile paylaşan Galip Öztürk ile SPK yeni yönetiminde bu raporları hazırlattıran SPK Başkanı arasındaki ilişkiler dikkat çekicidir. Birlikte organize suç örgütü iddianamesinde yargılanmışlardır. Dolayısıyla bu raporların objektif ve tarafsız olarak hazırlanmadığı hususunda ciddi kuşku uyandırmaktadır. Şaibeli raporlar olduğu hususunda ciddi kaygı ve endişeler mevcuttur.

Ayrıca somut olayda, müvekkillerimin iş ve adreslerine baskın yapılarak, arama yapılmış şirketlerde bulunan tüm defterler , faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılıkla bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış ancak sonrasında Sermaye Piyasası Kanununa muhalefet suçu ile alakalı suçlama yapılabilmesi ve dava açılabilmesi için SPK raporlarının alınması gerektiği anlaşıncı bu muhakeme şartının gerçekleştirilebilmesi için iddianamede itiraf edildiği üzere Cumhuriyet savcılığınca 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler , faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar SPK'ya gönderilmiş ve 18.12.2015 tarih ve 2014/119687 sayılı ve 16.12.2016 tarih ve 2014/119687 sayılı müzekkereler ile iş bu raporlar aldırılmıştır.

Yani mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı SPK'nın yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle SPK'ya göndermesi gerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis aracılığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlar aldırılmış, kendilerince SPK'yı bağlayacak deiller toplanmış akabinde SPK'ya usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir. Dolayısıyla Sermaye Piyasası kanununa muhalefet suçları açısından kanunen araştırma ve inceleme yapma delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri gasp edilmiştir. Bu raporlarla baskı altına alınmıştır. Bu şekilde Sermaye Piyasası kanununa muhalefet suçuna dayanak yapılan deiller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmıştır.

- v. Yargılama için gerekli ve zorunlu olan muhakeme şartı gerçekleşmediğinden “Durma Kararı verilmesi” ve yeniden objektif ve tarafsız uzmanlarca yeniden rapor aldırılması gerekmektedir.

Yukarıda sözü edilen SPK raporları her bir suç açısından bir “ceza muhakemesi şartı”dır. Bu şartın bulunmaması muhakemeye engel olur. Dolayısıyla bu raporun SPK ve CMK hükümlerine uygun hukuki ve objektif olmalıdır. HUKUKA AYKIRI BİR RAPORLA YARGILAMAYA DEVAM EDİLEMEZ. BİZCE BU ŞART GERÇEKLEŞMEMİŞTİR. DOLAYISYLA MAHKEMECE “MUHAKEMENİN DURMASI” KARARININ VERİLMESİ ADİL BİR YARGILANMA İÇİN ŞARTTIR. BU NEDNELE “DURMA KARARI” VERİLMESİNİ USULÜNE UYGUN BİR ŞEKİLDE OBJEKTİF SPK UZMANLARINCA YENİDEN BİR RAPOR TANZİM EDİLMESİNİ DOLAYISYLA YENİ BİR İNCELEME SONUCUNUN BEKLENİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.

4- ESASA DAİR SAVUNMALARIMIZ

- a. Cumhuriyet Savcısı tarafından Sermaye Piyasası Kanununa muhalefet suçunun ne şekilde, nasıl işlendiğine ve buna dair hukuken kabul edilebilir somut hiçbir delil göstermeksizin bu hususa ilişkin tek satır dahi olsa hiç bir değerlendirme yapılmaksızın yalnızca kanuna aykırı olarak SPK müfettişlerine hazırlattığı 6 adet raporu “kes kopyala yapıştır” yoluyla müvekkillerim haksız yere suçlanmıştır.

Kaldı ki SPK raporları eksik inceleme ve hatalı değerlendirmelere dayanmakta olup; aşağıda ayrıntılı bir şekilde izah edildiği üzere kendi içinde ve birbirleri arasında dahi çelişkiler içermekte olup uyum sağlamamaktadır.

Yıllar boyu tüm bu halka açık şirketleri denetleyen SPK’nın herhangi bir sorun tespit etmediği halde daha sonra savcının talebi ile yeni SPK yönetiminin devreye girip birçok asılsız rapor düzenleyip eleştiri yapmakla kalmayıp bunların aynı zamanda suç teşkil ettiğini iddia etmesi açıkça en büyük çelişkidir.

- b. Halka açık şirketler de dâhil olmak üzere tüm Koza İpek Grubu şirketleri uluslararası standartlarda, şeffaf ve kurumsal olarak yönetilmişlerdir. Başta mali müşavirlik ve denetçilik hizmetleri olmak üzere tüm önemli konularda şirketlerin ihtiyaçları uluslararası saygın şirketlerden karşılanmıştır.

Kaldı ki, SPK Denetim Uzmanları da raporlarının “Mevzuat Yönünden” yaptıkları değerlendirmelerinde, mevzuata uygunluk yönünden **“konu ile ilgili eleştiri getirir bir husus bulunmadığını”** açıkça ifade etmişlerdir.

- c. Şirketlerin tamamının genel kurulları yapılmış, yıl sonu hesapları ortaklarca ve SPK tarafından denetlenip onaylanmış aralarında Başkan Akın İpek ve Başkan Yardımcısı Tekin İpek dahil olmak üzere tüm yönetim kurulu üyeleri Genel Kurul kararları ile ibra edilmiştir. Genel kurullar aleyhine herhangi bir dava açılmamış ve kesinleşmiştir.**

TTK'nın 445. maddesinde, Kanunda sınırlı sayıda belirtilen belli kişi ve kurulların, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, karar tarihinden itibaren üç ay içinde, şirket merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ticaret Mahkemesinde iptal davası açabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve ikinci fıkrası kapsamında da halka açık ortaklıkların, imtiyaz öngörmesi veya mevcut imtiyazların kapsam veya konusunu değiştirmesi hususunda Sermaye Piyasası Kurulu'nun, birinci fıkra çerçevesinde düzenlenen zorunluluklara uyulmaksızın gerçekleştirilen işlemlerin ortadan kaldırılmasına yönelik Kurul kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde işlem öncesi durumun aynen sağlanmaması halinde idari para cezası verebileceği ve bu işlemlerin iptali için 6102 sayılı Kanunun genel kurul kararlarının iptaline ilişkin hükümleri çerçevesinde dava açabileceği düzenlenmiş bulunmaktadır.

Kazanç dağıtımının, mevzuata ve esas sözleşmeye uygun olarak nasıl yapılacağına; genel kurul toplantılarında karar verilmiştir. Bu genel kurul toplantılarına Bakanlık temsilcisi (Bakanlık komiseri) de katılmıştır. Bugüne kadar genel kurullarda alınan bu kararlara karşı tek bir iptal davası dahi açılmamıştır.

Kaldı ki Türk Ticaret Kanunu'nun 423. maddesinde de belirtildiği üzere genel kurul tarafından verilen kararlar toplantıda hazır bulunmayan veya olumsuz oy veren pay sahipleri bakımından da bağlayıcıdır. Genel kurulda temsil edilen pay sahipleri, kazancın dağıtılması kararını oyları ile kabul etmiş; toplantıda herhangi bir itirazları olmamış ve en önemlisi kazancın dağıtılması kararlarının alındığı genel kurul toplantılarına karşı herhangi bir dava açılmamıştır.

Bunun gibi, Sermaye Piyasası Kurulu da bugüne kadar Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin genel kurul kararlarının iptaline dair hiçbir dava açmamıştır.

Özetle ifade edilecek olursa, 2009 yılından 2015 yılına kadar genel kurullarda alınmış, kamuya duyurulmuş, şirket web sitesinde yayınlanmış kararlar hakkında, SPK da dâhil olmak üzere herhangi bir kişi ya da kurum tarafından hiçbir dava açılmamış; yönetim kurulu üyesi olan müvekkillerim her yıl ibraz edilmiştir.

Mevzuatta pay sahipleri ve SPK bakımından öngörülen dava açma sürelerinin geçtiği de düşünüldüğünde üzerinden çok uzun zaman geçmişken genel kurul kararlarının konusunu oluşturan hususların hukuka aykırılığının ileri sürülmesi; zorlama yollu örtülü kazanç aktarımı iddiasında bulunulması kabul edilebilir değildir.

Kaldı ki, SPK Denetim Uzmanları da raporlarının “Mevzuat Yönünden” yaptıkları değerlendirmelerinde, mevzuata uygunluk yönünden “konu ile ilgili eleştiri getirir bir husus bulunmadığını” açıkça ifade etmişlerdir.

d. Şirketlerin büyümesi, mali tabloları, karlılığı ve devlete ödediği hazine payları ve vergilere bakıldığında görüleceği üzere tüm Koza İpek Grup şirketleri Akın İpek ve Tekin İpek tarafından çok başarılı bir şekilde yönetilmiştir.

Dava konusu SPK kararında yer alan, kardan pay dağıtımına ilişkin iddialar, Sermaye Piyasası Kanunu'nun 21 ve 110. Maddelerin de tanımlanan örtülü kazanç aktarımı unsurlarını "kesinlikle" taşımamaktadır; SPK denetim uzmanlarının, SPK Hukuk İşleri Dairesinin görüşüne dayanarak vardıkları, “Örtülü Kazanç Aktarımı” nitelendirmesi yanlış yapılmıştır.

Şöyle ki; SPK m. 21/1 maddesi *"(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır".* hükmünü düzenlemiştir.

Maddenin düzenlemesinden de anlaşılacağı üzere hükmün amacı, yöneticilerin, halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının kârlarını veya malvarlıklarını azaltmasını veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engellemek maksadıyla kazanç aktarımında bulunmaları sonucunu doğuracak muamelelerde bulunmasını yasaklamaktır.

Gerçekten de, Kanunun lâfzından hareketle dahi, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için aşağıdaki unsurların bulunmasının şart olduğu görülür:

- Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.
- Emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren bir anlaşma bulunması gerekir.

Bir diğer söyleyişle, emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren bir anlaşma bulunmuyorsa, örtülü kazanç aktarımından söz edemeyiz.

Şirket tüzel kişiliğini temsilen yapılan anlaşmaların, tüzel kişiliği temsil organı olan yönetim kurulu tarafından yapılacağı ise tartışmasızdır. Tüzel kişiliği temsilen muamelelerde bulunmak, yönetim kurulunun münhasır yetkilerindendir; genel kurul yönetim kurulunun münhasır yetkilerine giren hususlarda karar alamaz.

Dağıtılacak kazanç payını belirlemek; dağıtılıp dağıtılmayacağına karar vermek genel kurulun devredilemez yetkilerindendir. Bir diğer ifadeyle, kazanç payını belirleyen yönetim kurulu değildir; kazanç payını belirlemek genel kurulun yetkisindedir. Kazanç payı dağıtımı, genel kurulun aldığı bir karara bağlı olarak dağıtılır. Genel kurul kararlarında ise örtülü kazançtan aktarımında bahsedilemez; örtülü kazanç aktarımı, sadece yönetim kurulunun yaptığı anlaşmalarla gerçekleşir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için; yönetim kurulunun, gerçeği yansıtmayan veya gerçeği yansıtsa da, yanıltıcı olarak ilişkili kişilere para transferleri yapmak maksadıyla anlaşma yapması ve faaliyet raporlarında ve mali tablolarda bu para transferini göstermemesi gerekir.

Yönetim kurulu üyelerine kazanç dağıtılması ise, genel kurul tarafından karara bağlanır; yönetim kurulu üyelerine kazanç dağıtılması, yönetim kurulunun yaptığı bir anlaşmaya dayanmaz. Genel kurul kararlarına istinaden dağıtılan kazanç dağıtımı, örtülü kazanç aktarımı olarak nitelendirilemez.

Kaldı ki, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP'a bildirilen, Şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilân edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarda yer alan hususların "örtülü" olduğundan söz edilemeyeceği, ilân edilen hususların örtülü olmasına imkân olmadığı, tam aksine şirketin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği izahtan varestedir.

e. Müvekkillerime isnat edilen suçun yasal (maddi) unsuru gerçekleşmemiştir.

Söz konusu suçun işlenebilmesi suçun kanuni ve zorunlu bir unsuru olan “örtülü işlem sonucunda, halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının karlarının veya malvarlıklarının azalması veya artmasının engellenmiş olması”nın gerçekleşmiş olması gerekir.

Hâlbuki yukarıda da izah edildiği gibi somut olayda tüm Koza İpek Grup şirketleri Akın İpek ve Tekin İpek tarafından çok başarılı bir şekilde yönetilmiş olup halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıkları emsallerine göre kar etmiş olup aksine karlarının veya malvarlıklarının azalması veya artmasının engellenmemiştir.

Örtülü kazanç aktarımına dair, SPK Denetleme Kurulunda yer alan tespitler tümüyle subjektif olup; esas sözleşme ve genel kurul kararlarına istinaden, yönetim kurulu üyelerine kardan dağıtılan payın örtülü kazanç aktarımı olarak nitelendirilmesi kabul edilemez. Kaldı ki; Denetleme Raporunda, aynı sektör kapsamı içinde, kazanç, karlılık durumu gibi objektif ölçüler baz alındığında, şirketin emsalinin bulunmadığı ifade edilmiş ve dolayısıyla, bu konuda emsal incelemesi yapılmasının mümkün olmadığı belirtilmiştir.

Dolayısıyla suçun yasal unsurları oluşmadığından müvekkillerimin beraat etmesi gerekmektedir.

5- AYRI AYRI SPK RAPORLARINA KARŞI CEVAP VE SAVUNMALARIMIZ

a. **Koza Altın'ın iştiraki olan İngiltere'de yerleşik Koza Ltd. isimli şirket ile ilgili olarak SPK'nın 03.02.2016 tarih ve xxi-5/27-1, xxi-15/49-1 sayılı denetleme raporu**

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza Altın'ın iştiraki olarak İngiltere'de kurulan Koza Ltd isimli şirkete 60 Milyon GBP sermaye gönderildiği, onay olmaksızın imtiyazlı paylar oluşturulduğu, tüm bu işlemlerin başından itibaren usulsüz olduğu, bu şekilde Koza Altın'ın zarar uğratıldığı iddia edilmiş ve 6362 sayılı Kanun'un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

Öncelikle, iddianamede bahsi geçen Koza Ltd. şirketinin; niteliği ile nasıl ve kimler tarafından kurulduğu, sonrasında, Koza Ltd. sermayesinde Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK lehine imtiyaz oluşturulmasının SPK'nın 21. maddesinde tanımlanan **“örtülü kazanç aktarımı müessesesi ve güveni kötüye kullanma suçu”** iddiasının hukuken hiçbir temelini bulunmadığı, dolayısıyla örtülü kazanç aktarımından söz etmenin mümkün olmadığından bahsedilecektir.

1. KOZA LTD.'NİN KURULUŞU:

Koza Ltd., “2006 sayılı Şirketler Kanunu” hükümleri uyarınca, 08956179 sicil numarasıyla, **24.03.2014 tarihinde**, Londra Ticaret Odasına (İngiltere'de Halka açık bilgi kaynağı olan Company House) tescil ve ilan edilmek suretiyle kurulmuş bir ticaret şirkettir. Şirket Merkezi, Londra-İngiltere olup; İngiliz Kanunları ve İngiltere mevzuatına uygun olarak kurulmuş ve ticari faaliyetlerine bu kapsamda devam etmektedir. Koza Ltd., Türkiye'de faaliyet gösteren Halka Açık, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştiraki ile kurulmuş bir ticari şirkettir.

Koza İpek Grubu, İpek ailesi fertleri tarafından kurulmuş şirketler grubudur. Müvekkil sanık Cafer Tekin İPEK ve abisi Hamdi Akın İpek, İpek Koza Grup şirketlerinin ve dolayısıyla Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin kurucu ortaklarıdır. Koza İpek Grubu içerisinde yer alan Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'de, İpek Ailesinin 6 ferdi, kurucu ortak ve hakim hissedar konumundadır. **(Koza İpek Şirket Grubunun hissedarlık durumunu gösteren tablo ilişikte sunulmaktadır (EK-1))**

Haziran, 2012'ye kadar maden ocağı ruhsatları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nden (MİGEM) alınmaktayken; 16.06.2012 tarih ve 28325 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan 2012/15 sayılı Başbakanlık genelgesi ile kamu kurum ve kuruluşlarının sahip oldukları taşınmazların kullanımı; Orman izinlerinin verilmesi,

izin sürelerinin uzatılması, kısaca maden ruhsatları ve izinleri ile ilgili tüm tasarruflar, Başbakanlık iznine tabi kılınmıştır.

Madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, söz konusu genelgeden kaynaklı olarak, geciken izinler sebebiyle, Koza grubunun ekip ve ekipmanları atıl kalmaması için zaten var olan yurt dışına açılma planlarını daha kısa vadeye çekmek durumunda kalmıştır. Bu anlamda ilk olarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, 28.01.2014 tarihli “**özel durum açıklaması**” adı altında Kamuoyu Aydınlatma Platformu (KAP)’ta açıklama yapılmış ve yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmaya yönelik işlemlere hız verileceği duyurulmuştur. **(EK-2)**

Bu duyurudan sonra 25.03.2014 gün ve 2014/13 sayılı kararla, yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmak üzere, % 100 Koza Altın İşletmeleri İştiraki olarak İngiltere’de merkezli şirketin kurulması aşamasındaki tüm çalışmaları gerçekleştirmek, üzere görevlendirme yapılmış **(EK-3)**; 24.03.2014 tarihinde, İngiltere’de şirket kurulması için gerekli yasal prosedür ve izin tamamlandıktan sonra, şirketin aktif hale gelebilmesi için gereken sermayenin sağlanabilmesi amacıyla, % 100 Koza Altın İşletmeleri iştiraki olan Koza Ltd.’ye, 60 milyon Pound kuruluş sermayesi transfer edilmesine ilişkin 31.03.2014 gün ve 2014/14 sayılı yönetim kurulu kararı alınmıştır. **(EK-4)** Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin halka açık şirket olması sebebiyle, tüm hissedarları ilgilendiren, kuruluş sermayesi transferine ilişkin 31.03.2014 günlü Yönetim Kurulu Kararı, aynı gün KAP’ta duyurulmuştur. **(EK-5)**

Kısaca toparlamak gerekirse, Koza Altın işletmelerinin Türkiye’deki madencilik faaliyetleri, durma noktasına geldiğinden; yatırımcıların zarar etmemesi, şirketin uzun ve orta vadeli hedeflerine ulaşabilmesi amacıyla, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin % 100 iştirakiyle Koza Ltd. şirketi kurulmuştur.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin yönetim kurulunun yetkisi dahilinde almış olduğu ve KAP’ta bildirim yapılan yönetim kurulu kararlarına karşı, pay sahiplerinin, SPK’nu ve TTK hükümleri çerçevesinde dava açma hakkı mevcutken, yönetim kurulu kararlarına karşı açılmış herhangi bir dava bulunmamaktadır. Çünkü, yurt dışına açılarak yatırım yapmaktaki tek amacın, şirketin ve dolayısıyla tüm pay sahiplerinin daha fazla kar elde etmesi olduğu, son derece açıktır.

Pay sahipleri bilmektedir ki; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin hisseleri, şirket yöneticilerinin doğru ve yerinde yatırımlarıyla her zaman kar etmiş ve pay sahipleri her daim kazanç elde etmişlerdir.

KOZA LTD.’NİN KURULDUĞU 24.03.2014 TARİHİNDE İDDİANAMEYE KONU SORUŞTURMA BULUNMAMAKTADIR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş.’NİN KURUCUSU VE HİSSEDARI BULUNAN YÖNETİCİLERİ TARAFINDAN, TÜMÜYLE ŞİRKET FAALİYETLERİ ÇERÇEVESİNDE, ŞİRKETİN YURT DIŞINA

AÇILARAK BÜYÜMESİ GAYESİYLE, KOZA LTD.’NİN KURULMASI YÖNÜNDE KARAR ALINMIŞTIR.**2. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş. ve KOZA LTD. ŞTİ.’NİN, ESAS SÖZLEŞMELERİNE DAYALI OLARAK, A GRUBU İMTİYAZLI PAY TESİS ETMESİ, TTK VE SPK’na TAMAMEN UYGUNDUR.**

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin esas sözleşmesi ilişikte sunulmuştur. **(EK-6)** Esas sözleşmenin 7. Maddesi, “Yönetim Kurulu Teşkili ve Süresi” başlığını taşımaktadır. Anılan maddede görüleceği üzere, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin yönetim kurulu üyeleri A GRUBU HİSSEDARLARDAN OLUŞMAKTADIR. Esas sözleşmenin aynı maddesi gereği, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.’nin yönetim kurulu Başkan ve Başkan Yardımcısı da A GRUBU HİSSEDARLAR OLMAK DURUMUNDADIR. Şirket esas sözleşmesi, şirketin anayasası statüsündedir. Dolayısıyla, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.’nin % 100 iştiraki olan KOZA Ltd. Şti.’nin yönetim kurulunu belirleme yetkisi, A Grubu hissedarlara aittir.

Aynı şekilde, KOZA Ltd’nin ana sözleşmesini de ilişikte sunmaktayız. **(EK-7)** Koza Ltd.’ye ait esas sözleşme hükümleri uyarınca, şirketin yöneticileri A Grubu hissedarlardan oluşmaktadır. Bu iki esas sözleşme karşılaştırıldığında, benzer esas sözleşmeler olduğu ve ikisinde de A grubu imtiyazların tanındığı kolaylıkla görülebilecektir. Daha da önemlisi esas sözleşmenin, 3.2. maddesi uyarınca, A Grubu hissedarların **şirketten kar payı alma hakkı** yoktur. İngiltere’nin Resmi kurumu olan Ticaret Sicil Kurumundan temin edilen, Koza Ltd.’ye ait Hisse Tahsisi Beyannamesi’ni ekte sunmaktayız. **(EK-8)** İşbu, hisse tahsisi beyannamesi ekinde yer alan Sermaye Beyannamesinde, A Grubu Hisse Sınıfı ile ilgili açıklamada, A Grubu hisselerin, genel kurulda oy hakkı vermediği; temettü alma hakkı bulunmadığı, tasfiye halinde dahi toplam 1 Pound tutarında katılma hakkı verdiği; itfa edilebilir niteliklerinin bulunmadığı açıkça yazılıdır.

Dolayısıyla, 1,00 £ lık A Grubu hissenin, hiçbir ekonomik değeri bulunmamaktadır. A Grubu hisse, aynen KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.’de olduğu gibi Koza Ltd.’nin yönetimini belirlemektedir. Başka hiçbir yetkisi ve görevi yoktur. Yönetimi belirleme yetkisinin A Grubu hissedarlarda olmasının ise, ne TTK anlamında ne de 2006 sayılı İngiltere Ticaret Kanunu anlamında herhangi bir engel bulunmamaktadır.

Türkiye’de faaliyet gösteren, halka açık tüm şirketlerde, yönetim yetkisi A Grubu hissedarlara aittir. Aynı şekilde, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nde de yönetim yetkisi, Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek’in aralarında bulunduğu, şirketin kurucusu İpek Ailesi fertlerine ait A Grubu hissedarların elindedir. Kuruluşundan bugüne, yönetim şekli ve A Grubu hissedarlık statüsü hiç değişmemiştir. Halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin, A Grubu hisse sahibi ve şirket kurucusu İpek Ailesi tarafından yönetildiği, başta SPK olmak üzere tüm yatırımcılar tarafından bilinmektedir.

Halka Açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’ni A Grubu hissedarların yönetiyor olması ve şirket yönetiminin A Grubu hissedarlarca belirleniyor olması, küçük yatırımcıyı koruma amaçlıdır. Koza Altın İşletmelerinin % 100 iştiraki olan Koza Ltd.’nin A Grubu hissedarlarca yönetilmesindeki tek gaye, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. pay sahiplerinin zarar görmesini önlemektir. Şirket yönetiminde değişiklik olması, halka açık şirketlerde, pay sahibinin hissesini satmasına haklı bir gerekçe teşkil etmektedir. Pay sahipleri ve özellikle de küçük hissedarlar, şirket yöneticilerine duydukları güven çerçevesinde yatırım yapmakta ve hisse satın almaktadırlar.

Koza İpek Holding ve bağlı şirketleri kamu şirketi veya kamu ortaklığı olan şirketler değildir. Kurucu ve ana hissedar, İpek ailesinin sahibi olduğu ve kontrol ettiği özel ticari şirketlerdir. Şirketlerin hissedarları vardır. Hissedarlarının da yasal haklarını yasal yollarla arama imkanı, yolu ve bunun yasal sureleri mevcuttur. Bu kapsamda SPK Başkanlığı, şirketlerin sahiplerinin genel kurulda verdiği kararlara, atadığı yöneticilere ve sahipleri tarafından atanmış yöneticilerin yasal mevzuat içindeki karalarına müdahalede bulunamaz. Aksi şekilde davranılması, teşebbüs hakkının ve özel mülkiyet hakkının ihlali neticesini doğurur.

3. KOZA LTD.’NİN KURULUŞU VE KOZA LTD.’NİN YÖNETİMİ İÇİN İMTİYAZLI PAY TESİSİ, SPKn 21. MADDE KAPSAMINDA ÖRTÜLÜ KAZANÇ OLARAK NİTELENDİRİLEMEZ.

Koza Ltd. ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yasalara uygun olarak kurulmuş ve bu çerçevede faaliyetlerini devam ettiren iki ayrı tüzel kişiliktir. Koza Ltd., % 100 pay sahipliği ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin iştirakidir. Koza Ltd.’nin yönetiminde, imtiyazlı pay sahiplerinin bulunması, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin sahipliğini etkileyen bir durum değildir. Nitekim, yukarıda da arz ettiğimiz üzere, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, kuruluşundan **kayyım atama tarihine kadar**, A Grubu İmtiyazlı hissedar Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İpek tarafından yönetilmiştir. İmtiyazlı hissedarlarca şirketlerin yönetilmesinde TTK ve SPKn’na aykırı hiçbir durum söz konusu değildir.

İddianame temelinde 2 vakıa bulunmaktadır:

1. Yurtdışında Koza Ltd.nin kurulması. Kuruluş sermayesi olan 60 milyon Pound örtülü kazanç olarak nitelendirilmektedir.
2. Koza Ltd’nin yönetimi için imtiyazlı payların tesisi örtülü kazanç aktarımı olarak nitelendirilmektedir.

Dayanılan bu iki vakıa da tamamen hukuka uygun ve yasal bir durumdur. Koza Ltd’nin kurulması için, tümüyle hakim hissedar olan Koza Altın işletmeleri AŞ’den sermaye tahsis edilmesi örtülü kazanç olarak nitelendirilemez. Bu nitelendirmenin, hukuken kabul ve izah

edilebilir hiçbir tarafı yoktur. Yukarıdaki iki vakıayı aşağıda açarak izah etmemiz gerekmektedir.

1) Yurtdışında Koza Altın İşletmelerine Bağlı Bir Şirketin Kurulmasında herhangi bir hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Halka açık da olsa bir şirketin kendisine bağlı şirketler oluşturması son derece tabiidir. Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuatı da bunu yasaklayan bir düzenleme içermemektedir. Aksine düzenlemenin de zaten olamayacağı açıktır.

Kaldı ki, yurtdışında bir şirketin kurulmasına ilişkin karar, Koza Altın İşletmeleri AŞ.'de usulüne uygun olarak alınmış ve Kamuyu Aydınlatma Platformu'nda duyurulmuştur. Yukarıda izah ettiğimiz üzere, madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin ülke içinde geciken izinler sebebi ile faaliyetini durdurmak zorunda kalınca, Koza grubunun atıl kalan ekip ve ekipmanları kullanabilmek ve yüzlerce işçisinin maaşını ödeyebilmek için faaliyetini yurtdışına kaydırma kararı almıştır.

2) Koza Ltd.nin Yönetimi İçin İmtiyazlı Paylar Tesis, Örtülü Kazanç Aktarımı Sayılması Hukuken Mümkün Değildir.

Öncelikle belirtelim ki, Koza Ltd., halka açık bir şirket değildir. Halka açık şirket olan Koza Altın İşletmeleri Ltd.nin iştirakidir. Ayrıca imtiyazlı payların tesisi de Kanun'ca yasaklanmamıştır. Koza Ltd.'de Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK lehine tesis edilen imtiyazlar öncesinde de Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK, Koza Ltd.nin yönetimini elinde bulundurmakta idi.

Koza Ltd.'de tesis edilen imtiyazlı paylar ve buna ilişkin Kamuyu Aydınlatma Platformunda yapılan açıklamalarla ortaklardan gizlenen bir işlem olmadığı gibi yasaklanan bir işlem de tesis edilmemiştir.

- 1) Bir şirketin yönetiminde, doğrudan ve dolaylı olarak hakim ortak olan pay sahiplerinin yönetiminde olması son derece olağandır.
- 2) İmtiyazların tesisinden önce de zaten Yönetim kurulu üyesi olan Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK'e sadece yönetimi belirleme yetkisi veren iki adet imtiyazlı payın tahsisıyla örtülü kazanç aktarımı suçunun muhatabı olmalarına hukuken imkan yoktur.
- 3) Halka açık ortaklıklarda bile imtiyazlı payların oluşturulabileceği SPK.m. 18, m. 23, m. 26, m. 28 ve m. 48'de açıkça belirtilmiştir. Bu husus sahi örtülü kazanç aktarımı olamayacağının açık göstergesidir.

3) Bu kısımda Örtülü Kazanç Aktarımı hususunu açılama zarureti hasıl olmuştur.

Örtülü kazanç aktarımı, Sermaye Piyasası Kanunu'nda düzenlenmiştir.

SPKn madde 21/1’de: **“Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır.”** denilmektedir.

Kanun metnini incelediğimizde; örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için aşağıda yazılı unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

- e. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- f. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- g. Kazanç aktarımının yapılması şarttır.
- h. Bu kazanç aktarımının piyasa teamüllerine aykırı olması da gerekir.
- i. Suçun manevi unsurunun kasıt olması gerekir.

Bu çerçevede belirtmeliyiz ki her işlem, SPK.m.21 anlamında örtülü kazanç aktarımı olarak değerlendirilemez. Kaldı ki, aşağıda tafsilatıyla arz edeceğimiz gibi; **örtülü kazanç aktarımından bahsedilebilmesi için öncelikli şart kazancın aktarılmasıdır. “KAZANÇ AKTARMA İHTİMALİ”** denilerek, SPK’nu 21. maddedeki şartların gerçekleştiğini ileri sürmek hukuka aykırıdır.

Eğer bir kazanç yoksa, bir aktarım söz konusu değilse ya da var da piyasa teamüllerine aykırılık söz konusu değil ise bu halde SPK.m.21 uygulanamaz.

4) Yönetici ataması örtülü kazanç aktarımı olarak değerlendirilemez.

Sermaye Piyasası Kurulu kararı, örtülü kazanç aktarımına dayanmakla birlikte örtülü kazanç aktarımının varlığını asla tartışmamış ve değerlendirmemiştir.

Yukarıda unsurlarını verdiğimiz örtülü kazanç aktarımı işleminin varlığı için gösterilen tek delil, Koza Ltd’ye yönetim kurulu atanmasıdır.

Şirketlerin kurucusu İpek ailesi ve özellikle de Koza İpek Holding, Koza Altın İşletmeleri’nin doğrudan ve dolaylı olarak hakim hissesine sahiptir. Yani zaten yönetim kurulunu atayabilecek bir oy ve sermaye gücüne sahiptir. Hal böyle olunca esasen bir çok şirkette olduğu üzere, oy ve sermaye gücüne sahip hissedar/ların kendi istediği ve seçtiği kişiyi ya da kişileri, yönetim kuruluna seçtirmesi kadar tabii bir şey olamaz. Kaldı ki, anonim şirketler, sermaye ve oy çoğunluğunun yönetiminin esas alındığı bir şirket türüdür. 6102 sayılı Türk

Ticaret Kanunu'na göre şirketlere ortak olanlar Yönetim Kurulu olarak atanabileceği gibi ortak olmayanlar dahi yönetici olarak atanabilmektedir. Görüleceği üzere, bir şirkete yönetici atanmasında Kanun'lar, ortak olanlar kadar ortak olmayanların da atanabilmesine imkan vermektedir (TTK.m.359).

Bu çerçevede ortaklıkta sermaye ve oy çoğunluğuna sahip olan iki kişinin (Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK) yönetici olması kadar tabii bir şey yoktur.

Yine belirtmek gerekir ki, yönetim kurulu, Sermaye Piyasası Kurulu'nun belirttiğinin aksine şirketin sahibi değildir. Yönetim kurulu ya vekalet akdine ya da hizmet sözleşmesine göre şirketi sadece yönetmeye memurdur. Yoksa yönetimin seçilmesi ile, şirketin malvarlığının yöneticiye tahsis edilmiş olmaz.

4. HAMDİ AKIN İPEK'E VE CAFER TEKİN İPEK'E HİÇBİR KAZANÇ AKTARIMI YAPILMAMIŞTIR.

Yukarıda kısaca SPK.m.21 anlamında bir örtülü kazançtan bahsedilebilmesi için mutlaka bir **kazanç aktarımının** şart olduğunu; aksi takdirde örtülü kazanç aktarımından bahsedilemeyeceğini belirtmiştik.

Sermaye Piyasası Kurulu, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verirken yanlış bir değerlendirme yapmaktadır. Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK'e nasıl bir para aktarıldığını göstermek bir yana, belgelemek bir yana, tek kuruş bile aktarıldığına işaret edememektedir.

Koza Ltd.'nin İngiltere'deki hesapları:

1-BBVA Londra subesi GBP hesap no: **0001056027**, USD hesap no: **0001056035**. Garanti Bank istiraki olan BBVA'de bulunan her iki hesap da 24 Aralık 2015 tarihinde BBVA tarafından kapatıldığı için, şirket hesabındaki paranın tamamı (GBP 1,489,066.95), yine Koza Ltd'nin yani şirketin kendi hesabına (Client Account) aktarılmıştır.

2-Isbank Londra subesi GBP hesap no: **40106001**, USD hesap no: **401060-002**;

3-Goldman Sachs yatırım hesabi.

Koza Ltd.'nin Garanti Luxemburg şubesindeki hesapları:

(i) **492/9097799 (GBP)**; (ii) **492/9186563 (GBP)**; (iii) **492/9187855 (GBP)**;

(iv) **492/9186894 (GBP)**; (v) **492/9097798 (USD)**; (vi) **492/9187598 (USD)**

olmak üzere, bu hesaplardan ibarettir.

Koza Ltd'nin başkaca hiçbir hesabı bulunmamaktadır. **Nitekim, Koza Ltd.'nin banka hesaplarının, tüm bilgi ve dokümanları, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, 03.02.2016 gün ve 16-110 sayılı yazı ile SPK'ya verilmiştir.**

Koza Ltd'nin yukarıda sayılanlar ve SPK'ya da aynen bildirilen banka hesapları dışında, hiçbir hesabı bulunmamaktadır.

Şirketin, İngiltere bankaları ve Luxemburg nezdindeki hesap durumlarını gösteren banka kayıtlarını ilişikte tekrar sunmaktayız. **(EK-10)** Yine, ekte sunulan BBVA Londra Şubesi 0001056027 nolu şirket hesabı ve 0001056035 (USD) şirket hesapları ve Koza Ltd'ye ait Goldman Sachs yatırım hesabi incelendiğinde görüleceği üzere, şirketin, 60.000.000 GBP değerindeki başlangıç sermayesi, 31 Mart 2014 tarihinde, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. hesabından, Koza Ltd.'nin BBVA Londra Şubesi 0001056027 (30,000,000 GBP) nolu 0001056035 (40,000,000 USD) hesaplarına ve Goldman Sachs yatırım hesabına (10,000,000 USD) transfer edilmiştir. Hesap özetleri incelendiğinde görüleceği üzere, 04 Nisan 2014 ve 13 Mayıs 2014 tarihlerinde, başlangıç sermayesi Koza Ltd'nin Garanti Bankası Luxemburg şubesindeki vadeli hesaplara aktarılmıştır.

Hesap hareketlerinin dökümünün yer aldığı tablolardan da açıkça görüleceği üzere, şirket hesaplarından Hamdi Akın İPEK'e yahut Cafer Tekin İPEK'e aktarılan tek bir kuruluş para yoktur. Hal böyle iken, örtülü kazanç aktarımından da bahsetmeye imkan yoktur. Bu hususta ayrıca ekte bilançolar da sunulmuştur **(EK-11)** Bilanço ve Finansal Tablolar). **Şirket sermayesinde hiç bir eksilme olmadığına göre kazanç aktarımından da bahsetmeye hukuken olanak yoktur.**

Örtülü kazanç aktarımının varlığı için şart olan kazanç aktarımını, Koza Ltd.'ye konulan 60 milyon GBP şirket sermayesi ile izaha kalkışmak ise hukuken mümkün değildir. Bir şirkete sermaye tahsisini, kazanç aktarımı saymak mümkün değildir.

5. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş.'NİN 03.02.2016 GÜN, 16-110 SAYILI YAZISI EKİNDE SPK'YA SUNULAN BİLGİ VE BELGELERDEN, "ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI" OLMADIĞI AÇIKÇA ANLAŞILMASINA RAĞMEN, SERMAYA PİYASASI KURULU TARAFINDAN SUÇ DUYURUSUNDA BULUNULMASI USUL VE YASAYA AYKIRIDIR.

SPK, iddialarla ilgili olarak, Koza Ltd. ile ilgili tüm bilgi ve belgeleri, Koza Altın A.Ş.'den talep etmiştir. Bunun üzerine, Koza Altın İşletmeleri A.Ş, Koza Ltd.'ye yazdığı 01.02.2016 gün, 16-099 sayılı yazıda, SPK'nın istemiş olduğu tüm belgeleri müvekkil şirketten istemiştir. Koza Ltd. tarafından, SPK yazısı içeriğinde istenen tüm bilgi ve belgeler Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ne ulaştırılmış olup; Koza Altın İşletmeleri A.Ş. **03.02.2016 gün, 16-110 sayılı** yazıyla tüm bu belge ve dokümanları SPK'ya teslim etmiştir. **(EK-12, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, Koza Ltd.'ye yazılan yazı ve eki SPK yazısı)**

Görüleceği üzere, SPK'nun Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'den talep ettiği, Koza Ltd. Şti.'ye ait, **tüm yönetim kurulu kararları, cari hesap ekstreleri, mal ve hizmet alım satımı ile ilgili belgeler muavin, hesap, mizan, bilanço ve gelir tabloları, Koza Ltd'nin banka hesap ekstreleri vs** tüm evrak ve dokümanlar, SPK'ya ulaştırılmıştır. SPK, elindeki banka hesap

ekstreleriyle, Hamdi Akın İPEK ve müvekkil Cafer Tekin İPEK'e, Koza Ltd. Şti. hesaplarından tek kuruş dahi aktarım olmadığını görmektedir.

Yine, yönetim kurulu kararlarından, Koza Ltd. Şti.'nin kayyım atama tarihinden çok önce 24.03.2014 tarihinde, hukuka tamamen uygun olarak, yönetim kurulunun yetkisi dahilinde kurulduğunu; şirkete sermaye transferinin KAP'ta aynı gün duyurulduğunu; A Grubu hisselerin, kayyım atama tarihinden evvel 11.09.2015 tarihinde tesis edildiğini; Koza Ltd. yönetim kurulunun, A grubu imtiyazlı hisse tesis etme yetkisinin bulunduğunu ve bu yetkinin TTK hükümleri ve esas sözleşmeye dayandığını; Koza Ltd'nin malvarlığında hiçbir azalmanın olmadığını; Koza Ltd.'nin proje ve ortaklık faaliyetlerinin devam ettiğini, SPK tarafından çok NET bilinmektedir. Buna rağmen, SPK'nın müvekkillerime yönelik, "örtülü kazanç aktarımı müessesesi ve güveni kötüye kullanma" suçlamasında bulunması ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin malvarlığında azalma olduğunu iddia etmesi, tümüyle gerçek dışı, haksız ve hukuka aykırıdır.

**b. Yönetim Kurulu üyelerine verilen ücretler ve kar payları ile ilgili
SPK'nın 24.02.2016 Tarih Ve XXI-17/17-1, XXVI-12/9-1 sayılı
denetleme raporu**

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza Altın şirketinde 2010-2015 yılları arasında yönetim kurulu üyelerine ödenene ücret, ikramiye ve kar payı tutarlarının emsallerin çok üstünde olduğu, bu surette şirketin zarara uğratıldığı iddia edilerek, mülga 2499 sayılı Kanun'un 47/1/A-6 maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

2010-2015 YILLARINDA, YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE YAPILAN KARDAN PAY DAĞITIMI MİKTARLARI, yasal mevzuata tamamen uygundur.

**A. BELİRLİ PAY GRUBUNA DAHİL YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE KÂR
PAYI DAĞITILMASININ HUKUKİ DAYANAĞI:**

1-TÜRK TİCARET KANUNU

TTK'nın "Esas Sözleşme" başlıklı 339. maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendinde, kurucularla, yönetim kurulu üyelerine ve diğer kimselere şirket kârından sağlanacak menfaatlerin şirket ana sözleşmesine yazılmasının zorunlu olduğu hükme bağlanmıştır. Yine TTK'nın 394. maddesinde, yönetim kurulu üyelerine, tutarı esas sözleşmeyle veya genel kurul kararıyla belirlenmiş olmak şartıyla huzur hakkı, ücret, ikramiye, prim ve yıllık kârdan pay ödenebileceği düzenlenmiştir. 511. madde de "Yönetim kurulu üyelerine kazanç payları, sadece net kardan ve ancak kanuni yedek akçe için belirli ayırım yapıldıktan ve pay

sahiplerine ödenmiş sermayenin yüzde beşi oranında veya esas sözleşmede öngörülen daha yüksek bir oranda kar payı dağıtıldıktan sonra verilebilir” hükmü yer almaktadır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin ana sözleşmesinde de yasanın bu düzenlemeleri doğrultusunda genel kurul kararı ile yönetim kurulu üyelerine sağlanacak menfaatlerin düzenlendiği görülmektedir.

TTK’nın “Belirli grupların yönetim kurulunda temsil edilmesi” başlıklı 360. maddesi ise şu hükmü havidir:

“(1) Esas sözleşmede öngörülmek şartı ile, belirli pay gruplarına, özellik ve nitelikleriyle belirli bir grup oluşturan pay sahiplerine ve azlığa yönetim kurulunda temsil edilme hakkı tanınabilir. Bu amaçla, yönetim kurulu üyelerinin, belirli bir grup oluşturan pay sahipleri, belirli pay grupları ve azlık arasından seçileceği esas sözleşmede öngörülebileceği gibi, esas sözleşmede yönetim kurulu üyeliği için aday önerme hakkı da tanınabilir. ...

(2) Bu maddeye göre yönetim kurulunda temsil edilme hakkı tanınan paylar imtiyazlı sayılır.”

Bu hüküm uyarınca, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’de sadece yönetim kurulu üyelerinin seçiminde imtiyaz tanıyan paylar mevcut olup, kâr payı imtiyazı söz konusu değildir.

2-SERMAYE PİYASASI KANUNU

6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu’nun “Kâr payı ve bedelsiz pay dağıtımı ile bağış yapılması” başlıklı 19. maddesinde şu düzenleme yer almaktadır:

“(1) Halka açık ortaklıklar, kârlarını genel kurulları tarafından belirlenecek kâr dağıtım politikaları çerçevesinde ve ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak dağıtırlar. Kurul halka açık ortaklıkların kâr dağıtım politikalarına ilişkin olarak, benzer nitelikteki ortaklıklar bazında farklı esaslar belirleyebilir.

(2) Kanunen ayrılması gereken yedek akçeler ve esas sözleşmede pay sahipleri için belirlenen kâr payı ayrılmadıkça başka yedek akçe ayrılmasına, ertesi yıla kâr aktarılmasına ve intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine ve ortaklık çalışanlarına kârdan pay dağıtılmasına karar verilemeyeceği gibi, belirlenen kâr payı ödenmedikçe bu kişilere kârdan pay dağıtılamaz.

3-KAR PAYI TEBLİĞİ (Sermaye Piyasası Kurulu)

23/01/2014 tarih ve 28891 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan II-19.1 sayılı Kâr Payı Tebliği’nin “Kâr payı dağıtım esasları” başlıklı 5. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları şu şekildedir:

“(3) TTK’ya göre ayrılması gereken yedek akçeler ile esas sözleşmede veya kâr dağıtım politikasında pay sahipleri için belirlenen kâr payı ayrılmadıkça; başka yedek akçe

ayrılmasına, ertesi yıla kâr aktarılmasına ve intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine, ortaklık çalışanlarına ve pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılmasına karar verilemeyeceği gibi, pay sahipleri için belirlenen kâr payı nakden ödenmedikçe bu kişilere kârdan pay dağıtılamaz. Bu maddenin ikinci fıkrası ile TTK'nın 348. maddesinin birinci fıkrası ve üçüncü fıkrası hükümleri saklıdır.

(4) İmtiyazlı pay sahiplerine, intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine, ortaklık çalışanlarına ve pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay verilebilmesi için ortaklık esas sözleşmesinde hüküm bulunması zorunludur. **Esas sözleşmede söz konusu kişilere kâr payı dağıtılması hususunda hüküm bulunmasına rağmen, kâr payına ilişkin olarak herhangi bir oran belirlenmemişse; bu kişilere dağıtılacak kâr payı tutarı, imtiyazdan kaynaklananlar hariç her durumda pay sahiplerine dağıtılan kâr payının DÖRTTE BİRİNİ aşamaz.**

23.01.2014 tarihinde yürürlüğe girmekle uygulama alanı bulan işbu tebliğden evvel, halka açık şirketlerde kar payı dağıtımına ilişkin SPK'nın bir tebliğ bulunmadığını da önemle vurgulamak gerekir. Dolayısıyla, 1/4 oranındaki kısıtlama dahi SPK'nın 23.01.2014 tarihli Kar Payı Tebliği ile uygulama alanı bulmuştur.

B. KOZA ALTIN KÂR DAĞITIM POLİTİKASI

Yukarıda yer verilen ilgili mevzuat hükümlerinden çok açık bir şekilde görüleceği üzere, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu üyelerine sağlanan menfaatler, gerek genel kanun niteliğindeki Türk Ticaret Kanunu'na gerek özel kanun olan Sermaye Piyasası Kanunu'na ve gerekse ilgili en spesifik düzenleme olan Kâr Payı Tebliği'ne, ayrıca da vergi mevzuatına tamamen uygun olduğu gibi, şirketin anayasası olan şirket ana sözleşmesi ve şirket hissedarlarının iradesini yansıtan genel kurul kararları doğrultusunda ve Şirketin sahip olduğu varlıklar, cirosu ve kârlılığı göz önüne alındığında piyasa teamüllerine de uygun biçimde oluşturulmuştur. Dolayısıyla, her anlamada hukuka uygun olan kar dağıtımlarının, haksız ve şirketleri zarara uğraticı bir tasarruf olduğunu iddia etmek temelsiz ve dayanaksızdır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ana sözleşmesinin 15/c maddesinde, "... Genel Kurul, kâr payının, yönetim kurulu üyeleri ile memur, müstahdem ve işçilere, çeşitli amaçlarla kurulmuş vakıflara ve benzer nitelikteki kişi ve kurumlara dağıtılmasına karar verme hakkına sahiptir." hükmü ile yönetim kurulu üyelerine kâr dağıtımını yapılması hususunda genel kurula yetki vermiştir. **(Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Ana Sözleşmesi EK-1)**

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul toplantıları, yasal süreç işletilerek ve önceden ilan edilerek yapılmaktadır. Yönetim kuruluna verilecekler dahil tüm kâr dağıtım oranları genel kurullarda karara bağlanmakta, sonrasında kamuya açıklanmakta ve ayrıca mali tablolar da yer alan bu konu şirket web sayfasında da ilan edilmektedir.

Koza Altın Yönetim Kuruluna dağıtılan kâr payları, vergilerin ödenmesinden sonra kârlılık performansına göre % 2 ile % 4 arasında değişmektedir. Dağıtılan tutarlar mevzuatta öngörülen 1/4 oranındaki üst sınırın altında kalmaktadır. Örnek vermek gerekirse, vergileri ödendikten sonraki kalan 100 milyon net kârdan 3 milyonu yönetim kuruluna kâr payı olarak dağıtılmaktadır.

Şirketin ana sözleşmesinde mevcut olan ve resmi web sayfasında da yayınlanan Kâr Dağıtım Politikası aşağıdaki şekildedir:

“Şirketimiz öncelikle mevcut üretim yerleri ve işletme tesislerinde büyümeyi, yeni altın sahalarına stratejik yatırımlar yapmayı ve mevcut arama lisansları dahilinde arama faaliyetlerine ağırlık vererek büyümeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda Şirketimiz tüm bu yatırımları öncelikle üretim yerlerinden elde ettiği nakit girişiyle karşılamayı hedeflemektedir. Şirketimiz, stratejik hedefleri, büyüme trendi, yatırım politikaları, karlılık ve nakit durumu dahilinde, Türk Ticaret Kanunu hükümleri, Sermaye Piyasası Mevzuatı, Vergi Mevzuatı ve esas sözleşmemizin kar dağıtımı ile ilgili maddesi çerçevesinde, esas olarak Sermaye Piyasası Kurulunca belirlenmiş olan asgari kar dağıtım oranında nakden ve/veya bedelsiz hisse senedi şeklinde kar dağıtımı yapacaktır. Genel Kurulda alınacak karara bağlı olarak dağıtılacak kar payı, tamamı nakit veya tamamı bedelsiz hisse şeklinde olabileceği gibi, kısmen nakit ve kısmen bedelsiz hisse şeklinde de belirlenebilir.

Yönetim Kurulunca asgari kar dağıtım oranının üstünde kar dağıtım kararı alınması ve Genel Kurulun onayına sunulması her zaman mümkündür.

Genel Kurul tarafından kar payı dağıtılması kararı alındığı takdirde ödemelerin ilgili mevzuatta öngörülen süre içinde yapılacaktır.

Şirket'in yıllık faaliyetleri neticesinde Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (UFRS)'na göre hazırlanmış finansal raporlara göre net dönem karının:

- 400 milyon TL'nin altında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %2'sinin,
- 401 milyon TL ile 450 milyon TL arasında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %3'ünün,
- 451 milyon TL ile 500 milyon TL arasında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %4'ünün,
- 500 milyon TL'nin üzerinde olması durumunda ise net dağıtılabilir dönem karının %5'inin

Şirketin gösterdiği performans nedeniyle A grubu pay sahiplerini temsil eden yönetim kurulu üyelerine dağıtılması genel kurula önerilecektir”.

Söz konusu Kâr Dağıtım Politikası çerçevesinde gerçekleşen kâr dağıtımı, ise yıllara göre şu şekilde gerçekleşmiştir:

DÖNEM	CİRO	VERGİ ÖNCESİ KÂR	VERGİ SONRASI NET KÂR	GENEL KURUL KARARI İLE YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE DAĞITILAN TEMETTÜ	ORTAKLARA DAĞITILAN TOPLAM TEMETTÜ
2009	342.381.493	183.362.861	146.819.752	0	27.500.000
2010	472.074.894	288.323.026	235.551.563	0	22.514.827
2011	805.799.000	559.645.000	460.494.000	14.225.168	94.834.452
2012	1.043.145.000	782.782.000	642.124.447	38.590.781	131.208.654
2013	929.414.000	522.634.000	497.973.000	24.845.691	135.708.030
2014	885.888.000	557.624.000	494.890.000	25.001.621	302.500.000
2015/09	831.958.726	319.695.174	260.972.686	0	0
TOPLAM	5.310.661.113	3.214.066.061	2.738.825.448	102.663.261	714.265.963

Özetlemek gerekirse, yönetim kurulu üyelerine bu görevleri nedeniyle dönem karından dağıtılan paylar (jestiyonlar), mevzuatta öngörülen 1/4'lük sınırın dahi altındadır. Yasaya ve tebliğlere uygun olarak yapılan bu kâr dağıtımı yönünden, “ayrıca” emsallere uygunluk gibi bir araştırma yapılması hukuken mümkün değildir. Yönetim kurulu üyelerine yapılan kardan pay dağıtımlarında, tebliğde öngörülen 1/4 sınırına riayet edildiği, başkaca herhangi bir araştırmaya gerek kalmaksızın SPK’nın iddialarının yerinde olmadığı anlaşılmaktadır.

Uygulanabilir yasal mevzuat çerçevesinde öngörülmemesine rağmen, bir an için emsal araştırması yapılabileceği farzedilse dahi, oransal olarak Şirketin aktif büyüklük ve kârlılığın bakıldığında A Grubunu temsil eden yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kâr miktarının son derece normal seviyede olduğu görülecektir.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’deki kâr payı dağıtım usûlü, Türk Ticaret Kanunu, Sermaye Piyasası mevzuatı, vergi mevzuatı ve şirket esas sözleşmesine uygun şekilde genel kurul kararları ile belirlenmiş ve kâr payı dağıtımı gerçekleştirilmiştir. İlgili genel kurul kararlarında imzaları dahi bulunmayan yönetim kurulu üyelerinin tek başlarına kâr dağıtım usûlünü belirleme yetkilerinin mevzuat karşısında söz konusu olamayacağı, dolayısıyla yönetim kurulu üyelerinin şahsi sorumluluğu cihetine gidilemeyeceği açıktır.

C. BUGÜNE KADAR YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE KARDAN PAY DAĞITIMI (JESTİYON) VERİLMESİNE OLANAK SAĞLAYAN GENEL KURUL KARARLARININ İPTALİNE YÖNELİK HİÇBİR DAVA AÇILMAMIŞ, AYRICA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ HER YIL İBRA EDİLMİŞLERDİR.

TTK'nın 445. maddesinde, kanunda sınırlı sayıda belirtilen belli kişi ve kurulların, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, **karar tarihinden itibaren üç ay içinde**, şirket merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ticaret Mahkemesinde iptal davası açabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve ikinci fıkrası kapsamında da halka açık ortaklıkların, imtiyaz öngörmesi veya mevcut imtiyazların kapsam veya konusunu değiştirmesi hususunda Sermaye Piyasası Kurulu'nun, **birinci fıkra çerçevesinde düzenlenen zorunluluklara uyulmaksızın gerçekleştirilen işlemlerin ortadan kaldırılmasına yönelik Kurul kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde** işlem öncesi durumun aynen sağlanmaması hâlinde idari para cezası verebileceği ve bu işlemlerin iptali için 6102 sayılı Kanunun genel kurul kararlarının iptaline ilişkin hükümleri çerçevesinde dava açabileceği düzenlenmiş bulunmaktadır.

Yönetim kurulu üyelerine dağıtılacak kâr payının ne oranda olacağına, yer, zaman ve gündemi usûlüne uygun şekilde ilan edilerek hissedarların katılımına olanak veren genel kurul toplantılarında karar verilmiştir. **Bu genel kurul toplantılarına Bakanlık temsilcisi (Bakanlık komiseri) de katılmıştır.** Bugüne kadar genel kurullarda alınan bu kararlara karşı tek bir dava dahi açılmamıştır. Kaldı ki Türk Ticaret Kanunu'nun 423. maddesinde de belirtildiği üzere genel kurul tarafından verilen kararlar toplantıda hazır bulunmayan veya olumsuz oy veren pay sahipleri bakımından da bağlayıcıdır. **Genel kurulda temsil edilen pay sahipleri, A Grubu pay sahiplerini temsil eden yönetim kurulu üyelerine kâr payı dağıtılmasını oyları ile kabul etmiş, en önemlisi bu kararların alındığı genel kurul toplantılarına karşı herhangi bir dava açmamışken, yani söz konusu kararlar usulüne uygun şekilde alınmış iken, bu şirketin ve pay sahiplerinin zarara uğratıldığının iddia edilmesi hukuken itibar edilebilir nitelikte bir iddia değildir.** Aynı şekilde Sermaye Piyasası Kurulu da bugüne kadar Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul kararlarının iptaline dair hiçbir dava açmamıştır. Kısacası, 2010 yılından 2015 yılına kadar genel kurullarda alınmış olan, kamuya duyurulmuş, şirket web sitesinde yayınlanan kararlar hakkında, SPK da dahil olmak üzere herhangi bir kişi ya da kurum tarafından hiçbir dava açılmamıştır.

Son derece önemli olan bir diğer husus, haklarında suç duyurusunda bulunulan yönetim kurulu üyelerinin her yıl ibra edilmiş olmalarıdır. TTK'nın 558. maddesinin ikinci fıkrasında, ***“Şirket genel kurulunun, sorumluluktan ibraya ilişkin kararı, ibranın kapsadığı açıklanan maddi olaylara ilişkin olarak, şirketin, ibraya olumlu oy veren ve ibra***

kararını bilerek payı iktisap etmiş olan pay sahiplerinin dava hakkını kaldırır. Diğer pay sahiplerinin dava hakları ibra tarihinden itibaren altı ay geçmesiyle düşer.” hükmü yer almaktadır. 2010 yılından itibaren her yıl genel kurullarda yönetim kurulu üyelerinin ibrasına karar verilmiş ve böylece yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu bu anlamda da ortadan kalkmıştır.

D. SPK’NIN İDDİANAMEYE YANSIYAN RAPORLARI HUKUKİ DAYANAKTAN YOKSUNDUR.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’de yönetim kurulu üyelerine 2010 yılından bu yana kâr payı dağıtılmasına rağmen, Sermaye Piyasası Kurulu bugüne kadar yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kâr payının miktarlarında hiçbir sakınca görmemiş, nitekim 2012 yılında yönetim kurulu üyelerine sağlanan menfaatlere ilişkin olarak SPK tarafından zaten bir inceleme yapılmış, Koza Altın tarafından da inceleme konusu yapılan hususlara ilişkin olarak açıklamalarda bulunulmuş ve bunun üzerine SPK tarafından herhangi bir işlem yapılmasına veya yaptırım uygulanmasına gerek görülmemiştir.

E. 1/4 ORANINDA YASAL SINIR OLMASI NEDENİYLE EMSAL ŞİRKET TARTIŞMASI YAPILMASI MÜMKÜN OLMADIĞI GİBİ, SPK’NIN NE ŞEKİLDE EMSAL KARŞILAŞTIRMASI YAPTIĞI DA BELİRSİZDİR.

Kâr Payı Tebliği gereği, esas sözleşmede söz konusu kişilere kâr payı dağıtılması hususunda hüküm bulunmasına rağmen, kâr payına ilişkin olarak herhangi bir oran belirlenmemişse; bu kişilere dağıtılacak kâr payı tutarı, imtiyazdan kaynaklananlar hariç, her durumda pay sahiplerine dağıtılan kâr payının dörtte birini aşamaz. Kanundaki sınır budur. Bu nedenle emsal incelemesine girilmesi hukuken mümkün değildir. 2014 yılında yürürlüğe giren tebliğde yer alan “1/4 sınırı” dahi aşılmadığı halde mevzuatta yeri olmamasına rağmen mukayese çabasına girmek son derece hatalıdır.

Yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılması hususunda TTK, SPKn, SPK Tebliği ve sair mevzuatta, “emsal” kriterine başvurmamıştır. SPKn’daki tek kriter, Kâr Payı Tebliği’dir. Dörtte bir oranının aşılmadığı hiçbir durumda zarar ve usulsüzlük iddiasında bulunulamaz.

İddianamenin 252. ve 253. sayfalarda yer alan hesaplama tablolarında Sermaye Piyasası Kurulunca kullanılan emsal şirketlerin hangileri olduğu belirtilmemiştir. Bu durum savunma hakkını kısıtlar niteliktedir. Zira iddialar belirli, somut ve itiraz edilebilir olmak durumundadır.

Fakat şu husus tartışmasız bir gerçektir ki; emsal olarak bahsedilen şirketler Türkiye’den alındığında bu şirketlerden hiçbirisinin kârlılığının Koza

Altın İşletmeleri A.Ş. ile karşılaştırılamayacağı görülecektir. Zira Koza Altın İşletmeleri A.Ş., kurulduğu günden bu yana 100’de 150 oranında büyümüş bir şirkettir. Kar marjı çok yüksektir. Türkiye’de % 100 Türk menşeli olan ve cirosunun % 60’ını kara dönüştüren başka bir firma yoktur. Emsal incelemesine girilmek isteniyorsa Türkiye’deki şirketlere bakılmamalı, esas olarak Koza Altın ile faaliyet konusu ve kârlılık gibi birçok yönden benzerlik gösteren Newmont, Anglo-Gold, Agnico-eagle, Alamos Gold gibi dünya çapındaki örneklerle bakılmalıdır. Bu gibi altın madeni şirketlerine bakıldığında, yönetim kurulu üyeleri için öngörülen menfaatlerin çok daha yüksek oranlarda belirlendiği görülecektir.

Türkiye’de emsal olarak gösterilen şirketlerin olsa olsa ciroları Koza Altın düzeyinde olacaktır. Ancak bu şirketlerin kârlılığı, Koza Altın’dan çok daha düşüktür. Esasen Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin Şirket kârlılığının ciroya oranının Türkiye’de örneği yoktur. Nitekim İddianamenin 251. Sayfasında yer alan “Emsal İncelemesi” başlığının (1) alt başlığında “Koza Altın yöneticilerine ödenen ücretlere ilişkin yapılan emsal incelemesinde, iç ve dış emsal araştırması yapılmıştır. Yapılan incelemede, Koza Altın’ın içinde bulunduğu sektör açısından emsal kabul edilebilecek bir şirket bulunmadığı kanaatine varıldığı” SPK tarafından da dile getirilmiştir.

SPK TARAFINDAN İDDİA EDİLDİĞİ ŞEKİLDE EMSAL İNCELEMESİNE GİRİLECEKSE, İDDİANAMENİN 251. SAYFASINDA YER ALAN EMSAL İNCELEMESİ BAŞLIĞI ALTINDAKİ ALTBAŞLIK (1) DE BELİRTİLDİĞİ ŞEKİLDE ŞİRKETLERİN AKTİF BÜYÜKLÜĞÜ VE BRÜT SATIŞ KRİTERLERİ YERİNE KOZA ALTIN İLE AYNI ORANDA KÂRLILIĞI OLAN ŞİRKETLERİN BULUNMASI GEREKMEKTEDİR. KOZA ALTIN’IN YILLIK KÂR DAĞITIM TABLOLARI İNCELENDİĞİNDE; 2011 VE 2015 YILININ İLK DOKUZ AYI ARASINDAKİ DÖNEMDE KOZA ALTIN YAKLAŞIK 3 MİLYAR TL KÂR ELDE ETMİŞTİR. YANİ ŞİRKETİN KÂRLILIĞININ CİROSUNA ORANI ÇOK YÜKSEKTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., KURULUŞUNDAN BUGÜNE KADAR 40 MİLYON DOLARLIK DEĞERİNİ 3 MİLYAR DOLARA YÜKSELTMİŞ; SADECE BİR BUÇUK YIL MADEN ÖMRÜ KALMIŞ BİR İŞLETMEYE SAHİP İKEN, İŞLETME SAYISINI DÖRDE ÇIKARMIŞ, BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 150.000 ONS OLAN MADEN REZERVİNİ ÜRETİMİŞ OLDUĞU ALTINA RAĞMEN, 4.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞ, YİNE BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 600.000 ONS OLAN MADEN KAYNAKLARINI 11.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., SEKİZ YILDAN BU YANA TAM KAPASİTE İLE ÇALIŞAN, MALİYET KONTROLÜ İLE CİROSUNUN %60’INI KÂRA DÖNÜŞTÜREREK DÜNYA SIRALAMASINA GİRMİŞ TEK TÜRK ALTIN ŞİRKETİDİR. DOLAYISIYLA EMSALDEN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN ORTAYA BU NİTELİKLERDE BİR ŞİRKET KOYMAK GEREKMEKTEDİR.

F. ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI İDDİASI KABUL EDİLEMEZ; ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMININ YASAL UNSURLARI MEVCUT DEĞİLDİR.

Sermaye Piyasası Kurulu tarafından iddia konusu edilen eylemler, Sermaye Piyasası Kanunu’nun 21 ve 110. Maddelerinde tanımlanan örtülü kazanç aktarımı unsurlarını “kesinlikle” teşkil etmemektedir. Şöyle ki;

“(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır.”

Kanun metnini incelediğimizde; örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için şu unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

- j. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- k. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- l. Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.
- m. Emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren bir anlaşma bulunması gerekir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için faaliyet raporlarında ve malî tablolarda görünmeyen ve gerçeği yansıtmayan veya yanıltıcı şekilde görünen para transferlerinin bulunması gerekmektedir. Genel kurul kararının varlığının da gizli anlaşma yapılması ihtimalini ortadan kaldırdığı şüphesizdir.

Hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP’a bildirilen, Şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesi’nde ilan edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarda yer alan hususların “örtülü” olduğundan söz edilemeyeceği, ilan edilen hususların örtülü olmasına imkân olmadığı, tam aksine şirketin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği izahtan varestedir.

Ayrıca yukarıda da arz edildiği üzere, yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılması, TTK, SPKn ve SPK Kar Payı Tebliği uyarınca yasaldir ve mümkündür. Şirket esas sözleşmesinde, yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılmasına ilişkin hüküm de mevcuttur. Yönetim

kurulu üyelerine kar payı dağıtılırken de, yasal çerçeve içerisinde hareket edildiği ve yasal sınırın kesinlikle aşılmadığı son derece açıktır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere İddianamedeki “**yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kar paylarına ilişkin**” tespit, değerlendirme ve suçlamalar, AÇIK OLARAK HUKUKA AYKIRILIK teşkil etmektedir.

c. Koza İpek Grubu tarafından gerçekleştirilen bağışlar ile ilgili SPK’nın 24/02/2016 tarih ve xxı-17/17-1, xxvi-12/9-1 sayılı denetleme raporu

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza İpek Grubu şirketleri tarafından İpek Üniversitesi ve Koza İpek Eğitim vakfına yapılan bağışların emsallerine göre yüksek miktarda bağış yapılmak suretiyle Koza Grubu şirketlerinin malvarlıklarında azalmaya sebebiyet vermek suretiyle zarara uğratıldığı iddia edilerek, mülga 2499 sayılı Kanun’un 47/1/A-6 maddesi ile 6362 sayılı Kanun’un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

01.01.2009-30.09.2015 YILLARI ARASINDA, HALKA AÇIK KOZA GRUBU ŞİRKETLERİNİN YAPMIŞ OLDUGU BAĞIŞLAR MEVZUATA TAMAMEN UYGUNDUR.

A. HALKA AÇIK ŞİRKETLERDE YAPILAN BAĞIŞLARIN HUKUKİ DAYANAĞI

1. SERMAYE PİYASASI KANUNU

Sermaye Piyasası Kanunu’nun “*Kâr payı ve bedelsiz pay dağıtımı ile bağış yapılması*” başlıklı 19. maddesinin beşinci fıkrasında şu düzenleme yer almaktadır:

“(5) Halka açık ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi veya pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı halka açık ortaklık genel kurulunca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili mali yıl içinde yapmış olduğu bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir.”

2. KÂR PAYI TEBLİĞİ

23/01/2014 tarih ve 28891 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan II-19.1 sayılı Kâr Payı Tebliği’nin “*Bağışlar*” başlıklı 6. maddesi şu şekildedir:

“(1) Ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı, esas sözleşmede belirtilmeyen durumlarda genel kurulca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili hesap dönemi içinde yapmış olduğu bağışlar dağıtılabilir kâr matrahına eklenir.

(2) Bu madde hükmü çerçevesinde yapılacak bağış ve ödemelerin, Kurulun özel durumların kamuya açıklanmasına ilişkin düzenlemeleri çerçevesinde kamuya duyurulması ve olağan genel kurulda ortakların bilgisine sunulması zorunludur.”

B. KOZA HOLDİNG BÜNYESİNDEKİ HALKA AÇIK ŞİRKETLERDE BAĞIŞ ESASLARI:

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. **Esas Sözleşmesi’nin 3/f-23. maddesinde**, yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine uygun olarak bağışlara dair şu düzenleme getirilmiştir:

“Yapılacak bağışların üst sınırının genel kurul tarafından belirlenmesi, bu sınırı aşan tutarda bağış yapılmaması, yapılan bağışların dağıtılabilir kar matrahına eklenmesi, bağışların Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuata aykırılık teşkil etmemesi, gerekli özel durum açıklamalarının yapılması ve yıl içinde yapılan bağışların genel kurulda ortakların bilgisine sunulması şartıyla mer’i mevzuat hükümleri dairesinde genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, İl Özel İdarelerine, Belediyelere ve Köylere, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan Vakıflara, kamu menfaatlerine yararlı sayılan derneklere, bilimsel araştırma, geliştirme faaliyetinde bulunan kurumlara ve kuruluşlara, üniversitelere, öğretim kurumlarına ve bu gibi kişi veya kurumlara yardım ve bağışta bulunabilir.”

Yine, **esas sözleşmenin 15. maddesinde** şu hüküm yer almaktadır:

“Şirketin faaliyet dönemi sonunda tespit edilen gelirlerden, Şirketin genel giderleri ile muhtelif amortisman gibi şirketçe ödenmesi veya ayrılması zorunlu olan miktarlar ile şirket tüzel kişiliği tarafından ödenmesi zorunlu vergiler düşüldükten sonra geriye kalan ve yıllık bilançoda görülen dönem karı, varsa geçmiş yıl zararlarının düşülmesinden sonra, sırasıyla aşağıda gösterilen şekilde tevzi olunur:

Genel Kanuni Yedek Akçe:

a) % 5’i kanuni yedek akçeye ayrılır.

Birinci Temettü

b) Kalandan, **varsa yıl içinde yapılan bağış tutarının ilavesi ile**

bulunacak meblağ üzerinden, Türk Ticaret Kanunu ve Sermaye Piyasası Mevzuatına uygun olarak birinci temettü ayrılır.”.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ana sözleşmesinin 15/c maddesinde, “... Genel Kurul, kâr payının, yönetim kurulu üyeleri ile memur, müstahdem ve işçilere, çeşitli amaçlarla kurulmuş vakıflara ve benzer nitelikteki kişi ve kurumlara dağıtılmasına karar verme hakkına sahiptir.” hükmü ile yönetim kurulu üyelerine kâr dağıtımı yapılması hususunda genel kurula yetki vermiştir. Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin esas sözleşmesi ekte **(EK1)** yer almaktadır.

Halka açık diğer şirketler olan İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş. ile Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.’nden yapılan bağışlara ilişkin olarak; kamu tüzel kişiliğini haiz bir vakıf üniversitesi olan, 03.03.2011 kuruluş tarihli Altın Koza Üniversitesi’ne ilk defa, 19.12.2011 günlü her iki şirket Yönetim Kurulu Kararları gereği bağış yapılmasına karar verilmiş **(Yönetim Kurulu Kararları EK-2 a,b)**; her iki şirketin 2011 yılı olağan genel kurulunda, yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. **(2011 yılı Genel Kurul Toplantı Tutanakları EK- 3 a,b)** Söz konusu tarihte yürürlükte bulunan, mülga Seri: IV, No:27 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa Tabi Olan Halka Açık Anonim Ortaklıkların Temettü Ve Temettü Avansı Dağıtımında Uyacakları Esaslar Hakkında Tebliğ madde 7, hükmüne tamamen uygun olarak, yıl içinde yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. Genel Kurul kararları hakkında herhangi bir dava açılması söz konusu olmamıştır.

Yine halka açık grup şirketlerinden, İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş. ile Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.’nin ana sözleşmelerinde bağış yapılabilmesine olanak sağlayan hükümler yer almaktadır. **(Esas sözleşmeler ekte yer almaktadır. EK-4/a,b)** Bu iki şirket tarafından yapılan bağış miktarları cüz’i tutarlardadır. İpek Üniversitesi 2011 yılında kurulduğundan, Üniversiteye bu yıldan itibaren bağış yapılmaya başlanmıştır. Bu yıldan önce yapılan bağışlar ise, sosyal sorumluluk projeleri kapsamında ilişkili taraf suçlamasının ve suç duyurusunun kapsamı dışında bırakılan kurum ve kuruluşlara yapılmıştır. Dolayısıyla, İddianamede, SPK tarafından iddia edildiği şekilde, ana sözleşmede hüküm olmaksızın ilişkili taraflara bağış yapıldığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır.

Yukarıda bahsettiğimiz üzere, mevzuat ve şirket esas sözleşmesi gereği ilgili malî yıl içinde yapılan bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir. Dolayısıyla, şirketlerdeki hisse sahiplerinin bağışlar nedeniyle zarara uğraması, kar paylarının azalması gibi bir durum kesinlikle söz konusu değildir. Kaldı ki; genel kurul kararı ile şirket tarafından bağış yapılmasına karar verilmiş olduğu düşünüldüğünde, hissedarların bu bağışların yapılmasına onay verdikleri, dolayısıyla usulüne uygun olarak yapılan genel kurul kararlarına dayanan bağışlar nedeniyle iradeleri dışında zarara uğratıldıklarından söz edilemeyeceği açıktır.

Koza İpek Holding bünyesindeki halka açık üç şirket tarafından gerçekleştirilen, bağış tutarları aşağıda gösterilmiştir:

İpek Doğal Enerji A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı
2009	52.912.999	33.313.247	614.168.994	0
2010	101.181.515	52.049.365	1.000.645.284	0
2011	185.249.404	94.456.913	1.609.920.958	2.000.000
2012	239.293.174	82.974.000	2.327.290.000	0
2013	83.418.000	64.912.000	2.578.	32.000 0
2014	140.265.000	70.240.000	2.816.878.000	0
2015/9	91.382.000	26.117.000	3.006.448.000	0

Koza Anadolu Metal A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı
2009	81.479.525	62.068.084	59	.285.006 0
2010	143.404.687	95.218.145	977.817.059	0
2011	264.118.863	173.979.851	1.574.849.888	1.500.000
2012	356.775.787	195.672.000	2.275.068.000	0
2013	166.134.000	143.083.000	2.545.974.000	2.478.285
2014	197.028.000	127.824.000	2.782.162.000	0
2015/9	110.879.000	45.906.000	2.969.372.000	0

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı	Aktif/Bağış Oran %
2009	183.362.861	146.819.752	335.477.553	948.020	0,3
2010	288.323.026	235.551.563	545.755.621	1.696.274	0,3

2011	559.645.000	460.494.000	1.062.654.000	20.078.693	1,9
2012	782.782.000	642.124.447	1.568.732.000	13.918.822	0,9
2013	522.634.000	497.973.000	1.853.270.000	29.997.928	1,6
2014	557.624.000	494.890.000	2.019.552.000	36.394.456	1,8
2015/9	319.695.174	260.972.686	2.210.811.000	75.044.132	3,4

Bu tablolardaki bağış oranlarına bakıldığında bağışların şirket aktiflerine oranının hayli düşük olduğu görülecektir.

Özetlemek gerekirse, Koza Altın'da bağış esasları, Sermaye Piyasası mevzuatı, vergi mevzuatı ve şirket esas sözleşmesine uygun şekilde her yıl genel kurul kararları ile belirlenmiş ve bağışlar gerçekleştirilmiştir. Şirketlerin genel kurul toplantılarında her yıl ayrı bir gündem maddesi ile bir sonraki yıl için bağış üst sınırı genel kurulun onayına sunulmuş ve kabul edilmiştir. Yıl içerisinde yapılmış olan bağışlar da yine genel kurulun bilgisine sunulmuştur. Bağışlar yasal sınırlar dahilinde yapılmış, SPK ve KAP'a bildirim yükümlülüklerine uyulmuştur.

Oransal olarak aktif büyüklük ve kârlılığa bakıldığında yapılan bağış miktarlarının son derece normal olduğu görülmektedir. Bağışı yapan doğrudan şirket olup, yönetim kurulu üyelerinin ne bağış yapılması kararının alınmasına bir dahli ne de yapılan bağışlar nedeniyle herhangi bir kazançları söz konusudur. Buna rağmen yönetim kurulu üyeleri, üstelik sadece İpek Ailesine mensup yönetim kurulu üyeleri hakkında suç duyurusunda bulunulması hukuken doğru olmamıştır.

Halka açık Koza Grubu şirketleri ve bağlı ortaklıkları tarafından gerçekleştirilen bağışların tamamına yakını, İpek Üniversitesi'ne yapılmıştır. **31.12.2005 tarihli ve 26040 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 15. maddesinde de düzenlendiği üzere, vakıf üniversiteleri kamu tüzel kişiliğini haizdirler.** Vakıf üniversiteleri, doğrudan devlet üniversitelerinin tâbi olduğu kanun, yönetmelik ve tüzüklerle yönetilirler.

Sosyal sorumluluk kapsamında üniversite dışında başka kurum veya kuruluşlara da bağışlar yapılmış olup, bu da uygulamada çok sık rastlanılan bir durumdur.

Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nde ve daha birçok yasal düzenlemede, vakıf üniversitelerinin devlet tarafından desteklenmesi öngörülmüştür. Örneğin Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 29. maddesinde, “*Vakıf yükseköğretim kurumlarının bağış ve diğer şekillerde iktisap edecekleri taşınmaz mallar, tapuda vakıf yükseköğretim kurumlarının tüzel kişilikleri adına tescil edilir. Vakıflar tarafından kurulmuş yükseköğretim kurumlarına eğitim-öğretim ve araştırma tesisleri, öğretim üyesi lojmanları,*

öğrenci yurtları, sosyal ve kültürel tesisler kurmak üzere Bakanlar Kurulu Kararı ile Hazineye veya muvafakatleri alınmak suretiyle kamu tüzel kişilerine ait arazi ve tesisler tahsis edilebilir.” hükmü yer almaktadır. **Devletin dahi desteklediği vakıf üniversitelerine usulüne uygun biçimde yapılan bağışların herhangi bir suç isnadına konu edilebilmesi doğru olmamıştır.**

Koza Altın İşletmeleri A.Ş., İpek Üniversitesi’nin kurucularından biridir. Dolayısıyla bir şirketin kurucusu olduğu üniversiteye bağış yapması son derece doğaldır. Türkiye’de faaliyet gösteren tüm vakıf üniversiteleri aynı durumdadır.

KOZA İPEK HOLDİNG BÜNYESİNDEKİ HALKA AÇIK ORTAKLIKLARCA MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI’NA YAPILMIŞ BAĞIŞLAR İLE KANUN İLE KURULMUŞ KAMU TÜZEL KİŞİSİ SIFATINI HAİZ ÜNİVERSİTEYE YAPILMIŞ OLAN BAĞIŞLAR ARASINDA YASAL OLARAK HİÇBİR FARK BULUNMAMAKTADIR.

SPK’nın İddianamede yer alan iddialarındaki tespitlerde, Milli Eğitim Bakanlığı’na yapılan bağışlar, ilişkili olmayan kurum olarak gösterilmiş ve bu bağışların dikkate alınmayacağı ifade edilmişken; Üniversiteye yapılan bağışların bir suç unsuru gibi göstermesi son derece hatalı bir değerlendirmedir. Halka açık ortaklıklar ile Üniversite arasındaki ilişki yalnızca denetime ilişkin bir ilişki olup, herhangi bir menfaat ilişkisi kesinlikle söz konusu değildir.

Koza-İpek Sağlık Eğitim Yardım Hizmet Vakfı kurucuları, aile bireyleri ile birlikte, bağış yapan şirketleri temsilen üç şirket temsilcisinden oluşmaktadır. Aynı şekilde Vakıf Mütevelli, Vakıf Yönetim ve Vakıf Denetim organlarında da bağışçı kurumların temsilcileri yer almaktadır. Bu durum, bağışların amacına uygun bir biçimde kullanılmasının yönetimi ve denetimini sağlayan önemli bir tedbir niteliğindedir.

İpek Üniversitesi’ne yapılan söz konusu bağışların harcamaları, doğrudan YÖK, Maliye Bakanlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü denetimine tâbi bulunmaktadır. **Nitekim üniversitenin kuruluşundan bugüne kadar yapılan bütün kurumsal denetimlerde, bağışların amaca uygun kullanıldığı tespit edilmiş ve ilgili resmî kurumların raporlarında da bu durum belirtilmiştir.** Bu bağışlarda şirket ortaklarına veya ilişkili taraflara herhangi bir maddi menfaat sağlanması söz konusu olamaz. İpek Üniversitesi’ne yapılan bağışlar, kamu tüzel kişiliğini haiz bir kuruma yapılmıştır. Devlet tarafından teşvik edilen bağışlar % 100 eğitime destek kapsamındadır.

Türkiye’de birçok vakfın kurmuş olduğu vakıf üniversiteleri bulunmaktadır. Bunlara, kurucu vakıf sahiplerinin şirketleri tarafından büyüklükleri nispetinde bağışlarda bulunmaktadır. Bu üniversitelerin yapılan desteklerle kalite ve standart seviyelerini yüksek tutmayı başarabildikleri de bir gerçektir. **Bu tür üniversitelerle ilgili veriler, talep edildiğinde YÖK’ten temin edilebilecektir.**

Ülkemizde yıllardır kurdukları veya kurucusu olmadıkları halde, vakıf üniversitelerine her yıl bağış yapan birçok halka açık şirket bulunmaktadır. SPK'nın bu şirketlerin yönetim kurulu üyeleri hakkında da müvekkillerime yaptığı şekilde suç duyurusunda bulunması gibi bir anlayış, nitelikli yükseköğretim imkânlarını da ortadan kaldıracaktır.

Yukarıda yer verilen ilgili mevzuat hükümlerinden çok açık bir şekilde görüleceği üzere, **halka açık ortaklıklarca gerçekleştirilen bağışlar gerek Sermaye Piyasası Kanunu'na gerek Kâr Payı Tebliği'ne, ayrıca da vergi mevzuatına tamamen uygun olduğu gibi, şirketin anayasası olan şirket ana sözleşmesi ve şirket hissedarlarının iradesini yansıtan genel kurul kararları doğrultusunda ve şirketin sahip olduğu varlıklar, cirosu ve kârlılığı gözönüne alındığında piyasa teamüllerine de uygun biçimde belirlenmiştir.** Bu durumda her anlamada hukuka uygun olan bu bağışların herhangi bir suça konu olduğunun iddia edilmesi hukuken mümkün değildir.

Halka açık şirketlerin genel kurul toplantıları, yasal süreç işletilerek ve önceden ilan edilerek yapılmaktadır. Yapılacak bağışların üst limitleri ve bir önceki yıl gerçekleştirilmiş olan bağışlar 2009 yılından beri genel kurullarda karara bağlanmakta, sonrasında kamuya açıklanmakta ve ayrıca mali tablolar da yer alan bu konu, şirket web sayfasında da ilan edilmektedir.

C. BUGÜNE KADAR BAĞIŞ YAPILMASINA OLANAK SAĞLAYAN GENEL KURUL KARARLARININ İPTALİNE YÖNELİK HİÇBİR DAVA AÇILMAMIŞ, AYRICA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ HER YIL İBRA EDİLMİŞLERDİR.

TTK'nın 445. maddesinde, Kanunda sınırlı sayıda belirtilen belli kişi ve kurulların, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, **karar tarihinden itibaren üç ay içinde**, şirket merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ticaret Mahkemesinde iptal davası açabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve ikinci fıkrası kapsamında da halka açık ortaklıkların, imtiyaz öngörmesi veya mevcut imtiyazların kapsam veya konusunu değiştirmesi hususunda Sermaye Piyasası Kurulu'nun, **birinci fıkra çerçevesinde düzenlenen zorunluluklara uyulmaksızın gerçekleştirilen işlemlerin ortadan kaldırılmasına yönelik Kurul kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde** işlem öncesi durumun aynen sağlanmaması hâlinde idari para cezası verebileceği ve bu işlemlerin iptali için 6102 sayılı Kanunun genel kurul kararlarının iptaline ilişkin hükümleri çerçevesinde dava açabileceği düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bağışların kime ve ne miktarda yapılacağına, yer, zaman ve gündemi usûlüne uygun şekilde ilan edilerek hissedarların katılımına olanak veren genel kurul toplantılarında karar verilmiştir. **Bu genel kurul toplantılarına Bakanlık temsilcisi (Bakanlık komiseri) de**

katılmıştır. Bugüne kadar genel kurullarda alınan bu kararlara karşı tek bir dava dahi açılmamıştır. Kaldı ki Türk Ticaret Kanunu'nun 423. maddesinde de belirtildiği üzere genel kurul tarafından verilen kararlar toplantıda hazır bulunmayan veya olumsuz oy veren pay sahipleri bakımından da bağlayıcıdır. **Genel kurulda temsil edilen pay sahipleri, bağış yapılmasını oyları ile kabul etmiş, toplantıda herhangi bir itirazları dahi olmamış ve en önemlisi bu kararların alındığı genel kurul toplantılarına karşı herhangi bir dava açmamışken, yani söz konusu kararlara rızaları bulunmakta iken, bu şirketin ve pay sahiplerinin zarara uğratıldığının iddia edilmesi hukuken itibar edilebilir nitelikte bir iddia değildir.** Aynı şekilde Sermaye Piyasası Kurulu da bugüne kadar Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul kararlarının iptaline dair hiçbir dava açmamıştır. Kısacası, 2009 yılından 2015 yılına kadar genel kurullarda alınmış olan, kamuya duyurulmuş, şirket web sitesinde yayınlanmış kararlar hakkında, SPK da dahil olmak üzere herhangi bir kişi ya da kurum tarafından hiçbir dava açılmamıştır.

Son derece önemli olan bir diğer husus, haklarında suç duyurusunda bulunulan yönetim kurulu üyelerinin her yıl ibra edilmiş olmalarıdır. TTK'nın 558. maddesinin ikinci fıkrasında, *“Şirket genel kurulunun, sorumluluktan ibraya ilişkin kararı, ibranın kapsadığı açıklanan maddi olaylara ilişkin olarak, şirketin, ibraya olumlu oy veren ve ibra kararını bilerek payı iktisap etmiş olan pay sahiplerinin dava hakkını kaldırır. Diğer pay sahiplerinin dava hakları ibra tarihinden itibaren altı ay geçmesiyle düşer.”* hükmü yer almaktadır. 2009 yılından itibaren her yıl genel kurullarda yönetim kurulu üyelerinin ibrasına karar verilmiş ve böylece yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu bu anlamda da ortadan kalkmıştır.

Özetlemek gerekirse, her yıl yapılan genel kurul toplantılarında bağışlar konusunda pay sahipleri rıza göstermişler, faaliyet dönemi sonunda ise aynı pay sahipleri yönetim kurulu üyelerini ibra etmek suretiyle bu üyeleri hukuki sorumluluktan kurtarmışlardır. Diğer bir ifade ile baştan rıza, sonrasında ise ibra mevcut iken pay sahiplerinin ve şirketin zarara uğratıldığı iddia edilemeyecektir.

Mevzuatta pay sahipleri ve SPK bakımından öngörülen dava açma sürelerinin geçtiği de düşünüldüğünde üzerinden çok uzun zaman geçmişken genel kurul kararlarının konusunu oluşturan hususların hukuka aykırılığının ileri sürülmesi usul ve yasaya aykırıdır.

D. SPK'NIN İDDİANAMEDE YER ALAN İDDİA VE SUÇLAMALARI HUKUKİ DAYANAKTAN YOKSUN OLUP; AÇIK HUKUKA AYKIRILIK ARZ ETMEKTEDİR.

Koza Holding bünyesindeki halka açık ortaklıklar tarafından, özellikle de Koza Altın tarafından yıllardan bu yana bağışlar yapılmaktadır. Yukarıda belirtmiş olduğumuz mevzuat hükümleri çerçevesinde, bağışların yapılmasında ve bağış miktarlarında hiçbir hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Ancak her nedense Sermaye Piyasası Kurulu bugüne kadar, bu

durumda hiçbir sakınca görmezken; bugün suç duyurusunda bulunmuştur.

E. SPK KARARINDA EMSAL ALINDIĞI BELİRTİLEN ŞİRKETLER BİLİNMEMEKTEDİR.

Öncelikle ifade etmek gerekirse, emsallerin hangi kritere göre belirleneceği mevzuatta belli değildir. Objektif bir sonuca ulaşılmak isteniyorsa, öz kaynağa göre elde edilen kârlılık ve dağıtılan temettüye göre ve ayrıca borsadaki fiyat performansına göre emsal belirlenmelidir. SPK tarafından hangi kriterlere göre hangi şirketlerin emsal olarak belirlendiği, tutarların bugünkü değerlerinin tespitinde kullanılan faiz türü ve oranları kesinlikle bilinmemekte ve anlaşılamamaktadır. İddialar yargısal denetime açık ve elverişli olmak zorundadır. Objektif esaslara dayanmalıdır.

Ciro, net kâr, dağıtılan temettü oranı, büyüme oranları, aktif kârlılık vs. gibi çok farklı kriterler baz alınarak emsal değerlendirmeleri yapabilmek mümkündür. Herkesin, kendi amacı doğrultusunda bir emsal değerlendirmesi yapması mümkündür. Fakat, değerlendirme objektif esaslara dayanmıyorsa gayri adil bir sonuç çıkması kaçınılmazdır. Nitekim İddianamede (iddianame sayfa 256) SPK’ca emsal alınan şirketlerin ilgili dönemde yaptıkları bağışların toplamının, ilgili dönemdeki dönem sonu aktiflerinin toplamına (kümülatif bağış/kümülatif aktif) oranları ve ilgili dönemdeki dönem karlarının toplamına (kümülatif bağış/kümülatif dönem karı) oranlarının kullanıldığı belirtilmiştir. Dolayısıyla emsal kriterinin hangi kriter olduğu dahi tam olarak belli değildir.

Koza İpek Holding bünyesindeki halka açık ortaklıkların yaptığı bağışların tamamına yakını, Koza Altın İşletmeleri tarafından yapılmıştır. Sermaye Piyasası Kurulu’nca kastedilen emsal şirketlerin hangileri olduğu şu an için tarafımızca bilinmemekle birlikte, emsaller Türkiye’den alındığında bu şirketlerden hiçbirisinin kârlılığının Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ile karşılaştırılamayacağı görülecektir. Kaldı ki emsal olarak sadece Türkiye’deki şirketlere bakılmamalı, esas olarak Koza Altın ile faaliyet konusu ve kârlılık gibi birçok yönden benzerlik gösteren Newmont, Anglo-Gold, Agnico-eagle, Alamos Gold gibi dünya çapındaki örneklerle bakılmalıdır. Bu gibi altın madeni şirketlerine bakıldığında, bağışların çok daha yüksek oranlarda belirlenebildiği görülecektir.

Türkiye’de emsal olarak gösterilen şirketlerin olsa olsa ciroları Koza Altın düzeyinde olacaktır. Ancak bu şirketlerin kârlılığı, Koza Altın’dan çok daha düşüktür. Koza Altın’ın büyüme ve kârlılığı, borsada işlem görsün ya da görmesin, diğer şirketlerle karşılaştırılamaz bir başarıya ulaşmıştır. Esasen Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’nin Şirket kârlılığının ciroya oranının Türkiye’de örneği yoktur.

SPK TARAFINDAN İDDİA EDİLDİĞİ ŞEKİLDE “BAĞIŞLARIN AKTİF VE KÂRLILIK ORANINA GÖRE EMSALLERİNE GÖRE BARİZ DERECEDE YÜKSEK OLMASI”NDAN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN, DAHA YÜKSEK

MİKTARLARDA BAĞIŞ YAPAN KOZA ALTIN İLE AYNI ORANDA KÂRLILIĞI OLAN ŞİRKETLERİN BULUNMASI GEREKİR. KOZA ALTIN'IN YILLIK KÂR DAĞITIM TABLOLARI İNCELENDİĞİNDE, 2011 VE 2015 YILININ İLK DOKUZ AYI ARASINDAKİ DÖNEMDE KOZA ALTIN YAKLAŞIK 3 MİLYAR TL KÂR ELDE ETMİŞTİR. YANI ŞİRKETİN KÂRLILIĞININ CİROSUNA ORANI ÇOK YÜKSEKTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., KURULUŞUNDAN BUGÜNE KADAR 40 MİLYON DOLARLIK DEĞERİNİ 3 MİLYAR DOLARA YÜKSELTMİŞ; SADECE BİR BUÇUK YIL MADEN ÖMRÜ KALMIŞ BİR İŞLETMEYE SAHİP İKEN, İŞLETME SAYISINI DÖRDE ÇIKARMIŞ, BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 150.000 ONS OLAN MADEN REZERVİNİ ÜRETİMİŞ OLDUĞU ALTINA RAĞMEN 4.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞ, YİNE BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 600.000 ONS OLAN MADEN KAYNAKLARINI 11.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., SEKİZ YILDAN BU YANA TAM KAPASİTE İLE ÇALIŞAN, MALİYET KONTROLÜ İLE CİROSUNUN %60'INI KÂRA DÖNÜŞTÜREREK DÜNYA SIRALAMASINA GİRMİŞ TEK TÜRK ALTIN ŞİRKETİDİR. DOLAYISIYLA EMSALDEN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN ORTAYA BU NİTELİKLERDE BİR ŞİRKET KOYMAK GEREKİR. SPK'NIN ZORLAMA USÛLÜ, YANI "BİST" BORSA İSTANBUL'DA EMSAL ARAMASI SADECE ABESLE İŞTİGALDİR. BU YÖNTEMİN BENİMSENMESİ SON DERECE HATALIDIR.

Koza İpek Holding bünyesindeki şirketlerin piyasa değerleri 2005 yılından bu yana yaklaşık 150 kat büyümüştür. 2005 yılından bugüne, daha doğrusu şirketlere kayyım atanana kadar, maden ve tesis sayıları ile ileriye dönük projeler hızla artmıştır. Büyüme ve kârlılık da aynı doğrultuda katlanarak artmış, halka açık üç şirket de her yıl vergi rekortmenleri arasındaki yerini almıştır. Şirket, halka açıldığı ilk seneden itibaren düzenli bir şekilde kâr payı dağıtmıştır. Müteaddit defalar ifade ettiğimiz üzere, mevzuat gereği bağış tutarları dağıtılabılır kâr matrahına eklenmektedir. Bugüne kadarki bağış ortalaması, Koza Altın'ın aktif toplamının %2'si civarındadır.

SON DERECE ÖNEMLİ OLAN BİR DİĞER HUSUS, ŞİRKET GENEL KURULLARI İÇ İŞLEYİŞLERİNE İLİŞKİN KARAR ALIRKEN, EMSALLERE UYGUN OLUP OLMADIĞINA BAKARAK KARAR ALMAZLAR. "TİCARİ SIR" TEŞKİL EDEN BİGİLERİ ÖĞRENMELEİ DE ZATEN MÜMKÜN DEĞİLDİR. DİĞER ŞİRKETLERİN BAĞIŞ BİLGİLERİNİ BİLEMEYECEKLERİ GİBİ ÖĞRENMELEİNE GEREK DE YOKTUR. GENEL KURULLARI BAĞLAYAN TEK HUSUS MEVZUAT VE DOLAYISIYLA YASAL OLARAK BELİRLENMİŞ SINIRLARDIR.

F. ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI İDDİASI TAMAMEN MESNETSİZDİR.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 21 maddesinde tanımlanan örtülü kazanç aktarımının yasal unsurları son derece açıktır.

Sermaye Piyasası Kanunu md. 21/I şu şekildedir:

“(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır.

Sadece Kanun metnini incelediğimizde, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için şu unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

- a. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- b. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- c. Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.
- d. Bir anlaşma bulunması gerekir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için faaliyet raporlarında ve mali tablolarda görünmeyen ve gerçeği yansıtmayan veya yanıltıcı şekilde görünen para transferlerinin bulunması gerekmektedir. Bağışlarla ilgili olarak örtülü kazanç iddiasını haklı kılacak herhangi bir ticari bir uygulama veya anlaşma bulunmamaktadır. Bu durumda örtülü kazanç aktarımından söz edilemez.

Hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP’a bildirilen, Şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesi’nde ilan edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarda yer alan hususların “örtülü” olduğundan söz edilemeyeceği, ilan edilen hususların örtülü olmasına imkan olmadığı, tam aksine şirketlerin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği kanaatimizce izahtan varestedir.

SPK 21. maddeye aykırı olan bir diğer husus, 21. maddede emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırılıktan söz edilmesine rağmen SPK tarafından yalnızca emsal değerlendirmesine gidilmesidir. Üstelik yukarıda açıkladığımız üzere, yasal sınırlara riayet edildiğinden ve Koza Altın’a emsal olabilecek nitelikte bir şirket bulunmadığından emsal değerlendirmesine gidilmesi dahi mümkün değildir.

SerPK md. 110/I, c)’de şu fiilin güveni kötüye kullanma suçunun nitelikli halini oluşturacağı hükme bağlanmıştır:

“Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının, yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel, şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunarak kârlarını veya malvarlıklarını azaltmak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engellemek.”

SPK tarafından Koza Altın’ın zarar uğratıldığı iddia edilmekte ise de gerek şirket tüzel kişiliğinin gerekse şirket hissedarlarının bugüne kadar hiçbir zarara uğramadığı çok açıktır. **Sermaye Piyasası Kanunu’nun 21. maddesinin ve 110. maddesinin birinci fıkrasının c) bendinin uygulanabilmesinin ön koşulu, kâr veya malvarlığının azaltılması veya bunların artmasının engellenmesidir.** Kurul kararına konu halka açık ortaklıkların hiçbirinde böyle bir durum söz konusu olmamıştır.

Halka açık bir anonim ortaklığın, tümüyle mevzuata ve şirket esas sözleşmesi hükümlerine uygun biçimde, genel kurul kararlarına dayalı olarak bağışlar yapmış olmasının, malvarlığı veya kârın azaltılması olarak nitelendirilemeyeceği şüphesizdir. Ortaklara dağıtılacak temettü miktarı hesap edilirken yapılacak bağışlar da miktara dahil edilir. Diğer bir ifadeyle, ortaklara dağıtılacak temettü hesap edilirken, yapılacak bağışlar mahsup edilmez. Dolayısıyla, şirket ortaklarının en ufak bir zararı söz konusu değildir. Kurul kararının, somut hiçbir delil veya veri içermeksizin, zorlama yollu alındığı son derece açıktır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere İddianamedeki **“Koza İpek Gurubu şirketleri Vakıf ve İpek Üniversitesine yapılan bağışlara ilişkin”** tespit, değerlendirme ve suçlamalar, AÇIK OLARAK HUKUKA AYKIRILIK teşkil etmektedir.

**d. Koza Altın’a ait Himmetdede altın madeni tesisi inşaatına ilişkin
SPK’nın 19.04.2016 Tarih Ve XXI-5/29-3, XXI-15/50-2, XXVI-12/10-
2 sayılı denetleme raporu**

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza Altın’a ait Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı işinin ilişkili taraf İK İcademi İnşaat A.Ş.’ye verilmesinin emsallere ve piyasa teamüllerine uygun olmadığı, farklı fiyat ve şartlar içeren ticari uygulamalarla Koza Altın’ın zarara uğratıldığı iddia edilerek, 6362 sayılı Kanun’un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

SPK'nın yukarıda yer alan iddiaları söz konusu ihale süreci, SPK onaylı alınan değerlendirme raporları ve aynı bölgede kurulmuş bulunan başkaca altın madeni tesis bedeli açısından incelendiğinde, her türlü hukuki dayanaktan yoksun, mesnetsiz ve hakkaniyete aykırılık teşkil ettiğini Muhterem Mahkeme'ye arz etmeye çalışacağız.

Koza Altın, Yığın Linç yöntemiyle çalışacak bir altın tesisi yapmaya karar vermiştir. Türkiye'de hiç yapılmamış ilk defa bu tesisle hayat bulacak bir proje, projenin tüm unsurlarını ve yaklaşık maliyetini de kapsayacak şekilde Uluslararası Akredite bir şirket olan SRK Consulting (U.S) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş.) bir FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatılmıştır.

- Tesis inşaat işinin Türkiye'de ilk defa yapılacak kimyasal bir tesis olması,
- Dünyada hiçbir Altın madencisinin maden sahası içindeki inşaat işleri dahil (Atık barajı inşaatından, cevher nakliyesine, kar marjı yüksek olan dekapaja kadar hiçbir inşaat işini bünyelerine sokmazlar) inşaat işine kendisinin girmemesi, (SPK raporunda örnek verilen Newmont ve Normandy de inşaat işlerine girmemiştir.)
- Her işin kendisine göre riskinin olması,
- Koza Altın'nın madencilik faaliyetleri kapsamında, sahadaki patlatmalar dahil, mevcut işlerinin yüzde 70' ini müteahhitlere taşare etmesi,

hususları ve yukarıda sayılmayan pek çok husus göz önünde bulundurularak Koza Altın, işi kendisi yapmak yerine müteahhitlik hizmeti satın almaya karar vermiştir.

İhale süreci hazırlıkları yani fizibilite raporu doğrultusunda ihale dokümanlarını (idari şartname, teknik şartname, sözleşme tasarısı, ihaleye davet edilecek firmaların tespiti) hazırlayarak iş ihale edilerek yaklaşık maliyet göz önünde bulundurulup sonuçlandırılmıştır.

İhale üzerinde bırakılan firma ile sözleşme imzalanmış, yükleniciye yer teslimi yapıp işe başlaması sağlanmıştır. İşin sözleşme ve eki teknik şartname kapsamında yapıp yapılmadığı Koza Altın tarafından denetim ve kontrolü yapılarak, yüklenicinin düzenlemiş olduğu hakkeşileri kontrol edilerek ödemesi gerçekleştirilmiştir.

Özetle; sözleşme ve eki dokümanlarda yer alan esaslar çerçevesinde taraflar yükümlülüklerini yerine getirerek işin tamamlanması sağlanmıştır.

TESİSLE İLGİLİ FİZİBİLİTE ÇALIŞMALARI

2012 Mart ayında Koza Altın İşletmeleri, Himmetdede Altın Madeni Tesisi yatırımının ön fizibilitesi için daha önce çalışmış olduğu Uluslararası Akredite bir şirket olan SRK Consulting (U.S) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş.) FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatmıştır.

SRK A.Ş. tarafından hazırlanan fizibilite raporuna göre Yığın Liçi tesisinin (düşük tenörlü madenlerden cevher çıkarmaya yarayan bir maden çıkarma yöntemidir. Altın ve gümüş cevherleri klasik çözücü gönderme yöntemi ile ekonomik olarak değerlendirilememektedir. Ancak, altın ve gümüş fiyatlarının sürekli olarak artışı bu kaynaklarını değerlendirilmesini gündeme getirmekte ve yapılan çalışmalar Yığın Liçi uygulamalarının bu konuda bir çözüm olabileceğini göstermektedir. Halen tonda 1 gram dolayında altın içeren düşük tenörlü cevher

ve artıklarından uygun çözücü gönderme yoluyla altın kazanılması konusunda Yığın Liçi uygulamaları başarıyla sürdürülmektedir.) teknik rapor, hesaplar ve proje çizimlerinin kapsamı belirtilmiştir. **AYRICA YAKLAŞIK METRAJLARA GÖRE AYRINTILI MALİYET BÜTÇESİ HESAPLANARAK, TESİSİN YATIRIM BÜTÇESİ 133.537.532 USD OLARAK BELİRLENMİŞTİR.**

SRK A.Ş. NİN PROJELENDİRDİĞİ YIĞIN LIÇI YÖNTEM KOZA ALTIN TARAFINDAN İLK DEFA UYGULANACAK BİR YÖNTEM OLUP DİĞER ALTIN TESİSLERİNDE UYGULANMAMIŞTIR.

TESİSİN İHALE EDİLMESİ:

08.06.2012 tarihinde SRK A.Ş. den alınan dokümanlara göre hazırlanan ihale şartnamesi ve sözleşmesi, projeler ve teknik şartnameler ile işin yapım ihalesine çıkmıştır. İhale dokümanları, yapılacak olan ihaleye konu yapım işinin teknik ve mali boyutları dikkate alınarak 4 firmadan teklif istenmiştir.

Teklif istenen 4 firma da ihale için gerekli tüm prosedürleri tamamlayarak teklif dosyalarını sunmuşlardır. Teklif veren firmaların tekliflerine ait özet tablo ektedir.

10.08.2012 tarihinde **ihale bittikten sonra en uygun teklifi veren firma ile sözleşme imzalanmadan önce** tekliflerin doğruluğunu ve yeterliliğini teyit etmek amacıyla, müvekkillere ait olan Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından (halka açık şirket olması nedeniyle) Sermaye Piyasası Kurulu tarafından YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE DENETİM KURULUŞU BDO'dan DEĞERLEME RAPORU hazırlanması istenmiştir.

SPK yetkili kurumu sonuçlanmış ihale ile ilgili olarak değerlendirme yapmış ve bu konuda 275 sayfalık rapor hazırlamıştır.

SPK YETKİLİ KURUMU'NUN ; 10.08.2012 tarihli, Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş. tarafından hazırlanan DEĞERLEME RAPORUNDA;

- RAPOR KONUSU, GÖRÜŞ SAYFASI, ÖZETİ,
- ŞİRKET VE İLİŞKİ TARAF HAKKINDA BİLGİLER,
- KOZA ALTIN HAKKINDA BİLGİLER,
- İK AKADEMİ HAKKINDA BİLGİLER,
- ŞİRKET İLE İK AKADEMİ ARASINDAKİ İLİŞKİLER,
- PROJEYE İLİŞKİN BİLGİLER, DEĞERLEME ÇALIŞMALARI,
- KULLANILAN YÖNTEM,
- TAHMİNİ PROJE MALİYET HASABI, EMSAL PROJE MALİYETLERİ,
- İHALEYE KATILAN ŞİRKETLERİN TEKLİF ÖZETLERİ,
- DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

bölümleri açıkça raporda yer almaktadır.

Yukarıda arz edilen SPK YETKİLİ KURUMU'nun raporunun hem görüş bölümü hem özet bölümü hem de sonuç bölümlerinde ortak olarak özetle;

SERMAYE PİYASASI KURULU'NUN SPK KANUNU'NA TABİ OLAN ANONİM ORTAKLIKLARIN UYACAKLARI ESASLAR HAKKINDA SERİ: IV NO:41 SAYILI TEBLİĞ UYARINCA, SERMAYE PİYASASINDA ULUSLARARASI DEĞERLEME STANDARTLARI HAKKINDA SERİ: VIII NO:45 TEBLİĞ VE BU TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPAN SERİ: VIII NO:48 SAYILI TEBLİĞDE BELİRTİLEN STANDARTLAR UYARINCA KOZA ALTIN İŞLETMELERİ ANONİM ŞİRKETİNİN HİMMETDEDE BÖLGESİNDE YAPILACAK OLAN VE YIĞIN LİNÇ YÖNTEMİ İLE ÇALIŞACAK ALTIN TESİSİNE İLİŞKİN PROJE BEDELİ DEĞERLEME RAPORU HAZIRLANMIŞ, PROJE'NİN ADİL VE MAKUL BEDELİN DEĞERLENMESİNDE "EMSAL KARŞILAŞTIRMA YAKLAŞIMI" ESAS ALINMIŞTIR. BU YAKLAŞIMI DESTEKLEMELİK ÜZERE, KONUYLA İLGİLİ BAĞIMSIZ UZMAN KURULUŞLARCA HAZIRLANAN RAPORLARA DAYANILARAK ŞİRKET TARAFINDAN YAPILAN ÇALIŞMALARA BAŞVURULMUŞTUR.

TÜM BU BAHSEDİLEN DEĞERLEME STANDARTLARI ESAS ALINMAK SURETİYLE YAPILAN DEĞERLEME ÇALIŞMASINDA, PROJE BEDELİNİN 130.500.000 ABD DOLARI İLE 143.000.000 ABD DOLARI ARASINDA OLMASININ ADİL VE MAKUL OLDUĞU SONUCUNA ULAŞILMIŞTIR. Şeklinde ifade yer almıştır.

Görüldüğü üzere, SPK yetkili kurumu tarafından hazırlanan değerlendirme raporunda, yapılan ihale ve ortaya çıkan ihale bedelinin adil ve makul olduğu sonucuna varılmış ve bu durum tarafımıza yazılı olarak bildirilmiştir.

Bu süreçte gözden kaçırılmaması gereken, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tüm yasal mevzuata uymasının yanında yasal bir zorunluluk olmamasına rağmen yapılan ihalenin ve ihalede oluşan fiyatların adil ve makul olup olmadığının, SPK TARAFINDAN YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE KURULUŞ olan BDO'dan DEĞERLEME RAPORU hazırlaması istenmiş, İHALENİN DEĞERLEME RAPORUNUN tamamlanıp sonucunun olumlu olmasından sonra ihale sonuçlandırarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait olan Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaat işi en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş.'ye 130.500.000-USD bedel üzerinden ihale edilerek taraflar arasında 10.08.2012 tarihinde sözleşme imzalanmıştır. İhaleyi alan İK Akademi sözleşmeye göre işe başlamış, 2014 yılının ilk çeyreği itibariyle tesisin HLP I.Faz olarak adlandırılan büyük kısmı bitirilmiş; Mayıs 2014'te yasal olarak faaliyete başlanılabilmesi için müracaatta bulunulmuş ve Ocak 2015'te geçici faaliyet belgesi alınarak yasal olarak faaliyete başlanılmıştır. Diğer taraftan, tesisin HLP II.Faz olarak adlandırılan kısmının inşaatına alınması gereken izinler alınamadığından hiç başlanılmamıştır.

Sözleşmenin Avans ödemeleri maddesi sözleşme bedelinin en fazla % 40 na (130.500.000-USD * 0,40 = 52.200.000 USD) kadar avans ödeneceği yönünde düzenlemenin olduğu avansın geri tahsiline ilişkin her hangi bir düzenlemenin olmaması nedeniyle avans ödemeleri ve hakkeş ödemeleri aynı cari hesapta takip edilmiştir.

Sözleşmenin tek taraflı olarak fesh edilmesine kadar İK Akademi'ye ödenen hakkeş tutarı KDV hariç 192.574.635,07 TL , karşılığı ise 97,7 milyon USD'dır.

Koza Altın'ın Sermaye ve Malvarlığı Kaybına Uğratıldığına İlişkin İddia Himmetdede Altın Madeni Tesisinin, bir müteahhide ihale edilmesi yerine Koza Altın tarafından inşa edilebileceği düşüncesine dayanmaktadır. Yukarıda da izah edildiği üzere,

- Tesis inşaat işinin Türkiye'de ilk defa yapılacak kimyasal bir tesis olması,
- Dünyada hiçbir Altın madencisinin maden sahası içindeki inşaat işleri dahil (Atık barajı inşaatından, cevher nakliyesine, kar marjı yüksek olan dekapaja kadar hiçbir inşaat işini bünyelerine sokmazlar) inşaat işine kendisinin girmemesi, (SPK raporunda örnek verilen Newmont ve Normandy de inşaat işlerine girmemiştir.)
- Her işin kendisine göre riskinin olması,
- Koza Altın'nın madencilik faaliyetleri kapsamında, sahadaki patlatmalar dahil, mevcut işlerinin yüzde 70' ini müteahhitlere taşare ettiği,

hususları ve yukarıda sayılmayan pek çok husus göz önünde bulundurularak

Koza Altın, işi kendisi yapmak yerine müteahhitlik hizmeti satın almaya karar vermiş iddia edildiği gibi Himmetdede tesisi işinin anahtar teslim olarak İK Akademi'ye verilmesi sadece üst yönetimin takdiri ile değil, bu doğrultuda YASAL OLARAK VE USÛL YÖNÜNDEN YAPILMASI GEREKEN NE VARSA VE FAZLASI BU İŞ KAPSAMINDA YAPILARAK İŞ İHALE EDİLMİŞ VE FİYAT OLARAK EN UYGUN TEKLİFİ VEREN İK AKADEMİYE İHALE EDİLMİŞTİR.

Durum böyle iken yapılan ihale ve imzalanan sözleşme kapsamında tarafların yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğine bakılması gerekirken, işin Koza Altın tarafından yapılması gerektiğine yönelik iddialarda bulunmanın hukuki ve ticari olarak hiçbir mantığı ve gerekçesi bulunmadığı gayet açıktır. Ayrıca yine yukarıda yapılan açıklamalarda işin yaklaşık maliyeti Fizibilite raporunu hazırlayan SRK tarafından hesaplanmış olup ihalede elde edilen fiyatların adil ve makul olduğu ise SPK TARAFINDAN YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE KURULUŞ olan BDO' tarafından da rapora bağlanmışken sözleşme kapsamında henüz tamamlanmayan bu nedenle de kesin hesabı yapılmamış bir iş için İK Akademinin görünürde katlandığı maliyetler, düzenlediği hakkeş bedelleri üzerinden hareketle işin yüksek maliyetle verildiğini ileri sermenin hiçbir mantıklı ve hukuki izahı bulunmamaktadır. Kaldı ki İK Akademinin katlandığı maliyetler ile düzenlediği hakkeş bedeli arasındaki farkın karlılık oranı iddia edildiği gibi % 136 değil % 51 (192/127) olarak hesaplanabilmektedir. BURADA ŞU HUSUS ÖNEM ARZ ETMETEDİR. KOZA ALTIN İLE İK AKADEMİ ARASINDAKİ SÖZ KONUSU İŞTE KESİN HESAP YAPILMADIĞI GİBİ, TARAFLAR ARASINDA DA SÖZ KONUSU İŞİN İTİLAFLI OLDUĞU GÖZ ÖNÜNE ALINDIĞINDA ORTADA İDDİA EDİLDİĞİ GİBİ BİR ÖRTÜLÜ AKTARIM OLMADIĞI GİBİ EMSALLERİNE GÖRE FAZLADAN ÖDENEN BİR BEDEL DE BULUNMAMAKTADIR. O DÖNEM İTİBARIYLA SPK'NIN YETKİLENDİRDİĞİ BDO VE SRK RAPORLARI HARİCİDE EMSAL ALINABİLECEK HERHANGİ BİR KURULUŞ OLMADIĞI GİBİ SADECE AYNI TARİHLERDE ÖKSÜT MADENCİLİK TARAFINDAN YAPILAN MADEN İNŞAATI EMSAL ALINABİLİRDİ. AŞAĞIDA ÖKSÜT MADENCİLİLĞİN EMSAL BEDELLERİ DE ARZ EDİLMİŞTİR.

YUKARIDA YAPILAN AÇIKLAMALARDAN DA GÖRÜLECEĞİ ÜZERE YASAL OLARAK VE USÛL YÖNÜNDEN YAPILMASI GEREKEN NE VARSA VE FAZLASI BU İŞ KAPSAMINDA YAPILMIŞTIR.

2012 YILINDA KOZA ALTIN TARAFINDAN KAP TA İLAN EDİLEN İHALENİN KOZA ALTIN'IN YAPTIRACAĞI BU KAPSAMDA İLK TESİS OLDUĞU, PROJE MALİYETİNİN SADECE SRK A.Ş.'NİN HAZIRLAMIS OLDUĞU FİZİBİLİTE RAPORUNDAKİ TAHMİNİ PROJE BEDELİNİN ESAS ALINABİLECEĞİ VE BUNUN DIŞINDA HİÇBİR KAYNAKTAN PROJE MALİYETİNİN KESİN BEDELİNİN BİLİNEMEYECEĞİ ÇOK AÇIKTIR.

İddianamedeki SPK iddiaları ve suçlamalarının hiçbir hukuki dayanağı bulunmamaktadır. SRK A.Ş.'nin fizibilite raporu esas alınarak 2012 yılında yapılan ihalenin SPK Yetkili Kurumu tarafından da oluşan bedelin adil ve makul olduğu da onaylanmasından sonra ihale neticelendirilmişken, yani SPK kendi onaylamış olduğu piyasa teamüllerine göre uygun olarak neticelendirilmiş bir ihalenin 4 yıl sonra emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat ile ihale edildiği gerekçesiyle suç duyurusunda bulunulmasının hukukten izah edilebilir bir tarafı yoktur. Kaldı ki, ihale sonrasında da müvekkillerin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş. halka açık şirket olması nedeniyle SPK tarafından birçok kez denetlenmiş ve bu hususta bir tespit yapılmamıştır.

SPK Yetkili Kurumu Raporu'na göre Müvekkillerin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş. söz konusu işi; projeye uygun, proje fiyatlandırması yerinde, yapılması gereken tüm işlemlerin **YASAL MEVZUAT ÇERÇEVESİNDE TİCARİ HAYATIN GEREKLERİNE VE İLKELERİNE UYGUN ŞEKİLDE YAPTIĞI İZAHTAN VARESTEDİR.**

Diğer taraftan, müvekkillere ait Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye 26.10.2015 tarihinde Ankara 5. Sulh Ceza Hakimliği'nin 2015/4104 D.İş sayılı dosyası üzerinden KAYYIM atanması nedeniyle, bu tarih itibarıyla Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İPEK'in yönetim yetkisi sonlandırılmıştır. SPK 21.04.2016 tarihli kararıyla 31.12.2015 tarihi itibarıyla söz konusu ihale işinin muhtevası hakkında karar vermiş olup, müvekkil hakkında suç duyurusunda bulunması da hukuka aykırıdır. Şöyle ki; müvekkil 31.12.2015 tarihi itibarıyla yönetim yetkisi bulunmadan ve söz konusu ihale işinin fesih edilmesi ile ilgili yaşanan olumsuzluklar dikkate alındığında her iki şirket arasında hukuki itilafın bulunduğu bilinmektedir.

Sonuç olarak SPK'nın suç duyurusundaki iddialarının aksine SPK 'nın kendi yetkili kurulunun 275 sayfalık olumlu raporu vardır.

İHALE SÜRECİ ;

1. MART 2012 YILINDA SRK ... A.Ş. TARAFINDAN FİZİBİLİTE RAPORU HAZIRLANMIŞTIR.
2. PROJE BEDELİ SRK TARAFINDAN BELİRLENMİŞTİR.
3. HAZIRLANAN BU RAPORA GÖRE TEKNİK ŞARTNAME VE İHALE DÖKÜMANLARI HAZIRLANMIŞTIR
4. HAZIRLANAN İŞBU DÖKÜMANLAR İLE İHALE YAPILMIŞTIR.
5. SPK TARAFINDAN ONAYLI BAĞIMSIZ RAPOR ALINARAK EN UYGUN TEKLİFİ VEREN FİRMA BELLİ OLMUŞTUR.
6. İHALENİN BİTMESİNDEN SONRA, YAPILAN İHALENİN ADİL VE MAKUL OLUP, OLMADIĞININ SPK YETKİLİ KURUMU TARAFINDAN İNCELENMESİ VE DENETLENMESİ İSTENMİŞTİR.

7. BU TALEP ÜZERİNE SPK YETKİL KURUMU 275 SAYFALIK OLUMLU RAPOR HAZIRLAMISTIR.
8. SPK YETKİLİ KURUMUNUN HAZIRLAMIS OLDUĞU OLUMLU RAPORUN YÖNETİM KURULUNA ULAŞTIRILMASINDAN SONRA İHALE KOZA ALTIN TARAFINDAN İMZALANARAK NETİCELENDİRİLMİŞTİR.
9. 2012 YILINDA İMZALANAN VE 2012-2013-2014-2015 YILLARINDA YAPIMI DEVAM EDEN SÖZLEŞMEYE KONU İŞİN, BÜYÜK BİR KISMI BİTİRİLMİŞ OLMASINA RAĞMEN, KALAN KISMINA YER TESLİMİ YAPILMAMIŞ OLMASI SEBEBİYLE HALİHAZIRDA BİTİRİLEMEMİŞTİR.
10. İNŞAAT İŞİNİN HENÜZ BİTMEDİĞİ TARAFLAR ARASINDA HUKUKİ İTİLAFA OLDUĞU DİKKATE ALINDIĞINDA KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş. NEZDİNDE ORTADA DOĞMUŞ BİR ZARAR OLUŞMAMIŞTIR.
11. İKİ ŞİRKET ARASINDAKİ İTİLAFIN HUKUKİ MAHİYETTE KALMAKLA BERABER SULH VEYA MAHKEME VASITASI İLE YER TESLİMİ İLE DİĞER HUSUSLARIN ÇELİŞKİ DE KALDIĞI AÇIKTIR.
12. TARAFLAR ARASINDA İMZALANAN SÖZLEŞME SADECE BAĞIMSIZ AKREDİTE KURUMLARININ RAPORLARINA DAYANMAKTADIR. SANIK MÜVEKKİLİN DAHLİ, ETKİSİ VE MÜDAHALESİNİN TEKNİK OLARAK İMKANSIZ OLDUĞU AÇIKÇA GÖRÜLMEKTEDİR.
13. İKİ AKADEMİ İLE KOZA ALTIN İŞLETMELERİ ARASINDA YAPILAN SÖZLEŞME İKİ ANA TEMELE DAYANMAKTADIR;

- ULUSLARASI BAĞIMSIZ SRK ... A.Ş. FİZİBİLİTE RAPORU
- SPK YETKİLİ BAĞIMSIZ DENETİM KURUMU RAPORU

İKİ RAPORDA İNCELENDİĞİNDE BU RAPORLARA SANIK MÜVEKKİLİN HİÇBİR ŞEKİLDE MÜDAHALE ETME İMKANI BULUNMADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLECEKTİR.

Son olarak; SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararında emsal araştırması yapılmadığı belirtilmiştir. Oysaki 2012 yılındaki emsal araştırması müvekkilin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin talebi üzerine SRK ve SPK Yetkili Kurumu tarafından yapılmış ve en uygun teklifi veren firmaya ihale edilmiştir.

Kaldı ki Himmetdede projesi'ne örnek olarak 2016 yılında gerçekleşen 6.000.000-Ton cevher kapasiteli **ÖKSÜT MADENCİLİK SAN. VE TİC. A.Ş. tarafından Kayseri İli, Develi İlçesi, Öksüt Mahallesinde yapılan ALTIN MADENİ İnşaatının (EK-5) de sunulan bedeli 165.000.000 ABD Doları ile ihale edildiği görülecektir.** Bu ihale bedeli uluslararası halka açık Stratex International Şirketi tarafından da kamuoyuna ilan edilmiştir. Bu nedenle SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararının gerekli inceleme, araştırma ve değerlendirmeye dayalı olmadığı, kendisi tarafından onaylanan uluslararası akredite kuruluşu bağımsız raporunun dikkate alınmadığı, Ceza Hukuku açısından suçların şahsiliği prensibi ilkelerine aykırı olarak hem KAYYIM atanan hem de müvekkillerin **SÖZLEŞME KAPSAMI VE BEDELİNDE HİÇBİR ETKİSİ VE DAHLİ BULUNMAMASINA KARŞIN** doğrudan müvekkil aleyhine suç duyurusunda bulunulması, her iki şirket arasındaki ilişkinin şuan itibarıyla hukuki itilaf boyutunda olduğu, her hangi bir zararın oluşmadığı hususların dikkate alınarak müvekkil hakkında yapılan suç duyurusunun, suçun oluşmasındaki maddi ve manevi unsurlarının barındırmadığı izahtan varestedir.

e. Koza İpek medya grubu şirketleri ile ilgili SPK'nın 06.12.2016 tarih ve xxı-5/31-5, xxı-15/51-3 sayılı denetleme raporu

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza İpek Grubu şirketleri tarafından İpek Medya grubu şirketlerine 2007-2015 yılları arasında yapılan fon aktarılması ve yatırım yapılmasına dair işlemlerin emsallere ve piyasa teamüllerine uygun olmadığı, farklı fiyat ve şartlar içeren ticari uygulamalarla şirketlerin zarara uğratıldığı iddia edilerek, mülga 2499 sayılı Kanun'un 47/1/A-6 maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

Müvekkillerimizin hissedarı oldukları şirketlerden, yine hissedarı oldukları şirketler bünyesindeki Kanaltürk TV ve Bugün TV ile Bugün ve Millet gazetelerine sermaye aktarımında bulunulması yasalara uygun olup herhangi bir suç teşkil etmemektedir;

1- Sermaye aktarımı faaliyeti yasalara uygun olup herhangi suç oluşturmamaktadır.

Söz konusu TV ve gazeteler müvekkillerimizin ortağı olduğu şirketlere bağlı kuruluşlardır. Temel hedef şirketlerin karlılığını arttırmak olsa da, medya sektöründe sürekli karlılık yakalamak kolay değildir. Şu anda Türkiye'de faaliyet gösteren medya kuruluşlarının tamamına yakınının kar etmediği herkesçe bilinen bir gerçektir. Örneğin, iktidara yakın medya kuruluşları, kamunun tüm imkanlarından istifade ettikleri halde (kamu bankaları reklamları, basın ilan kurumu reklamları ve iktidara yakın görünmek isteyen şirketlerden aldıkları reklamlar v.b) tamamı yıl sonunda zarar açıklaması yapmaktadırlar.

Buna rağmen, müvekkilimize ait medya kuruluşlarının satın alındığı fiyat ile el konulduğu tarihteki piyasa değeri karşılaştırıldığında, şirketlerin önemli oranda değer kazandığı ve hem tiraj hem de izlenme oranlarında önemli atılımlar yaptığı bağımsız kuruluşların raporları ile sabittir. İşletme giderleri yüksek olmakla birlikte, aşağıda daha detaylı izah edileceği üzere marka değeri çok büyük rakamlara ulaşmaktadır. Dolayısıyla kaliteli ve etkili yayın yapmak maliyetli olmakla birlikte marka değerini arttıran ve şirketi değerini yükselten bir özelliğe sahiptir. Dolayısıyla, medya kuruluşlarına yapılan sermaye aktarımı kar odaklı olup, her ne olursa olsun işletmek veya birilerine yardım amaçlı değildir.

Türkiye'de faaliyette bulunan medya kuruluşlarının tamamı reel olarak zararda görünseler de marka değeri ile her zaman karlı durumdadırlar. Üstelik medya tek başına dahil olduğu Koza İpek Grubu bünyesindeki diğer şirketlerin tanıtımına ve pazarlamasına verdikleri katkı da dikkate alındığında gerçekte değeri ve katkısı anlaşılır.

Müvekkillerimizin hissedarı oldukları şirketlere bağlı tv ve gazetelere yapılan sermaye takviyesi açık ve şeffaftır. Paranın kaynağı, geldiği yer bellidir. Tüm şirketlerinin mali yapısı şeffaf olan Müvekkillerimiz ödüllendirilmesi gerekirken, tahkir ve tezyif edilmektedirler.

2- Müvekkillerimizin bu medya organlarına sermaye aktarımı ekonomik amaçlı olup herhangi bir ideolojik yanı bulunmamaktadır.

Belirtilen yayın organlarının sermaye aktarımı sonucunda, marka değerlerinin ve varlıklarının nasıl değerlendirildiğini, benzer yayın kuruluşlarının değerlerini ortaya koyarak açıklayacağız. Şöyle ki;

Şubat 2011’de yeni RTÜK yasasının yürürlüğe girmesine müteakip satış süresindeki izlenme payı tüm gün ve prime time da %0,4 seviyelerinde olan Cine5 televizyonu 40,5 milyon dolara yabancı yayın grubu El Cezireye satılmıştır.

Kasım 2011’de ise izlenme payı tüm günde % 6.7 ve prime time da %8 seviyelerinde olan Star TV 327 milyon dolara sadece isim ve yayın hakkı olmak üzere el değiştirmiştir.

Mayıs 2013 tarihinde Show TV tüm günde % 5.61 prime time da % 5.43 seviyelerinde iken 402 milyon dolara TMSF tarafından Ciner grubuna satılmıştır.

Kasım 2013 tarihinde TV8, 70 milyon dolar karşılığı Acun Medya grubuna satılmıştır. O tarihte Kanaltürk ve TV8 performansı şu şekilde gerçekleşmiştir. Tüm gün ve tüm kişilerde, Ekim 2013 de ,Kanaltürk 1,83, TV8 0,94, Kasım 2013 de ,Kanaltürk 1,94, TV8 0,88 izlenme oranına sahiptir.

Sonuç olarak, bir TV kanalı ve ulusal bir radyo olan Kanaltürk’ün piyasa değerinin bu değerlendirmelerle en az 150 milyon Amerikan doları gibi bir seviyede olduğu ve Bugün TV, Bugün ve Millet gazetelerinin de değerleri bu rakamlara eklendiğinde grubun değerinin en az 200 milyon Amerikan doları olduğu kendiliğinden görülecektir.

Diğer taraftan 2010-2014 tarihleri arasında toplam 5 yılda Kanaltürk televizyonuna 120.743.238-TL, Bugün TV’ye 22.480.928-TL Bugün Gazetesi’ne 55.437.356-TL İpek Medya grubuna Holding tarafından direkt sermaye ödemesi yapılmıştır. Toplam yasal sermaye aktarımı 198.661.522-TL olup yukarıda da belirtildiği gibi şirketlere kayyum atandığı tarih itibariyle İpek Medya grubunda yer alan televizyon ve gazetelerin değeri en az 200 milyon Amerikan Doları olup, şirket bu süreç içerisinde hiçbir şekilde zarar etmemiş marka değerinin yükselmesi ile değerlendirilmiştir. Dolayısıyla zarar eden şirketlere sermaye aktarıldığına dair iddialar tamamen gerçek dışıdır. Zira medya guruplarında dönem içerisinde zarar olarak görülen kayıtlar aslında şirketin marka değerinin yükselmesi neticesinde kâra dönüşmektedir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde, söz konusu medya kuruluşlarına yapılan sermaye takviyesi neticesinde, bu markaların ekonomik değerinin yükseldiği ve şirketlerin daha da değerli hale geldiği anlaşılmaktadır. Müvekkillerimiz söz konusu medya kuruluşlarını şirket bünyesine kattıkları tarihten el konuldukları tarihe kadar ekonomik değerlerini kat kat arttırmışlardır.

Müvekkillerimizin bu medya organlarının işletme ve büyütmeteki yegâne amaçları ekonomik olup, hiç bir ideolojik amaçları bulunmamaktadır. Aksi takdirde hem medya hem de diğer grup şirketlerinin ticari olarak bu kadar büyümeleri mümkün olamazdı.

3-Söz konusu soruşturma ile terör örgütü yaftası ve suçlaması ile müvekkillerimin ortağı olduğu özgür ve bağımsız medya kuruluşlar el konularak susturulmuş, gazetecilik faaliyetleri engellenmiş ve dolayısıyla halkın doğru haber alma hakkı gasp edilmiştir.

Müvekkillerimizin ortağı olduğu medya kuruluşları yasalara uygun olarak faaliyetlerde bulunan ve mali yapıları denetlenen kurumlardır. Yıllardır faaliyetleri ve mali yapıları denetlendiği halde hiç bir yasaya aykırılık tespit edilememiştir. **İlgili gazete ve televizyonlar basın ve ifade özgürlüğü kapsamında faaliyette bulunmuşlardır.**

Yayın hayatı boyunca evrensel olarak kabul edilmiş demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, ifade özgürlüğü ve inanç özgürlüğü yanında yer almış, hiçbir ideolojinin körü körüne savunuculuğunu yapmamıştır. Yazarlarının ve gazetecilerinin düşüncelerine ve yazılarına sansür uygulanmamış demokratik toplumda ihtiyaç olan kendilerini ifade etme imkânına saygı gösterilmiştir.

Basın özgürlüğü ve sansür edilemeyeceği eşyalarına el konulamayacağı anayasal güvence altında olmasına rağmen dikkate alınmamış ve medya şirketleri kapatılarak tüm malvarlıklarına el konulmuştur.

f. Koza İpek Holding AŞ tarafından içeriği gider yansıtması olarak düzenlenen faturalar yoluyla halka açık koza grubu şirketleri ve bağlı ortaklıklarınca yüklenilen giderlerin, holding hakimiyetinin hukuka aykırı olarak kullanılıp kullanılmadığının tespitine yönelik SPK'nın 05/05/2017 tarih ve xxı-5/35-3 sayılı denetleme raporu

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza İpek Holding tarafından içeriği gider yansıtması olarak düzenlenen faturalar yoluyla Koza Grubu şirketlerine yüklenen giderle holdingin hakimiyetini kötüye kullandığı, 2012-2015 dönemleri arasında yansıtılan giderlerin kurallara aykırı biçimde yansıtılması, katlanılmaması gereken giderlere katlanan şirketlerin malvarlıklarında azalma nedeniyle zarar ortaya çıktığı iddia edilerek, 6362 sayılı Kanun'un 21, 110/c ve TCK m. 155 kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

Söz konusu rapor, hatalı, taraflı ve haksızdır. Bahsi geçen eylemlerin hiçbirisi kanuna aykırılık ve suç teşkil etmez. Şöyle ki;

SPK'nın yukarıda yer alan iddialarının, Müşterek gider dağıtımı ve dayanağı, dağıtım anahtarı,

Koza İpek Gurubunun yapısı, şirketlerin karlılığı, ödedikleri vergiler, gider yansıtmasının ödenen vergi üzerine yansıtması ve hazinein vergi kaybı olup olmadığı hususları tek tek irdelenerek, her türlü hukuki dayanaktan yoksun, mesnetsiz ve hakkaniyete aykırılık teşkil ettiğini Muhterem Mahkeme'ye arz etmeye çalışacağız.

Müşterek Giderlerin Yansıtılmasına ilişkin düzenlemeler.

Öncelikle, holding şirketlerin iştirak etmiş olduğu şirketlere tek merkezden sağladığı müşterek veya münferit hizmetlerle ilgili giderlerin, gruba dahil şirketlere ne şekilde ve hangi esaslara göre dağıtılabileceği ve yapılacak dağıtımın vergi hukuku karşısındaki durumunun incelenmesi gerekir.

Amaçları yalnızca başka şirketlere iştirak etmekten ibaret olmayıp, iştirak ettikleri şirketlere tek merkezden müşavirlik, organizasyon, planlama, finansman v.b. hizmetleri de sağlayan holdinglerin, bu tür hizmetleri gerçekleştirmek amacı ile yapmış oldukları giderleri, bağlı şirketlere yansıtmaları ve bu yansıtımı da fatura kullanarak gerçekleştirmeleri, işin mantığına, yasalara ve yerleşmiş teamüllere uygun bir davranış biçimi teşkil etmektedir.

Öte yandan, ayrı tüzel kişilikleri bulunan holdinglerle yavru şirketler arasında bu tür hizmetlerle ilgili olarak sözleşmeler düzenlenmesini önleyecek herhangi bir yasal engel bulunmamaktadır.

Nitekim, geçmişte çok tartışma konusu olmuş bulunan bu tür işlemler konusunda Danıştay tarafından verilen kararlarda, holdinglerin ve benzeri kuruluşların, yaptıkları sözlü veya yazılı sözleşmelere istinaden iştirak ettikleri şirketlere fatura ettikleri bu tür giderlerin, kurumlar vergisi matrahından indirilmesi prensip olarak kabul edilmiş bulunmaktadır.

Kaldı ki, 13.12.1986 tarih ve 19310 Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 33 Seri No.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği’nde konu, Maliye ve Gümrük Bakanlığı’nca da ele alınmış ve düzenlemeye tabi tutulmuştur.

Söz konusu Tebliğde, holdinglerin, bağlı şirketlere bazı hizmetler sağlayabildikleri belirtilerek, bu hizmet bedellerini fatura kesmek suretiyle bağlı şirketlere aktarabilecekleri kabul edildikten sonra hizmet türleri ve bunların faturalarda gösterilme biçimi belirlenmiştir. Görülüyor ki, müşterek hizmetlerin gerçekleştirilip dağıtılmasında hizmet üreten şirketin yapısı ve bağlı şirketlerle ilişkisi yeterli sayılmıştır.

Bütün bu veriler dikkate alındığında, holdinglerin müşterek hizmet üretmelerinin ve bunları bağlı şirketlerine yukarıda belirtilen esaslar çerçevesinde fatura etmelerinin yasal olarak mümkün olduğu ortaya çıkmaktadır.

33 no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin, yukarıda sözü edilen bölümü şöyledir :

“Holding Şirketlerin Genel İdare Giderlerinin Bağlı Şirketlere Dağıtımı :

Bilindiği üzere holding şirketler tarafından bağlı şirketlere aşağıdaki konularda hizmet verilebilmektedir.

- *Araştırma ve geliştirme*
- *Finansman temini*
- *Pazarlama ve dağıtım*
- *Yatırım projelerinin hazırlanması*
- *Hedeflerin tayini*
- *Planlama*
- *Örgütlendirme kararların uygulanması*
- *Bilgisayar hizmetleri*

- Sevk ve idare
- Mali revizyon ve vergi müşavirliği
- Piyasa araştırmaları
- Halkla ilişkilerin tanzimi
- Personel temini ve eğitimi
- Muhasebe organizasyon ve kontrolü
- Hukuk müşavirliği

Holding tarafından verilen bu tür hizmetlerin bağlı şirketlerce gider yazılabilmesi için:

- a) Hizmetin mutlaka verilmiş olması,
- b) Kesilen faturada hizmet türünün ayrıntılı olarak belirlenmesi,
- c) Tek faturada birden fazla hizmet bedelinin bir arada yer alması halinde ise her hizmet bedelinin ayrı ayrı gösterilmesi, şarttır.

Yukarıda belirtilen koşullara uygun olarak bağlı şirketler, holding tarafından kesilen fatura bedelini gider olarak kayıtlarda gösterebileceklerdir.”

Diğer taraftan Kanun koyucu müşterek giderlerin bu giderle ilgili hizmetlerden yararlanan yavru şirketlere dağıtımı sırasında, herhangi bir anahtarın kullanılmasını öngörmemiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere holdingler iştirak ettikleri şirketlere müşterek olarak yaptıkları giderleri makul ve objektif olarak belirleyecekleri bir anahtar kullanarak yansıtılabilmektedirler. Bunu yaparken de bu gider yansıtılmalarını fatura kesmek suretiyle yapmaları esastır. Holding tarafından bu kapsamda kesilen faturalar holdingin iştirakleri tarafından kayıtlarında gider olarak gösterebileceklerdir.

Müşterek giderlerin iştiraklere yansıtılmasında durum bu olduğuna göre Koza Grup müşterek giderleri iştiraki olan şirketlere nasıl yansıtmıştır. Bunu anlatmadan önce öncelikle Koza Grup yapısını inceleyelim daha sonrada müşterek giderlerin nasıl yansıtıldığına anlatalım.

Koza Holding bünyesinde 2015 yıl sonu itibariyle 20 sermaye şirketi, 1 vakfı ve vakfa bağlı bir özel üniversite bulunmaktadır. Holding içerisinde yer alan şirketler altın madenciliğinden, enerji, gıda, medya, bilişim, sigorta, tedarik, turizm, seyahat sektörlerine kadar pek çok farklı alanda faaliyet göstermektedir. Koza Holding bünyesinde 2015 yıl sonu itibariyle faaliyet gösteren toplam 22 şirketin/vakfın unvan ve faaliyet gösterdikleri sektör bilgileri aşağıdaki yer almaktadır.

1. Koza İpek Holding AŞ (Holding),
2. İpek Doğal Enerji Kay. Araştırma ve Üretim AŞ (Enerji),
3. Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri AŞ (Madencilik),
4. ATP İnşaat ve Ticaret AŞ (Holding),
5. Koza Altın İşletmeleri AŞ (Altın Madenciliği),
6. ATP Koza Turizm Seyahat Ticaret AŞ (Otel İşletmeciliği),
7. ATP Havacılık Ticaret AŞ (Havayolu Taşımacılığı),
8. Bugün Televizyon ve Radyo Prodüksiyon AŞ (Habercilik),
9. Özdemir Antimuan Maden AŞ (Madencilik),

10. Yaşam Televizyon Yayın Hizmetleri AŞ, (Habercilik)
11. Koza Prodüksiyon ve Ticaret AŞ (Yapımcılık),
12. Rek-tur Reklam Pazarlama ve Ticaret Ltd. Şti. (Reklamcılık),
13. İpek Online Bilişim Hizmetleri Ltd. Şti. (Bilişim),
14. Koza – İpek Sigorta Aracılık Hizmetleri AŞ (Aracılık),
15. Koza İpek Basın Basım AŞ (Habercilik),
16. ATP Koza Gıda Tarım Hayvancılık Sanayi Ticaret AŞ (Gıda),
17. Koza İpek Tedarik Danışmanlık ve Araç Kiralama Tic. AŞ (Aracılık),
18. Konaklı Metal Madencilik Sanayi Ticaret AŞ (Madencilik),
19. Koza – İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı (Vakıf),
20. İpek Üniversitesi (Eğitim),
21. İK Akademi (İnşaat),
22. Koza Ltd. (Altın Madenciliği).

SPK’nın iddialarına konu olan 2012-31.12.2015 dönemine ilişkin Koza holding muhasebe kayıtlarında yer alan müşterek giderler fatura kesilmek suretiyle bağlı şirketlerine yansıtılmıştır. Yansıtma işlemi yapılırken kullanılan anahtar net satış miktarı esas alınarak yapılmıştır. Bu şekilde yansıtma sadece kar elde etme kabiliyeti olan şirketlere yapılmıştır.

Görüldüğü üzere müşterek giderlerin holdingin bağlı şirketlerine yansıtılmasında her hangi bir hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Nitekim yukarıda izah edildiği üzere Kanun koyucu holding tarafından yapılacak müşterek giderlerin holding bünyesindeki şirketlere fatura kesmek, makul ve objektif bir kritere göre oluşturulacak dağıtım anahtarı kullanmak suretiyle yansıtılabileceğini ve bu faturaların da grup bünyesindeki şirketler tarafından gider yazılabileceğini kabul etmiştir.

Yukarıdaki yapılan açıklamalar kapsamında İddiada yer alan dönemlerde toplam 24 milyon TL tutarındaki müşterek gider holding tarafından bağlı şirketlerine yansıtılmıştır. Yapılan yansıtma sonucu kesilen fatura gelir olarak kaydedilmiş ve holding tarafından kurumlar vergisi matrahına ilave edilmiştir. Bu şekilde her hangi bir şekilde vergi kaybına yol açılmamıştır.

SPK’nın iddialarına konu olan ve iddianamede örnek belge olarak yer alan yansıtılması uygun görülmeyen harcamalar aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

İDDİANAME SAYFA NOSU	FATURA MAHİYETİ	TUTARI (TL)
289	Yemek bedeli	840,00
289	yemek bedeli	280,00
291	giyecek	341,00
291	giyecek	6.255,00
292	seyahat	98.721,86
292	seyahat	210.854,50

295	trafik ceza	343,00
295	trafik ceza	356,00
296	Taksi ücreti	23,00
296	taksi ücreti	20,00
297	Bağış	3.900,00
297	bağış	346.920,00
298	konaklama	15.598,04
298	veteriner hizmetleri	1.719,00
298	zahire	2.092,00
299	altın	2.631,13
299	bilezik	3.110,00
299	altın	1.675,00
Toplam		695.679,53
Yansıtılan Gider		24.214.295,57
İddianamede somut olarak yer alan ve yansıtılması uygun görülmeyen gider toplamının yansıtılan toplam gidere oranı		0,03

Tablonun incelemesinde görüleceği üzere söz konusu harcamaların toplamı 695.679,53 TL dir. Bu tutarın toplam yansıtılan gider toplamı olan 24.214.295,57 TL ye oranı ise 0,03 olarak hesaplanmıştır. Müvekkilimin hiçbir bilgisi olmadan tamamiyle bu konuyla ilgili istihdam edilen personelin şahsi yorumları nedeniyle kayıtlara alınan, anlaşmalı yeminli mali müşavirin denetim ve incelemesinden geçmesinden sonra bağlı ortaklıklara yansıtılan bu giderler emsal gösterilerek toplamda 20.372.770,73 TL müşterek giderin emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri ve ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olması gösterilerek yansıtılmaması sonucuna varılması, SPK iddialarının her hangi bir hukuki dayanaktan yoksun olduğunu göstermektedir.

Ayrıca holdinglerde müşterek giderlerin yansıtılmasına ilişkin aşağıda birkaç Danıştay Kararı da yer almaktadır.

“ Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 17.11.1972
Esas No : 1970/1001
Karar No : 1972/6624

“Holding niteliği taşıyan ve esas amacı iştirak ettiği şirketlerin teşkilatlandırılması, murakabesi ve inkişafı olan şirketlerin yaptığı giderlerin masraf yazılması caizdir.”

Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 20.11.1989
Esas No: 1988/5411
Karar No: 1989/4343

“Aynı Holding bünyesinde yer alan şirketler arasında finans kaynaklarını Holding amacı doğrultusunda işbirliği içinde kullanmak örtülü kazanç dağıtma sayılmaz.”

*Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 25.12.1989
Esas No: 1987/4593
Karar No : 1989/4393*

“Sermaye şirketlerinin Holding bünyesinde toplanmalarının amacı, yönetim, sermaye ve denetim açısından birleşmek suretiyle hem finans ve yönetim yapılarını güçlendirmek ve hem de bu suretle ticari hayatta ve ticari organizasyonlara daha güçlü katılımı sağlamaktır. Durum böyle olunca aynı Holding bünyesinde yer alan şirketler arasında finans kaynaklarını Holding amacı doğrultusunda işbirliği içinde kullanmak, finans ihtiyacı karşılanan şirketlerin vergi kaybına neden olmamaları halinde örtülü kazanç dağıtımı olarak kabul edilmez.”

*Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 27.03.1990
Esas No: 1987/367
Karar No : 1990/1087*

“Holding kuruluş amacı doğrultusunda şirketlerin kendi bünyelerinde çözemedikleri sorunlara Holding’in imkanlarıyla ve kadrosuyla çözüm getirilerek bağlı kuruluşların işlerinin yürütülmesi ve daha rasyonel çalışma imkanı sağlanarak para ve bütçe kaynakları genişletilip gelişmelerine hız kazandırılması amacıyla fiilen ve fikren hizmet vermek olup iştirak edilen şirketlere idari, mali ve hukuki yönden hizmet veren Holding tarafından yapılan müşterek genel giderlerin bağlı kuruluşlara pay edilmesinde yasal isabetsizlik yoktur.”

*Danıştay 3. Dairesi
Karar Tarihi : 25.01.1988
Esas No: 1987/1688
Karar No: 1988/229*

“Bir holding şirketin iştiraki bulunan kuruma verdiği hizmetler nedeniyle düzenlediği ayrıntısız fatura yüksek bulunarak holdinge örtülü kazanç sağlandığı iddiasına dayanan tarhiyat aşağıdaki nedenlerle kaldırılmıştır:

- İnceleme raporunda emsal gösterilen holding şirket tarhiyata uğrayan holdinge göre farklı konumdadır.

- Holding şirketler de neticede ticari kuruluşlardır ve hizmet bedellerini kâr sağlayacak şekilde tayin etmeleri doğaldır.

- Holding şirket söz konusu hizmet bedelini hasılat kaydetmiş, genel planda vergi kaybı meydana gelmemiş olup bu nedenle örtülü kazancın varlığı ileri sürülemez.”

*Danıştay 7. Dairesi
Karar Tarihi : 27.01.1994
Esas No: 1991/3700
Karar No: 1994/256*

"Yükümlü şirket ile aynı holding bünyesinde bulunan Ltd. Şti. arasındaki cari hesabın finansman temini hizmeti niteliğinde olduğundan bahisle, örtülü kazanç dağıtımı yapıldığı ileri sürülen şirketin Holdinge bağlı oldukları, bu şirketlerin birisinin lehine hesaplanan faizin diğer şirketin giderini teşkil ettiğinin anlaşılması karşısında, kazancın örtülü olarak dağıtıldığının kabulüne imkan bulunmadığı"

gerekçesiyle örtülü kazanç iddiasına dayanan tarhiyat kaldırılmıştır. Bu karara ilişkin olay, aynı zamanda KDV açısından da tarhiyata uğrayan kurumun bankadan aldığı krediyi diğer kuruma kullandırması işlemidir. Karar aynı zamanda KDV tarhiyatının da kaldırılmasını öngörmektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere Koza Holding A.Ş mevzuata göre kayıtlarında oluşan müşterek giderleri yine kanun koyucunun öngördüğü şekilde fatura düzenlemek suretiyle bağlı şirketlerine yansıtmış, fatura tutarlarını kayıtlarına gelir olarak alarak vergi kaybına yol açmamış bu işlem nedeniyle örtülü kazanç oluşturmamıştır. İddianamede somut belge üzerinden müşterek giderler içerisinde yansıtıldığı ifade edilen ve tabloda mahiyetleri gösterilen toplam **695.679,53 TL**'nin yansıtılacak giderler içerisinde yer alması ise her hangi bir art niyetten değil, tamamıyla yanlış yorumdan kaynaklandığı toplam giderler içerisindeki **0,03**'lük oranından anlaşılmaktadır. Yasal mevzuata uygun olarak yapılan müşterek giderlerin yansıtılması işlemi iddianamede iddia edildiği üzere bağlı şirketlerin mal varlıklarını azaltmaya yol açmamıştır. Bu nedenle SPK'nın giderlerin yansıtılmasındaki tüm iddiaları her hangi bir hukuki dayanağı olmayan iddialardan ibarettir

6- SAVCILIK SORUŞTURMA AŞAMASINDA VE SONRASINDA KOVUŞTURMA SÜRECİNDE MÜŞTEKİ OLARAK ADI YER ALAN GALİP ÖZTÜRK İLE DAVA KONUSU RAPORLARI HAZIRLATAN VE ONAYLAYAN SPK'NIN BAŞKANI ARASINDAKİ İLİŞKİYE DAİR İDDİANAMEYE DAHİ DÖNÜŞMÜŞ CİDDİ İDDİALAR HAZIRLANAN SPK RAPORLARININ GERÇEK AMACININ FARKLI OLABİLECEĞİNİ GÖSTERMEKTEDİR. BU NEDENLE BU HUSUSLARIN SAYIN MAHKEMECE ARAŞTIRILIP İNCELENMESİ GEREKİR.

Galip Öztürk isimli şahıs açıkça Koza İpek grubu üzerindeki emellerini açıkça ortaya koymuş, gerek basın ve sosyal medya gerek kendi şirketinin KAP'a yaptığı açıklama ile Koza İpek grubunu TMSFden almak istediğini kamuoyuna ilan etmiştir.

Nitekim buna dair Metro Ticari ve Mali Yatırımlar Holding A.Ş tarafından KAP'ta yapılan 12.10.2016 tarihli ve "12.10.2016 tarihli Yönetim Kurulu Kararı hakkındaki özel açıklama bildiriminde;

"Yönetim Kurulu 12.10.2016 Saat:17:30 da almış olduğu karar ile TMSF'nin el koyduğu Koza İpek Holding A.Ş.'nin bütün hisselerinin alınması hususunda görüşmelere başlanmak üzere TARA Danışmanlık ve Finansal Projeler Ltd. Şti.'yi Metro Holding A.Ş. adına yetkili kılmıştır." şeklinde açıklamada bulunulmuştur.

Yukarıda ilgili bölümde ayrıntılı olarak izah edildiği üzere, bu Galip Öztürk isimli şahıs savcılık soruşturması huzurdaki davaya dönüştükten sonra görüldüğü ve iddinamenin başında belirtildiği üzere bu dosyada müşteki olarak ifade vermiş ve müşteki olarak adı zikredilmiştir. Oysa ki ortada bu dava dosyasında kendisini ilgilendiren ve yaptığı şikayet ile ilgili hiç bir konu yokken nasıl olup da adının müşteki olarak yer aldığı anlaşılabilir değildir.

Diğer taraftan yine yukarıda izah edildiği üzere Koza İpek grubu ve tüm halka açık şirketleri kurumsal bir şekilde yönetilmiş, SPK tarafından bugüne kadar yapılan tüm olağan ve olağandışı denetim ve incelemelerin sonunda değil suç herhangi eleştiri konusu bile bulunmamış, SPK tarafından şirket örnek şirket olarak takdim ve takdir edilmiştir.

Ancak 2013 yılında yapılan birçok kadro değişikliği yanında SPK başkanlığı görevine de Vahdettin Ertaş isimli şahıs getirilmiştir. İşte ne zaman SPK yönetimi değişmiş ve SPK başkanlığına gelen Vahdettin Ertaş'tan sonra SPK'nın Koza İpek grubuna ve müvekkillerimize karşı tutumu tamamen değişmiş ve bu sefer hasmane bir tutum içerisine girilmiş, daha önce SPK'nın kendi hazırladıkları raporları bile ketmederek geçmişe yönelik inceleme yapılıp asılsız, temelsiz ve haksız iddalarla bu dava konusu raporları hazırlanmıştır. Bu raporların hazırlanması için SPK'da kurum içi onayı bizatihi SPK başkanı vermiş, hazırlanan raporların nihai onayını da imzasını koymak suretiyle aynı kişi gerçekleştirmiştir.

Galip Öztürk ile Vahdettin Ertaş arasındaki ilişki ise daha önce savcılık tarafından Galip Öztürk'ün oluşturduğu iddia edilen suç örgütü iddiaları ile gündeme gelmiştir. Ayrıca SPK yönetiminin değişmesinin arkasında Galip Öztürk örgüt dosyasının olduğu basında genişçe yer bulmuştur. Nitekim her iki konuda basına yansıyan iddialara göre;

2012 yılında Metro Turizm'in sahibi Öztürk ve 70 sanık hakkında 'çıkar amaçlı suç örgütü' kurdukları iddiasıyla açılan davada, şirketin rakiplerini sindirmek için her yola başvurduğu öne sürüldü. İddianamede, Öztürk'ün sermaye piyasası kanununa göre usulsüz yapmış olduğu faaliyetlerinde hakkında inceleme yapılmasını engellemek amacıyla sermaye piyasası kurulu üyeleriyle ilişki kurmaya çalıştığı, bu kapsamda eski SPK üyesi şimdiki Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Abdülkerim Emek'in bir örgüt mensubu gibi örgüt lehine çalışma yürüttüğü ileri sürüldü. Emek'in şahsi ilişkilerini de kullanarak SPK üyesi Vahdettin Ertaş ile irtibata geçtiği, bazı hususların Vahdettin Ertaş vasıtasıyla halledildiği, bu amaçla suç örgütünün SPK üyelerine hediyeler gönderdiği ifade edildi.

Ertaş'ın ismi Metro iddianamesinde geçmişti. Metro Turizm'in sahibi Galip Öztürk için hazırlanan iddianamede, Öztürk'ün SPK kararları üzerinde de etkide bulunmaya çalıştığı belirtilmişti. İddianamede, "Öztürk'ün, hakkında inceleme yapılmasını engellemek amacıyla SPK üyeleriyle ilişki kurmaya çalıştığı, bu kapsamda eski SPK üyesi Abdülkerim Emek'in bir örgüt mensubu gibi örgüt lehine çalışma yürüttüğü, Emek'in şahsi ilişkilerini de kullanarak SPK üyesi Vahdettin Ertaş ile irtibata geçtiği, bazı hususların Ertaş vasıtasıyla halledildiği, bu amaçla suç örgütünün SPK üyelerine hediyeler gönderdiği tespit edilmiştir" denilmiştir.

Buna göre SPK'nın bunca yıl uygun bulduğu hususların geçmişe dönük olarak tekrar incelenip 7 tane rapor hazırlanmasının sebebinin aslında Galip Öztürk ile Vahdettin Ertaş arasındaki ilişkiye dayandığı ileri sürülebilir. SPK'da yönetim değişip Vahdettin Ertaş geldikten sonra raporlar hazırlayıp bu şekilde hem hukuki hem de cezai yönden Koza İpek grubunu

zayıflatmayı hedefledikleri, işbirliği içinde hareket ettikleri, geçmişte açılan dava ve aralarındaki kirli ilişkilerin bunun ispatı olduğu, Koza İpek grubu aleyhinde yapılan bir çok suçlamanın temelini ardında bu haksız SPK raporları olduğu, savcının iddianamesini de büyük oranda bu raporlara dayandırdığı, Galip Öztürk'ün de hiç alakası olmadığı halde dosyaya müşteki olarak girmesinin ve sonraki aşamada da Koza İpek grubunu almaya talip oldummasının bu husus teyit ettiği ifade edilebilir.

Netice itibariyle;

- 1- ÖNCELİKLE SPK KANUNU EMREDİCİ HÜKMÜ GEREĞİNCE SPK KANUNU KAPSAMINDA GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU ANCAK ASLİYE CEZA MAHKEMESİNDE YARGILANABİLİR. SAYIN MAHKEME GÖREVSİZDİR. GÖREVSİZLİK KARARI VERİLEREK DOSYANIN TEFRİK EDİLİP ANKARA 3. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİ KANUNİ VE HATTA ANAYASAL ZORUNLULUKTUR.**
- 2- SAVCI TARAFINDAN SPK VE TCK 155 KAPSAMINDA GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU TEŞKİL EDİP ETMEDİĞİNE DAİR TEK SATIR BİR DEĞERLENDİRME YAPILMAYIP YALNIZCA KANUNA AYKIRI OLARAK SPK MÜFETTİŞLERİNE HAZIRLATTIĞI 6 ADET RAPORU KOPYALAYIP YAPIŞTIRMAK SURETİYLE MÜVEKKİLLER HAKSIZ YERE SUÇLANMIŞTIR.**
- 3- SUÇ OLUŞABİLMESİ İÇİN GEREK TCK M. 155 GEREK SPK KANUNUNDAKİ GEREKLİ OLAN KANUNDAKİ ŞARTLAR GERÇEKLEŞMEMİŞTİR.**
- 4- SPK TARAFINDAN HAZIRLANAN 6 ADET RAPORUN TAMAMI TEMELSİZ, ASILSIZ VE TAMAMEN HAKSIZDIR.**
- 5- HALKA AÇIK ŞİRKETLER DE DAHİL OLMAK ÜZERE TÜM KOZA İPEK GRUBU ŞİRKETLERİ ULUSLARARASI STANDARTLARDA, ŞEFFAF VE KURUMSAL OLARAK YÖNETİLMİŞLERDİR. BAŞTA MALİ MÜŞAVİRLİK VE DENETÇİLİK HİZMETLERİ OLMAK ÜZERE TÜM ÖNEMLİ KONULARDA ŞİRKETLERİN İHTİYAÇLARI ULUSLARARASI SAYGIN ŞİRKETLERDEN KARŞILANMIŞTIR.**
- 6- ŞİRKETLERİN TAMAMININ GENEL KURULLARI YAPILMIŞ, YIL SONU HESAPLARI ORTAKLARCA VE SPK TARAFINDAN DENETLENİP ONAYLANMIŞ ARALARINDA BAŞKAN AKIN İPEK VE BAŞKAN YARDIMCISI TEKİN İPEK DAHİL OLMAK ÜZERE TÜM YÖNETİM KURULU ÜYELERİ GENEL KURUL KARARLARI İLE İBRA EDİLMİŞTİR. GENEL KURULLAR ALEYHİNE ORTAKLAR VEYA SPK TARAFINDAN HERHANGİ BİR DAVA AÇILMAMIŞ VE GENEL KURUL KARARLARI KESİNLEŞMİŞTİR.**

- 7- ŞİRKETLERİN BÜYÜMESİ, MALİ TABLOLARI, KARLILIĞI VE DEVLETE ÖDEDİĞİ HAZİNE PAYLARI VE VERGİLERE BAKILDIĞINDA GÖRÜLECEĞİ ÜZERE TÜM KOZA İPEK GRUP ŞİRKETLERİ AKIN İPEK VE TEKİN İPEK TARAFINDAN ÇOK BAŞARILI BİR ŞEKİLDE YÖNETİLMİŞTİR.
- 8- SAVCILIK TARAFINDAN SPK'YA VERİLEN TALİMATLA SUÇ İHDAS EDİLMEMEYE ÇALIŞILMIŞ VE SERMAYE PİYASASI KANUNUNUN EMREDİCİ OLAN 115. MADDESİNE AYKIRI OLARAK SAVCILIK TARAFINDAN SPK'NIN HERHANGİ BİR YAZILI BAŞVURUSU OLMAMASINA RAĞMEN SORUŞTURMAYA BAŞLANMIŞTIR. MUHAKEME ŞARTI İHLAL EDİLMİŞTİR.
- 9- SPK TARAFINDAN BAĞIMSIZ BİR ŞEKİLDE YAPILAN İNCELEME NETİCESİNDE HAZIRLANMIŞ BİR RAPOR ORTADA OLMAYIP SAVCILIĞIN EMRİ İLE RAPOR HAZIRLANMIŞ VE SPK TARAFINDAN SAVCILIKTA HALİHAZIRDA DEVAM EDEN BİR SORUŞTURMAYA MÜRACAAT DİLEREK KOVUŞTURMAYA GEÇİLMESİ TALEP EDİLMİŞTİR. KANUNDA ÖNGÖRÜLEN SÜREÇ İHLAL EDİLMİŞ OLUP BU ANLAMDA DA ORTADA BAĞIMSIZ BİR RAPOR OLMAMASI ANLAMINDA DA MUHAKEME ŞARTI YERİNE GELMEMİŞTİR.
- 10- SPK TARAFINDAN SAVCILığA YAPILAN YAZILI BAŞVURULARDA “SORUŞTURMA YAPILMASI” DEĞİL ZATEN KANUNA AYKIRI OLARAK HALİHAZIRDA SORUŞTURMA YAPILDIĞINI FARK ETTİKLERİ İÇİN “KOVUŞTURMAYA GEÇİLMESİ” YANİ MÜVEKKİLLER ALEYHİNDE İDDİANAME DÜZENLENEREK CEZA DAVASI AÇILMASI TALEP EDİLMEKTEDİR. BU HEM SPK'NIN MÜVEKKİLLERE KARŞI ÖNYARGILI VE TARAFLI HAREKET ETTİĞİNİ HEM DE SPK'NIN YARGISAL İŞLEM YAPAN SAVCIYA ANAYASAYA AYKIRI OLARAK MÜDAHALE EDİP İDDİANAME DÜZENLEMESİ TALEBİNDE BULUNDUĞUNU GÖSTERMEKTEDİR.
- 11- YILLAR BOYU TÜM BU HALKA AÇIK ŞİRKETLERİ DENETLEYEN SPK'NIN HERHANGİ BİR SORUN TESPİT ETMEDİĞİ HALDE DAHA SONRA SAVCININ TALEBİ İLE YENİ SPK YÖNETİMİNİN DEVREYE GİRİP BİRÇOK ASILSIZ RAPOR DÜZENLEYİP ELEŞTİRİ YAPMAKLA KALMAYIP BUNLARIN AYNI ZAMANDA SUÇ TEŞKİL ETTİĞİNİ İDDİA ETMESİ AÇIK ÇELİŞKİDİR.
- 12- MÜŞTEKİ OLARAK DOSYAYA GİREN VE KOZA İPEK GRUBU ŞİRKETLERİ ÜZERİNDEKİ EMELLERİNİ GİZLEMİYİP KAMUOYU İLE PAYLAŞAN GALİP ÖZTÜRK İLE SPK YENİ YÖNETİMİNDE BU RAPORLARI HAZIRLATAN VE SONRASINDA ONAY VEREN SPK BAŞKANI VAHDETTİN ERTAŞ ARASINDAKİ İDDİAAMEYE DÖNÜŞMÜŞ VE YARGILAMASI YAPILMIŞ İDDİALARDA BAHSİ GEÇEN İLİŞKİLER DİKKAT ÇEKİCİ OLUP

**SAYIN MAHKEMENİN BU HUSUSLARI ARAŞTIRMASI
GEREKLİDİR.**

Böylelikle bu SPK Kanununa aykırılık suçlamalardan önce görevsizlik sonra da derhal beraat verilmelidir.

**V- AKIN İPEK VE TEKİN İPEK YÖNÜNDEN 213
SAYILI VERGİ USUL KANUNA MUHALEFET
SUÇLAMASINA KARŞI SAVUNMALARIMIZ**

**1- 213 SAYILI VERGİ USUL KANUNA MUHALEFET SUÇU VE
UNSURLARI**

Ceza hukukunda suçun oluşması için gerekli olan iki temel öge fail ve fiildir. Fail tarafından gerçekleştirilen hak ihlali, failin ceza hukuku tarafından sorumlu tutulmasının hukuki nedenidir. Vergi kaçakçılığı suçunun oluşabilmesi için önce failin sonra da fiilin olması gerekir. Daha sonra bu eylemin hak ihlali teşkil edip etmediği araştırması akabinde fiilin haksızlık teşkil ettiği sabit olursa kusur sorunu incelenmektedir.

Kaçakçılık suçlarını oluşturan fiiller VUK m. 359’da yer almaktadır. Burada yer alan birinci grup fiillerden ilki muhasebe ve hesap hilesi yapmaktır. Birinci bentteki ikinci hareket gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgili bulunmayan kişiler adına hesap açmaktır. Birinci bentteki diğer bir hareket de çift defter tutmadır. Suçun maddi unsurunu VUK hükümlerine göre tutulması ve muhafazası zorunlu defterlere kaydedilmesi gereken hesap ve işlemlerin başka defter, belge ve diğer kayıt ortamlarına kaydedilmesi oluşturur.

Suçların kanuniliğinin doğal bir sonucu olarak kanuni unsur karşımıza çıkmaktadır. Kanuni unsur en basit ifadesiyle, suç olarak nitelendirilecek bir fiilin kanunda ceza tehdidi taşıyan bir tarife açıkça uymasıdır. Kaçakçılık suçlarını oluşturan bir hareketin öncelikle VUK md. 359’daki tanıma uygun olması gerekir.

Hukuka aykırılık unsuru ise, kanuni tarife uygun hareketi hukuk düzeni tarafından hukuka uygun hale getiren bir sebebin bulunmamasıdır.

Suçun oluşmasında manevi unsur, kanuni tipe uygun fiili gerçekleştiren kişi ile bu fiil arasındaki manevi bağıdır. Manevi unsurun varlığı olmadan fiilin faile isnadı söz konusu olamaz. Manevi unsur bir diğer söylemle fiili gerçekleştirenin kusurlu iradesidir. Ceza hukukunda iradilik esastır. Manevi unsurdan söz edebilmek için kendi iradesiyle kusurlu şekilde hareket edebilen bir fail olmalıdır. Manevi unsur ceza hukukunda kast ve taksir olarak iki şekilde yerini bulur. Kast kural olarak suç için zorunlu bir unsurdur. VUK md.359’da düzenlenen vergi kaçakçılığı suçlarında kusurluluk esas unsurlardan biridir. Taksir açıkça bu suçun manevi unsuru kapsamında düzenlenmediğinden vergi kaçakçılığı suçlarının taksirle işlenmesinin mümkün değildir. **Vergi kaçakçılığı suçunu belirleyen manevi unsur kasttır.** Kast VUK’ta tanımlanmamakla birlikte, “...kasten vergi ziyayına sebebiyet verilmesi...” ifadesiyle kastın devleti vergi kaybına uğratmak olduğu ifade edilmektedir.

2- İDDİA EDİLEN EYLEMLER

İddianame incelendiğinde aşağıda gösterilen delillere istinaden müvekkillerimiz hakkında **213 sayılı Vergi Usul Kanuna muhalefet** suçundan dolayı dava açıldığı ve her birinin iddianmede yazılı sevk maddeleri gereğince cezalandırılmaları istenmiştir.

İddianame incelendiğinde müvekkillerime isnat edilen edilen eylemleri işlediğine dair delil olarak 7 rapordan bahsedilmektedir. Bu raporlar;

- 1- Koza -İpek Holding İle İlgili 09.09.2016 Tarih Ve 2016-A-1707/23 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 2- Koza Altın Aş İle İlgili 26.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/35 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 3- İK. Akademi Aş İle İlgili 26.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/34 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 4- Koza Altın Aş İle İlgili 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707/11 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 5- Koza Altın Aş İle İlgili 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707/23 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 6- Özdemir Antimuan Madenleri A.Ş. İle İlgili 05.06.2017 Tarih ve 2017-A-2623/49 Sayılı Vergi Suçu Raporu
- 7- Koza-İpek Holding Aş İle İlgili 05.06.2017 Tarih ve 2017-A-2623/43 Sayılı Vergi Suçu Raporu

Savcı tarafından iddianame içeriği ve özellikle de Müvekkillerimiz aleyhine delil olarak gösterilen bu yedi rapor inceleğinde Müvekkillerimizin işlediği iddia edilen eylemler aşağıda ki şekilde kategorize edilebilir.

1- Sahte Belge Düzenlemek ve bunları bilerek Kullanma Fiiline İlişkin Tespit; (213 sayılı VUK'un 359/b maddesi kapsamında)

2-

- a. Koza İpek Holding A.Ş.'nin 2013 ve 2014 hesap dönemlerinde gazete bayileri tarafından adına düzenlenen faturalar kapsamında 5.239.475,52-TL tutarında 9.967.808-adet gazeteyi geçekte almamasına ya da gazeteler holdinge gerçekte teslim edilmemesine rağmen holding adına fatura düzenlenmesi ve holdingin bu faturaları defter kayıtları ve beyanlarına yansıtması sonucunda ise 213 sayılı VUK'un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçu işlediği iddiası (1 Nolu Rapor)
- b. Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.'ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir karla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı hakediş bedeli ve beton bedeli olan faturaların tamamının sahte olduğu, bu şekilde bir taraftan Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait karın İpek Üniversitesi inşaatının yapımı için üniversitenin % 100 paylı şirketi olan İK Akademi İnşaat A.Ş. üzerinden gizli olarak aktarıldığı, ayrıca Himmetdede Altın Madeni tesisi ile ilgili olarak düzenlenen 17.12.2013 tarih ve A-112946 Sayılı Yatırım Teşvik Belgesi kapsamında yapılan yatırım tutarı sahte faturalarla gerçek tutarının oldukça üzerinde gösterilmek suretiyle 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesindeki indirimli Kurumlar Vergisi

uygulamasından yararlanılarak gerçek durumu yansıtmayan beyan edilen yatırım tutarının % 50'si oranında ödenmesi gereken Kurumlar Vergisinin ödenmediği iddiası (2 ve 3 nolu Rapor)

- c. Mükellef kurumun fakirlere yardım amacıyla yaptıkları gıda bağışlarının suistimal edilmemesi için bizzat mükellef kurum tarafından mükelleflerin yapacakları gıda bağışını dernek veya vakıflara yapma zorunluluğu getirerek, doğrudan veya başka organizasyonlar aracılığıyla yapılacak gıda yardımlarının gider olarak kabul edilemeyeceği belirtmek suretiyle bir kısım kurallara bağladığı; ancak mükellef Kurumun gıda bankacılığı ile ilgili vergisel avantajlardan yararlanmayı, söz konusu gıda paketlerinin maliyet bedelini giderlere kaydederek kurum kazancından indirip daha az vergi ödemeyi; gerçekte Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı'na gıda paketi teslim etmediği halde teslim etmiş gibi fatura düzenleyerek yasal düzenlemenin getirdiği şartlardan biri olan gıda maddesi bağışının dernek veya vakfa yapılmış olması zorunluluğuna uymuş gibi görünmeyi amaçladığı iddiası, (2, 5, 6 ve 7 nolu raporlar
- d. Mükellef kurumun 2013 ve 2014 dönemlerinde küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet sahte gider pusulasının düzenlediği ve bu belgeleri bilerek kullandığı iddiası (4 nolu Rapor)

2- Muhteviyatı İtibariyle Yanıltıcı Belge Kullanma Fiiline İlişkin Tespitler; İddianame içeriğinde gösterilen tabloda yer alan bir kısım faturaların üzerinde yazılı tarihlerin içinde bulunduğu takvim yılı değil ertesi takvim yılında yapılacak hizmetlerle ilgili olduğu ve bu faturaların üzerinde “Çukuralan-Ovacık Cevher Taşıma F.Farkı” yazıyor olsa bile aslında cevher taşıma bedeli oldukları, ayrıca 2014 yılında düzenlenen iki faturanın cinsi bölümde yazan “F.Farkı” ifadesinin daksil ile kapatılarak tahrif edildiği (2 nolu rapor)

3- USULE DAİR İTİRAZLARIMIZ

- a. **Söz konusu adli ve idari soruşturmalar ile Kanun Önünde Eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir. Müvekkillerim siyasi ve ideolojik temelli bir ayrımcılığa maruz bırakılmıştır.**

Söz konusu soruşturma ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde düzenlenen “Kanun önünde eşitlik” ve AİHS'in 14 üncü maddesinde düzenlenen “Ayrımcılık Yasağı” ilkeleri ihlal edilmiştir. Öncelikle ifade etmek isteriz ki söz konusu soruşturma adil ve tarafsız yapılmış bir soruşturma değildir. Tamamen eşitsizliğe dayalı ve Müvekkillerimizin iktidara kayıtsız şartsız biat etmeyen yaklaşımdan kaynaklı ve özgür düşüncelerinden dolayı onu cezalandırmaya yönelik hukuki olmayan bir soruşturmadır. Davaya konu iddianame ve iddianameye esas alınan raporlar ve içeriğine bakıldığında, kamuoyunda oluşturulan algı, yazılı ve görsel medya da özel olarak yaptırılan haber ve yorumlar ile başta Cumhurbaşkanı ve bir kısım Bakanlar olmak üzere diğer kamu görevlilerinin müvekkillerim hakkında yaptığı açıklamalar dikkate alındığında bunun böyle olduğu çok açık ve net bir şekilde anlaşılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere, eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, haklı bir nedene dayanmayan ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Kısaca eşitlik aynı durumda olan herkesin diline, ırkına, cinsiyetine, siyasi düşüncesine, felsefi inançına, dinine, mezhebine ve aidiyetine bakılmaksızın, herhangi bir ayırım gözetilmeksizin, benzer

durumlarda, her yönden aynı kurallara tabi olması ve farklı muameleye tabi tutulmaması anlamına gelmektedir.

Somut olayda eşitlik Müvekkillerimizin biat etmeyen özgür düşünceleri nedeniyle bozulmuştur. Bundan dolayı ayırt edici, hukuka aykırı, adil olamayan, nefret unsurlarını içeren hukuksuz farklı muamelelere maruz bırakılmıştır. Devlet otoritesini, güç ve yetkilerini elinde tututan ve kullanan kamu kurum ve görevlileri eliyle cezalandırılması yoluna gidilmektedir. Bu şekilde adil ve objektif olması gereken kamu görevlileri en masum manasıyla görevlerini kötüye kullanmaktadır.

b. Söz konusu soruşturmalar ile masumiyet karinesi ihlal edilmiş, maalesef Müvekkillerimiz haksız yere peşinen suçlu ve devlet düşmanı ilan edilmişlerdir.

Söz konusu Savcılık soruşturma öncesi ve sonrasında Müvekkillerimiz ve aileleri önceden biat etmeyen özgür düşüncelerinden dolayı peşinen suçlu ilan edilmiş ve cezalandırılmasına karar verilmiştir. Dolayısıyla somut olayda "**Masumiyet Karinesi**" en hoyrat en kaba bir şekilde ihlal edilmiştir. Bilindiği üzere **Masumiyet Karinesi** ise, Anayasa'nın 38'inci maddesinin dördüncü fıkrasında düzenlenmiştir. Bu maddeye göre, suçluluğu hükmen sabit olana kadar, kimse suçlu sayılamaz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6'ncı maddesinin ikinci fıkrasına göre de, "hakkında suç isnadı bulunan bir kimse, hukuka göre suçlu olduğu kanıtlanıncaya kadar masum sayılır". Yani, suçluluğun kesinleşmiş mahkeme kararı ile sabit oluncaya kadar sanığın hazırlık tahkikatı aşaması dâhil masum kabul edilmesi ve sanığa ona göre muamele yapılması vazgeçilemez bir ceza yargılaması hukuku prensibidir. Masumiyet karinesi ile sanığa karşı, muhtemel bir suçlu gibi davranılmamasının güvence altına alınması amaçlanmaktadır. Koğuşurma ve yargılama makamlarının önyargı ile hareket etmeleri veya suçluluk karinelerine dayanmaları, "masumiyet karinesi"nin ihlali anlamına gelir. **Masumiyet karinesi, vergi ceza hukukunda sorumluluğun kusura dayalı olmasını ve kural olarak kusura ilişkin ispat yükünün idareye düştüğünü ifade eder.** Kusur bakımından yasal karineler oluşturulabilir, fakat bu karinelerin hem cezalar ile orantılı bir biçimde makul sınırlar içinde olması, hem de bunların aksini ispat olanağının verilmesi şarttır.

Kısaca somut olayda adli ve idari soruşturma makamları tarafından baskılar neticesinde Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı şekilde müvekkillerimin suçlu olarak ilan etmek ve bu doğrultuda önyargıyla muamelede bulunmak suretiyle "**masumiyet karinesi**" (lekelenmeme hakkı) de açıkça ihlal edilmiştir.

c. Hukuk devleti ve Hukuki güvenlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Anayasanın 2 maddesine göre "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir." Bir hukuk devletinde olmaz ise olmaz kuralların başında hukuki güvenlik ilkesi gelmektedir. Hukukî güvenlik ilkesi ise, herkesin tabi olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutumunu ve davranışlarını buna göre güvenle düzene koyabilmesi anlamına gelir. Hukukî güvenlik ilkesinin gerçekleşebilmesinin ön şartı, devletin kendi koyduğu hukuk kurallarına kendisinin de uymasıdır.

Bilindiği üzere Kanun koyucu, VUK 367. md.deki yaptığı düzenleme ile, vergi suçlarının yargılmasını genel usulden ayırmıştır. Bu şekilde ayrı bir usul getirilmesinin nedeni, ilk defa VUK'nuna ekleyen 5815 sayılı Kanunun gerekçesinde şöyle açıklanmaktadır: ***“Hileli vergi suçları kamu davasına tahrik salahiyeti vatandaşın mali emniyet mülahazası ile bazı kayıtlara bağlanmıştır. Maliye Müfettişleri, Hesap Uzmanları ve muavinleri ile Defterdarlar haricinde kalan inceleme yetkisine haiz memurların tetkik neticelerine bağlı bulundukları Defterdarın mütalaası ile birlikte savcılığa bildirmeleri ve savcının muttali olacağı belli hileli vergi suçları için, alakalı Defterdarlıktan inceleme istemesi bu sebep ve mülahaza ile yerinde görülmüştür. Diğer taraftan adalet cihazının tetkikine ve yetkisine tevdi olunan hileli vergi suçları için mali cezaların tatbiki gerekli olduğu da bir fıkra halinde belirtilmiştir.”***

Görüldüğü gibi genel usullerden ayrılma nedenini, kanun koyucu ***“vatandaşın mali emniyet mülahazası”*** yani mali güvenlik düşüncesine bağlamıştır. Dolayısıyla söz konusu düzenleme ile vatandaşın hukuki güvenliğinin korunması amaçlanmıştır. **Ancak somut olayda, Müvekkillerimizin iş ve adreslerine baskın yapılarak, arama yapılmış şirketlerde bulunan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılıkla bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış; ancak sonrasında vergi kaçakçılığı ile alakalı suçlama yapılabilmesi ve dava açılabilmesi için vergi suç raporlarının alınması gerektiği anlaşılmış, bu muhakeme şartının gerçekleştirilebilmesi için iddianamede itiraf edildiği üzere Cumhuriyet savcılığınca 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir. Yani mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı vergi dairelerinin yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle bu kurumlara göndermesi gerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis araçlığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlar aldırılmış, kendilerince vergi dairelerinin bağlayacak deilller toplanmış akabinde vergi dairesine usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir. Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçları açısından kanunnen araştırma ve inceleme yapma delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri gasp edilmiştir. Bu raporlarla baskı altına alınmıştır. Bu şekilde vergi kaçakçılığına dayanak yapılan dediller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmış ve dolayısıyla hukuki ve mali güvenlik güvenlik ilkeleri ihlal edilmiştir.**

d. Suçların ve cezaların şahsiliği ilkesi ihlal edilmiştir. Müvekkillerim suç olduğu iddia edilen fillerin faileri değildir.

Öncelikle şunu kesin ve net bir şekilde ifade etmek gerekir ki; Müvekkillerimiz işlendiği iddia edilen eylemlerin faileri değildir. Bu yönü itibayle de söz konusu soruşturma ile suçların ve cezaların şahsiliği ilkesi ihlal edilmiştir. Şöyleki;

Vergi cezalarına muhatap olan kişiler vergi yükümlüleri ve vergi sorumlularıdır. Buna göre vergi yükümlüsü kendi vergi borcu için vergilendirmenin maddî ve şeklî ödevlerini yerine getiren kişidir. Vergi yükümlüsü olabilmek için; vergiyi doğuran olay kendi kişiliğinde gerçekleşmiş ve vergi borcunu kendi mal varlığından ödemek zorunda kalmış olması gerekmektedir. Vergi sorumlusu ise alacaklı vergi dairesine karşı, verginin ödenmesi bakımından muhatap olan kişidir (VUK m.8/IV). Burada başkasının vergi borcu için

vergilendirmenin maddi/şekli ödevlerini yerine getirmekle görevli tutulan üçüncü kişiler de vergi sorumlusudur.

Bu noktada vergi yükümlülerini ve sorumlularının cezanın muhatabı olması karşımıza cezaların şahsiliği ilkesini çıkarmaktadır. Anayasa'nın 38'inci maddesi altıncı fıkrası uyarınca "ceza sorumluluğu şahsîdir" ilkesine göre; ancak ve ancak suçu işleyen cezalandırılması gerekir.

Adli vergi suçu olarak nitelendirilen kaçakçılık suçlarında failler yalnızca ceza hukuku temel kaidesine (cezaların şahsiliği ilkesine) göre gerçek kişiler olabileceği içindir ki vergi hukukunun fail ve ceza muhatabı olarak ele aldığı tüzel kişilerin fail sayılabilmeleri bu suçlarda mümkün değildir. Bu yaklaşımdan cezai yaptırımların "sadece gerçek kişilere uygulanabilirken, idari yaptırımlar tüzel kişilere de uygulanabilmektedir" sonucu çıkmaktadır. Bu durumda, yani, mükellefin tüzel kişi olması halinde (ki somut olayda mükellef tüzel kişi yani anonim şirkettir), idari yaptırım niteliğindeki vergi cezaları tüzel kişi adına kesilir; ancak ceza mahkemesine sevk edilen kişi, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilci olacaktır. Danıştay Vergi Dava Dairelerinin bir kararında söz konusu kişilere ilişkin suç fiilinin işlenmesinde faile ilişkin kast unsuru şu şekilde ifade edilmiştir "Kast, fiilin neticelerini bilerek iradi olarak bir şeyi yapma bir fiili işleme olarak, ihmal ise, haksız, bir neticeyi düşünmemiş olmakla beraber hal ve maslahatın gerektirdiği tedbirleri almamak suretiyle bu haksız neticenin meydana gelmesine sebebiyet vermek olarak tanımlanmıştır. Yine öğretilde ve uygulamada aksi sabit oluncaya kadar fiilin maddi müsebbibi olan kimse o fiilin manevi müsebbibi de sayılır. ...". VUK Md. 359'da yer alan fiillerin işlenmesi durumunda bu suçları işleyenlere verilecek cezalar, tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin yerine "bu fiilleri işleyenler" hakkında hükmolunacaktır. Yargıtay'ın bir kararında "...fiil işleyen kişiye çektilmesi cezada şahsiliğin prensibinin bir gereği olup, esas amaç suçun şekil sorumlusu olan kanuni temsilcilerin değil, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilcileri cezalandırmak olmasına." hükmü edilmiştir. (Yargıtay 9.CD., 25.01.1991, E.1990/4303, K.1991/238) Yani hesap ve muhasebe hileleri, defter ve belgelerin gizlenmesi veya yok edilmesi, sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenlenmesi vb nitelikli ve kasıtlı fiillerin işlenmesi halinde tüzel kişilerin kanuni temsilcileri değil bu fiilleri işleyenler hapis cezası ile cezalandırılacaktır.

Müvekkilimin vergi kaçırdığı iddia edilen şirketler anonim şirketi mahiyetindedir. Anonim şirketler açısından idare ve temsil yönetim kurulunca yapılır. Bununla birlikte ana sözleşmeyle idare ve temsilin bölünüp bölünmeyeceği hususu belirlenebilir. Ayrıca bu idare ve temsilin tüzel kişilik dışından birisine bırakılması ve yetki verilmesi de mümkün olmaktadır. Ana sözleşmede temsile ilişkin bir hüküm bulunmuyorsa idare ve temsil yönetim kurulunca yapılıyor sayılmaktadır. Bu doğrultuda kaçakçılık suçuna ilişkin olarak verilecek cezada, suç fiilinin temsilci varsa hangi temsilcinin görev alanına girdiğinin belirlenmesi gerekmektedir. Yani fail görev ağırlığı üzerinde bulunan temsilci olmakta ve suç fiiline ilişkin görev alanı dâhil olmayan kanuni temsilci ceza muhatabı alınmamaktadır ve "...anonim şirketi temsile yetkili kişi araştırılıp sonuca göre sanığın hukuki durumunun takdiri." (Y. 9. CD., 23.01.1991, E.1989/4277, K.1991/175.) gerekmektedir.

Ancak somut olayda bunların hiç bir yapılmamış, müvekkilim en başından itibaren işlendiği iddia edilen suçların faili olarak kabul edilmiş, işlemediği suçların sorumlusu

ilan edilmiş, ortada bir suç olmamasına rağmen suçlanmışlar, bir suç varsa bile burada doğrudan bu suçu işleyen kimselere değil Müvekkile suç atfedilmiştir. Bu şekilde ceza yargılamasının en temel prensibi olan “suç ve cezaların şahsiliği prensibi” ihlal edilmiştir.

e. Görev ve yetki itirazı

Bilindiği üzere Anayasa'nın 36'ncı maddesi uyarınca; "*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir*". Hak arama hürriyeti başlıklı bu maddeye 2001 yılındaki Anayasa değişikliği ile adil yargılanma hakkı eklenmiş ve anayasal bir ilke haline ge(tiri)lmıştır. Yine adil yargılanma ilkesi gereğince, "*Hiç kimse kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir mercii önüne çıkarılamaz*". Buna aykırı olarak ve yargı yetkisine sahip "olağanüstü merciiler" kurulamaz (Anayasa. m. 37). "Kanunî hakim güvencesi" kenar başlıklı bu maddede yer alan "doğal yargıç ilkesi" daha genel bir güvence olan adil yargılanma hakkının içinde yer alır.

Vergi suçları için hangi mahkemede dava açılacağı yani hangi mahkemenin görevli ve yetkili olacağı, VUK'nunda belirtilmemiştir. Bu nedenle davanın hangi mahkemede açılacağı CMUK'nun 1-20. md.lerine göre genel hükümlere göre belirlenecektir. 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri İle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun'un 8 inci ve devamı maddeleri mahkemeleri ve görev alanlarını belirlemiştir. Buna göre 5235 sayılı Kanunun 11 inci maddesine göre "*Kanunların ayrıca görevli kıldığı hâller saklı kalmak üzere, sulh ceza hâkimliği ve ağır ceza mahkemelerinin görevleri dışında kalan dava ve işlere asliye ceza mahkemelerince bakılır*." Yani asliye ceza mahkemeleri genl asliye ceza mahkemesidir. Aynı Kanunun 12 inci maddesi ağır ceza mahkemelerinin görev alanını ise şu şekilde sınırlandırmıştır. "*Kanunların ayrıca görevli kıldığı hâller saklı kalmak üzere, Türk Ceza Kanununda yer alan yağma (m. 148), irtikâp (m. 250/1 ve 2), resmî belgede sahtecilik (m. 204/2), nitelikli dolandırıcılık (m. 158), hileli iflâs (m. 161) suçları, Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Dördüncü Kısımının Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 324, 325 ve 332 nci maddeler hariç) ve 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar ile ağırlaştırılmış müebbet hapis, müebbet hapis ve on yıldan fazla hapis cezalarını gerektiren suçlarla ilgili dava ve işlere bakmakla ağır ceza mahkemeleri görevlidir. Anayasa Mahkemesi ve Yargıtayın yargılayacağı kişilere ilişkin hükümler, askerî mahkemelerin görevlerine ilişkin hükümler ile çocuklara özgü kovuşturma hükümleri saklıdır*." Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçu ne ağır ceza mahkemesinin ne de Terörle mücadele Kanunu kapsamına giren suçlardan değildir ve her halukarda asliye ceza mahkemesinde görülmesi gereken bir davadır.

Bu açıklamalar ışığında müvekkillerim hakkında vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılması gereken dava normal şartlar altında asliye ceza mahkemelerinde açılması gerekirken, sonradan olağanüstü şartlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine gönderilmesi gerekmektedir. **Bu nedenle öncelikle müvekkillerim hakkında açılmış olan vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılmış olan bu vanın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE**

GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.

- f. Ceza muhakemesi şartı olan vergi suçu raporları hukuken kabul edilebilir olmayıp, durma kararı verilerek yenden bağımsız ve tarafsız görevlilerce yeniden aldırılması gerek raporlardır. (Muhakeme şartı gerçekleşmemiştir.)**

Normalde vergi suçlarında soruşturma usulü diğer ceza davaları soruşturma usulünden farklıdır. VUK’Nun 367. Maddesi eğerçince genel ceza soruşturması usulünden ayrılmıştır. Buna göre; Vergi suçunun işlendiğinden üç şekilde haberdar olunabilir:

- 1- Herhangi bir kimse vergi suçunun işlendiğini zabıtaya (polis veya jandarmaya), mülki idareye veya doğrudan doğruya Maliye Bakanlığının merkez veya taşra teşkilatına haber verebilir. Bu durumda diğer idarelerin durumu incelenmesi için Maliye’ye bildirmesi gerekir. Bu şekilde Maliye gereken incelemeyi yapar. Eğer bir suç varsa vergi suçu raporu ile usulüne uygun bir şekilde cumhuriyet savcılığına bildirir.
- 2- Bazende vergi suçu, yapılan vergi incelemeleri sırasında ortaya çıkabilir. (Çoğunlukla böyle olur.) Bu durumda incelemeye yetkili olanlardan Hesap Uzmanları, Maliye Müfettişleri ve Gelirler Kontrolörleri ve bunların yardımcı ve stajyerleri doğrudan doğruya, diğer inceleme elamanları ise bağlı bulundukları Defterdarlığın veya Gelirler Bölge Müdürünün mütalaası ile yetkili Cumhuriyet Savcılığına bildirirler. (VUK 367/I).
- 3- Ancak vergi suçu, herhangi bir biçimde, Cumhuriyet Savcılığı tarafından haber alınmış ise bu durumda Cumhuriyet Savcısı, herhangi bir işlem yapmaksızın hemen ilgili vergi dairesinden inceleme talep eder. (VUK 367/II) Vergi Dairesi de Maliye Bakanlığının belirlediği kurallara göre, vergi incelemesinin yapılmasını sağlar. Vergi incelemesi ve vergi incelemesi sonucu düzenlenen rapor Cumhuriyet Savcılığına intikal ettirilir. Yani vergi incelemesi sırasında hapis cezasını gerektiren bir vergi suçu işlendiği kanaati hâsıl olursa vergi inceleme raporu yanında bir de “vergi suçu raporu” düzenlenir. Vergi suçu raporu adıyla düzenlenen bu rapor, vergi inceleme elemanının görüşünü (mütalaasını) içerir. **Bu nedenle bu rapor “dava şartı”dır. Buna ceza muhakemesi doktrininde “mütalaa şartı” denmektedir.**

Ancak söz konusu soruşturma evraki incelendiğinde vergi kaçakçılığı ile ilgili inceleme ve araştırma görevli ve yetkili vergi dairelerince başlatılmamıştır. İddianame de de ifade edildiği gibi Cumhuriyet savcılığınca 01.09.2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler , faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar ; Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında herhangi bir usulsuzluk yapıp yapılmadığının tespiti amacı ile Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir ve bu şekilde söz konusu incelemeler başlatılmıştır. Yani klasik olarak kanunda tanımlanmış normal usul işletilmemiş, soruşturma kanuna aykırı olarak tersinden başlatılmıştır. Bu husus bile soruşturmanın hangi şartlar altında gerçekleştirildiğinin en bariz göstergesidir. Önceden müvekkillerimi her açıdan yok etmeye yönelik karar alınmış daha sonra devlet gücünü elinde tutan ve kullanan bütün kişi ve kurumlar top yekün bir şekilde adeta seferberlik halinde Müvekkillerimize ve onlara ait olan herşeye karşı harekete geçmişlerdir.

Kimse bu inceleme ve araştırma ve soruşturmaların ve hatta söz konusu bu yargılamaların normal koşullarda yapıldığından bahsedemez. Müvekkillerim önceden devlet haini olarak kabul ve ilan edilmiş sonrasında da bu haksızlıklar hukuka uydurulmaya çalışılmıştır. Yapılan inceleme, araştırma ve soruşturmalar, objektif ve adil değildir. Müvekkillerimi suçlu kılmaya yönelik ön yargıyla ve kabullerle hazırlanmış zorlama raporlardır.

Yani mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı vergi dairelerinin yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle bu kurumlara göndermesi gerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis aracılığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlar aldırılmış, kendilerince vergi dairelerinin bağlayacak deiller toplanmış akabinde vergi dairesine usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir.

Yukarıda sözü edilen vergi suçu raporu bir “ceza muhakemesi şartı”dır. Bu şartın bulunmaması muhakemeye engel olur. Dolayısıyla bu raporun VUK hükümlerine uygun hukuki ve objektif olmalıdır. HUKUKA AYKIRI BİR RAPORLA YARGILAMAYA DEVAM EDİLEMEZ. BİZCE BU ŞART GERÇEKLEŞMEMİŞTİR. DOLAYISIYLA MAHKEMECE “MUHAKEMENİN DURMASI” KARARININ VERİLMESİ ADİL BİR YARGILANMA İÇİN ŞARTTIR. BU NEDENLE “DURMA KARARI” VERİLMESİNİ USULÜNE UYGUN BİR ŞEKİLDE OBJEKTİF VERGİ ELEMALARI NETİCESİNDE YENİDEN BİR VERGİ SUÇU RAPORU TANZİM EDİLMESİNİ DOLAYISYLA YENİ BİR İNCELEME SONUCUNUN BEKLENİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.

g. Vergi suçu raporlarına esas teşkil eden deliller hukuka aykırı bir şekilde toplanmıştır.

Bilindiği üzere **kanuna aykırı elde edilen delilin kullanılamaması ilkesi**, Anayasa'nın 38'inci maddesinin altıncı fıkrasında yer almaktadır. Bu durumda, hukuka aykırı olarak elde edilen delillerin, iddia ve savunma makamlarının lehlerine veya aleyhlerine olup olmadığına bakılmadan söz konusu deliller kullanılmayacak ve hükme esas alınmayacaktır. Bir bulguyu delil olarak kullanabilmenin ilk koşulu hukuka uygun olarak elde edilmesidir. Vergi Usûl Kanunu'nda vergisel arama denetim yolu, ayrıca düzenlenmiş ve Vergi Usûl Kanunu'nda hakkında hüküm bulunmayan durumlarda ancak Ceza Muhakemesi Kanunu'nun aramaya ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir (VUK m.147) Vergisel aramanın başından başlayarak kanunlara uygun inceleme yapıp yapılmadığı **yargılama yapılan mahkemece re'sen dikkate alınması gereken bir konudur**. Dolayısıyla yapılan aramada aramaya ilişkin usullere uyulmadığı saptanırsa elde edilen delilin ispat bakımından hukuksal değeri kalmayacaktır. Yani vergisel aramanın ayrıntılı kurallarına (VUKm.142-147) uyulmadan yapılan bir aramada elde edilen deliller vergi kaçakçılığının ispatlanmasında kullanılamayacaktır.

Yukarıda da ayrıntılı bir şekilde izah edildiği gibi, somut olayda müvekkillerimin iş ve adreslerine baskın yapılarak, arama yapılmış şirketlerde bulunan tüm defterler , faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılıkla bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış ancak sonrasında vergi kaçakçılığı ile alakalı suçlama yapılabilmesi ve dava açılabilmesi için vergi suçu raporlarının alınması gerektiği anlaşılınca da bu zorunlu muhakeme şartının gerçekleştirilebilmesi için iddianamede itiraf edildiği üzere

Cumhuriyet savcılığınca 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler , faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir. Ancak mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı vergi dairelerinin yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle bu kurumlara göndermesi egerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis araçlığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlara aldırılmış, kendilerince vergi dairelerinin bağlayacak deilller toplanmış akabinde vergi dairesine usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir. **Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçları açısından kanunen araştırma ve inceleme yapma delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri gasp edilmiştir bu raporlarla baskı altına alınmıştır. Bu şekilde vergi kaçakçılığına dayanak yapılan dediller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmıştır.**

Prof. Dr. Ersan Şen'in internette yayınlanan “Vergi Usul Kanunu’na Göre Arama ve Elkoyma” isimli makalesinde de ¹ ayrıntılı bir şekilde anlatıldığı gibi yasa koyucunun, vergi ödevinin usule ve kanuna uygun yerine getirilip getirilmediğini denetlemekle yetkili kılınan makam ve mercilere VUK m.142 ila 147’de özel arama ve elkoyma yetkisini verdiği görülmektedir. Bu arama ve el koyma yetkisi vergi suçu raporlarını düzenleme yetkisi olan; vergi denetçisi, murakıp, denetmen, müfettiş ve kontrolör adı altında yetkili kılınan kişilere tanınmıştır. Bu kişilerin; gerekli bilgi ve belgelere ulaşabilmek için arama ve elkoyma yapabilmelerinde, VUK m.142 ve devamında özel usulün tanımlandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu genel adli kolluğun (polis ve jandarmanın) vergi suçları ile akalı olarak arama ve elkoyma yetkisi yoktur. Bu yetki tamamen yukarıda sayılan vergi elemanlarına ait olup bir başkası tarafından kullanılamaz. Eğer bunlar kanunun kendisine vermediği bir yetki ile bu şekilde bu maksatla bir arama ve el koyma işlemi yapmışlarsa bu deliller vergi suçu raporlarında kullanılamaz.

Konuyu biraz daha açıklamak gerekirse VUK m.142’de; ihbar ve yapılan incelemelerden hareketle, bir mükellefin vergi kaçırdığına delalet eden emareler bulunursa, bu mükellef veya kaçakçılıkla ilgisi görülen diğer şahıslar nezdinde ve üzerinde arama yapılabilir, bu aramanın 142’de öngörülen sulh ceza hakiminin kararı ile gerçekleşmesi gerekir.

VUK m.143’e göre; Kanunda öngörülen arama sonucunda bulunan ve incelenmesine lüzum görülen defter ve vesikalar ayrıntılı düzenlenen bir tutanakta tespit edilmeli, aramanın yapıldığı sırada zaman yetersizliği veya herhangi bir sebeple bu tutanağın tanzimi, yani belgelerin dosya ve dosya içinde sayı itibariyle tespiti mümkün değilse, bulunan ve incelenmesine gerek görülen defter ve vesikaların mükellef nezdinde güvenilir bir yere koyulması veya torbalar içinde daireye nakledilmesi işlemine geçilir. Bu defter ve vesikaların koyulduğu yer veya torbaların, aramayı yapan yetkili tarafından mühürlenmesi ve mümkün olduğu ölçüde mükellefin bir mührünün yani olurunun (imzasının) da alınması şarttır. Daha sonra, elkoyulan vesikaların mükellefin veya temsilcisinin huzurunda bulunduğu yer ve torbalarının açılarak ayrıntılı şekilde tutanak tanzim işlemine geçilir. Aramanın, elkoymanın ve sonrasında hangi prosedürün izleneceği, VUK m.143’de düzenlenmiştir.

Buna riayet edilmeden yapılan soruşturma usul ve yasaya aykırı olup, toplanan belge ve deliller de kanuan aykırı delil olmakla yargılamada dikkate alınamaz.

¹ <http://www.haber7.com/yazarlar/prof-dr-ersan-sen/2287563-vergi-usul-kanununa-gore-arama-ve-elkoyma>

4- ESASA DAİR SAVUNMALARIMIZ

a. Suçun yasal unsurları oluşmamıştır. Müvekkillerimin suç işleme vergi kaçırma gibi bir kasıt, irade ve amaçları bulunmamaktadır.

Müvekkillerimizin işlediği iddia edilen kaçakçılık eylemlerinin suç olarak kabul edilebilmesi için suçun manevi unsurunun gerçekleşmiş olması gerekir. Manevi unsurun varlığı olmadan fiilin faile isnadı söz konusu olamaz. Manevi unsur bir diğer söylemle fiili gerçekleştirenin kusurlu iradesidir. Ceza hukukunda iradilik esastır. Manevi unsurdan söz edebilmek için kendi iradesiyle kusurlu şekilde hareket edebilen bir fail olmalıdır. Manevi unsur ceza hukukunda kast ve taksir olarak iki şekilde yerini bulur. Kast kural olarak suç için zorunlu bir unsurdur. Vergi kaçakçılığı suçlarının taksirle işlenmesinin mümkün değildir. VUK md.359’da düzenlenen vergi kaçakçılığı suçlarında kusurluluk esas unsurlardan biridir.

Sahte ve muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgeleri bilerek kullanma suçunun oluştuğunun iddia edilmesinde Manevi Unsur çok büyük bir önem arz etmektedir. Çünkü sözkonusu fiilin suç olarak nitelendirilebilmesi "bilerek" ifadesine bağlanan ve bu "bilmenin" mahiyetinin ne olduğunun, ne kanun gerekçelerinde, ne de yasal bir kaynakta değinilmediği ve tamamen vergi idaresinin uygulamalarına ve yargının içtihatlarına dayandırılan bir niteliğinin bulunmasıdır. Bu itibarla belgeleri arasında sahte ve/veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge tespit edilen mükelleflerin kaçakçılık suçunu işlediklerinin ve bu suça bağlı cezaların uygulanması, manevi unsurun varlığına bağlanmış olmaktadır.

Türk Ceza Kanunu’nun 21. maddesinde “*Suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır. Kast, suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve isteyerek gerçekleşmesidir.*” hükmü yer almaktadır. Gelir idaresi bu hükümle tanımlanan ilkeyi idari yorumla benimsemiş ve 306 seri numaralı Vergi Usul Yasası Tebliği ile uygulamaya sokmuştur.

Somut olayda da Müvekkillerimizin vergi kaçırmak gibi bir eylemi gerçekleştirme kasıt ve iradesi olmadığı gibi vergi kaçırarak tiyette kişiler de değildir. Ekonomik ve sosyal durumları itibariyle de buna ihtiyaçları yoktur. Şöyle ki:

1-Esasında konuyu biraz daha netleştirmek için öncelikle şu sorunun cevabı üzerinde düşünmek gerekir. “bir iş adamı, yâda bir esnaf veya en genel ifadesiyle bir vergi mükellefi neden vergi kaçırır? Yâda neden vergi kaçırmak ister? Hiç kuşkusuz vergi kaçırmanın birçok nedeni sayılabilir. Bunların en başında belki de en önemlisi “daha çok para kazanma güdüsü”, “daha çok zengin olayım” hirs, “mal, mülk sevgisi,” “daha çok çıkar sağlama” azmi ve gayreti gibi nedenler gelmektedir.

Böyle bir kişiliğe sahip olan insan hiç kuşkusuz başkalarına yardım etmez. Hayırsever değildir. Bencildir. Sosyal sorumluluk projelerine iştirak etmez. Hayır ve hasenat işlerinden uzak durur. Eğer kaçırıldığı iddia edilen vergi miktarına tamah edebilecek tiyette birileri olsaydı müvekkillerim, hayır ve hasenatta bulunmaz hepsini kasalarında tutar ve diledikleri şekilde bu parayı harcarlardı.

Ancak Müvekkillerimizde bunların hiç birisi yoktur. Aksine müvekkillerim toplumda sayılan, sevilen, dürüst ve toplumun hemen hemen her kesimi tarafından takdir edilen hayır ve hasenat

işleri ile şöhret olmuş, sosyal sorumluluk sahibi örnek kişilerdir. Sosyal statüleri ve ekonomik durumları nedeniyle vergi kaçırmaya teşebbüs edecek kişiler değildir. Bunun böyle olduğuna dünya âlem şahittir. İpek Üniversite, Koza İpek Vakfı, yaptırılan okul, yurt ve camiler, Milli Eğitim Bakanlığına yapılan bağışlar bunlardan yalnızca bir kısmıdır. Milyonlarca Türk Lirasını hayır hasenat ve sosyal sorumluluk işlerine harcanmıştır. Örnek sadedinde yazılı, görsel ve sosyal medyada çıkan haberler bunun en güzel ve objektif delilleridir.

2-İddianamede suç olarak ifade edilen hususların hiçbirisi suç değildir. Suç olsaydı bile bunlar ancak muhasebe işlemlerini gerçekleştiren çalışanların ihmalinden veya taksirinden kaynaklanan bir kısım yanlışlıklardan kaynaklanmış olabilir. Müvekkillerimin söz konusu eylemlerden haberi dahi yoktur. Olamaz olması da beklenemez. Binlerce kişinin çalıştığı, Milyarlarca ciro yapan, muhasebe kayıtlarında onbinlerce işlemin gerçekleştiği bir şirkette, şirketin en üst düzey iki yetkilisi olan Müvekkillerimiz yönetim kurulu başkanı Akın İpek ile yönetim kurulu başkan yardımcısı Tekin İpek'in buradaki işlemlerden şahsen sorumlu olması imkan dahilinde değildir. Müvekkillerimizin işlemlerin bu şekilde yapılması konusunda vermiş olduğu herhangi bir talimat olduğu iddiası da yoktur, zaten böyle bir talimat da yoktur, olamaz.

3- Müvekkillerimin işledikleri iddia edilen eylemlerle elde etmek istedikleri maddi menfaatin yani parasal değerın büyüklüğü söz konusu suçu kasten bilerek işleyip işlemedikleri hususunda en önemli veri olacaktır. Yani söz konusu sahte veya yanıltıcı belge yoluyla ne büyüklükte bir verginin eksik kaldığı hususu, fiilin bilerek işlenip işlenmediği konusunda önemli bir karine teşkil edecektir. Belgedeki meblağ ve işlem hacmi içindeki oranı daha da önemlisi, bu belge yoluyla ziyaa uğradığı öne sürülen vergi tutarının büyüklüğü ve vergi toplam performansı içindeki payı tek başına fiilin bilerek işlenip işlenmediği hususunda en önemli delil olacaktır. Ayrıca genel içerisinde sağlıklı belge sayısı sayısı da (bu sayının fazlalığı yada azlığı), “bilerek” vasfını ön plana çıkaracaktır. Bu konuda ayrıntılı bilgi aşağıda yer almaktadır.

4-Kısaca Herhangi bir olayın tekrarlanma sıklığı, değer olarak yüksekliği veya işletmenin toplam işlem hacmi içinde oransal büyüklüğü genellikle o işlemlerin kasten yapıp yapılmadığında karine olarak değerlendirilir. Sahte faturaların sayısı ile ihtiva ettiği miktarların, yürütülen faaliyetin toplam iş hacmi içindeki payı ancak bilerek kullanma konusunda müvekkillerimin kastı hakkında bir fikir verebilir. Somut olayda iş hacmi çok geniş ve yoğun bulunan müvekkillerimin işletmelerinde bulunan onbinlerce işlem ve belgeler arasından sadece ve sadece kötüniyetle bulunan ve gerçekte bunların bile suç teşkil etmediği sınırlı sayıdaki bir kısım işlem ve belgelere dayandırılarak genelin içerisinde zerre kadar yer teşkil etmeyen miktarların gündeme getirilmesi ve bununla suçlanması müvekkillerimin kasıtlı olarak hareket etmediklerinin ve dolayısıyla suçun manevi unsurunun gerçekleşmediğinin en önemli göstergesidir.

5-Aslında söz konusu iddianame ile müvekkillerim ihtiyaç halindeki kişilere yapmış oldukları yardımlardan, hayır ve hasenatlarından dolayı yargılanmaktadırlar. Başka bir ülke de olmuş olsalardı yapmış oldukları bu hayırlar nediyle ödüllendirilirlerdi. Ancak ne yazıkki bu gün müvekkillerim en ağır bir şekilde, hukuka, kanuna, ahlaka ve vicdana aykırı olarak acımasız bir şekilde cezalandırılmaktadır.

- b. Suç olduğu varsayılsa bile Müvekkillerimiz söz konusu eylemlerin failleri değildir. Olmaları da fiilen mümkün değildir. Faille fiil arasında illiyet bağı yoktur, kurulamamıştır. Dolayısıyla Suçun maddi unsuru da gerçekleşmemiştir.**

İddianamede ifade edildiği gibi Koza İpek Grubu temel olarak, İpek ailesinin doğrudan veya dolaylı olarak sahip olduğu onlarca sermaye şirketini, 1 vakfı ve vakfa bağlı bir özel üniversiteyi ifade etmektedir. Koza Grubu içerisinde yer alan şirketlerin altın madenciliğinden, enerji, gıda, medya, bilişim, sigorta, tedarik, turizm, seyahat sektörlerine kadar pek çok farklı alanda faaliyet göstermektedir.

Müvekkillerimiz bu şirketlerde yönetim kurulu başkanı ve başkan yardımcısı olarak görev yapmışlardır. Müvekkillerimin yapıldığı iddia edilen kanuna aykırı eylemlerde yalnızca imzası olan veya bilgisi olan kişiler değildir. Söz konusu işlemlerden ve eylemlerden haberdar olmaları bulundukları konumları gereği mümkün değildir. Kendilerinin Şirketlerin muhasebe işlemlerinden sorumlu değildir. Bu yönde herhangi bir emir, talimat ve direktifleri olmamıştır. Dolayısıyla azmittiren sıfatını da taşımamaktadırlar. Aksine her zaman çalışanlarını özellikle muhasebe ve vergi işlemlerinde hassas ve titiz davranmaları gerektiği hususunda talimatlar vermiş, profesyonel ve konusunda uzman/tecrübeli çalışan kadrosu istihdam etmiş, uluslararası mali müşavirlik ve denetim kuruluşları ile çalışarak üzerine düşen gözetim ve denetim görevini de yerine getirmişlerdir.

Müvekkillerimin Holdingte ve ona bağlı 22 kuruluşta hergün gerçekleştirilen binlerce iş ve işlemten haberdar olmaları mümkün değildir. Bu işleri gerçekleştirmek üzere mesleklerinde ve alanlarında uzman onlarca profesyonel eleman çalıştırmaktadırlar. Dolayısıyla müvekkillerimin holdig ve işletmelerinde bu profesyonellerin yaptıkları gerçekleştirdikleri her türlü iş ve işlemlerden ve sonuç olarak her yanıştan sorumlu tutulmaya çalışılmaları hukukun genel ilkelerine aykırıdır.

Ceza yargılaması maddi hukuka dayanır. Maddi hakikatı araştırır. Eğer varsa gerçek suç ve suçluyu bulup cezalandırmaya çalışır. Suç ve cezalar şahsidir. Bir başkasının işlemiş olduğu iddia edilen eylemlerinden sorumlu tutulamaz. Niyet okuma ile hüküm verilemez, suçlu ilan edilmez. İddiaların her türlü şüpheden uzak, kesin inandırıcı, somut akla ve bilime dayalı delillerle ispat edilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın 38'inci maddesi altıncı fıkrası uyarınca "ceza sorumluluğu şahsîdir" ilkesine göre; ancak ve ancak suçu işleyen cezalandırılması gerekir. **Adli vergi suçu olarak nitelendirilen kaçakçılık suçlarında failler yalnızca ceza hukuku temel kaidesine (cezaların şahsiliği ilkesine) göre gerçek kişiler olabileceği içindir ki vergi hukukunun fail ve ceza muhatabı olarak ele aldığı tüzel kişilerin fail sayılabilmeleri bu suçlarda mümkün değildir. Bu yaklaşımdan cezai yaptırımların "sadece gerçek kişilere uygulanabilirken, idari yaptırımlar tüzel kişilere de uygulanabilmektedir" sonucu çıkmaktadır. Bu durumda, yani, mükellefin tüzel kişi olması halinde (ki somut olayda mükellef tüzel kişi yani anonim sirkettir), idari yaptırım niteliğindeki vergi cezaları tüzel kişi adına kesilir; ancak ceza mahkemesine sevk edilen kişi, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilci olacaktır. Danıştay Vergi Dava Dairelerinin bir kararında söz konusu kişilere ilişkin suç fiilinin işlenmesinde faile ilişkin kast unsuru şu şekilde ifade edilmiştir "Kast, fiilin neticelerini bilerek iradi olarak bir şeyi yapma bir**

fiili işleme olarak, ihmal ise, haksız, bir neticeyi düşünmemiş olmakla beraber hal ve maslahatın gerektirdiği tedbirleri almamak suretiyle bu haksız neticenin meydana gelmesine sebebiyet vermek olarak tanımlanmıştır. Yine öğretide ve uygulamada aksi sabit oluncaya kadar fiilin maddi müsebbibi olan kimse o fiilin manevi müsebbibi de sayılır. ...". VUK Md.359'da yer alan fiillerin işlenmesi durumunda bu suçları işleyenlere verilecek cezalar, tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin yerine "bu fiilleri işleyenler" hakkında hükmolunacaktır. Yargıtay'ın bir kararında "...fiil işleyen kişiye çektirilmesi cezada şahsılık prensibinin bir gereği olup, esas amaç suçun şekil sorumlusu olan kanuni temsilcilerin değil, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilcileri cezalandırmak olmasına." hükmedilmiştir. (Y. 9.CD., 25.01.1991, E.1990/4303, K.1991/238.) Yani hesap ve muhasebe hileleri, defter ve belgelerin gizlenmesi veya yok edilmesi, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlenmesi vb nitelikli ve kasıtlı fiillerin işlenmesi halinde tüzel kişilerin kanuni temsilcileri değil bu fiilleri işleyenler hapis cezası ile cezalandırılacaktır.

Ayrıca Müvekkillerimizin vergi kaçırdığı iddia edilen şirketler anonim şirketi mahiyetindedir. Anonim şirketler açısından idare ve temsil yönetim kurulunca yapılır. Bununla birlikte ana sözleşmeyle idare ve temsilin bölünüp bölünmeyeceği hususu belirlenebilir. Ayrıca bu idare ve temsilin tüzel kişilik dışından birisine bırakılması ve yetki verilmesi de mümkün olmaktadır. Ana sözleşmede temsile ilişkin bir hüküm bulunmuyorsa idare ve temsil yönetim kurulunca yapılıyor sayılmaktadır. Bu doğrultuda kaçaklılık suçuna ilişkin olarak verilecek cezada, suç fiilinin temsilci varsa hangi temsilcinin görev alanına girdiğinin belirlenmesi gerekmektedir. Yani fail görev ağırlığı üzerinde bulunan temsilci olmakta ve suç fiiline ilişkin görev alanı dâhil olmayan kanuni temsilci ceza muhatabı alınmamaktadır ve "...anonim şirketi temsile yetkili kişi araştırılıp sonuca göre sanığın hukuki durumunun takdiri." (Y. 9. CD., 23.01.1991, E.1989/4277, K.1991/175.) gerekmektedir.

Ancak somut olayda işlendiği iddia edilen eylemler ile müvekkillerim arasında illiyet bağı ortaya konulmamış, söz konusu fiilleri ne suretle, nerede, ne zaman ve nasıl işledikleri açıklanamamıştır. Ne suretle kusurlu oldukları ispat edilememiştir. Hangi hareket ve eylemleri ile bu suçu işledikleri şüpheden uzak, kesin, inandırıcı objektif ve somut olarak delillendirilememiştir.

- c. Vergi suçu raporlarına dayanak teşkil eden tanık beyanları gerçeği ifade etmemektedir. Üstelik bu tanık beyanlarını Savcılık, Polis veya vergi müfettişi değil bizatihi Şirketin güvenlik koordinatörü almıştır. Bu alınan beyanların tanık ifadesi olarak kabul edilmesi kanuna aykırıdır. Tanıklar siyasi ve fiili konjoktürden etkilenererek, manevi baskı ve tehdit altında ifade vermişlerdir.

Öncelikle dosyada delil olarak ileri sürülen tanık anlatım ve beyanlarını kabul etmediğimiz beyan ediyoruz. Hangi şartlar altında ne suretle ve ne şekilde ifadelerinin alındığını bilmiyoruz. Ancak tahmin etmekteyiz. Bizce söz konusu tanıklar usulüne uygun bir şekilde, özgür iradelerine dayalı olarak ifade vermemişlerdir. Tanıklar ya da bilgi sahibi olarak

ifadeleri alınan şahıslar mevcut siyasi ve fiili konjoktürden etkilenmişlerdir. Manevi baskı, ve tehdit altında ifade vermişlerdir. Müvekkillerim başından beri devlet düşmanı olarak mevcut siyasi irade tarafından ilan edildikleri için farklı bir ifade vermeleri beklenemez. Aslında bu şatlar altında sağlıklı ve adil bir yargılamının yapılacağı inancında da değiliz. Aslında bu iddianame ile önceden verilmiş bir mahkumiyet kararının yargı eliyle hukukileştirme gayreti içerisinde olunduğuna dair, maalesef biz de bir korku ve endişe bulunmaktadır.

Ancak daha vahimi söz konusu tanık beyanlarına bakıldığında görüleceği üzere ilgili muhtarların beyanları Savcılık veya Polis tarafından alınmış değildir, bunlar bizatihi kayyım yönetimindeki şirketin güvenlik koordinatörü tarafından alınmıştır. Bu tanık beyanları da kanune geçerli beyanlarımı gibi vergi müfettişleri tarafından esas alınarak vergi suçu raporları tanzim edilmiştir. Üstelik savcı da iddianamede bunlardan tanık ifadesi olarak bahsetmekte ve suçlamaya delil yapmaya çalışmaktadır.

CMK m. 43 vd ile 169 vd maddeleri uyarınca kanuna uygun olarak tanığın nasıl ve kimler tarafından dinleneceği açıkça izah edilmiştir. Ayrıca VUK ve ilgili vergi inceleme tebliğleri ile de vergi müfettişinin nasıl tanık beyanı alacağı düzenlenmiştir. Ama mevzuatın hiçbir yerinde şirket güvenlik koordinatörünün ya da herhangi bir kişinin tanık ifadesi alması mümkün değildir. Böyle bir beyana delil olarak dayanılması da aynı şekilde mümkün değildir. Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bu delilin imha edilip dosyadan çıkartılması yerine vergi suçu raporuna dayanak yapılması ve iddianamede tanık ifadesi olarak bahsedilmesi hukuksuzlukların geldiği noktayı göstermesi açısından ibretliktir.

Ama yinede biz tanık ve bilgi sahibi olarak ifadeleri alınan herkesin mahkeme huzunda ifadeleri yeniden alınmak üzere davet edilmelerini talep ediyoruz. Ayrıca konuyla alakalı olarak bizim de bu konuda tanık sıfatıyla dinlenilmelerini isteyeceğimiz kişiler olacaktır. Bunun için dosyanın önce görevli ve yetkili mahkemeye gönderilmesini beklemekteyiz.

d. Sahte olduğu iddia edilen belge ve imzalar üzerinde bağımsız kurum ve kuruluşlar aracılığıyla objektif ve tarafsız bilirkişilerce inceleme yaptırılmamıştır.

Müvekkillerimin işlediği iddia edilen suçun işlenmesinde kullanılan ve sahte olduğu iddia edilen belge ve imzalar üzerinde, ilgililerin imza ve yazı örnekleri usulüne uygun bir şekilde alınıp toplanmadan ve bunlar üzerinde bağımsız ve tarafsız uzman ve kurumlarca mukayeseli bir inceleme yapılmadan, ön kabulle söz konusu belgelerin sahte olduğunun kabul edilmesi ve müvekkillerimin suçlanması hukuka ve yargılama ilkelerine aykırıdır. Bu belgelerin içeriğinin gerçeği yansıtmayı yansıtmadığı hususu sadece tanık anlatımları ile değil; ancak ve ancak hukuken denetlenebilir, incelenebilir, objektif somut bilgi ve belgelerle ispat ve desteklenmesi gerekmektedir. Ancak somut olayda bu husus da yerine getirilmemiştir.

Netice itibariyle;

- 1- Söz konusu iddianame ile Müvekkillerimizin AİHS ve Anayasa ile güvence altına alınan temel hakları ihlal edilmiştir. Bu bağlamda, Kanun Önünde Eşitlik ilkesi

ihlal edilmiştir. Müvekkillerimizin siyasi ve ideolojik temelli bir ayrımcılığa maruz bırakılmıştır. Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı şekilde müvekkillerimin suçlu olarak ilan edilmeleri ve bu doğrultuda önyargıyla muamele görmeleri nedeniyle "**masumiyet karinesi**" (**lekelenmeme hakkı**) de açıkça ihlal edilmiştir. Ayrıca somut olayda Müvekkillerimiz, peşinen özgür düşüncelerinden ve koşulsuz biat ve itaat beklentilerine olumlu cevap vermediklerinden dolayı adeta 'devlet düşmanı' olarak kabul edilmiş, her türlü gayri hukuki ve insani muamele reva görülmüş anayasa ve yasaların korunmasından kasten etkili bir şekilde yararlandırılmamıştır. Bu şartlar altında müvekkillerimin hukuki ve mali güvenlik ilkesinin sonuçlarından yararlandırılmayarak hukuk devleti ve hukukun genel ilkeleri ihlal edilmiştir.

- 1- Müvekkillerimizin soruşturmanın en başından itibaren işlendiği iddia edilen suçların faili olarak kabul edilmiş, kendilerinin haberi ve dahli dahi olmadıkları bir kısım eylemlerin faili olarak kabul edilmiş, kimin ne şekilde ve nasıl yaptığı belli olmayan eylemlerin sorumlusu ilan edilmiş, şirket çalışanlarının kasti olmayan iyi niyetli bir kısım yanlış ve hatalı eylemlerinden sorumlu tutulmuş ve bu şekilde ceza yargılamasının en temel prensibi olan "suç ve cezaların şahsiliği prensibi" ihlal edilmiştir.
- 2- Müvekkillerimiz hakkında vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılması gereken dava normal şartlar altında asliye ceza mahkemelerinde açılması gerekirken, sonradan olağan üstü şartlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine gönderilmesi gerekmekte olup **öncelikle Müvekkillerimiz hakkında açılmış olan vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılmış olan bu davanın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.**
- 3- İddianame incelendiğinde vergi kaçakçılığı ile ilgili inceleme ve araştırma görevli ve yetkili vergi dairelerince başlatılmamıştır. Somut olayda, müvekkillerimin iş ve adreslerine baskın yapılarak, arama yapılmış şirketlerde bulunan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılıkla bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış; sonrasında vergi kaçakçılığı ile alakalı suçlama yapılabilmesi ve dava açılabilmesi için vergi suçu raporlarının alınması gerektiği anlaşılmıştık. Bu muhakeme şartının gerçekleştirilebilmesi için iddianamede itiraf edildiği üzere Cumhuriyet savcılığınca 01.09.2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir. Bu zorunlu olan olmaz ise olmaz vergi suçu rapor aldırılması gerektiği unsuru (muhakeme şartı) usulen yerine getirilmesi için sonradan aldırılmıştır. Ancak mevcut soruşturma da Cumhuriyet savcılığı vergi

dairelerinin yetkili ve görevli olduğu bir hususu öncelikle bu kurumlara göndermesi egerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis araçlığıyla gerek, bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırmış, raporlara aldırılmış, kendilerince vergi dairelerinin bağlayacak deilller toplanmış akabinde vergi dairesine usulen zorunlu raporların aldırılması için gönderilmiştir. Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçları açısından kanunnen araştırma ve inceleme yapma delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri gasp edilmiştir bu raporarla baskı altına alınmıştır. Bu şekilde vergi kaçakçılığına dayanak yapılan dediller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmıştır.**Yukarıda sözü edilen vergi suçu raporu bir “ceza muhakemesi şartı”dır. Bu şartın bulunmaması muhakemeye engel olur. Dolayısıyla bu raporun VUK hükümlerine uygun hukuki ve objektif olmalıdır. HUKUKA AYKIRI BİR RAPORLA YARGILAMAYA DEVAM EDİLEMEZ. BİZCE BU ŞART GERÇEKLEŞMEMİŞTİR. DOLAYISYLA MAHKEMECE “MUHAKEMENİN DURMASI” KARARININ VERİLMESİ ADİL BİR YARGILANMA İÇİN ŞARTTIR. BU NEDNELE “DURMA KARARI” VERİLMESİNİ USULÜNE UYGUN BİR ŞEKİLDE OBJEKTİF VERGİ ELEMALARI NETİCESİNDE YENİDEN BİR VERGİ SUÇU RAPORU TANZİM EDİLMESİNİ DOLAYISYLA YENİ BİR İNCELEME SONUCUNUN BEKLENİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.**

- 4- Vergi suçu raporlarına esas teşkil eden deliller hukuka uygun bir şekilde toplanmamıştır. Bilindiği üzere ***kanuna aykırı elde edilen delilin kullanılamaması ilkesi***, Anayasa'nın 38'inci maddesinin altıncı fıkrasında yer almaktadır. Bu durumda, hukuka aykırı olarak elde edilen delillerin, iddia ve savunma makamlarının lehlerine veya aleyhlerine olup olmadığına bakılmadan söz konusu deliller kullanılmayacak ve hükme esas alınmayacaktır. Bir bulguyu delil olarak kullanabilmenin ilk koşulu hukuka uygun olarak elde edilmesidir. Vergi Usûl Kanunu'nda vergisel arama denetim yolu, ayrıca düzenlenmiş ve Vergi Usûl Kanunu'nda hakkında hüküm bulunmayan durumlarda ancak Ceza Muhakemesi Kanunu'nun aramaya ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir (VUK m.147) Vergisel aramanın başından başlayarak kanunlara uygun inceleme yapılıp yapılmadığı ***yargılama yapılan mahkemece re'sen dikkate alınması gereken bir konudur***. Dolayısıyla yapılan aramada aramaya ilişkin usullere uyulmadığı saptanırsa elde edilen delilin ispat bakımından hukuksal değeri kalmayacaktır. Yani vergisel aramanın ayrıntılı kurallarına (VUKm.142-147) uyulmadan yapılan bir aramada elde edilen deliller vergi kaçakçılığının ispatlanmasında kullanılamayacaktır. Ancak somut olayda Usul ve yasaya aykırı yöntemler kullanılmıştır.
- 5- Müvekillerimin işlediği iddia edilen kaçakçılık suçunun somut olayda manevi unsuru gerçekleşmemiştir. Söz konusu suç kastla ilenilen bir suç olup taksirle işlenmesi mümkün değildir. Öncelikle Müvekillerim söz konusu suçu işleyecek tiynette bir kişiliğe sahip değillerdir. İki, Ekonomik ve sosyal durumları itibariyle böyle bir suça tevessül etmelerini gerektirecek hiçbir makul ve mantıklı bir neden bulunmamaktadır. Üç, Müvekillerimin suç olarak kabul edilen eylemlerin işlendiğinden haberleri bile yoktur, olması da mümkün değildir. Zira böyle şeylerle ilgilenecek ne konumları ne de mesailer (zamanları) müsait değildir. Böyle bir talimatları dahi olmamıştır. Zaten dosya içerisinde buna dair en ufak bir delil ve iddia dahi bulunmamaktadır. Dolayısıyla bilme ve isteme unsuru gerçekleşmemiştir. Dört bunun en önemli kanıtı müvekillerimin işledikleri iddia edilen eylemlerle **elde etmek istedikleri maddi**

menfaatin yani parasal değerin gelirlerine ve kazançlarına oranla küçüklüğüdür.

Somut olayda iş hacmi çok geniş ve yoğun bulunan müvekkillerimin işletmelerinde bulunan binlerce işlem ve belgeler arasından sadece ve sadece kötünietle bulunan sınırlı sayıdaki bir kısım işlem ve belgelere dayandırılarak genelin içerisinde pek cüzi miktarların gündeme getirilmesi ve bununla suçlanması müvekkillerimin kasıtlı olarak hareket etmediklerinin ve dolayısıyla suçun manevi unsurunun gerçekleşmediğinin en önemli göstergesidir.

6- Ayrıca somut olayda işlendiği iddia edilen suçun maddi unsuru gerçekleşmemiştir. Müvekkillerim kendilerine ait onlarca şirkette yönetim kurulu başkanı ve başkan yardımcısı olarak görev yapmışlardır. Müvekkillerimin yapıldığı iddia edilen kanuna aykırı eylem ve işlemlerde bir emir ve talimatları, telkin ve tavsiyeleri olmadığı gibi söz konusu belgelerin hiçbirisinde imzaları yoktur. Somut olayda imzası olan veya bilgisi olan kişiler değildir. Yönetim kurulu başkanı yada başkan yardımcısı oldukları söz konusu anonim şirketlerin hiç birisinin muhasebe işlemlerinden sorumlu değildirler. Bu işleri gerçekleştirmek üzere mesleklerinde ve alanlarında uzman onlarca profesyonel eleman çalıştırmaktadırlar. Dolayısıyla müvekkillerimin holdig ve işletmelerinde bu profesyonellerin yaptıkları gerçekleştirdikleri her türlü iş ve işlemlerden ve sonuç olarak her yanıştan sorumlu tutulmaya çalışılmaları hukukun genel ilkelerine aykırıdır. Anayasa'nın 38'inci maddesi altıncı fıkrası uyarınca "ceza sorumluluğu şahsîdir" ilkesine göre suçu işleyenin cezalandırılması gerekir. **Ancak somut olayda işlendiği iddia edilen eylemler ile müvekkillerim arasında illiyet bağı kurulamamış, söz konusu filleri ne suretle, nerede, ne zaman nasıl işledikleri ortaya konulmamıştır. Ne suretle kusurlu oldukları ortaya izah edilememiştir. Hangi hareket ve eylemleri ile bu suçu işledikleri şüpheden uzak, kesin, inandırıcı objektif ve somut deillerle ortaya konmamıştır.**

7- Vergi suçu raporlarına dayanak teşkil eden tanık beyanları gerçeği ifade etmemektedir. Tanıklar siyasi ve fiili konjoktürden etkilenecek, manevi baskı ve tehdit altında ifade vermişlerdir. Kaldığı bütün tanıklar da dinlenilmemiştir. Müvekkillerimizin işlediği iddia edilen vergi kaçakçılığı suçunun işlenmesinde kullanılan ve maddi ve içerik itibariyle sahte olduğu iddia edilen belge ve imzalar üzerinde, ilgililerin imza ve yazı örnekleri usulüne uygun bir şekilde alınıp toplanmadan ve bunlar üzerinde bağımsız ve tarafsız uzman ve kurumlarca mukayeseli bir inceleme yapılmadan, ön kabulde söz konusu belgelerin sahte olduğunun kabul edilmesi ve bu yolla Müvekkillerimizin suçlanması hukuka ve yargılama ilkelerine aykırıdır. Bu belgelerin içeriğinin gerçeği yansıtmıyıp yansıtmadığı hususu sadece tanık anlatımları ile değil; ancak hukuken denetlenebilir, incelenebilir, objektif somut bilgi ve belgelerle ispat ve desteklenmesi gerekmektedir. Ancak somut olayda bu husus yerine getirilmemiştir.

5- HAZIRLANAN VERGİ SUÇU RAPORLARI ÖZELİNDE SAVUNMALARIMIZ

Yukarıda vergi suçuna karşı genel tüm açıklamalarımızdan sonra her bir rapor özelinde de açıklama ve savunmalarımızı sunmaktayız. Öncelikle konunun önemine binaen iddia edilen suçların faillerinin Müvekkiller olamayacağına sonra da her bir vergi suçu raporu özelinde de

teknik olarak vergi hukuku prensiplerine göre aslında hazırlanan raporların temelsiz olduğu ve ortada zaten bir suç olmadığını göstereceğiz:

A- İddianamede Yer Alan ve Müvekkillerimizin İddia Edilen Suçların Failleri Olduğunun İleri Sürüldüğü Vergi Suçu Raporlarında İsnad Edilen Suçların Faillerinin Belirlenmesinde Cezaların Şahsiliği İlkesine Aykırı Hareket Edilmiştir.

Suçun şahsiliği ilkesi maddi ceza hukukunun en önemli ilkelerinden birisidir. Bu kural gereğince kişi ancak kendisinin işlediği fiiller sebebiyle sorumlu tutulabilir. Bu itibarla bir tüzel kişilik bünyesinde işlendiği iddia edilen suçlarda tüzel kişiliğin fail olması tabiatıyla mümkün olmadığından gerçek faillerin tespiti önem arz etmektedir. Nitekim Vergi Usul Kanununun “Tüzel Kişilerin Sorumluluğu” başlıklı 333 üncü maddesinde;

“Tüzel kişilerin idare ve tasfiyesinde vergi kanununa aykırı hareketlerden tevellüt edecek vergi cezaları tüzel kişiler adına kesilir.

Tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin vergi sorumluluğu hakkındaki bu kanunun 10 uncu maddesi hükmü vergi cezaları hakkında da uygulanır.

Bu Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı fiillerin işlenmesi halinde bu fiiller için 359 ve 360 ıncı maddelerde öngörülen cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunur.” hükmü yer almaktadır.

Diğer taraftan aynı Kanunun 331 inci maddesinde de “*Vergi kanunları hükümlerine aykırı hareket edenler, bu kitapta yazılı vergi cezaları (vergi ziyai cezası ve usulsüzlük cezaları) ve diğer cezalar ile cezalandırılırlar.*” hükmüne yer verilmiştir.

Görüldüğü üzere mezkûr maddede tüzel kişilerin bünyesinde işlenen vergi cezalarının tüzel kişiler adına kesileceği, ancak 359 uncu maddesinde öngörülen kaçakçılık cezalarının ise fiilleri işleyenler adına kesileceği ilkesi Vergi Usul Kanununda benimsenmiştir. Bu itibarla şirketlerin idare ve tasfiyesinde işlendiği iddia edilen kaçakçılık fiillerinin gerçek faillerinin kim olduğunun titizlikle tespit edilmesi ve bu suç için öngörülen cezaların da bunlar adına tatbik edilmesi Kanunun amir hükmünün gereğidir.

Nitekim konu ile ilgili Yargıtay içtihatlarını incelediğimizde de yüksek mahkemenin bu hususa ehemmiyet verdiği ve kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin gerçek faillerinin tespit edilmesi gerektiği yönünde karar verdiğini görmekteyiz. Örneğin, Yargıtay’ın vergi suçları ile görevli 19. Ceza Dairesi, 2015/14619 E., 2015/7959 K. 02.12.2015 tarihli kararında cezaların şahsiliği ilkesi gereği şirket temsilciliği yerine maddi delillerin araştırılması zorunluluğuna hükmetmiştir:

“.....faturaları düzenleyen ile kullanan mükellefin ticari defter ve belgeleri üzerinde karşılaştırmalı bilirkişi incelemesi yaptırılmasıyla faturaların gerçek bir ticari ilişkiyi yansıtmayı yansıtmadığının tereddüde mahal vermeyecek şekilde belirlenerek, suç ve cezanın şahsiliği ilkesi gereği ve sanık A.. K..’un ortak olup şirketi temsil yetkisinin de bulunmaması karşısında, sanıkların olay tarihinde şirketteki görevleri, gerektiğinde ticaret sicili gazetesi, şirket ana sözleşmesi ve varsa aralarındaki iş bölümüne ait karar getirtilip, sahte fatura kullanma fiili bakımından düzenleyen şirket yetkililerinden faturaları hangi sanık veya sanıklardan alındığının sorulması, düzenlenen fatura bakımından ise gerektiğinde fatura aslı üzerinde yazı ve imza incelemesi yaptırmak suretiyle sanıklara aidiyetinin araştırılması,

şirketi fiilen idare eden ve sahteliği iddia olunan faturaları alıp kullanan, tanzim eden failin belirlenmesinin ardından sanıkların hukuki durumlarının tayini gerekirken, yetersiz bilirkişi raporuna dayanarak eksik kovuşturma ile yazılı şekilde karar verilmesi,”

Aynı Dairenin 2015/4369 E.- 2015/5959 K. sayılı kararında da faturaların şekil şartlarını taşıyıp taşımadığı, faturalar üzerindeki yazı ve imzaların kime ait olduğu, faturaların kimden alındığı, ifadelerin tespiti ile suç ve cezaların şahsiliği ilkesi uyarınca şirket ortağı ve temsilcisini cezalandırma yerine fiili işleyenin cezalandırılması gerektiğine hükmetmiştir.

“.....vergi tekniği raporunda faturaların varlığından söz edilmesine rağmen dosya içinde fatura asılları veya onaylı örneklerinin bulunmadığının anlaşılması karşısında; suça konu faturaların onaylı suretleri getirtilip incelenerek, kanunda öngörülen şekil şartlarını taşıyıp taşımadığının tespit edilmesi, sanıklardan F.. A. ile Y.. D..’nin şirketin kanuni temsilcileri diğer sanık A.. Ç..’ın da şirket ortağı olduğu da gözetilerek suç ve cezaların şahsiliği ve suç fiillerini işleyen gerçek sorumlu veya sorumluların tespiti bakımından gerektiğinde faturalar ile şirkete ait belgeler üzerinde imza ve yazı incelemesi yaptırılması, faturaları kullanan firma yetkileri dinlenip suça konu faturaları kimden aldıkları sorulup sonucuna göre sanıkların hukuki durumlarının belirlenmesi gerektiği gözetilmeden, eksik araştırma sonucu yazılı şekilde mahkumiyetlerine karar verilmesi,”

Diğer taraftan mezkur dairenin aşağıda yer verdiğimiz kararında tüzel kişiler bünyesinde vergi suçu irtikap edilmesi hâlinde failin tespitine dair prensiplerin detaylı bir şekilde izah edildiği görülmektedir (19. Ceza Dairesi 2015/2982 E., 2015/8334 K.).

“Tüzel kişilerde vergi kanunları yönünden sorumluluk 213 sayılı Kanun’un 10 ve 333. maddelerinde düzenlenmiş olup, 359 ile 360. maddelerde öngörülen cezaların, bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunacağı belirtilmiştir.

*Tüzel kişilerin birden fazla kanuni temsilcisi olduğunda suç, eylem ve fikir birliği içinde işlenmemişse sorumluluk, cezanın şahsiliği ilkesine bağlı olarak temsil yetkisinin bölüşümündeki ağırlık ve sınırlar dikkate alınarak, **suçun şekil sorumlusu yerine ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciye aittir. ...***

*Ama her durumda; **kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliği; tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapıp bir sonuca varılmalıdır. Bu şekilde isabetli ve adil sonuçlara varılır ve cezaların şahsiliği ilkesine de uygunluk sağlanır. ...***

Personelin, temsilcinin istek, irade ve onayı olmadan işlediği fiillerden temsilcinin cezai sorumluluğu kabul edilemez.

*Bu itibarla; yukarıda verilen genel bilgiler ışığında **maddi gerçeğin kuşkuya yer bırakmayacak şekilde belirlenmesi ve eylemin, fiilen hangi sanık tarafından işlendiğinin***

her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi amacıyla; fatura düzenleme konusunda sanıkların kendi aralarında bir görev dağılımı olup olmadığı, düzenlendiği iddia edilen 88 adet sahte faturadan hangilerinin kim tarafından düzenlendiğinin net olarak araştırılması, adlarına fatura düzenlenen kişilerin tanık olarak dinlenerek faturaları kimden, hangi hukuki ve ticari ilişkiye dayanarak aldıkları ve ellerinde buna ilişkin bilgi ve belge olup olmadığının sorulması, sanıklar hakkında özel belgede sahtecilik ve hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanmak suçlarından tefrik kararı verilerek açılan Sarıyer 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2008/321 esasında kayıtlı ve halen Yargıtay 15. Ceza Dairesi'nin 2014/11373 esasında bulunan kamu davasının getirtilip incelenerek mümkün olması halinde birleştirilmesi, bunun mümkün olmaması halinde ise dava dosyasının özetinin duruşma tutanağına aktarılarak onaylı örneklerinin dosya içine alınmasından sonra toplanan tüm deliller birlikte değerlendirilmek suretiyle sanıkların hukuki durumlarının takdiri gerekirken eksik kovuşturma sonucu ve yetersiz gerekçe ile sanıklar hakkında mahkûmiyet kararı verilmesi,”

Yukarıda yer verilen kararlardan açıkça anlaşıldığı üzere, vergi kaçakçılığını teşkil eden fiillerin gerçek faillerinin tespitinde doğrudan kanuni temsilcilerin belirlenmesi şeklinde bir usul tatbik edilemeyecek olup, fiilin kim tarafından işlendiğinin kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi gerekmektedir.

Ayrıca kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliğinin dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu durumun aksi kesin olarak tespit edilebiliyorsa kanuni temsilciler fiillerden sorumlu tutulabilecektir. Kanun ve yüksek yargı içtihatları bu derece sarıh olmakla birlikte Koza İpek Holding AŞ ve diğer grup şirketleri hakkında düzenlenen vergi suçu raporlarında bunlara uyulmamış, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerinin şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve yardımcısı Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Sadece İK Akademi A.Ş. ile ilgili raporda, adı geçen kişilerin asıl fail olduğu öne sürülen Ali Serdar Hasırcıoğlu, Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ve Şaban Aksöyek'e iştirak ettiği iddia edilmektedir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporlarında Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in **suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Grup şirketleri bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçunun faillerinin veya şeriklerinin adı geçen şahıslar olduğuna dair **hiçbir delile yer verilmemiştir**.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapıp bir sonuca varılmalıdır.

Bu çok önemli açıklamalardan sonra Grup şirketleri adına düzenlenen vergi suçu raporları itibarıyla failin tespiti bakımından itirazlarımızı datek tek aşağıda sunmaktayız:

1- Koza İpek Holding A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

Koza İpek Holding A.Ş. hakkında düzenlenen ve Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğunun iddia edildiği 2017-A-2623/43 sayılı raporda ve satın alınan gazetelerle ilgili faturaların sahte olduğunun iddia edildiği 2016-A-1707/33 sayılı raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faili olarak müvekkillerimiz gösterilmiştir. Hâlbuki yukarıda yer verdiğimiz üzere tüzel kişinin temsilcilerinin doğrudan fail olarak gösterilmesi Yargıtay içtihatlarına aykırıdır. Fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere sahte belge düzenlendiği iddia edilen 2011 yılı içinde **100 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu yıl içerisinde **550.000.000 TL** (beş yüz elli milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısı ile faaliyette bulunan Koza Grubunun Holding şirketine, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.05'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticinin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşırız.

Böyle bir hususu iddia eden vergi müfettişinin genel hukuk kuralları ve özellikle Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesi uyarınca bu iddiasını ispat etmesi gerekir. Zira anılan maddede iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia eden tarafa ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Ancak ispat etmek şöyle dursun buna dair en küçük bir veri ortaya konamamıştır. Bu durum ise, söz konusu raporların, işlemleri yıllardır en ince ayrıntısına kadar incelenen ancak eleştirilecek bir husus bulunamayan Koza grubunun yöneticilerine suç isnad etmek için özel çaba sarf edilerek yazıldığı anlamına gelmektedir.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın beyanı rapora eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Bilakis, Muhtar beyanında kendisine boş teslim tutanaklarını İdari İşler Amiri Mehmet ERGİT'in imzalattığını iddia etmiştir. Hal böyle iken, vergi müfettişi bu kişinin veya başka kişilerin işlendiği iddia edilen suçun faili olup olmadığına dair hiçbir veri ve yoruma yer vermeden üst yöneticileri itham etmektedir. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

Gazete alımları ile ilgili raporda ise Holdingin fiilen Yönetim Kurulu Başkanı ve Başkan yardımcısı tarafından yönetildiği ve kararların da aynı yöneticiler tarafından alındığı ifade edilmektedir. Gazetelerin bedelinin holdinge fatura edilmesi kararını veren de aynı yöneticiler olduğu iddia edilmektedir. Ancak bu iddiaya dair açık ve kesin bir delil ortaya konulmamıştır. Müvekkillerimiz hakkında düzenlenen iddianamede de vergi suçu raporlarına aynen yer vermenin ötesinde adı geçen kişilerin işlendiği iddia edilen suçların faili olduğuna dair hiçbir veri hatta yorum dahi yer almamaktadır.

2- Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

Koza Altın AŞ hakkında düzenlenen üç vergi suçu raporunun hiçbirinde Kanun ve yüksek yargı içtihatlarında ortaya konan ilkelere uyulmadan, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerinin şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve yardımcısı Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporlarında Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in **suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Koza Altın bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçlarının faillerinin adı geçen şahıslar olduğuna dair hiçbir delile yer verilmemiştir. Bu hususa dair itirazlarımıza her bir vergi suçu itibarıyla aşağıda yer verilmiştir.

2.1. 10.03.2017 tarihli ve 2017-A-1707-23 sayılı Vergi Suçu Raporu

Vakfa gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğu ile ilgili raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faili olarak müvekkillerimiz gösterilmiştir. Hâlbuki fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapıp bir sonuca varılmalıdır.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere **4 yıl** içinde **317 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu dört yıl içerisinde **2.178.000.000 TL** (iki milyar yüz yetmiş sekiz milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısı ile faaliyette bulunan bir şirketin, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.75'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticinin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşırız.

Böyle bir hususu iddia eden vergi müfettişinin genel hukuk kuralları ve özellikle Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesi uyarınca bu iddiasını ispat etmesi gerekir. Zira anılan maddede iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia eden tarafa ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Ancak ispat etmek şöyle dursun buna dair en küçük bir veri ortaya konamamıştır. Bu durum ise, söz konusu raporların, işlemleri yıllardır en ince ayrıntısına

kadar incelenen ancak eleştirilecek bir husus bulunamayan Koza grubunun yöneticilerine suç isnad etmek için özel çaba sarf edilerek yazıldığı anlamına gelmektedir.

Müvekkillerimiz hakkında düzenlenen iddianamede de vergi suçu raporlarına aynen yer vermenin ötesinde adı geçen kişilerin işlendiği iddia edilen suçların faili olduğuna dair hiçbir veri hatta yorum dahi yer almamaktadır.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken muhtarlardan ve ilgili diğer kişilerden ifade alınmış ve raporlara eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Ayrıca raporda yer verilen ve delil olduğu öne sürülen e-posta yazışmalarının da hiçbir yerinde adı geçen üst yöneticilerden alınan talimat veya bilgiden bahsedilmemektedir. Hal böyle iken, vergi müfettişi işlendiği iddia edilen suçların faili olarak mezkûr yöneticileri göstermektedir. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

2.2. 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Suçu Raporu

Raporda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı ihalesiyle ilgili İK Akademi AŞ tarafından düzenlenen belgelerin sahte olduğu ileri sürülmüş, Koza Altın AŞ'nin de bu faturaları defter kayıtlarına intikal ettirerek bilerek sahte belge kullandığı iddia edilmiştir. Müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek ise bu suçun faileri olarak gösterilmiştir ve cezalandırılmaları talep edilmektedir. Söz konusu fiillerin işlenmediğine dair savunmamıza yukarıda tafsilatlı olarak yer verilmiştir.

Failin tespiti meselesine gelince, vergi suçu raporunda Koza Altın AŞ bünyesinde işlendiği iddia edilen sahte belge kullanma fiilinin adı geçen şahıslarca işlendiğine dair en ufak bir delile yer verilmemiş, bir cümlelik gerekçe dahi ortaya konulamamıştır. Yargıtay içtihatlarına göre bu kişilerin şirketin yönetim kurulu başkanı ve başkan yardımcısı olmaları sebebiyle doğrudan fail olarak gösterilmesi kabul edilemeyecektir. Ancak vergi müfettişinin yapmış olduğu tam olarak budur.

İşbu raporda iddia edilen diğer bir husus da, Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından yardıma muhtaç olanlara bağışlanmak üzere Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına gıda maddeleri teslim edildiğine dair 2013 hesap döneminde düzenlenen faturaların sahte olduğu iddia edilmektedir. Sözü edilen fiillerin faillerinin şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK ve yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK olduğu öne sürülmektedir. Bir önceki bölümde aynı mahiyetteki iddialara karşı cevabımızda ifade ettiğimiz gibi müvekkillerimizin söz konusu fiilleri işlediğine veya işlenmesine yönlendirdiğine dair tek bir delil ortaya koyamayan vergi suçu raporu ve bu rapor esas alınarak tanzim edilen iddianame suçun şahsiliği ilkesine, konuyla ilgili Yargıtay içtihatlarına tamamen aykırıdır.

Örneğin, Müfettiş konuyla ilgili yazmış olduğu Vergi Tekniği Raporunda, kurum yetkilisinin ifadesine başvurmuştur. Yetkili kişinin ifadesine, “işletme çalışanlarından aldığımız bilgiye göre” diyerek başladığı ve “Yapılan araştırmada söz konusu dönemde alış faturaları ve teslim belgelerinin o dönem Ovacık işletmesi çalışanlarından Mehmet ERGİT (İdari işler şefi) ve Cemalettin ÇETİN (Ovacık İşletmeler Müdür)’in temin ettiği tespit edilmiştir.” şeklinde beyanda bulunduğu vergi tekniği raporunda yer almaktadır. Vergi müfettişi bu ifadeyi, Vakfa düzenlenen gıda teslim faturalarının gerçek durumu yansıtmadığı dolayısıyla sahte olduğu

iddiasına delil olarak gösterirken, aynı ifadede teslim belgelerini temin ettikleri söylenen dolayısıyla iddia edilen suçla doğrudan ilgili olan kişilerin, suçun faili olup olmadığı hususuna hiç değinmemektedir. Bu da gösteriyor ki suçun failinin kim olduğu aslında inceleme yapılmadan zihinlerde bellidir. Bu itibarla, vergi müfettişi kendince suçun işlendiğini ispat etmeye çalışmış ancak failin kim olduğu sorusuna cevap aramaya dahi teşebbüs etmemiştir.

Ayrıca yapılan yardımların miktarı ve bedeli işletme müdürlüğünün bütçesinde ve ödeme yetkisi sınırlarının altındadır. Bu miktardaki ödemeler yönetim kuruluna çıkmamaktadır. Yargıtay'ın yukarıda yer verdiğimiz kararında yer aldığı üzere failin tespitinde görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme ihtimali gibi hususların dikkate alınması gerekir. Tutar itibarıyla işletme müdürlüğünün yetkisi dâhilinde olan bir bağışın yapılmadığı halde yapılmış gibi gösterilmişse normal olanı bunun işletme müdürlüğü yetkililerinin bilgisi dâhilinde olmasıdır. Şirketin tepe yöneticilerinin bu yönde talimat verdiklerine dair en küçük bir delil, ifade vs. söz konusu değilken fail olarak kendilerinin gösterilmesi hayatın olağan akışı ile bağdaşmamaktadır.

Bu raporda iddia edilen son bir konu da Koza Altın tarafından Kozdere Nakliye Hafr. Mad. San. ve Tic. A.Ş. ve Kozaklılar Nakliye Hafr. Mad. San. ve Tic. A.Ş.'den alınan nakliye hizmetinin bir kısmının fiyat farkı olarak faturalandırıldığı ve bu faturaların defterlere kaydedildiği, dolayısıyla muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma fiilinin işlendiğidir. Ancak, diğer konularda olduğu gibi bu fiilin müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğine dair hiçbir veri ve yoruma yer verilmemiştir. Kanuni temsilci olmaları sebebiyle doğrudan fail olarak addedilmektedirler. Hâlbuki defaatle arz ettiğimiz gibi bir şirkette işlenen bir fiilin faili otomatik olarak kanuni temsilcilerdir demek ceza kanununun en temel prensiplerinden olan cezaları şahsiliği ilkesine aykırıdır.

2.3. 2017-A-1707/11 sayılı Vergi Suçu Raporu

Raporda, Koza Altın AŞ tarafından muhtelif gerçek kişilerden küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet gider pusulasının bir kısmının aslında böyle bir alım olmadığı halde sahte olarak düzenlendiği ve bu belgelerin şirketin kendisi tarafından kullanıldığı iddia edilmekte ve suçların failleri olarak yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek gösterilmektedir.

Adı geçen kişilerin yönetici oldukları Koza Grubu şirketlerinde bir yıl içinde düzenlenen belge sayısı 800.000'dir. Sadece Koza Altın şirketi 2013 ve 2014 yıllarında 226 Milyon TL kurumlar vergisi ödemiştir. Şirketin faaliyet alanı çok geniştir. Ancak vergi müfettişi şirketin mali büyüklüğü ve iş hacmine kıyasla neredeyse sıfır seviyesinde olan bir işlemle ilgili olarak, hayatın olağan akışı içerisinde bu işlemlerden haberinin olması dahi mümkün olmayan en üst iki yöneticinin fail olduğunu iddia etmektedir. Müfettişin gider pusulalarıyla ilgili bilgisine başvurduğu kişilerin hiçbirisi adı geçen şahısları zikretmemiş bilakis ifadelerinde başka isimlere yer vermiştir. Örneğin, ifadesine başvuru Metin Kardaşcan imzalamış olduğu gider makbuzlarını işletme müdürü Cemalettin Çetin'in talimatıyla imzaladığını söylemektedir. Hal böyle iken, İzmir bölgesindeki bir maden işletmesinin faaliyetleri çerçevesinde düzenlenen belgelerin, Ankara'da bulunan ve şirketin en üst yöneticilerinin talimatıyla sahte olarak düzenlendiği iddiası kabul edilemez.

Bu itibarla, bir an için sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği kabul edilse dahi, bu suçun failleri olarak gösterilen şahısların gerçekten söz konusu fiilleri işlediğine dair somut, kesin ve inandırıcı delil ortaya konulmamıştır.

Sonuç olarak Vergi Suçu Raporlarında ilgili Vergi Tekniği Raporlarında Koza Altın yöneticileri hakkında suç işleme veya buna iştirak etmeye dair en küçük bir delile yer verilemediği halde, önceden hedef olarak belirlenen kişilerin suçun faili olarak belirlenmesine çalışıldığı anlaşılmaktadır.

3- İK Akademi A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporu

Yukarıda yer verilen Yargıtay kararlardan açıkça anlaşıldığı üzere, vergi kaçakçılığını teşkil eden fiillerden sahte belge düzenleme fiilinin gerçek failinin tespitinde doğrudan kanuni temsilcilerin belirlenmesi şeklinde bir usulün tatbik edilemeyecek olup, fiilin kim tarafından işlendiğinin kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi gerekmektedir.

Ayrıca kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliğinin dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu durumun aksi kesin olarak tespit edilebiliyorsa kanuni temsilciler fiillerden sorumlu tutulabilecektir. Ancak vergi suçu raporunda, Ali Serdar Hasırcıoğlu, Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ve Şaban Aksöyek'in **suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır.

Vergi müfettişi bir taraftan 23.02.2012 tarihinden itibaren yönetim kurulu başkanı olan Ali Serdar Hasırcıoğlu'nun Himmetdede Tesisi ihalesinden ve inşaatından haberinin olmamasının dikkat çekici olduğunu ve bu durumun işin aslında Koza Altın AŞ tarafından yapıldığının ve sahte belge düzenleme fiilinin delillerinden biri olduğunu söylerken, diğer taraftan da ilgilinin bu ifadesinin geçersiz olduğunu zira düzenlenen faturalarda imzası olduğunu ifade etmektedir. Tabiri caizse, aynı ifadeyi işine geldiği zaman doğru, işine gelmediği zaman yanlış olarak kabul etmektedir.

Yönetim Kurulu üyesi Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ile ilgili ise vergi suçu raporunda tek bir delilin dahi yer almadığı, mezkûr kişi hakkında sadece müşterek imza ile şirketi temsil ve ilzama yetkili olduğu ifadesine yer verildiği görülmektedir. Hâlbuki yukarıda yer verilen Yargıtay içtihatlarında da açık ve kesin şekilde hükmedildiği üzere, bir kişinin şirketin temsilcisi olması sebebiyle o şirket bünyesinde işlenen vergi suçlarının faili olarak belirlenmesi katiyen suçun şahsiliği ilkesinin ihlalidir.

Bu itibarla, bir an için sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği kabul edilse dahi, bu suçun failleri olarak gösterilen şahısların gerçekten söz konusu fiilleri işlediğine dair somut, kesin ve inandırıcı delil ortaya konulmamıştır.

Bunların yanında İK Akademi AŞ hakkında tanzim edilen 2016-A-1707/50 sayılı vergi suçu raporunda İK Akademi A.Ş. adına düzenlenen sahte faturaların kasıtlı olarak defter kayıtları

ve beyanlara yansıtılması (**bilerek kullanılması**) suretiyle 2012-2015 dönemlerinde 213 Sayılı VUK'un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçuna iştirak eden ve İK Akademi A.Ş. tarafından Koza Altın İşletmeleri A.Ş. adına **sahte fatura düzenlenmesi** suretiyle 2013-2014 dönemlerinde maddi menfaat gözeterek (daha az vergi ödeme ve gizli kar aktarımı) 213 Sayılı VUK'un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçuna iştirak eden Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK ve yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK hakkında Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesi uyarınca suç duyurusunda bulunulması gerektiği ifade edilmiştir.

Vergi suçlarına iştirak ile ilgili Vergi Usul Kanununda özel bir düzenleme mevcut olmadığından konuyla ilgili Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanacaktır. Türk Ceza Kanununun 37 inci maddesine göre suçun kanunî tanımında yer alan fiili birlikte gerçekleştiren kişilerden her biri, fail olarak sorumlu olur. Vergi müfettişi raporunda, Koza Altın tarafından İK Akademi'ye verilen ihalenin aslında kurgu olduğunu, işin Koza Altın tarafından yapıldığını ve düzenlenen faturaların sahte olduğunu, bu planlamanın ise 2.5.1.-2.5.11. bölümlerinde belirtildiği üzere Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK ve yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK tarafından yapıldığını, iddia etmektedir. Ancak, vergi tekniği raporunda bu iddiasına dair delil olarak nitelendirilebilecek bir hususa dahi yer verememiştir.

Vergi tekniği raporunda, Hamdi Akın İpek'in suça iştirak ettiği iddiasına dayanak olarak şirket 2. derece yöneticilerinin söz konusu ihalenin Hamdi Akın İPEK tarafından yaptırıldığını ve bizzat kendisinin ilgilendiği yönündeki ifadeleri gösterilmiştir. Raporda geçen söz konusu ifadeleri incelediğimizde bunlardan ilkinin İK Akademi'ye alınacak bazı çalışanlar için Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK'in de **bilgi ve onayının** alındığı olduğu yönündeki olduğu görülmektedir.

Öncelikle, Hamdi Akın İpek'in onayının alındığı işe alım, İK Akademi'ye Koza Tedarik AŞ'den transfer edilecek iki (2) personelle ilgilidir. Vergi tekniği raporunun konuyla ilgili 10 numaralı ekinde yer alan e-posta incelendiğinde, İnsan Kaynakları Sorumlusu Tuğçe Çalışkan'ın Serdar Hasırcıoğlu'na 13 Kasım 2013 tarihinde Koza Tedarik'ten İK Akademisinin satın alma kadrosuna geçirilecek iki personelle ilgili Akın İpek'le detayların konuşulduğunun ifade edildiği ve Serdar Hasırcıoğlu'nun onayına işbu e posta ile sunulduğu görülmektedir. Son derece aşıkâr olduğu üzere personelin İK Akademi'ye geçişi için onay istenen Koza Altın yöneticisi Akın İpek değil İK Akademi yöneticisi Serdar Hasırcıoğlu'dur.

Nitekim müfettiş, raporunda bu husus hakkında şu ifadeleri kullanmıştır. *“Koza Altın İşletmeleri A.Ş. İnsan Kaynakları Uzmanı Tuğçe ÇALIŞKAN tarafından gönderilen e-mail'de İK Akademi A.Ş.' de çalışmak üzere Koza Tedarik A.Ş.' den atananlar hakkında Akın İPEK ile detaylı konuşulduğu belirtilerek Ali Serdar HASIRCIOĞLU' dan işe alınacak bu kişiler hakkında onay istendiği tespit edilmiştir.”* Müfettiş, konunun delili olarak raporuna ek yaptığı e-postada, kendi ifadesi ile, onay alınan İK Akademi yöneticisiyken, raporun diğer bir yerinde Akın İpek'in onayı ifadesine dönüştürmüş ve bunu Akın İpek'in İK Akademi tarafından sahte belge düzenleme fiiline iştirak ettiğine delil olarak göstermiştir. Hâlbuki kişilerin işe alınmasında onay makamı Serdar Hasırcıoğlu olup Akın İpek'ten onay alınmamıştır. E-postada sadece kendisi ile detaylı konuşulduğu ifade edilmektedir. Koza Tedarik AŞ personellerinin başka bir ilişkili şirkete transferinde bu şirketin yöneticisiyle konuşulmasından

daha doğal ne olabilir? Kaldı ki delil olarak gösterilen e-postada Hamdi Akın İpek ile ne konuşulduğuna dair en küçük bir ifade yer almamaktadır.

Müfettişin raporunda tespit ettiğimiz söz konusu çarpıtma dahi, bu raporun yazılış gayesinin gerçekleri çarpıtarak önceden hedef olarak tespit edilmiş kişilere suç isnadı olduğunu göstermek için yeterlidir.

Müfettişin Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'le ilgili delillerin var olduğunu ileri sürdüğü Raporun 2.5.1.-2.5.11. bölümlerini incelemeye devam ettiğimizde, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. genel müdürü olan İsmet SİVRİOĞLU'nun ifadesinde özetle grubun satın alma faaliyetlerinin genel olarak Koza İpek Tedarik tarafından yürütüldüğü; somut olayda ise ihaleye çıkılması, firmalardan teklif toplanması vb. faaliyetlerin tamamının yönetim kurulu başkanı Hamdi AKIN İPEK'in görevlendirmesi ile dönemin genel müdür yardımcısı Serhan UMURHAN tarafından yerine getirildiği; ihale tekliflerinin Serhan UMURHAN'ın münferit imzası ile gönderilmesi ile ilgili olarak, tüm süreçte tarafına bilgi verilmediği için imzasının da istenmediği; ihaleci firmalara ilişkin araştırmanın kendi bilgisi dâhilinde değil, Hamdi Akın İPEK ve Serhan URHAN tarafından yürütüldüğü belirtilmiştir.

Diğer bir ifadeyle müfettiş, Hamdi Akın İpek'in ortağı ve yönetim kurulu başkanı olduğu Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin yapacağı bir ihale ile ilgili, ihaleye çıkılması, firmalardan teklif toplanması vb. faaliyetlerin tamamının Hamdi Akın İPEK'in görevlendirmesi ile mezkûr şirketin genel müdür yardımcısı tarafından yapılmasını, ihalenin kurgu olmasının ve en önemlisi bunun planlamasının Hamdi Akın İpek tarafından yapılmasının delili olarak göstermektedir. Hamdi Akın İpek'in İK Akademi AŞ yöneticisinin görevlendirmesi söz konusu olsa durum bir nebze anlaşılabilir. Ancak, bir kişinin kendisinin ortağı ve yöneticisi olduğu bir şirketin çıkacağı ihale ilgili bir görev vermesinden daha tabii ne olabilir? Açıktır ki bunun ticari hayatın icaplarına aykırı olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Müfettişin söz konusu ihalenin Hamdi Akın İPEK tarafından yaptırıldığını ve bizzat kendisinin ilgilendiği yönündeki ifadeler olarak nitelendirdiği ve suça iştirakin delili olarak sunduğu bu ifade okunduğu vakit, delil olduğu iddia edilen unsurların Yargıtay'ın içtihatlarında tarif edildiği şekliyle kesin ve inandırıcı olmak niteliğini hiçbir şekilde haiz olmadığı çok açıktır.

Müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'le ilgili raporda yer verilen diğer bir husus da Akbank A.Ş.'den İK Akademi A.Ş. tarafından çekilen 10.000.000-TL tutarlı kredi için Cafer Tekin İPEK ve Hamdi Akın İPEK'in kefil olmalarıdır. 2013-2015 yıllarında 27 milyon TL finansman gideri (anapara değil sadece faiz ödemesi) yapan bir şirketin 10 milyon TL anapara tutarındaki bir kredisi için ilişkili şirketin yöneticilerinin kefil olması suç delili olarak gösterilemez. Kaldı ki, söz konusu kredinin Himmetdede Altın Madeni tesisi inşaatı ile ilgili olmadığı, genel bir kredi kefaleti olduğu Raporun 11 nolu ekinde yer alan Genel Kredi Sözleşmesinden de açık olarak anlaşılmaktadır.

Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in kurgu ihalenin planlamasını yaptıkları ve bu sebeple İK Akademi yöneticileri tarafından işlenen sahte belge düzenleme ve kullanma suçlarına iştirak ettikleri şeklindeki önemli bir iddiaya dayanak olarak sadece yukarıda yer verdiğimiz hususlara yer verilmiştir. Bu iddialar da yukarıda açık bir şekilde çürütülmüştür.

Sonuç olarak Vergi Suçu Raporunda ve ilgili Vergi Tekniği Raporunda ne İK Akademi ne de Koza Altın yöneticileri hakkında suç işleme veya buna iştirak etmeye dair en küçük bir delile yer verilemediği halde, önceden hedef olarak belirlenen kişilerin suçun faili olarak belirlenmesine çalışıldığı anlaşılmaktadır.

4- Özdemir Antimuan A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporu

Özdemir Antimuan AŞ hakkında düzenlenen vergi suçu raporunda failin tespitiyle ilgili olarak Türk Ceza Kanunu hükümlerine ve Yargıtay içtihatlarına uyulmamış, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerinin şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve yardımcısı Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporunda Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in **suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Özdemir Antimuan AŞ bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçunun faillerinin adı geçen şahıslar olduğuna dair hiçbir delile yer verilmemiştir.

Vakfa gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğu ile ilgili raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faili olarak müvekkillerimiz gösterilmiştir. Hâlbuki yukarıda yer verdiğimiz üzere tüzel kişinin temsilcilerinin doğrudan fail olarak gösterilmesi Yargıtay içtihatlarına aykırıdır. Fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve imkânları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapıp bir sonuca varılmalıdır.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere **4 yıl** içinde **317 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu dört yıl içerisinde **2.178.000.000 TL** (iki milyar yüz yetmiş sekiz milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısı ile faaliyette bulunan Koza Grubunun bir şirketinde, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.01'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticinin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşırız.

Böyle bir hususu iddia eden vergi müfettişinin genel hukuk kuralları ve özellikle Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesi uyarınca bu iddiasını ispat etmesi gerekir. Zira anılan maddede iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad

olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia eden tarafa ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Ancak ispat etmek şöyle dursun buna dair en küçük bir veri ortaya konamamıştır. Bu durum ise, söz konusu raporların, işlemleri yıllardır en ince ayrıntısına kadar incelenen ancak eleştirilecek bir husus bulunamayan Koza grubunun yöneticilerine suç isnad etmek için özel çaba sarf edilerek yazıldığı anlamına gelmektedir.

Müvekkillerimiz hakkında düzenlenen iddianamede de vergi suçu raporlarına aynen yer vermenin ötesinde adı geçen kişilerin işlendiği iddia edilen suçların faili olduğuna dair hiçbir veri hatta yorum dahi yer almamaktadır.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın beyanı rapora eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkillerimiz Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Bilakis, Muhtar beyanında kendisine boş teslim tutanaklarını İdari İşler Amiri Mehmet Ergit'in imzalattığını iddia etmiştir. Hal böyle iken, vergi müfettişi bu kişinin veya başka kişilerin işlendiği iddia edilen suçun faili olup olmadığına dair hiçbir veri ve yoruma yer vermeden üst yöneticileri itham etmektedir. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

Özetle, müvekkillerimizin fail olarak gösterilmesi cezaların şahsiliği ilkesine, Türk Ceza Kanununa ve Yargıtay'ın konuya dair içtihatlarına aykırıdır.

B- HER BİR VERGİ RAPORU ÖZELİNDEKİ VERGİ HUKUKU KAPSAMINDA SAVUNMALARIMIZ

İddianamede ve iddianamede esas alınan vergi suçu ve eki vergi tekniği raporlarında yer alan iddialara karşı savunmalarımıza aşağıda yer verilecektir. Ancak söz konusu iddialara cevap vermeden önce Koza Grubu ile ilgili aşağıda yer alan bilgileri Sayın Mahkeme heyetine sunmak isteriz.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yaklaşık 20 milyon dolar bedelle satın alınarak Koza Grup şirketlerine dâhil edilmiştir. Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Grubumuz tarafından satın alındığında bir buçuk yıllık işletme ömrü kalmış, 180 bin ons rezerv, 600 bin ons kaynak, rezerv artma potansiyeli olmayan bir şirket iken on yıl içerisinde devletten hiçbir imtiyaz kullanmadan 900 kattan daha fazla büyüme başarısı göstermiştir. Böyle bir başarının Türkiye'de emsali olmadığı gibi, dünyada dahi Koza Altın İşletmeleri A.Ş. gibi, üretiminin, rezervlerinin, maden kaynaklarının ve maden kaynağı artma potansiyelinin birlikte yükseldiği örnek çok azdır.

Ons başı üretim maliyetlerinin merkezi satın alma yöntemi ile 500 dolar seviyesinde tutularak, cironun yüzde yetmiş oranına kâr edilmesi ve bunun üzerinden vergi ödenmesi de Grubun asıl başarısıdır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin tüm faaliyetleri ve mali tabloları, Yeminli Mali Müşavir tarafından tasdik edilmiş ve uluslararası bağımsız denetim kurumu "PWC" tarafından

denetlenmiş ve onaylanmıştır. Koza İpek grup şirketleri Maliye Bakanlığı denetim elemanlarınca daha önce defalarca incelemiştir. Hatta 2013 sonrasında da tüm şirketler tekrar denetime alınmış ve bu incelemeler sonucunda vergi inceleme raporları düzenlenmiştir. Bu incelemelerle ilgili bilgilere aşağıda yer verilmektedir. Şirketimiz nezdinde Maliye Bakanlığı Vergi Denetim Kurulu Müfettişlerince 2009-2010-2011-2012 ve 2013 hesap dönemlerini kapsayan tam inceleme çalışmaları sonuçlanmıştır.

Bu incelemeler sonucunda; 2009 yılı hesap dönemine ilişkin 112.489 TL tutarında vergi dairesine ödeme yapılmıştır. 2011-2012-2013 yılı hesap dönemleri için hiçbir eleştiri konusu bulunmamaktadır. 2010 yılı hesap dönemine ilişkin raporda ise, 2010 yılında yapılan yatırım miktarının 2010 yılında değil 2011 yılında vergiden düşülmesi gerektiği şeklinde bir yorum yer almıştır. Bu eleştiri çerçevesinde yaklaşık 200.000 TL gecikme faizi doğacaktır. Ayrıca bu yorum farkına göre 1.380.444 TL vergi cezası kesilmiştir. Maliye Bakanlığı tarafından bugüne kadar yapılan incelemeler sonucunda yukarıda açıklanan hususlar dışında bir eleştiri yoktur, hiç bir olağandışı durum veya suç teşkil eden herhangi bir husus tespit edilmemiştir.

Bilindiği üzere tam inceleme mükelleflerin vergilerle ilgili her türlü iş ve işlemlerinin bütün matrah unsurlarını içerecek şekilde yapılan vergi incelemesini ifade etmektedir. Dolayısıyla en detaylı vergi incelemesidir. Beş yılın böyle detaylı incelenmesi neticesinde dikkate değer bir eleştiriye yer verilememesi müvekkilimizin kanunlara uyumdaki yüksek performansını göstermektedir. Bundan daha önemli olan husus ise müvekkilimizin vergi ödemedeki üstün performansdır. Vergi müfettişinin Raporunda yer verdiği üzere inceleme dönemleri olan 2011, 2012, 2013 ve 2015 yıllarında müvekkilimizin ödediği sadece kurumlar vergisi toplamı yaklaşık **317 Milyon TL'dir**. Ödenen bu vergi miktarı ile Koza Altın kurumlar vergisi rekortmenleri listesinde yer almıştır.

Bu bilgileri müteakiben aşağıda şirketler ve vergi suçu raporları itibarıyla savunmalarımıza yer verilmiştir.

1. Koza İpek Holding A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

1.1. Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına Sahte Belge Düzenlendiği İddiası (05/06/2017 tarihli ve 2017-A-2623/43 Sayılı Vergi Suçu Raporu)

Koza İpek Holding AŞ ("**Holding**") hakkında düzenlenen ve sayısına yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporunda, müvekkilimizin **2011** hesap döneminde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına ("**Vakıf**") fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, bu hesap dönemine ilişkin 464781-464783-464784-464785 sıra numaralı dört adet, toplam **260.000,10 TL** tutarındaki alış faturasını gider hesaplarına intikal ettirdiği ifade edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Holding tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, Holdingin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ile başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367

nci maddesine istinaden adı geçen şahıslar hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

1.1.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Vergi Miktarı Koza Grubunun Aynı Yılda Ödediği Kurumlar Vergisinin Sadece Yüzde 0,05'i kadardır.

İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda sahte olduğu iddia edilen faturaların toplam tutarı 260.000,10 TL'dir. Bir an için faturaların gerçekten sahte olarak düzenlendiğini, dolayısıyla bu gıda malzemeleri için Holding tarafından yapılan giderlerin haksız indirildiğini varsayalım. Bu durumda 2011 yılında gider yazılacak tutar **260.000,10 TL** olup, bu da yaklaşık **52.000 TL** daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğuracaktır. Sadece 2011 yılında Koza Altın AŞ üzerinden **99.883.000 TL** kurumlar vergisi ödeyen, kendisini dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kuruluşlarına denetlettirip, denetime ilişkin raporları yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları yeminli mali müşavir tarafından denetlenip tasdik edilen, daha önce Maliye Bakanlığınca yapılan vergi incelemelerinde bu tür işlemleri hiçbir şekilde tespit edilmeyen Koza Grubunun, sadece bir şirketine ödenen kurumlar vergisinin **% 0,05'i** (on binde beş) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır.

Koza Grubunun şirketleri bünyesinde **bir yılda yaklaşık 800.000 adet fatura** düzenlenmektedir. Hem fatura adedi hem de tutarı bakımından bu kadar büyük bir hacme sahip, itibarlı ve kurumsal bir şirketlerden oluşan Grup içerisinde **sadece "4" adet faturanın** vergi avantajlarından faydalanmak için sahte olarak düzenlenmesi fiilinin işlenmesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda buna dair, veriye yer vermek bir yana, bir cümlelik yorumda dahi bulunamamıştır.

Vergi Müfettişi, gıda yardımları kapsamında şirketin Vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasının dayanağı olarak söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin Şirket tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bunun yanında, müvekkilimizin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin önce Vakfa teslim edilip ardından Vakıf tarafından muhtaç kişilere bağışlanmadığı hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir. **Ancak 100 milyon TL vergi ödeyen bir grubun 52 bin TL vergi ödemekten kaçmasında nasıl bir gerekçe olabilir izah edilememektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.**

1.1.2. Suç İddiası Münhasıran Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı Tarafından Yapılan Gıda Malzemeleri Teslim Tutanaklarını Bizzat İmzalayan Muhtarın Aksi Yöndeki Beyanına Dayanmaktadır.

Müvekkillerimiz hakkında ileri sürülen sahte belge düzenleme suçu iddiası **sadece** Vakıf tarafından gıda malzemeleri bağışında bulunulan Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın aksi yöndeki beyanına dayandırılmaktadır. **Vergi Tekniği Raporunun ekinde de yer aldığı üzere Vakıf tarafından Ayvatlar Köyü Muhtarlığına yapılan gıda bağışlarına dair 2012, 2013, 2014 yıllarında düzenlenen teslim tutanaklarının tamamının altında bizzat Muhtarın imzası yer almaktadır. Ancak adı geçen şahıs, 2016 yılındaki ifadesinde ise bu tutanaklardan sadece ikisinde yer alan malzemeleri teslim aldığını diğerlerini teslim almadığını iddia etmektedir. Bir kişinin özellikle de bir köyün muhtarının bir evraka imza atarken evrakın muhteviyatının ne olduğunu bilmemesi düşünülemez. Kendisinin beyanında ifade ettiği gibi boş evrakı imzalaması ise basiretli hareket eden bir kişinin hiçbir şekilde başvurmayacağı bir yol olup hayatın olağan akışına aykırı durum teşkil etmektedir. Böyle bir iddiada bulunan kişinin iddiasını ispat etmesi gerekir. Ancak Raporda böyle bir husus yer almamaktadır. Bu durum ise adı geçen kişinin ifadesinin şahitliğinin kabul edilemeyeceği sonucunu doğurmaktadır. Nitekim bu kişi ve diğer kişilerin ifadelerinin siyasi ortamın baskısı altında alındığı ve ifadelerin buna göre şekillendiğini açıktır.**

1.1.3. Holding Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporunda Koza Altın İşletmeleri AŞ Hakkındaki Rapor Delil Olarak Gösterilmiştir.

Vergi Suçu Raporunda, Holding tarafından toplam tutarı sadece 260.000,10 TL olan dört adet faturanın sahte olarak düzenlenmesine makul bir gerekçe bulunamadığından, diğer bir ifadeyle ticari icaplara aykırı olduğu son derece açık olan iddia temellendirilemediğinden, Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında da aynı iddia ile vergi suçu raporu yazıldığı verisi bu rapora dâhil edilerek iddia desteklenmeye çalışılmıştır. Toplamda sadece 4 sayfa olan Vergi Suçu Raporunda bir paragrafta Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporunda, adı geçen şirketin Vakfa gıda maddeleri teslim etmediği halde teslim etmiş gibi sahte fatura düzenlediği detaylı olarak anlatılmaktadır. Sonraki paragrafta ise, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 01.09.2016 tarihli ve 75-73/36 sayılı raporunda yer alan; şirket tarafından ihtiyaç sahiplerine teslim edilmesi şartı ile bağışlanan gıda maddelerinin vakıf tarafından teslim edilmediğinin tespit edilmesi, gıda teslim tutanaklarında Ayvatlar Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın imzası bulunmasına rağmen bu tutanakların gerçeği yansıtmadığının tespit edilmesi, şirket gibi incelemeye sevk edilen ve şirketin ilişkili kurumu olan Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gerçek bir teslim olmadığı halde böyle bir teslim varmış gibi sahte belge düzenlediği hususları bir arada değerlendirildiğinde mükellef kurumun vergi avantajlarından faydalanmak için gerçekte Vakfa gıda paketi teslim edilmediği halde teslim etmiş gibi fatura düzenlediği ifade edilmekte ve sonuç olarak Holdingin *2011 hesap döneminde düzenlemiş olduğu 4 adet faturanın sahte belge olduğu sonucuna varılmaktadır.*

Açıkça görüldüğü üzere vergi müfettişi Koza İpek Holding tarafından düzenlenen faturaların sahte olduğu kanaatine ulaşırken ilişkili kurum olan Koza Altın AŞ hakkında da aynı iddiaları içeren rapor yazılmış olmasını da delil olarak dikkate almıştır. Öncelikle, Koza Altın hakkındaki husus henüz bir iddianın ötesine geçemeyen bir durumdur. Gerçekliği hiçbir şekilde tespit edilmemiş olan bir iddianın başka bir iddiayı temellendirmek için kullanılması başlı başına hukuka aykırıdır. Kaldı ki, bir an için bu iddianın kesinleştiğini kabul etsek dahi, grup şirketinde bir fiilin işlenmesi diğer bir grup şirketinde aynı fiilin işlendiğinin delili mi sayılacaktır? Bu itibarla, iddiasını bu şekilde desteklemeye çalışan bir vergi suçu raporuna ve buna istinaden düzenlenen iddianameye itibar edilmesi mümkün değildir.

1.1.4. Koza İpek Holding AŞ'nin Dört Hesap Dönemine Dair 2016 Yılında Yapılan Vergi İncelemesinde Aynı Konuda Hiçbir Eleştiriye Yer Verilmemiştir.

Müvekkillerimizin yönetiminde olduğu Koza Grubu şirketleri daha önce de defalarca inceleme ve denetimden geçmiş ancak şirketler hakkında dikkate değer bir eleştiriye yer verilememiştir. Üstelik bu incelemeler şirketlerin yönetimine kayyım atandıktan sonra sonuçlandırılmış olup eleştirilecek bir husus bulunması için farklı kurumlarca adeta seferber olunmuştur. Mevzuu bahis vergi suçu raporunda işlendiği iddia edilen gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gıda teslim edilmediği halde teslim edilmiş gibi sahte fatura düzenleme fiiliyle ilgili ise en küçük bir tespit yapılamamıştır. Holding hakkında evvelce düzenlenen vergi inceleme raporlarında Vakfa yapılan bağışlarla ilgili her bir hesap dönemi için geçerli duruma aşağıda yer verilmektedir.

Koza İpek Holding hakkında daha evvel 2011 yılına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-B-498/1 sayılı Vergi İnceleme Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan bağışlarla ilgili hiçbir eleştiriye yer verilmemiştir.

Holding hakkında daha evvel 2012 yılına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-B-868/5 sayılı Vergi İnceleme Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan gıda bankacılığı kapsamındaki bağışlarla ilgili tek eleştiri 11.451 TL tutarındaki klima bağışı ile ilgili olup başka bir eleştiriye yer verilmemiştir. Bu konu ise bağışların aslında yapılmaması dolayısıyla sahte fatura düzenlenmesi ile değil, bağışların münhasıran gıda maddesi olması gerekirken gıda dışı (klima) olmasıyla ilgilidir.

Holding hakkında 2013 ve 2014 yıllarına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-A-1707/23 sayılı Vergi Tekniği Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan bağışlarla ilgili hiçbir eleştiriye yer verilmemiştir.

Yukarıda yer verdiğimiz bilgilerden de anlaşılacağı üzere, bütün işlemlerini uluslararası bağımsız denetim kuruluşlarına denetlettiren, ayrıca yeminli mali müşavir denetiminden geçirip tasdik ettiren, Maliye Bakanlığı'nın ve diğer yetkili kamu kurumlarının denetim elemanlarınca denetimden geçirilen Koza Grubu, 2016 yılında da kapsamlı vergi incelemesinden geçmiş, ancak Holding hakkında düzenlenen ve müvekkillerimiz hakkındaki İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda iddia edilen hususlarla ilgili hiçbir tespitiye yer verilememiştir. Üstelik sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği iddia edilen 2011 yılı Vergi Denetim Kurulu'nun Büyük Ölçekli Mükellefler Grup Başkanlığı müfettişlerince incelenmiş ancak hiçbir olumsuz tespitiye yer verilmemiştir.

Holdingin bütün işlemlerinin en ince ayrıntısına kadar yine Maliye Bakanlığı Vergi Müfettişlerince incelenmesi neticesinde hakkında hiçbir tespitiye ve eleştiriye yer verilmeyen bir konunun, Holding'in bir kez daha incelenmesi sonucunda ortaya çıkarıldığının iddia edilmesi, esasında haklarında eleştirilecek bir husus bir türlü bulunamayan müvekkillerimizi

bir şekilde suçlu ilan etmek için hukukun eğilip büküldüğünden başka bir anlam taşımamaktadır.

1.2. Gazete Alımlarıyla İlgili Sahte Belge Kullanıldığı İddiası (09/09/2016 tarihli ve 2016-A-1707/33 Sayılı Vergi Suçu Raporu)

Koza İpek Holding A.Ş. ("**Holding**") hakkında düzenlenen Vergi Suçu Raporunda, 2013 ve 2014 yıllarında, gazete bayileri tarafından adına düzenlenen faturalar kapsamında Holding'in gazeteyi gerçekte almamasına **ya da** gazeteler Holding'e gerçekte teslim edilmemesine rağmen Holding adına fatura düzenlendiği ve Holdingin bu faturaları defter kayıtları ve beyanlarına yansıttığı, söz konusu gazete faturalarının 213 sayılı VUK'un 359/b maddesinde açıklandığı şekilde sahte olduğu, bu itibarla söz konusu faturaların defter kayıtlarına intikal ettirilmek suretiyle bilerek sahte belge kullanma suçunun işlendiği iddia edilmektedir. Suçun faillerinin ise Holding yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmektedir. Netice itibarıyla adı geçen kişiler hakkında Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden suç duyurusunda bulunulmuştur. İddianamede de mezkûr rapora binaen müvekkillerimizin Vergi Usul Kanununda yer alan kaçakçılık suçundan dolayı cezalandırılması istenilmektedir. İddianameye karşı savunmalarımıza aşağıda yer verilmektedir.

1.2.1. Gazetelerin Holding Tarafından Satın Alınmadığı İddiası Doğru Değildir.

İddianamede yer alan toplu alım yapılan gazeteler, Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'da kamu kurumları, havaalanlarının VİP bölümleri ve benzeri yerlere dağıtılmak üzere alınan gazetelerdir. Ortalama **12 bin adetlik** Holding satın alması İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana illerinde yapılmıştır. Bu illerde Holding tarafından satın alınan gazeteler bölge temsilcilikleri bünyesinde faaliyet gösteren ulaştırma birimi tarafından teslim alınmış ve kendilerine verilen listedeki devlet kurumlarına, havaalanlarına belirtilen sayılarda teslim edilmiştir.

Grubumuz medya şirketi tarafından basılan gazetelerin Holding tarafından satın alınması tamamen ticari gerekçelere dayanmaktadır. Grubun medya işinde yer almasının sebeplerinden biri de kendi medyası eliyle tanıtım yaptırmak, bilinirliğini artırmaktır. Bu sebeple Holding basılan gazetelerden belirlenen miktarlarda düzenli olarak satın almış ve bunu gerekli gördüğü yerlere dağıtmıştır. Tabii olarak da Grubun tanıtımına yönelik yapılan bu masrafları Holding karşılamış, sonrasında da grup şirketlerine dağıtmıştır.

Üstelik bu uygulama Grubumuza mahsus olmayıp diğer tüm gazetelerde de aynı uygulama mevcuttur. Örneğin, Doğan Grubu kendi gazetelerini yine Grup şirketi olan Petrol Ofisi benzin istasyonlarından yakıt alanlara, Ciner Grubu ise Habertürk gazetesini Grubun UCZ market zincirlerinden alışveriş yapanlara bedava dağıtmıştır. Eğer bir grubun Holding şirketinin Gruba ait gazetelerden belirli adette satın alarak bunları uygun gördüğü yerlere tanıtım amacıyla bedelsiz dağıtması suç ise söylemek gerekir ki yukarıda adı geçenler dâhil bu suç işlemeyen grup yoktur.

Holding tarafından alınan gazetelerin bedelleri ilgili dağıtıcı başbayinin fatura kesip Holding'e ulaştırmasını müteakip Holding muhasebe birimi tarafından ödenmiştir. Bu itibarla Holding tarafından gazete satın alınmaması söz konusu olmayıp, bunların teslim edildiği

yerler ise elbette Holding merkezi değildir. Başta protokol olmak üzere pek çok farklı adrese teslim edilmiştir. Bu konuya bir sonraki bölümde detaylı olarak değinilecektir.

Ayrıca ifade etmek gerekir ki bu gazetelerin Holding tarafından alındığı gizli saklı bir husus değildir. Başbayiler Holding’e doğrudan fatura keserken, Yay-Sat günlük sabit alım olduğu halde bunları ‘abone’ olarak görmemiştir. Çok daha önemlisi 28 ülkede satış denetimi yapan uluslararası BPA firması ücret karşılığı 2014 Haziran ve Aralık ayında iki kez Bugün’ün satış rakamlarını denetlemiş ve kamuya ilan etmiştir. BPA, ‘bulk’ yani ‘toplu alım’ olarak söz konusu 14 bin adet gazeteyi ayırmış ve abone kapsamında görmemiştir. Bu denetleme raporlarını da herkese açık şekilde kendi sitesinden resmi olarak yayınlamıştır. Söz konusu raporlar ekte yer almaktadır.

1.2.2. Vergi Suçu Raporunda Suç Teşkil Etmeyen Bir Fiil İşleyen Müvekkillerimizin Suç İşlediği İddia Edilmektedir.

Malumunuz olduğu üzere sahte belge Vergi Usul Kanununda “*gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge*” olarak tarif edilmektedir. Vergi Usul Kanununa göre bir belgenin sahte olduğunun iddia edilebilmesi, o belge ile tevsik edilen muamele veya durumun gerçekte olmadığına ispat edilmesine bağlıdır. Fatura ise aynı Kanunun “Faturanın tarifi” başlıklı 229 uncu maddesinde “*Fatura, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır.*” şeklinde tarif edilmiştir. Buna göre, Kanunda da açıkça hüküm altına alındığı üzere, fatura ile tevsik edilen, diğer bir tabirle belgelenen muamele **satım** işlemidir. Faturanın alıcısı açısından ise belgelenen **alım** işlemidir. Dolayısıyla, bir mükellefin sahte belge kullanması gerçekte satın almadığı bir emtianın kendisine satılmış gibi düzenlendiği bir faturayı defter kayıtlarına intikal ettirmesi ile gerçekleşecektir.

Emtianın bir mükellefe satılmasını takip eden aşamada ise emtianın fiziki olarak alıcıya teslimi gelir ki, vergi mevzuatına göre bu muamele sevk irsaliyesi veya Maliye Bakanlığınca sevk irsaliyesi yerine kullanılması uygun bulunan diğer vesikalar ile tevsik edilir. Fatura malın alıcıya fiziki olarak teslim edildiği anlamına gelmemektedir. Bundan dolayı, satış yapan bir mükellef önce bu işleme dair faturayı, bilahare fiziki olarak teslim veya göndermeye dair olarak sevk irsaliyesini ayrı ayrı düzenlemek zorundadır. Nihai tüketicilere yapılan satışlar haricinde, fatura ve irsaliye arasındaki bu mahiyet farkı ve ayrı ayrı düzenleme zorunluluğu kesin bir şekilde mevcuttur. Öyle ki bu zorunluluğun getirdiği güçlükleri kısmen bertaraf etme adına Maliye Bakanlığınca teslimin satımla eş zamanlı olduğu hallerde “irsaliyeli fatura” düzenleme imkânı getirilmiştir.

Bu itibarla, Holding’in bilerek sahte fatura kullandığı iddiası gerçekte satın almadığı emtiayı almış gibi gösterdiğini iddia etmek anlamına gelmelidir. Ancak Vergi Suçu Raporunda “Holding’in gazeteyi gerçekte almamasına **ya da** gazeteler Holding’e gerçekte teslim edilmemesine rağmen” denilmektedir. Bu ifade vergi müfettişinin konu ile ilgili kesin ve açık bir hükme varmadığını göstermektedir. Müfettiş bu cümlesiyle Holding’in bu gazeteleri satın almadığını mı yoksa satın aldığı gazeteleri teslim almadığını mı iddia etmektedir? “almamasına **ve** teslim edilmemesine rağmen” denilse ikisini birden iddia ettiği anlaşılırdı. Ama “**ya da**” gibi muğlak bir ifade kullanılarak kesin bir hükme varılamamıştır. Hâlbuki müvekkillerimize suç isnad edilen ve haklarında Savcılığa suç duyurusunda bulunulan bir

Vergi Suçu Raporunda, işlendiği iddia edilen bir fiilin kesin olarak ortaya konulması gerekmektedir.

Bahsedilen muğlaklığın sebebi aslında bellidir. Vergi müfettişi Holding'in gazeteleri aslında satın aldığını ancak bazı durumlarda satın alınan bu gazetelerin Holding'e fiziki olarak teslim edilmediği sonucuna ulaşabilmiştir. Nitekim raporda satın alınmadığına dair bir tespiti yer verememiştir. Bilakis, gazetelerin parasının Holding'in banka hesaplarından ödendiği, alımların muhasebe kayıtlarına intikal ettirilerek gider yazıldığı vergi suçu raporunda ve iddianamede açıkça yazmaktadır.

Raporda yer verilen tespitler münhasıran gazetelerin fiziki olarak teslim edilmemesine dairdir. Gerçek durum da budur. Holding raporda bahsedilen adet ve tutardaki gazetelerin tamamını satın almıştır. Ancak gazetelerin bir kısmı Holding'e teslim edilmeyip Holding'in belirlediği yerlere teslim edilmiştir. Yukarıda ifade edildiği üzere gazetelerin büyük kısmı Ankara-İstanbul-İzmir-Adana illerinde protokole dağıtılmıştır. Dolayısıyla gazetelerin teslim edildiği yerler farklıdır.

Satın alınan malların sırf alıcının adresine teslim edilmemesi gerekçesiyle alım-satıma dair faturanın sahte olduğunun iddia edilemeyeceği ise açıktır. Hatta Maliye Bakanlığınca yayımlanan 173 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin C-d bölümünde (03.04.1986 tarihli Resmi Gazetede yayımlanmıştır) başka mükelleflere teslim ettirmek üzere satıcılara talimat vererek mal teslim ettirmesi hâlinde sevk irsaliyesinin nasıl düzenleneceğine dair düzenlemeler dahi yer almaktadır. Buna karşılık vergi suçu raporunda sadece gazetelerin Holding'e fiziki olarak teslim edilmediğine dair ifadeler ve e-postalara istinaden Holding'in bu gazeteleri satın almadığı iddiasıyla suç duyurusunda bulunmaktadır. Bu iki fiilin birbirinden farklı olduğu, vergi mevzuatına göre farklı belgelerle tevsik edildiği yukarıda ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Buna rağmen raporda bu ayırım ortadan kaldırılmış, Holding'in gazeteleri satın almadığı iddia edilmiştir. Kaldı ki iddia edilen fiil dahi açık bir şekilde belirlenmeyerek, "almamasına ya da teslim edilmemesine" denilmiştir.

Vergi suçu raporunda yer alan bu muğlaklık müvekkillerimize suç isnad etme gayretinin bir sonucudur. Zira Holding'in satın aldığı gazeteleri teslim almaması suç teşkil etmemektedir. Gerçekten satın alınan gazeteler için düzenlenen faturalar sahte olamayacağından bunların defter kayıtlarına intikal ettirilmesi de 359 uncu maddeye göre kaçakçılık suçunu doğurmayacaktır. Bu durumda müvekkillerimiz hakkında da suç duyurusunda bulunulamayacağından bu incelemeler ile amaçlanan asıl hedefe ulaşamayacaktır.

Bununla beraber, Holding'in faaliyetleriyle mütenasip olmayacak şekilde bu kadar yüksek tutarlı gazete alması, üstelik bunları farklı yerlere göndermesi ve bedellerini gider olarak kaydetmesi normal midir sorusu akla gelebilir. Nitekim raporda da bu husus dile getirilmiştir. Ancak bir evvelki bölümde ifade edildiği üzere Grubun medyası aracılığıyla Grup şirketlerinin reklamının yapılması amaçlandığından Holdingin bir miktar gazetenin masraflarını üstlenerek bedava dağıtması ticari icaplara aykırı olmayan, üstelik çok sayıda emsali olan bir uygulamadır. Dolayısıyla, bu gazetelerin masraflarının gider kaydedilmesi vergi mevzuatına aykırı değildir.

Gazetelerin gider yazılmasının mevzuata aykırı olduğunu kabul etsek dahi bir kez daha vurgulamak gerekir ki, bu fiil vergi suçu teşkil etmemektedir. Böyle bir fiil vergi kanunlarına göre gider olarak kaydedilemeyecek masrafların gider yazılması anlamına gelir ki, bu bir

vergi kabahati mahiyetinde olan vergi ziyamı teşkil etmekte olup, cezası ise Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesine göre idari para cezası niteliğindeki vergi ziyayı cezasıdır.

Sonuç olarak, müvekkillerimizin hangi fiili işlediğini dahi net olarak ortaya koyamayan, vergi suçu teşkil etmeyen bir fiile dair alınan ifadeler ve yazışmalara istinaden vergi suçu isnadında bulunan Rapora binaen yazılan İddianamedeki suç isnadını kabul etmemiz mümkün değildir.

1.2.3. Faal Olduğunda Tereddüt Olmayan Mükellefler Tarafından Gerçekten Teslim Edildiği Raporda Tespit Edilen Gazetelerle İlgili Düzenlenen Faturaların Sahteliği İddia Edilemez

Vergi Usul Kanununda yer alan sahte fatura düzenleme ile ilgili Danıştay ve Yargıtay içtihatlarından bazılarına aşağıda yer verilmiştir.

- *Faturaların gerçek bir hizmet karşılığı düzenlenip düzenlenmediklerinin belirlenmesi için, bedellerinin ödendiğine ve düzenleyenin hesabına girdiğine dair, ticari teamüle uygun kanıtlama yeterliliği olan, banka ve kasa mevcuduyla uyumlu geçerli belgeler de araştırıldıktan sonra sonucuna göre hüküm kurulması gerekir. (Yargıtay 11.Ceza Dairesi E: 2001/4883,K:2001/5847 Karar Tarihi: 28.05.2001)*
- *Faturaların sahte olduğunun, kesin ve somut tespitlerle ortaya konulması gerektiği hk (Danıştay 9.Dairesinin Esas No:2006/1722, Karar No:2007/1933)*
- *Faturaların gerçek alım-satıma dayalı olup olmadığının belirlenmesi yönünden, sevk ve taşıma irsaliyeleri, teslim tesellüm belgeleri araştırılıp ödeme şekillerinin, ticari yaşam gözlemlerine ve teamüle uygunluğunun değerlendirilmesi gerekir. (Yargıtay Onbirinci Ceza Dairesi'nin 18/06/2001 tarih ve E:2001/6048, K:2001/6948)*

Diğer taraftan, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Uygulama Genel Tebliğinin E-Özel Esaslar bölümünde düzenlendiği üzere göre bir faturanın sahte fatura olarak değerlendirilebilmesi için bazı tespitlerin yapılması şarttır.

Buna göre;

- İnceleme dönemi veya incelemeye konu dönemlere ilişkin yoklamalar yapılmak suretiyle mükellefin gerçek bir faaliyetinin bulunup bulunmadığı (ilgili dönem mahalle muhtarı, site yöneticisi ve/veya çevredekilerin mükellefin eylem tarihindeki durumuna ilişkin ifadeleri vb.),
- Belgeye konu mal hareketinin gerçekte olup olmadığının fiili veya kaydi envanter ya da randıman incelemesi, karşıt inceleme ve tespit, nakliye, ödeme/tahsilat vb. kanıtlarla tespiti,
- Ticari ilişkisinin olup olmadığı hususu ve ticari ilişkide bulunduğu firmalar,
- Ortaklık yapısı ve ortaklara ilişkin analizler,
- Muhasebecisine yönelik tespitler,
- Maliye Bakanlığı bünyesinde yer alan, hakkında inceleme yapılanlara ve ticari ilişkide bulundukları mükelleflere ilişkin bilgiler,
- Sahte belge ticareti varsa komisyon geliri elde edilip edilmediği,
- Mükellefiyetle ilgili ödevlerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar.

Bunlar vergi inceleme raporuna bağlanmaksızın ya da tespit edilmeksizin bir belgenin sahte olduğu ileri sürülemez.

Sahte fatura ile ilgili yargı içtihatları ve idari düzenlemeler bakımından Holding'in gazete alımları değerlendirildiğinde, varlığı ve faaliyeti açık olan Holding'in aynı şekilde haklarında hiçbir olumsuz tespit bulunmayan, normal faaliyette bulundukları Raporda da açık olarak belirtilen mükelleflerden gazete alımı söz konusudur. Gazetelerin bedelleri Holding'in banka hesabından ödenmiştir. En önemlisi gazeteler teslim edilmiştir. Raporda satıcılar nezdinde yapılan karşıt tespitlere yer verilmiş ve alınan ifadelerin tamamında gazetelerin teslim edildiği, adreslere bırakıldığı, bazı şahıslar tarafından teslim alındığı tereddütsüz bir şekilde ifade edilmiştir. Bu itibarla, gerçekten faal mükellefler arasında vuku bulan, bedeli banka üzerinden ödenen ve fiilen teslim edilen mallarla ilgili düzenlenen faturanın sahte olduğunun kabul edilmesi mümkün değildir.

Bir önceki bölümde detaylı olarak ifade edildiği üzere gazetelerin Holding'e teslim edilmek yerine farklı yerlere teslim edilmesi kesinlikle bir mal hareketinin olmadığını göstermemektedir. Kaldı ki, Raporda yer verilen ve Müfettiş tarafından esas alınan karşıt tespitlerde Holdinge yapılan teslimlerden de açıkça bahsedilmektedir. Örneğin, Uzer Basın Dağıtım AŞ gazeteleri Holding'in Adana'daki irtibat bürosu önüne bıraktıklarını, Başkent Mecmua Ltd. Şti. ismini bilmedikleri kişilerin Holding'e ait araçlarla gelerek gazeteleri aldıklarını, Bülent Çamlıtepe gazetelerin bazen holding tarafından gelinerek bayiden teslim alındığını, holding tarafından belirlenen adreslere gece geç saatlerde teslim yaptıklarını ifade etmişlerdir. Bu itibarla Holding'e veya göstermiş olduğu yerlere teslimin yapıldığında bir tereddüt bulunmamaktadır.

Nitekim gazetelerin matbaa üretim adedi ve ödenen faturalar bellidir. Dağıtım firmalarının teslim aldıkları ve dağıtımını gerçekleştirdikleri, karşılığında kestikleri faturalar da bellidir. Matbaa baskı adetleri ile dağıtım adetleri karşılaştırıldığında, bu gazetelerin basıldığı, dağıtıldığı ve parasının ödendiği görülecektir.

Sonuç olarak, vergi suçu raporunda, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Genel Tebliğinde ayrıntılı bir şekilde sıralanan hususların hiçbirisiyle ilgili Koza Holding AŞ aleyhine bir tespite yer verilememiştir. Hal böyle iken, Holding tarafından kullanılan faturaların sahte olduğunu ileri sürülmesinin temelsiz olduğuna şüphe yoktur.

1.2.4. Ticari Hayatta Son Derece Sıradan Olan bir Durum Temelsiz Bir Şekilde Suçun Karinesi Olarak Gösterilmiştir

Vergi Suçu Raporunda Bugün gazetesinin Holding tarafından teslim alınmadığını gösteren başka bir tespitin Özgünaydın Ltd. Şti. bayisiyle ilgili olduğu ifade edilmektedir. Söz konusu bayinin 2014 döneminde Holding adına 351.823 TL tutarında fatura düzenlediği, bedelin Holding tarafından banka aracılığıyla ödendiği, ayrıca Holding tarafından şirkete 174.636 TL tutarında 16 adet iade faturası düzenlendiği, bunun sebebinin bayinin muhasebecisi tarafından holdinge hatalı olarak fazla sayıda düzenlenen faturaların düzeltilmesi olduğu belirtilmiştir. Ayrıca defter kayıtlarının tetkikinde de söz konusu bayi tarafından kurum adına 351.823TL tutarında fatura düzenlendiği, fatura bedelinin 296.871 TL'sinin ödendiği, 50.000 TL'sinin Özgünaydın Ltd. Şti. tarafından Holdingin banka hesabına geri gönderildiği ve dönem sonunda Özgünaydın Ltd. Şti.'nin kuruma 69.684,25-TL borcunun kaldığı tespit edilmiştir. Raporda gazete aldığını beyan eden Holdingin gazete bayisine borcu olması gerekirken tam

tersine alacağının olmasının dahi gazetelerin Holding tarafından gerçekte alınmadığının karinesi olduğu ifade edilmektedir.

Müfettişin yukarıda yer verilen hususu Holding'in gazeteleri almadığının karinesi olarak göstermesi anlaşılır değildir. Ticari hayatta mükellefler ticari ilişkide bulundukları diğer mükelleflere hata sonucu fazla ya da eksik fatura düzenleyebilirler. Özellikle olayımızda olduğu gibi faturaların mükelleflerin muhasebecileri tarafından düzenlendiği hallerde bilgi akışındaki küçük bir hata faturanın da hatalı olmasına yol açacaktır. Bu son derece normal bir durumdur. Diğer taraftan, bu şekilde hatalı faturaların düzeltilmesi için iade veya ilave fatura düzenlenmesi de tabii hatta mevzuatın gereği bir uygulamadır. Olayda da bu şekilde olmuş ve hatanın düzeltilmesi için Holding tarafından iade faturası düzenlenmiştir.

Ödeme meselesine gelince, Holding kendisine düzenlenen 351.823 TL'lik faturanın bedelinin çoğunu daha evvel ödemiştir. Sonrasında ise bayinin Holdinge fazla tutarlı fatura düzenleyip fazla tahsilat yaptığı anlaşılınca 174.636 TL'lik iade faturası düzenlenmiştir. Doğal olarak fazla ödediği miktarı da iade alacaktır. Nitekim iade edilmesi gereken bedelin 50.000 TL'lik kısmı bayi tarafından iade edilmiş, gerisi ise borç olarak kalmıştır ve sonrasında takip edilecektir. Son derece tabii olan bu durumun gazetelerin Holding tarafından alınmadığının nasıl karinesi olduğu anlaşılır değildir ve müfettiş tarafından da izah edilememektedir.

Holding'in bayiden satın aldığı gazeteden fazla sayıda ve tutarda gazeteyi ihtiva eden faturayı kayıtlarına alması ancak bir hatanın göstergesi olabilir. Böyle bir durumda fazla bedel ödeyen alıcı da satıcıdan alacaklı olacaktır. Müvekkillerimizin kaçakçılık suçunu işlediğini iddia eden bir raporda böyle bir durumun suçun karinesi olarak gösterilmesi rapora itibar edilemeyeceğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

1.2.5. İddianamede Hatalı Bilgilere Yer Verilmek Suretiyle İşlemlerimiz Hakkında Şüphe Uyandırarak Suç İşlendiği İddiası Desteklenmeye Çalışılmıştır.

İddianamede ve Vergi Suçu Raporunda bazı e-posta çıktılarından hareketle gazetelerin dershanelere teslim edilmesinin dikkat çekici bir husus olduğu ifade edilmektedir. Bu teslimlerin sebebi okuyucularımıza verdiğimiz 'Akıllı Deneme Projesi' promosyon çalışmasıdır. Gazete olarak o dönem, her kesimden dershanelerle çalışılmıştır. Bu kapsamda dershanelere gazete ve ekinde promosyon olarak verdiğimiz deneme sınav kitapçıkları dağıtılmıştır.

Ayrıca 2014 yılına kadar dağıtılan gazetelerin "Abone Bugün", sonrasında da "Bugün" gazetesi ibaresinin yer almasının nedeni, İddianamede "Bu gazetelerin abonelik kapsamında alınmadığını/dağıtılmayacağını göstermemektedir" şeklinde hatalı yorumlanmıştır. Gerçek şu ki, Bugün gazetesi 2014 yılına kadar Turkuaz, sonrasında da Yay-Sat tarafından dağıtılmıştır. Turkuaz, Holding tarafından satın alınan bu gazeteleri 'Abone Bugün' olarak gösterirken, Yay-Sat abone olarak kabul etmemiş ve sadece 'Bugün' olarak göstermeyi tercih etmiştir.

İddianamede "Gerek aynı fatura kapsamındaki 'Bugün' gazetesi için iki ayrı fiyat belirlenmesi, gerekse yine aynı fatura kapsamındaki 'Abone Bugün' gazetesi için iki ayrı fiyat belirlenmesi, düşük fiyatlı gazetenin eklerinin ya da gazete yanında verilen promosyonlarının bulunmadığı ya da Bugün gazetesi sahibi Koza Basın A.Ş. tarafından indirim yapılmış

olabileceği yönünde değerlendirilmiştir” denilmektedir. Hâlbuki bahse konu fiyat farkı gazetenin hafta içi ve hafta sonu fiyatlarının farklı olmasından kaynaklanmaktadır.

1.2.6. Vergi Suçu Raporu Hakkındaki Vergi Denetim Kurulu Mütalaası da Mükelleklerimiz Hakkındaki İddialara İtibar Edilemeyeceğini Göstermektedir.

Malumunuz olduğu üzere Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine göre, „yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

Ayrıca Maliye Bakanlığınca yayımlanan Rapor Değerlendirme Komisyonlarının Oluşturulması ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin “Rapor değerlendirme komisyonlarının görevleri” başlıklı 8 inci maddesinde “*Rapor değerlendirme komisyonları, Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı suçların işlendiğini tespit eden vergi suçu raporlarına ilişkin olarak mütalaa verir.*” düzenlemesi, “Vergi suçu raporları için verilecek mütalaalar” başlıklı 13 üncü maddesinde ise “*Verilecek mütalaalarda suçun unsurlarıyla, fiil ile fail arasındaki ilişki değerlendirilir.*” düzenlemesi yer almaktadır.

Komisyonun raporu değerlendirmesi ve suçun unsurlarının, fail ile fiil arasındaki ilişkinin düzgün bir şekilde ortaya konulup konulmadığını analiz etmesi ve görüşünü ifade etmesi gerekirken mükelleklerimiz hakkında düzenlenen vergi suçu raporuna ilişkin 22.09.2016 tarihli Rapor Değerlendirme Komisyonu Mütalaasında, olayın açıklaması olarak 2016-A-1707/33 sayılı Vergi Suçu Raporunda mükelleklerimizimizin sahte belge kullanmak suretiyle kaçakçılık suçunu işlediklerinin tespit edildiği ve suç duyurusunda bulunulması gerektiğinin ifade edildiği hususuna yer verilmiştir. Hukuki sebepler olarak Vergi Usul Kanununun 359 ve 367 inci maddelerinin ilgili bölümlerine yer verilmiştir. Sonuç bölümünde ise yukarıda hiçbir yoruma, görüşe ve sebebe yer verilip izahatta bulunulmadığı halde “yukarıda arz ve izah olunan sebeplerden dolayı kaçakçılık suçunu irtikâp etmeleri nedeniyle haklarında suç duyurusunda bulunulmasının uygun olacağı mütalaa olunmuştur” denilmiştir.

Mükelleklerimiz hakkında düzenlenen vergi suçu raporu nasıl suç işlendiği iddiasını somut delillerle ispatlamaktan çok uzaksa, Mütalaa da mevzuata göre ihtiva etmesi gereken unsurlardan o kadar uzaktır. Mütalaada suçun unsurlarının Raporda sağlam delillerle ortaya konulup konulmadığına, fail olduğu iddia edilen kişilerle fiil arasında gerçekten bir bağın olup olmadığının analiz edilip edilmediğine dair hiçbir yorum yoktur. Sadece isnad edilen suçu, ilgili mevzuatı ve suç duyurusunu içeren, münhasıran kanuni yükümlülüğü şeklen yerine getirmekten ibaret olan bir metindir. Zorlamayla isnad edilen bir suça dair Rapor Değerlendirme Komisyonunun ancak böyle bir metinle suç duyurusunda bulunmasında ise şaşırılacak bir husus bulunmamaktadır.

2. İK Akademi A.Ş. Hakkında Düzenlenen 29.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707-50 sayılı Vergi Suçu Raporu

Vergi Suçu Raporunda ve bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.’ye verildiği, ancak inşaatın

gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı “*hakediş bedeli*” ve “*beton bedeli*” olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir.

2.1. Altın Madeni Tesisinin Projelendirilmesi ve İhale Edilmesinin Her Aşamasında Mevzuata Tam Uyumlu Hareket Edilmiş Olup İhalenin Kurgu Olması İddiası Gerçeği Yansıtmamaktadır.

İddia edilen hususlara karşı ifade etmek gerekir ki, kurgu olduğu söylenen ihale ve buna dair projelendirmenin yapılmasında ilgili mevzuatın tüm gereklilikleri yerine getirilmiş, bunun da ötesinde, halka açık bir şirket olması hasebiyle, hesap edilen yatırım bütçesi SPK tarafından yetkilendirilmiş bir denetim şirketine denetlettirilerek kamunun menfaati korunmuştur. Adı geçen tesisle ilgili sürecin detaylarına aşağıda yer verilmektedir.

2012 yılında Himmetdede Altın Madeni Tesisi İnşaatı işi ihalesi KAP’da ilan edilmiştir. 2012 yılı Mart ayında Koza Altın İşletmeleri A.Ş., Himmetdede Altın Madeni Tesisi yatırımının ön fizibilitesi için daha önce çalışmış olduğu **uluslararası akredite bir şirket olan** SRK Consulting (U.S.) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş. - SRK)’e bir FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatmıştır (**EK-1**). Bu rapora göre Yığın Liçi tesisinin teknik rapor, hesaplar ve proje çizimlerinin kapsamı belirtilmiştir. **Raporda ayrıca yaklaşık metrajlara göre ayrıntılı maliyet bütçesi belirlenmiştir.** Buna göre yatırım bütçesi olarak **133.537.532 ABD Doları** değer tespit edilmiştir.

08.06.2012 tarihinde SRK’dan alınan dokümanlara göre hazırlanan ihale şartnamesi ve sözleşmesi, projeler ve teknik şartnameler ile işin yapım ihalesine çıkmıştır (**EK-: İhale Dokümanları**). Yapılacak olan ihaleye konu yapım işinin teknik ve mali boyutları dikkate alınarak dört firmadan teklif istenmiştir. Teklif istenen dört firma da ihale için gerekli tüm prosedürleri tamamlayarak teklif dosyalarını sunmuşlardır. Teklif veren firmaların tekliflerine ait özet tablo ekte sunulmuştur (**EK**).

10.08.2012 tarihinde **en uygun teklifi veren firma ile sözleşme imzalanmadan önce** tekliflerin doğruluğunu ve yeterliliğini teyit etmek amacıyla, müvekkillerin pay sahibi ve yönetim kurulu üyesi bulundukları Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından (halka açık şirket olması nedeniyle) **Sermaye Piyasası Kurulu Tarafından yetkilendirilmiş** Uluslararası Bağımsız Akredite Denetim Kuruluşu BDO (Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.)’dan DEĞERLEME RAPORU hazırlanması istenilmiştir (**EK-5**). SPK tarafından yetkilendirilen BDO isimli bu şirket, sonuçlanmış ihale ile ilgili olarak değerlendirme yapmış ve bu konuda 275 sayfalık bir rapor hazırlamıştır. **Bu raporda yapılan ihale ve ortaya çıkan ihale bedelinin adil ve makul olduğu sonucuna varılmış ve bu tespit Koza Altın İşletmeleri A.Ş.’ye yazılı olarak bildirilmiştir.**

SPK tarafından yetkilendirilen BDO firması, 10.08.2012 tarihli, Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş. tarafından hazırlanan Değerleme Raporunda **projenin tahmini maliyet hesaplaması, emsal proje maliyetleri, ihaleye katılan şirketlerin teklif özetleri** gibi hususları detaylı bir biçimde incelemiş ve sonuç olarak proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Raporda özetle, *Sermaye Piyasası Kurulu'nun SPK Kanunu'na Tabi Olan Anonim Ortaklıkların Uyacakları Esaslar Hakkında Seri: IV No:41 Sayılı Tebliğ uyarınca, Sermaye Piyasasında Uluslararası Değerleme Standartları Hakkında Seri: VIII No:45 Tebliğ ve bu Tebliğde değişiklik yapan Seri: VIII No:48 sayılı Tebliğ'de belirtilen standartlar uyarınca Koza Altın İşletmeleri Anonim Şirketi'nin "Himmetdede bölgesinde yapılacak olan ve yığın içi yöntemi ile çalışacak altın tesisine" ilişkin proje bedeli değerlendirme raporunun hazırlandığı, Proje'nin adil ve makul bedelin değerlendirilmesinde "emsal karşılaştırma yaklaşımı"nın esas alındığı, bu yaklaşımı desteklemek üzere, konuyla ilgili bağımsız uzman kuruluşlarca hazırlanan raporlara dayanılarak şirket tarafından yapılan çalışmalara başvurulduğu, ihaleye katılan firmaların vermiş olduğu tekliflerin, fizibilite raporunda ve dolayısıyla uluslararası bağımsız uzman kuruluş raporunda öngörülen maliyet hesaplarına, dış emsallere uygun olduğu kanaatine varıldığı, dolayısıyla alınan teklif bedellerinin mevcut piyasa koşulları altında Projenin adil ve makul değerini temsil etmekte olduğunun tespit edildiği, tüm bu bahsedilen değerlendirme standartları esas alınmak suretiyle yapılan değerlendirme çalışmasında, Proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu, sonucuna ulaşıldığı ifadelerine yer verilmiştir.*

BDO'nun raporu da dikkate alınarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait olan Himmetdede Altın Madeni Tesisi İnşaat işi en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. isimli şirkete 130.500.000 ABD Doları bedel üzerinden ihale edilerek taraflar arasında sözleşme imzalanmıştır. İhaleyi alan İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş., sözleşmeye göre işe başlamıştır.

İhale sürecini özetlemek gerekirse;

- 2012 yılında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından ihale KAP'ta duyurulmuştur.
- İhale, Koza Altın'ın yaptıracığı bu kapsamdaki ilk tesis olduğundan, proje maliyetine ilişkin olarak ilk aşamada 2012 yılı Mart ayında uluslararası akredite ve bağımsız bir kuruluş olan SRK Consulting (U.S.) Inc'e bir fizibilite raporu hazırlatılmış ve böylece proje yaklaşık maliyeti SRK tarafından belirlenmiştir. Tahmini proje bedeli, yalnızca SRK tarafından hazırlanan fizibilite raporundaki bedel esas alınarak belirlenmiştir.
- Bu rapora göre teknik şartname ve ihale dokümanları hazırlanmış ve ihale gerçekleştirilmiştir. İhaleye davet edilen dört şirket de SRK raporundaki maliyet kalemlerini esas alarak tekliflerini sunmuşlardır.
- İhaleden sonra, yapılan ihalenin adil ve makul olup olmadığının tespiti amacıyla SPK tarafından yetkilendirilen bağımsız bir kuruluş olan BDO (Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.)'dan değerlendirme raporu alınmış, böylece en uygun teklifi veren firma belli olmuştur.
- Emsal karşılaştırma yaklaşımının esas alındığı bu değerlendirme raporunda, bu yaklaşımı desteklemek üzere, konuyla ilgili bağımsız uzman kuruluşlarca hazırlanan raporlara dayanılarak şirket tarafından yapılan çalışmalara başvurulmuş, ihaleye katılan firmaların vermiş olduğu tekliflerin, fizibilite raporunda ve dolayısıyla uluslararası bağımsız uzman kuruluş raporunda öngörülen maliyet hesaplarına, dış emsallere uygun olduğu kanaatine varılmış, dolayısıyla alınan teklif bedellerinin mevcut piyasa koşulları altında Projenin adil ve makul değerini temsil etmekte olduğu tespit edilmiştir.

- SPK yetkili kuruluşunun hazırlamış olduğu bu olumlu raporun yönetim kuruluna ulaştırılmasından sonra ihale, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ile en uygun teklifi veren İK Akademi A.Ş. arasında sözleşme imzalanarak neticelendirilmiştir.
- 2012 yılında imzalanan ve 2012-2013-2014-2015 yıllarında yapımı devam eden sözleşmeye konu işin, büyük bir kısmı bitirilmiş olmasına rağmen, kalan kısmına yer teslimi yapılmamış olması sebebiyle ihale konusu iş hâlihazırda bitirilebilmiş değildir. Bunun yanı sıra, alınmayan bazı izinler nedeniyle Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından birçok kez proje değişikliğine gidilmiştir.
- İnşaat işinin henüz bitmediği ve şirketler arasında hukuki ihtilaf olduğu dikkate alındığında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. nezdinde ortada doğmuş bir zarar söz konusu değildir.
- İK Akademi A.Ş. ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş. arasında imzalanan sözleşme iki ana temele dayanmaktadır: - SRK Consulting (U.S.), Inc tarafından tanzim edilen Fizibilite Raporu ve - SPK tarafından yetkilendirilen bağımsız denetim kuruluşu BDO tarafından tanzim edilen Değerleme Raporu.

Kısacası, yasal olarak ve usul yönünden yapılması gereken ne varsa bu iş kapsamında yapılmıştır. Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ihale sürecine ilişkin olarak tüm mevzuata uymakla yetinmemiş, yasal bir zorunluluk olmamasına rağmen SPK tarafından yetkilendirilmiş uluslararası bağımsız akredite kuruluşunca ihaleye ilişkin değerlendirme raporu tanzim edildikten sonra, **raporda ihale bedelinin adil ve makul olduğuna ilişkin tespiti istinaden** ihaleyi sonuçlandırmış ve ihale en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. firması üzerinde kalmıştır. Diğer bir ifadeyle, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ve hissedarı olduğu diğer halka açık şirketlerin zarara uğratılması gibi bir durum hiçbir şekilde söz konusu olmamıştır.

Buna göre, öncelikle ihalenin tesisin maliyet bedelinin çok üzerinde bir bedelle verildiği iddiasının temelsiz olduğu yukarıda yer verdiğimiz bilgilere göre açıktır. Zira tesisin fizibilitesi, konuyla ilgili uluslararası yetkinliğe sahip bir kurum tarafından yapılmış ve projenin tahmini bedeli yaklaşık 133 Milyon Dolar olarak belirlenmiştir. Nitekim ihale de yaklaşık 130 milyon Dolar bedelle sonuçlanmıştır. Fizibiliteyi yapan şirketin yanında, SPK tarafından yetkilendirilmiş bağımsız denetim firması proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu sonucuna ulaşmıştır. İki **bağımsız ve yetkili kuruluş** tarafından teyid edilen ihale bedelinin, maliyet bedeline kıyasla aşırı yüksek olduğunu söylemek mümkün değildir. **Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatının ihalesinin doğru bedel ile verildiği tartışmasız açıktır.**

İhale bedelinin aşırı yüksek olduğu, İK Akademi AŞ'nin yapmış olduğu iş için yüklendiği maliyet ile Koza Altın AŞ'den bunun karşılığı tahsil etmiş olduğu hakediş bedeli arasında aşırı fark olduğu iddiasının temelsiz olduğunu gösteren önemli bir husus da, vergi müfettişi tarafından inşaatın Gelir Vergisi Kanunu'na (GVK) göre yıllara sâri inşaat olduğunun dikkate alınmadan gelir gider hesabının yapılmasıdır.

Himmetdede Yığın Liçi Altın Tesisi İnşaat İşine ilişkin olarak İK Akademi ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş. arasında imzalanan sözleşmenin türü Anahtar Teslim Götürü Bedel sözleşme olup bu iş yıllara sâri bir inşaat işidir. Anahtar teslimi götürü bedel sözleşme, kamu ihale mevzuatı kapsamında Yapım İşleri Genel Şartnamesi'nin 4'üncü maddesinde, "Uygulama projeleri ve bunlara ilişkin mahal listelerine dayalı olarak, işin tamamı için yüklenicinin teklif

ettiği toplam bedel üzerinden yapılan sözleşmeyi ifade eder." şeklinde tanımlanmıştır. Bu tür ihalelerde, istekliler teklif ettikleri fiyat ile ihale konusu işin tamamını bir bütün olarak sözleşme ve ekindeki projeye ve dokümanlara uygun bir biçimde yapımını taahhüt etmektedirler.

Diğer taraftan, GVK'ya göre bir yapım ve onarım işinin yıllara yaygın (sâri) yapım ve onarım işi olarak kabul edilebilmesi için bir yapım ve onarım işi olması, yapım ve onarım işinin taahhüt işi olması, yapım ve onarım işinin birden fazla yıla yaygın olması şartlarının bir arada olması aranır. GVK'nın 42 nci madde hükmüne göre, yıllara sari inşaat ve onarma işlerinde kâr veya zarar işin bittiği yıl tespit edilip tamamı o yılın geliri sayılarak o dönemde beyan edilmekte ve vergilendirilmektedir. Bu itibarla, İK Akademi AŞ tarafından işin tamamı için bir fiyat teklifi verilmiş olup işin kâr ve/veya zararının hesaplanması GVK'nın 42'nci maddesinde yer alan esaslar çerçevesinde, ancak geçici kabul ve kesin hesabının yapılarak tüm maliyetlerin oluşması ile yapılabilecektir.

10.08.2012 tarihli sözleşmeyle işi alan İK Akademi AŞ 2014 yılının ilk çeyreği itibariyle tesisin HLP I. Faz olarak adlandırılan büyük kısmını bitirmiş, Mayıs 2014'te yasal olarak faaliyete başlanılabilmesi için müracaatta bulunulmuş ve Ocak 2015'te geçici faaliyet belgesi alınarak yasal olarak faaliyete başlanılmıştır. Ancak, tesisin HLP II. Faz olarak adlandırılan kısmının inşaatına Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından alınması gereken izinler alınamadığından hiç başlanılmamıştır. Buna ilaveten Sözleşme 31.12.2015 tarihi itibariyle Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye atanan kayyım heyeti tarafından tek taraflı olarak iptal edilmiş, İK Akademinin yapması gereken işlere başlanılamamış, dolayısıyla yapılması gereken harcamalar yapılamamıştır.

İddianamede yer aldığı üzere henüz tamamlanmayan Anahtar Teslim Götürü Bedel ile ihale edilmiş Yıllara Sâri İnşaat işinde dönemsel olarak düzenlenen hakediş tutarları ile çıplak maliyet karşılaştırması yapmak suretiyle işin kârlılığında bahsetmek GVK'nın 42 nci maddesinde yer alan hükümle bağdaşmamaktadır. Zira işin kârlılığı ancak işin bitiminde ortaya çıkabilecektir. İkinci Fazına başlanamayan bir işin o ana kadarki oluşan maliyetleri ile tahsilatlarını karşılaştırarak kâr hesaplamak ne muhasebe ilkelerine ne de bu işlerle ilgili vergi kanunlarındaki özel düzenlemelerle bağdaşmamaktadır.

Nitekim Vergi Müfettişinin Vergi Tekniği Raporunun 3.1. bölümünde yer alan İK Akademi tarafından ibraz edilen defter ve belgelerinin tetkikinde 17'li ve 35'li hesaplarda yer alan tutarların 2011-2015 dönemlerinde Satılan Mamul/Hizmet maliyeti ile Yurt İçi Satışlar Hesabına yansıtılmadığı, dolayısıyla sonuç hesaplarını etkileyen bir durum olmadığından kurumlar vergisi yönünden mükellef kurum hakkında yapılacak bir işlem bulunmadığı ifadesi, yıllara sâri iş olması dolayısıyla İK Akademi'nin söz konusu inşaat işinden elde ettiği kârın 2015 sonu itibarıyla kesinleşmediğini teyid etmektedir.

Özetle, ihale bedeli iki ayrı bağımsız ve yetkili kuruluş tarafından tespit ve teyid edilen bir ihalenin bedelinin aşırı yüksek olduğu, ayrıca henüz işin tamamlanmamış olması sebebiyle kanunen kârı/zararı ortaya çıkmadan aşırı kâr ihtiva ettiği iddiası gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

2.2. Vergi Suçu Raporu Vergi Suçları Mevzuatına Aykırı Bölümler İçermektedir: Müvekkil Kurum Hakkında Bilerek Sahte Belge Kullanma

Suçlaması Yapılırken Belgeleri Düzenleyenlerin Bilmeyerek Sahte Belge Düzenledikleri İddia Edilmektedir

Müvekkil kurum İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarih ve 2016-A-1707/34 sayılı Vergi Tekniği Raporu ve bu raporda yapılan tespitlere istinaden düzenlenen 29.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/50 Vergi Suçu Raporunda, şirketin 2012-2015 dönemlerinde bilerek sahte belge kullandığı ve yine 2013 ve 2014 hesap dönemlerinde sahte belge düzenlediği, dolayısıyla kaçakçılık suçunu işlediği görüş ve kanaatine yer verilmiş ve Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesi uyarınca Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

İddianamede, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.'ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir karla İK Akademi A.Ş. tarafından düzenlenen muhteviyatı “*hakediş bedeli*” ve “*beton bedeli*” olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir.

İK Akademi tarafından düzenlenen tüm faturaların sahte olarak kabul edilmesiyle bağlantılı olarak da, kendisine düzenlenen faturaların da sahte olduğu ve bu itibarla İK Akademi AŞ'nin bilerek sahte belge kullanma suçunu işlediği iddia edilmektedir.

Bununla beraber, Vergi Suçu Raporunda “sahte olarak kabul ettiğimiz İK Akademi A.Ş. adına düzenlenen faturaların düzenleyicisi olan mükelleflerin ise söz konusu inşaatı İK Akademi A.Ş.'nin yaptığını düşündüklerinden ya da faturalarında İK Akademi A.Ş. adına düzenlenmesi gerektiği yönünde yönlendirilmiş olabileceklerinden herhangi bir kasıtları olmadan bu faturaları İK Akademi A.Ş. adına düzenlemiş **olabilirler.**” ifadelerine yer verilmiş ve kasıt olmadığı gerekçesiyle bu mükellefler hakkında suç duyurusunda bulunulmamıştır.

İddianamenin ve dayanağı olan Vergi Suçu Raporu ile Vergi Tekniği Raporunun sadece bu kısmı dahi Raporun ve İddianamenin kanuni temelden yoksun olduğunu göstermek için yeterlidir.

Zira öncelikle ifade edelim ki, “yönlendirilmiş olabileceklerinden” ve “düzenlemiş olabilir” gibi ihtimal/imkân ifade eden kelimelerle bir kişiye suç isnad etmenin veya bir kişinin suç işlemediği hükmüne varmanın ceza hukukunda yeri olamaz. Malumunuz olduğu üzere, kasıtları olmadan düzenlemiş olabilir ifadesi aynı zamanda kasıtlı olarak düzenlemiş olabilir anlamına da gelir. Böyle belirsizlik içeren bir cümle ile kişilerin suçlu veya suçsuz olduğu yönünde hüküm belirtilmesi hakkında takdiri mahkeme heyetine bırakıyoruz. Esasında bu cümleye istinaden hüküm kurulan bir raporun değil ceza hukuku vergi hukuku yönünden de dayanak alınması mümkün değildir.

Vergi müfettişi burada aslında faturaları düzenleyen mükelleflerin bu fiillerinde suç işleme kastının olup olmadığını bilmediğini ifade etmektedir. Hatta bu hususu tespit etmeye yönelik bir araştırma yapmadığını söylemektedir. Nitekim Raporda bu mükellefler hakkında yapılmış en küçük bir araştırmaya dahi yer verilmemiştir. Çünkü araştırsaydı, bunun sonucunda ulaştığı

tespite kesin olarak yer verirdi ve ihtimal hatta daha vahimi “tahmin” ifade eden cümleler kullanmazdı.

Vergi incelemelerinde bir tarafın sahte belge düzenleyicisi veya kullanıcısı olduğunun tespit edildiği durumlarda mutlaka ticari ilişkinin diğer tarafındaki mükellef de incelenir ve ulaşılan sonuca göre hakkında işlem yapılır. Zira bu suçlar aynanın iki yüzü gibi olup birisi vaki ise diğeri de vakidir. Usulün böyle olduğu konusunda en yetkili makam olan ve Vergi Müfettişinin de bağlı olduğu Vergi Denetim Kurulu’ndan da bilgi alınabilir. Vergi müfettişi ise, kendisinin İK Akademi’nin Koza Altın AŞ’ye vermiş olduğu hizmetin maliyeti olarak tespit ettiği yaklaşık 102 Milyon TL gibi çok yüksek bir tutara ilişkin faturaları düzenleyen mükellefler hakkında hiçbir inceleme yapmamış ve ihtimal hatta tahmin içeren bir cümlelik ifadeyle bütün bu mükelleflerin suç işlemediği kanaatine ulaşmıştır. Aslında kanaatine ulaşmıştır dememiz de doğru olmaz çünkü müfettiş o hususu dahi “düzenlemiş olabilirler” ibaresi ile açıkta bırakmıştır.

Diğer taraftan, aynı cümlede “yönlendirilmiş olabileceklerinden” ifadesine yer verilmesi de inceleme esnasında müvekkilimize karşı sahip olunan peşin hükmün bir tezahürüdür. Zira müfettiş hiçbir somut tespite dayanmadan fatura düzenleyicisi mükelleflerin müvekkilimiz tarafından yönlendirildiği ihtimalinden bahsetmektedir. Somut delile dayanmadan müvekkilimize böyle bir isnatta bulunmanın garabetini bir kenara bıraksak dahi, birçok tacirin yönlendirme ile aynı anda gerçekte mal ve hizmet teslim etmedikleri bir tüzel kişiye fatura düzenlemeleri için yönlendirilebilmeleri ticari hayatın icaplarına aykırıdır.

Yukarıda yer verdiğimiz durum aslında bu incelemenin özel bir amaçla yapıldığına işaret etmektedir. Sahte belge kullanma suçunun tespit edildiği iddia edilen bir raporda, tüm bu sahte belgeleri düzenleyen 54 tedarikçi hiçbir tespite dayanmayan, tahmin içeren ve gayrihukuki tek bir cümle ile suçsuz ilan edilmektedir. Eğer amaç gerçekten vergi suçunu tespit etmek olsaydı hiç değilse bu mükelleflerin de incelenmesi önerilirdi. Ancak amaç münhasıran müvekkilimize suç isnad etmek olduğu için, tespit edildiği iddia edilen suçla birlikte var olması kaçınılmaz olan ve suç teşkil eden sahte belge düzenleme fiili ve faillerinin üzerinde dahi durulmamıştır.

Bütün bunları ifade ettikten sonra, Müfettişin yapmış olduğu daha vahim bir hataya yer vermek istiyoruz. Vergi müfettişinin, en iyi kendisinin bilmesi gereken sahte belge kullanma ve düzenlemede “bilerek/bilmeyerek işleme” ayırımından haberdar olmadığını düşünmek istemiyoruz. Vergi hukukuna dair mevzuatta ve literatürde hiçbir şekilde yer almayan “bilmeyerek sahte belge düzenleme” fiiline bir Vergi Suçu Raporunda yer verilmiş olması ancak fecaat kelimesi ile tarif edilebilir. Ortada böyle bir fecaatin vukuundan ziyade müvekkilimize yönelik bir suç isnad etme çabasının varlığı ise aşikârdır.

Malumunuz olduğu üzere vergi suçları Vergi Usul Kanunu’nun 359’uncu maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddede sayılan suçlardan konumuzu ilgilendirenler “sahte belge düzenlemek” ve “sahte belge kullanmak” fiilleridir. Bununla ilgili olarak Maliye Bakanlığınca yayımlanan 306 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde (18 Haziran 2002 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanmıştır) aşağıdaki ifadelere yer verilmiştir.

“Bakanlığımıza intikal eden olaylardan, yapılan incelemeler sonucu sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullandığı tespit edilen mükellefler için kasıt unsurunun araştırılıp araştırılmayacağı, bu belgeleri bilmeden kullandığı belirlenenler hakkında vergi suçu

raporları düzenlenip düzenlenmeyeceği hususlarında duraksamaya düşüldüğü anlaşılmış ve aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek duyulmuştur.

....

Buna göre; failin, fiilin oluşturduğu suçtan sorumlu tutulabilmesi için kastın mevcudiyeti gerekmekte, kasten hareket edilmiş sayılabilmesi için suçu oluşturan fiilin bilerek ve isteyerek işlenmiş olması, dolayısıyla da bunun araştırılması icap etmektedir.

....

Yukarıdaki hükümler göz önüne alındığında, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgenin gerek düzenlenmesinin gerekse kullanılmasının kaçakçılık suçunun oluşması yönünden ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır. **Sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlenmesi, kastın karinesi olup, bunun ayrıca değerlendirilmesine gerek bulunmamaktadır.** Ancak gerçekte yapılan bir mal veya hizmet alımı karşılığında mal veya hizmeti sağlayan tarafından kendi belgesi yerine bir başka mükellefin belgesi verilebilmektedir. Bu gibi durumlarda iş veya hizmetin mahiyetine göre belgeyi alan tarafın bu belgenin mal veya hizmetin sağlandığı mükellefe ait olup olmadığını bilemediği durumlar söz konusu olabilmektedir. Bu gibi durumlarda sahte belgeyi kullanmış olan mükellefin, bu belgenin satın aldığı mal veya hizmeti sağlayana ait olmadığını bilip bilmemesi önem taşıyacaktır. Şayet kullanıcının belgenin sahte olduğunu bilmesi gerekiyorsa, bir başka deyimle, kasıt söz konusu ise burada 359 uncu maddede belirtilen anlamda bir sahte belge kullanımı söz konusu olacaktır. Aksi takdirde ise suçun manevi unsuru oluşmadığından durum madde kapsamında değerlendirilemeyecektir.

Yapılan incelemelerde sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgelerin bilerek, isteyerek kullanılıp kullanılmadığının vergi incelemesine yetkili olanlarca değerlendirilmesi ve bu belgeleri bilerek kullandığı sonucuna varılan mükellefler için vergi suçu raporları düzenlenmesi, ancak sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgelerin bilerek kullanılıp kullanılmadığının araştırılmasında bu belgeleri bilmeden kullandığı sonucuna varılan mükellefler adına vergi suçu raporları düzenlenmemesi ve haklarında cumhuriyet savcılıklarına suç duyurularında bulunulmaması icap etmektedir.”

Tebliğ metninden açıkça görüldüğü üzere, sahte belge düzenleme fiilinin bilmeyerek diğer bir ifadeyle kasıtsız olarak işlenmesi söz konusu değildir. Bakanlık bu hususta araştırma yapılmasına dahi gerek olmadığını ifade etmekte ve failer hakkında suç duyurusunda bulunulması gerektiğini ifade etmektedir. Diğer taraftan sahte belgenin bilmeyerek kullanılmasının muhtelif sebeplerle mümkün olduğunu, bu itibarla suç olup olmadığının tespitinin kastın tespitine bağlı olduğu söylenilmektedir.

Vergi müfettişi ise raporunda, İK Akademi AŞ’nin kendisine düzenlenen sahte faturaları bilerek kullandığı, mal ve hizmet temin eden firmaların ise sahte faturaları bilmeyerek düzenlendiğini iddia etmektedir. Ne Vergi Usul Kanununda ne buna ilişkin idari düzenlemelerde ne de vergi suçları literatüründe adı dahi geçmeyen “bilmeyerek sahte belge düzenlemek” fiiline Vergi Tekniği ve Vergi Suçu Raporlarında yer verilmesinin hedeflenen amaca ulaşmak için hukukun açık olarak esnetilmesinin bir göstergesi olduğuna şüphe yoktur. İddia ediyoruz ki Maliye Bakanlığı yetkililerince düzenlenen raporlarda şimdiye kadar bir (1) mükellef hakkında dahi böyle bir tespite yer verilmemiştir.

Türk Ticaret Kanunu’nun 18’inci maddesine göre her tacirin, ticaretine ait bütün faaliyetlerinde basiretli bir iş adamı gibi hareket etmesi gerekir. Himmetdede Altın Madeni

Tesis inşaatı gibi büyük bir projeyle ilgili olarak mal ve hizmet temin edilen firmaların, inşaatı yapan muhataplarının kim olduğunu bilmemesi, başka bir firmanın yönlendirmesiyle gerçekte işi yapmayan bir şirket adına fatura kesmeleri basiretli hareketten son derece uzaktır. Hayatın olağan akışına ve ticari hayatın icaplarına aykırıdır. Bilindiği üzere Vergi Usul Kanununun “Vergi Kanunlarının Uygulanması ve İspat” başlıklı 3 üncü maddesine göre iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfeti bunu iddia eden tarafa aittir. Ticari icaplara böylesine aykırı bir durumu iddia eden müfettişin bu iddiasını ispat etmesi Vergi Usul Kanununun bir gereği olduğu halde, kendisi ispat etmek bir yana ihtimal ve tahmin içeren tek bir cümle ile mevzuyu geçiştirmiştir. Bu geçiştirmenin sonucunda da faturaları düzenleyen mükelleflerin suçsuz olduğunu ilan etmiştir. Ancak bu faturaları kullanan müvekkilimizi suçlu ilan etmekte tereddüt etmemiştir.

Şunu ifade etmek gerekir ki, faturaların işi gerçekte yaptığı ileri sürülen Koza Altın yerine İK Akademi AŞ’ye düzenlenmesi gibi ticari icaplara aykırı ve basiretli hareketten son derece uzak bir fiil ancak kasıt ile işlenebilir. Bu ise müfettişin ulaştığı sonuç ile çelişki arz etmektedir.

Sözü edilen tedarikçi firmaların TTK yanında Vergi Usul Kanunu gereği de düzenledikleri faturalara ilişkin sorumlulukları vardır. Mezkûr Kanunun 230'uncu maddesinde faturada bulunması gereken bilgiler 5 bent halinde sayılmış olup, aynı maddenin 3'üncü bendinde; faturada, müşterinin adı, ticaret unvanı adresi, varsa vergi dairesi ve hesap numarasının yer alması zorunlu kılınmıştır. Ayrıca 231'inci maddede fatura düzenlemek zorunda olanların, müşterinin adı ve soyadı ile bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarasının doğruluğundan sorumlu oldukları hüküm altına alınmıştır.

Bu itibarla tedarikçi firmaların hem TTK gereği hem de VUK gereği müşterilerinin kim olduğunu bilmeleri ve faturaları bunlar adına düzenleme yükümlülükleri bulunmaktadır. Nitekim anlaşma yaptıkları işin yüklenicisi olan İK Akademiye temin ettikleri mal ve hizmeti fatura etmişler, İK Akademi de bu faturaları işin maliyetini oluşturmak amacıyla ilgili hesaplara almak suretiyle muhasebe kayıtlarına intikal ettirmiş ve bedelini de ilgililere banka aracılığı ile ödemiştir. Hâl böyleyken, vergi mevzuatına aykırı olarak bilmeyerek sahte belge düzenlendiğini iddia etmek, ancak bu iddiayı en küçük bir hukuki temele dayandırmamak iddianamenin temelini oluşturan vergi suçu raporunun hukuki mesnetten ne kadar yoksun olduğunu göstermektedir.

2.3. Gerçekten Faal Olduğunda Tereddüt Olmayan Şirket Tarafından Gerçekten İnşa Edildiği Kayyımlar Heyeti ve SPK tarafından Kabul Edilen Bir Tesisle İlgili Düzenlenen Faturaların Sahteliği İddia Edilemez

İK Akademi AŞ 28.09.2011 yılından bu yana faaliyet göstermekte olup, kurulduğu tarihten itibaren vergi ödevlerini düzenli bir şekilde yerine getirmiştir. 2011-2015 döneminde konut, maden tesisi ve üniversite kampüsü olmak üzere üç büyük projeyle iştigal etmiştir. Bu dönemde ilk yıl hariç olmak üzere ortalama çalışan sayısı her zaman 100’ün üzerinde olmuştur. Özetle, İK Akademi AŞ’nin gerçekten faaliyette bulunan bir şirket olduğu kesin ve açıktır.

Diğer taraftan, ne müvekkilimiz hakkında düzenlenen Vergi Suçu Raporunda, ne bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, ne de İddianamede Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatının gerçekten yapılmış olmadığına dair hiçbir tespit hatta ifade dahi yer almamaktadır. Ayrıca, Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye atanan kayyım heyetince hazırlattırılan 07.12.2015 tarihli bilgi notunda ve SPK Denetleme Dairesi tarafından hazırlanan raporda İK Akademi tarafından düzenlenen hakediş faturalarına tekabül eden işin yapıldığı hususunu teyid etmektedir. Kayyım heyetince idare edilen Koza Altın İşletmeleri AŞ, İK Akademi'ye ödenen avans tutarı ile bu şirket tarafından **hak edilen** bedel arasındaki yaklaşık 19.067.344 USD'nin kendilerine iade edilmesini istemektedir.

Bu itibarla, ortada gerçekten faal bir şirket tarafından gerçekten yapılan bir inşaat söz konusunda tereddüt bulunmamaktadır. İK Akademi AŞ Himmetdede projesi ile ilgili taşeronları ile yaptığı sözleşmeler gereği yaklaşık 127 milyon TL (62 milyon dolar) ödeme yapmıştır. Tüm hak edişleri bağımsız bir kontrolör tarafından onaylanmış, muhasebe hesapları YMM tarafından tasdik edilmiştir. **(İK'nın taşeronları ile yaptığı sözleşmeler EK).**

İK Akademi tarafından yapılan imalata ilişkin satın alınan mal ve hizmetler tedarikçi firmalar tarafından İK Akademi'ye fatura edilmiş ve bu fatura tutarları İK Akademi tarafından tedarikçilerin banka hesaplarına ödenmiştir. İmalatın maliyeti İK Akademi muhasebe kayıtlarında oluşturulmak suretiyle, fiziki olarak gerçekleşen imalatın, kaydi olarak da İK Akademinin muhasebe kayıtlarında maliyet değeri oluşturulmuştur.

İmalatın fiziki gerçekleşmelerine göre sözleşmede yer alan esaslar çerçevesinde İK Akademi tarafından hakediş raporları düzenlenmiş, hakediş raporları ve dayanağı imalatın fiziki gerçekleşmelerinin Koza Altın İşletmeleri A.Ş tarafından kontrol edilmesi ve onaylanmasından sonra fatura edilmiş, Koza Altın İşletmeleri tarafından imalatın hakediş bedellerine ilişkin olarak düzenlenen fatura karşılığı muhasebe kayıtlarında yatırım bedeli oluşturulmuş ve hakediş bedelleri İK Akademinin banka hesaplarına ödenmiştir.

Sahte fatura düzenleme ile ilgili Danıştay ve Yargıtay içtihatlarından bazılarını aşağıda yer verilmiştir:

- *Faturaların gerçek bir hizmet karşılığı düzenlenip düzenlenmediklerinin belirlenmesi için, bedellerinin ödendiğine ve düzenleyenin hesabına girdiğine dair, ticari teamüle uygun kanıtlama yeterliliği olan, banka ve kasa mevcuduyla uyumlu geçerli belgeler de araştırıldıktan sonra sonucuna göre hüküm kurulması gerekir. (Yargıtay 11.Ceza Dairesi E: 2001/4883,K:2001/5847 Karar Tarihi: 28.05.2001)*
- *Faturaların sahte olduğunun, kesin ve somut tespitlerle ortaya konulması gerektiği hk (Danıştay 9.Dairesinin Esas No:2006/1722, Karar No:2007/1933)*
- *Faturaların gerçek alım-satıma dayalı olup olmadığının belirlenmesi yönünden, sevk ve taşıma irsaliyeleri, teslim tesellüm belgeleri araştırılıp ödeme şekillerinin, ticari yaşam gözlemlerine ve teamüle uygunluğunun değerlendirilmesi gerekir. (Yargıtay Onbirinci Ceza Dairesi'nin 18/06/2001 tarih ve E:2001/6048, K:2001/6948)*

Diğer taraftan Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Uygulama Genel Tebliğinin E-Özel Esaslar bölümünde düzenlendiği üzere göre bir faturanın sahte fatura olarak değerlendirilebilmesi için bazı tespitlerin yapılması şarttır.

Buna göre;

- İnceleme dönemi veya incelemeye konu dönemlere ilişkin yoklamalar yapılmak suretiyle mükellefin gerçek bir faaliyetinin bulunup bulunmadığı (ilgili dönem mahalle muhtarı, site yöneticisi ve/veya çevredekilerin mükellefin eylem tarihindeki durumuna ilişkin ifadeleri vb.),

- Belgeye konu mal hareketinin gerçekte olup olmadığının fiili veya kaydi envanter ya da randıman incelemesi, karşıt inceleme ve tespit, nakliye, ödeme/tahsilat vb. kanıtlarla tespiti,
- Ticari ilişkisinin olup olmadığı hususu ve ticari ilişkide bulunduğu firmalar,
- Ortaklık yapısı ve ortaklara ilişkin analizler,
- Muhasebecisine yönelik tespitler,
- Maliye Bakanlığı bünyesinde yer alan, hakkında inceleme yapılanlara ve ticari ilişkide bulundukları mükelleflere ilişkin bilgiler,
- Sahte belge ticareti varsa komisyon geliri elde edilip edilmediği,
- Mükellefiyetle ilgili ödevlerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar.

Bunlar vergi inceleme raporuna bağlanmaksızın ya da tespit edilmeksizin bir belgenin sahte olduğu ileri sürülemez.

Yukarıda yer verdiğimiz hususlar bakımından İK Akademi'nin düzenlemiş olduğu faturaların sahte olduğu iddialarını değerlendirdiğimizde öncelikle ifade etmemiz gerekir ki, yukarıda açıkça ortaya koyduğumuz üzere, İK Akademi AŞ'nin faaliyette bulunduğu ve maden tesisi inşaatı hizmetini gerçekten ifa ettiğine hiçbir şüphe yoktur. Ayrıca İK Akademi bu hizmeti ifa edebilmek amacıyla 54 şirketten taşeronluk hizmeti almış, bunlarla ilgili sözleşme imzalamış ve bedelleri banka üzerinden ödemiştir.

İK Akademinin düzenlemiş olduğu faturaların sahte olduğunun iddia edildiği vergi tekniği raporunda İK akademinin faaliyette olduğuna, maden tesisi inşaatının yapıldığına, taşeronların İK Akademi'ye mal teslimi ve hizmet ifasında bulunduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bütün bedellerin banka üzerinden ödendiği de raporda ifade edilmektedir. Diğer taraftan, İK Akademi vergi ödevlerini düzenli olarak yerine getirmiş, beyannamelerini vermiş ve tahakkuk eden vergileri süresinde ödemiştir. Sonuç olarak, vergi tekniği raporunda ve vergi suçu raporunda, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Genel Tebliğinde ayrıntılı bir şekilde sıralanan hususların hiçbirisiyle ilgili İK Akademi aleyhine bir tespiti yer verilememiştir. Hal böyle iken, İK Akademi tarafından düzenlenen faturaların sahte olduğunu ileri sürülmesinin temelsiz olduğuna şüphe yoktur.

Vergi müfettişi tarafından yazılan raporlarda, faturaların sahte olduğu iddiası Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, işin aslında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı argümanına dayandırılmaktadır. Bu argümanı da işin sevk ve idaresinin esasında Koza Altın İşletmeleri AŞ personeli tarafından yapıldığına dair göstergelerle desteklemeye çalışmıştır.

Örneğin, vergi müfettişi raporunda İK Akademi ile Koza Altın arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için özel bir bölüme yer vermiştir (2.5.1). Bu iki kurumun Kurumlar Vergisi Kanunu bakımından ilişkili şirketler olduğu zaten açık bir husus olup tartışmasızdır. Bunu ortaya koymak için özel bir çaba sarf edilmesine gerek bulunmamaktadır. Ancak, ilişkili şirket

olmalarının işin gerçekte hizmetin alıcısı şirket tarafından yapıldığının bir göstergesi olarak kabul edilmesi mümkün değildir. Kurumlar Vergisi Kanununa göre birbiriyle ilişkili olma kriterleri çok geniş olup ilişkili şirket sayısı son derece fazladır. Bu şirketler de birbirlerine ilişkisiz şirketler gibi iş yaptırabilmektedir. İki şirket ilişkili olunca birinin yapacağı işin örtülü bir şekilde diğeri tarafından yapılacağı akla gelmemektedir.

Bunun yanında, Müfettiş İK Akademi'nin muhasebesinin Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ve Koza Holding A.Ş. içerisinde tutulmasını, Koza Altın'ın bazı yeni ve eski personelinin Himmetdede projesinde çalışmasını argümanını destekleyici olarak raporuna dâhil etmiştir.

Koza Altın'ın bir takım personelinin transfer olmak suretiyle İK Akademi'de işe başlaması ve Himmetdede projesinde çalışmasının işlerin aslında Koza Altın AŞ tarafından yapıldığına delil olarak gösterilmesini anlamak mümkün değildir. Grup şirketlerinde çalışan bir kişi resmi olarak başka bir grup şirketine transfer olabilir. Nitekim Koza grubunun diğer şirketlerinde çalışan personel de raporda ifade edildiği üzere İK Akademi'ye transfer olmuştur ve Himmetdede projesinde istihdam edilmişlerdir.

Vergi Tekniği Raporunda konuyla ilgili "Himmetdede tesisi inşaatı İK Akademi A.Ş. tarafından üstlenince, bu kişiler Koza Grubu şirketlerinden İK Akademi A.Ş.'ye transfer olmuşlardır." denilmektedir. Diğer bir ifadeyle vergi müfettişi personelin İK Akademi'ye transfer olduğunu kendisi ifade etmektedir. Ancak diğer taraftan, İK Akademi'ye transfer olan ve Himmetdede projesi işlerini İK Akademi bünyesinde deruhte eden personelin varlığını da işlerin aslında Koza Altın tarafından yürütüldüğünün delili olduğunu ileri sürerek kendi içinde çelişkiye düşmektedir.

Nitekim Vergi Tekniği Raporunda da yer verildiği üzere İK Akademi Yönetim Kurulu Başkanı Serdar Hasırcıoğlu konuyla ilgili "*Himmetdede Altın Madeni Tesisi Projesine ilişkin alımlar ve sözleşmelerle ilgili herhangi bir bilğim yoktur. İpek Üniversitesi ve İncek Projelerinde ise fiili olarak işe başladığım 2013 yılının ortalarından itibaren sözleşme süreçleri Koza Grup ile İK Akademi'nin tedarik ve satın alma birimleri tarafından yürütülmüştür. Koza Holding personeli olan Nejat KAYA'nın İK Akademi'ye satın alma müdürü olarak geçişi sonrasında sözleşmeler ve satın almalar İK Akademi tarafından organize edilmiştir. Bu neden ile firmalar nasıl belirlendi kim belirledi bilmiyorum.*"

Görüldüğü üzere daha önce Koza personeli olan KAYA, İK Akademi'de resmi istihdam edilmeye başlanmış ve bundan sonra sözleşmeler ve satın almalar İK Akademi tarafından organize edilmiştir.

Grup şirketlerinin mevcut personelinin İK Akademi'nin bazı işlerini deruhte etmesi ise yine ticari hayatın icaplarına uygundur. Ticari hayatta grup şirketleri birbirlerinin işlerini ifa edebilmekte, bunun için kendi personellerini diğer şirketin işlerini ifa etmeleri için görevlendirebilmektedir. Burada eleştirilebilecek tek husus, grup şirketinin bunun karşılığında bir bedel almaması olacaktır ki bu da vergi suçu değil vergi kabahati teşkil eden bir fiildir. Dolayısıyla normalde bedel karşılığı yapılması gereken personel desteğinin bedelsiz olarak yapılması sebebiyle işin aslında Koza Altın tarafından yapıldığı iddiası temelsiz olmaktadır.

Bir an için gerçekten de işin sevk ve idaresinin Koza Altın tarafından yapıldığını kabul etmek bile, bu durum İK Akademi tarafından Koza Altın'a bir inşaat yapılmadığı, dolayısıyla buna dair düzenlenen faturaların sahte olduğu anlamına gelmez. Ortada gerçekten faal olan bir şirket (İK), bu şirketin taşeronları, inşa edilen bir tesis, bankacılık sistemi üzerinden geçen

ödemeler vardır. İK Akademi asıl yüklenici sıfatıyla piyasada taşeronlarla sözleşmeler yapmış, onlardan mal ve hizmet tedarik etmiş, onlara ödemeler yapmıştır. İşin bedelini de kendisinin sözleşme imzaladığı Koza Altın'dan tahsil etmiştir. Koza Altın şirketinin yapılan işlere müdahil olması, işin İK Akademi tarafından yapıldığı gerçeğini ve işe dair faturada düzenleyen tarafın İK Akademi olması gerektiğini değiştirmeyecektir.

3. Koza Altın İşletmeleri Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

3.1. İK Akademi AŞ tarafından düzenlenen sahte belgelerin bilerek kullanıldığı ve (26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707-48 sayılı Vergi Suçu Raporu)

Vergi Suçu Raporunda ve bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından yaptırılan Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.'ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı "*hakediş bedeli*" ve "*beton bedeli*" olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir. Koza Altın AŞ'nin ise İK Akademi AŞ tarafından düzenlenen bu sahte faturaları defterlerine kaydetmesi sebebiyle bilerek sahte belge kullanma fiilini işlediği iddia edilmektedir. Bu iddia ile ilgili detaylı savunmalarımıza işbu metnin 2 numaralı bölümünde yer verilmiş olup burada tekrar edilmeyecektir. İlgili kısımda ifade ettiğimiz gibi İK Akademi tarafından sahte belge düzenlenmesi söz konusu olmadığı gibi Koza Altın tarafından da sahte belge kullanılması söz konusu değildir.

3.1.1. İK Akademi'nin Elde Ettiği Kârın İpek Ailesine Aktarıldığı İddiasının Hukuki Dayanağı Yoktur.

Vergi Suçu Raporunda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için Koza Altın AŞ'ye İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı hakediş bedeli olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir. Vergi Müfettişi, inşaatla ilişkin olarak İK Akademi'nin, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla Koza Altın AŞ'ye fatura düzenlediği, bu şekilde (İK Akademi'nin % 100 hissedarı olan) İpek Üniversitesi inşaatının yapımı için İK Akademi A.Ş. üzerinden ortaklarına (İpek ailesine) gizli olarak kâr aktarıldığını iddia etmektedir. Buna istinaden İddianamede yer alan, "Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait kâr gizli olarak İpek ailesine ve yine İpek ailesinin sahibi olduğu üniversitenin de kurucu vakfı olan Koza İpek Eğitim Sağlık Yardım Vakfına aktarılmış ve sonuçta kişisel olan bu ödemeler için şirket kaynakları kullanılmıştır." iddiasının hukuki dayanağı yoktur. Çünkü İK Akademi A.Ş.'nin paylarının tamamına sahip olan TBMM tarafından çıkarılan Kanunla kurulan, YÖK denetiminde olan kamu tüzel kişiliğini haiz İpek Üniversitesidir. Elde edilecek kar iddia edildiği gibi İpek ailesine şahsi hesaplarına değil, Kanunla kurulan ve YÖK denetiminde olan kamu tüzel kişiliğini haiz üniversiteye aktarılacak olmasında hukuka aykırılık yoktur. Kaldı ki, ihale için belirlenen bedelin reel olduğunun iki ayrı bağımsız yetkili kuruluştan onaylandığını ve yıllara sâri iş mahiyetinde olan Himmetdede Maden Tesisi inşaatının sona ermeden nihai kârı hesaplamasının Gelir Vergisi Kanunu ve diğer muhasebe ilkelerine aykırı olduğu yukarıda detaylı olarak izah edilmiştir.

3.2. 2017-A-1707/11 sayılı Vergi Suçu Raporu

Raporda, Koza Altın AŞ tarafından muhtelif gerçek kişilerden küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet gider pusulasının bir kısmının aslında böyle bir alım olmadığı halde sahte olarak düzenlendiği ve bu belgeler ile herhangi bir mal veya hizmet alımında bulunmadığı iddia edilmektedir.

Vergi müfettişi tarafından sahte olarak düzenlendiği ve kullanıldığı iddia edilen gider pusulalarının yıl, sayı ve tutar itibarıyla dağılımı şu şekildedir.

	2013	2014
Belge Sayısı	13	22
Gider Yazılan Tutar	5.905	12.347
Gider Yazılmayan Tutar (Kanunen Kabul Edilmeyen Gider)	55.561	104.170
Toplam	61.466	116.517

Tablodan açıkça görüldüğü üzere, Koza Altın AŞ'nin sahte olarak düzenlediği iddia edilen gider pusulaları toplam tutarı iki yıl için toplam **177.983 TL'dir**. Ancak şirket ödediği bu tutarların büyük kısmını kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate almış ve kurumlar vergisi matrahından indirmemiştir. Vergi müfettişinin de raporunda açıkça ifade ettiği üzere kurumlar vergisi matrahından indirilen toplam tutar iki yıl içinde ancak yaklaşık **18.250 TL** olmuştur. Bu ise sadece **3.650 TL** daha az kurumlar vergisi ödenmesi anlamına gelmektedir.

Koza Altın'ın 2013 ve 2014 yıllarında ödediği kurumlar vergisi tutarları iki yılda ayrı ayrı yaklaşık 113 milyon TL olmak üzere toplam 226 milyon TL'dir. Vergi müfettişinin sahte olarak düzenlendiğini iddia ettiği belgelerin ödenecek vergi miktarında yol açtığı kayıp, bahsi geçen iki yıl içerisinde ödenen vergi toplamından **62.000** kat daha düşüktür.

İki yılda 226 milyon TL vergi ödeyerek vergi rekortmenleri listesine giren, dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kurumlarına hesaplarını denetlettirip denetim raporlarını yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları Yeminli Mali Müşavir tarafından tasdik edilen, bugüne kadar Maliye Bakanlığınca yapılan incelemelerde bu tür işlemleri tespit edilmeyen Koza Altın İşletmeleri A.Ş. nin ödediği vergi tutarından 62.000 kat daha düşük bir tutarda vergi ödememek için sahte belge düzenlemek ve bu belgeleri bilerek kullanmak gibi iki ayrı suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek fiilleri işlemeye tevessül etmesi

hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır. O halde böyle itibarlı ve kurumsal bir şirketin iddia edilen fiili işlemesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda bu fiilin işleme gerekçesi olarak hiçbir hususa yer verememiştir.

3.3.Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına Sahte Belge Düzenlendiği İddiası (10.03.2017 tarihli ve 2017-A-1707-23 sayılı Vergi Suçu Raporunun tamamı ile 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707-48 sayılı Vergi Suçu Raporunun sahte belge düzenleme fiiline dair bölümü)

Koza Altın AŞ hakkında düzenlenen ve sayılarına yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporlarında, müvekkilimizin **2011, 2012, 2013 ve 2015** hesap dönemlerinde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına (“Vakıf”) fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, 2011 hesap dönemine ilişkin olarak **714.902,44 TL**, 2012 hesap dönemine ilişkin **694.476,70 TL**, 2013 hesap dönemine ilişkin **313.604,12 TL** ve 2015 hesap dönemine ilişkin **651.996,47 TL** tutarındaki faturayı gider hesaplarına intikal ettirdiği ifade edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359’uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, Koza Altın İşletmeleri AŞ’nin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ile başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek’in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden adı geçen şahıslar hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

Suçun işleme saikine ilişkin olarak vergi suçu raporlarının ikisinde de, “*mükellef kurum gıda bankacılığı ile ilgili vergisel avantajlardan yararlanmak, söz konusu gıda paketlerinin maliyet bedelini giderlere kaydederek kurum kazancından indirip daha az vergi ödemek; gerçekte Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı’na gıda paketi teslim etmediği halde teslim etmiş gibi fatura düzenleyerek yasal düzenlemenin getirdiği şartlardan biri olan gıda maddesi bağışının dernek veya vakfa yapılmış olması zorunluluğuna uymuş gibi görünmeyi amaçlamıştır.*” ifadelerine yer verilmiştir.

3.3.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Vergi Miktarı Koza Grubunun Aynı Yılda Ödediği Kurumlar Vergisinin Sadece Yüzde 0,05’i kadardır.

Vergi müfettişi raporunda, yukarıda tam alıntı yaparak gösterdiğimiz üzere sahte olduğu iddia edilen faturaların düzenlenme amacının özetle daha az vergi ödemek olduğunu iddia etmektedir.

Sözü edilen faturaların kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmaması ve ve vergiden düşülmesi sebebiyle üç yılda (2011, 2012 ve 2015) gider yazılacak tutar **2.061.000 TL** olup, bu da yaklaşık **412.000 TL** daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğurmuştur. Aynı üç yılda **287 milyon TL** vergi ödeyen bir şirketin bu tutarın sadece **% 0,14’ü** (on binde 14) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil

eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına hiçbir şekilde uymamaktadır. O halde böyle itibarlı ve kurumsal bir şirketin iddia edilen fiili işlemesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir.

Aynı şekilde 2013 hesap dönemine ilişkin olarak 2016-A-1707/48 sayılı Vergi Suçu Raporunda Koza Altın AŞ'nin vergi avantajından faydalanmak ve daha az vergi ödemek amacıyla Vakfa sahte belge düzenlediği iddia edilmektedir. Bu şekildeki fatura toplamı yaklaşık 313.000 TL'dir. Bu tutarın Koza Altın'a sağlamış olduğu "vergi avantajı" yaklaşık 63.000 TL'dir. Raporların ilgili olduğu 2011, 2012, 2013 ve 2015 yıllarında 317 Milyon TL vergi ödeyen bir şirketin 63.000 TL vergi ödememek için bağış yapmak üzere satın aldığı gıda maddelerini Vakfa teslim etmeyip sahte belge düzenleyerek en az 3 yıl hapis cezası ile cezalandırılacak bir suç işlemeye tevessül etmesi düşünülemez.

Vergi müfettişi raporunda, gıda yardımları kapsamında müvekkilimizin vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasını söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin müvekkilimiz tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bilakis Vergi suçu Raporunun 3 üncü sayfasında "*üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini*" ibaresiyle bu maddelerin gerçekten satın alındığını teyid etmektedir. Bunun yanında, müvekkilimizin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir ki bu vergi avantajından da faydalanılmadığını bizzat raporunda ifade etmektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.

Vergi Suçu Raporunda ve eki Vergi Tekniği Raporunda Koza Altın AŞ tarafından gıda maddelerinin teslim edilmediği yargısına dayanak olarak şirket yetkililerinin ifadeleri gösterilmektedir (2017-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporu Sayfa 90). Ancak vergi incelemesi tutanağının alındığı 10.02.2017 tarihinde şirketi temsile yetkili olduğu anlaşılmakla birlikte, inceleme dönemlerinde (2011 ilâ 2015) değil şirketi temsile yetkili olmak şirketin çalışanı dahi olmayan Salih Güzel ve Serhat Ödük isimli şahısların beyanlarından hareketle Koza Altın AŞ bünyesinde inceleme dönemlerinde sahte belge düzenleme fiilinin işlendiğini iddia etmek hukuka aykırıdır. Bilindiği üzere Vergi Usul Kanununun 143 üncü maddesine göre vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları inceleme tutanaklarıyla tespit ve tevsik olunabilir. Nitekim kurum yetkilisinin mezkûr ifadesinin yer aldığı 10.02.2017 tarihli tutanağın başında da işbu tutanakta yer alan hususların ispatlama vasıtası olduğunun temsilcilere açıklandığı ifade edilmektedir. Bu itibarla, suç teşkil eden fiillerin işlendiği dönemlerde şirkette dahi çalışmayan, dolayısıyla maddi olaylarla ilgili bilgi sahibi olmalarının düşünülemeyeceği kişilerin ifadesinin ispatlama vasıtası olarak kullanılması kabul edilemez.

Kaldı ki bu kişiler de ifadelerinde yer alan Şirket tarafından gıda maddelerinin teslim edilmediği, teslimine dair muhtarlar tarafından bizzat imzalanmış teslim tutanaklarının zorla imzalatıldığı bilgisinin kaynağını "*işletme çalışanlarından aldığımız bilgiye göre*" gibi son derece soyut, hiçbir somut veri içermeyen bir ifadeyle tanımlamaktadır. Bu itibarla kurum

yetkililerinin ifadelerinin ispat vasıtası olarak kullanılması bu yönden de hukuki sakatlık içermektedir.

Diğer taraftan Koza Altın AŞ tarafından satın alındığı kesin olan gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddiası bağışların yapıldığı köylerin muhtarlarının beyanlarına da dayandırılmaktadır. Şunu ifade edelim ki, teslim tutanaklarının altında kendi imzaları olan muhtarların yardım aldıklarını kendi imzaları ile kabul etmelerinden sonra bu defa yardım almadıklarını ifade ettikleri beyanları Koza Altın'ın eski yönetimi tarafından işten atılmış, kayyım atanmasından sonra ise tekrar işe alınarak yükseltilmiş olan ve eski yönetime açıkça husumet besleyen Adnan Günaydın isimli şahıs tarafından düzenlenmiştir. Şirket yetkililerini suçlayan diğer eski bir çalışan olan Ersan Yar adlı şahıs ise muhtarların beyanının tam tersini iddia etmektedir. Şöyle ki; muhtarların bu yardımları aldıklarını kendi gözleri ile gördüğünü, muhtarların şahsi servetlerinde artışların olduğunu bildiğini açıkça ifade etmektedir. Bu durumda muhtarların zamanında yardımları aldıkları fakat bunun kayıtlarına yansıtmayarak Kaymakamlık denetiminden kaçırdıkları, bunun tespit edilmesinden sonra Adnan Günaydın'ın baskısı ile kendilerini kurtarmak için yardım almadıklarını ifade ettikleri anlaşılmaktadır. Çünkü Koza Altın tarafında bulunan makbuzların hepsi eksiksizdir ve mali defterlere işlenmiş durumdadır.

Dolayısıyla, gıda maddelerinin teslim edildiğine dair tutanakları bizzat imzalayan ancak daha sonra inkâr eden, tutanakların zorla imzalatıldığını ifade eden muhtarların beyanları raporda esas alınırken, aksine bağışların aslında alındığını söyleyen kişinin ifadesi dikkate alınmamıştır. Üstelik bu beyanın sahibi olan Ersan Yar da müvekkillerimizi suçlayan bir kişidir. Diğer bir ifadeyle onların lehlerine ifade vermek gibi bir kaygısı bulunmamaktadır.

4. Özdemir Antimuan Madenleri A.Ş. Hakkında Düzenlenen 05.06.2017 tarihli ve 2017-A-2623/49 sayılı Vergi Suçu Raporu

Özdemir Antimuan AŞ (“Şirket”) hakkında düzenlenen ve bilgilerine yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporunda, Şirketin 2012 hesap döneminde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına (“Vakıf”) fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, bu hesap dönemine ilişkin 176702-176703-176704 sıra numaralı üç adet, toplam **92.550,40 TL** tutarındaki faturayı gider hesaplarına intikal ettirdiği, ancak dönem sonunda kanunen kabul edilmeyen gider (“KKEG”) olarak kurum kazancına ilave etmediği ifade edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Özdemir Antimuan AŞ tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ile başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden adı geçen şahıslar hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

4.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Giderler Vergi Matrahından İndirilmemiş Olup Devletin Vergi Kaybı Tutarı Sıfırdır (0).

İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda sahte olduğu iddia edilen faturaların Özdemir Antimuan AŞ tarafından dönem sonunda KKEG olarak dikkate alındığı, bizzat Vergi

Müfettişi tarafından aynı raporun 2 nci sayfasında ifade edilmiştir. Malumunuz olduğu üzere, KKEG olarak dikkate almak, bir şirketin yapmış olduğu giderleri vergi matrahından indirmemesi ve normalde ödeyeceği vergi, yaptığı gidere tekabül eden miktar kadar azalacakken, şirketin bu kararıyla ödenecek verginin azalmamasıdır. Vergi Müfettişi yapmış olduğu detaylı incelemede mevzuu bahis olan faturalarla ilgili durumun da bu yönde olduğunu tespit etmiş ve bunu raporunda açıkça yazmıştır. Dolayısıyla devletin bu işlemlerden ötürü hiçbir vergi kaybı yoktur.

Bir an için faturaların kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmadığını ve vergiden düşüldüğünü varsayalım. Bu durumda 2012 yılında gider yazılacak tutar **92.550,40 TL** olup, bu da yaklaşık **18.500 TL** daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğuracaktır. 2011, 2012, 2013 ve 2015 yılında Koza Altın AŞ üzerinden 317 milyon TL vergi ödeyen, kendisini dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kuruluşlarına denettirip, denetime ilişkin raporları yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları yeminli mali müşavir tarafından denetlenip tasdik edilen, daha önce Maliye Bakanlığınca yapılan vergi incelemelerinde bu tür işlemleri hiçbir şekilde tespit edilmeyen Koza Grubunun, sadece bir şirketinde ödenen kurumlar vergisinin **% 0,01'i** (on binde bir) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır. Kaldı ki, bu miktarı vergiden de indirmemiştir.

Koza Grubunun şirketleri bünyesinde bir yılda yaklaşık 800.000 adet fatura düzenlenmektedir. Hem fatura adedi hem de tutarı bakımından bu kadar büyük bir hacme sahip, itibarlı ve kurumsal bir şirketlerden oluşan Grup içerisinde sadece “3” adet faturanın vergi avantajlarından faydalanmak için sahte olarak düzenlenmesi fiilinin işlenmesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda buna dair, veriye yer vermek bir yana, bir cümlelik yorumda dahi bulunamamıştır.

Vergi Müfettişi, gıda yardımları kapsamında şirketin Vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasının dayanağı olarak söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin Şirket tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bunun yanında, müvekkilimizin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir ki bu vergi avantajından da faydalanılmadığını bizzat raporunda ifade etmektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.

4.2. Suç İddiası Münhasıran Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı Tarafından Yapılan Gıda Malzemeleri Teslim Tutanaklarını Bizzat İmzalayan Muhtarın Aksi Yöndeki Beyanına Dayanmaktadır.

Müvekkillerimiz hakkında ileri sürülen sahte belge düzenleme suçu iddiası sadece Vakıf tarafından gıda malzemeleri bağışında bulunan Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın aksi yöndeki beyanına dayandırılmaktadır. Vergi Tekniği Raporunun ekinde de yer

aldığı üzere Vakıf tarafından Ayvatlar Köyü Muhtarlığına yapılan gıda bağışlarına dair 2012, 2013, 2014 yıllarında düzenlenen teslim tutanaklarının altında bizzat Muhtarın imzası yer almaktadır. Ancak adı geçen şahıs, 2016 yılındaki ifadesinde ise bu tutanaklardan sadece ikisinde yer alan malzemeleri teslim aldığını diğerlerini teslim almadığını iddia etmektedir. Bir kişinin özellikle de köyün muhtarının bir evraka imza atarken evrakın muhteviyatının ne olduğunu bilmemesi düşünülemez. Kendisinin beyanında ifade ettiği gibi boş evrakı imzalaması ise basiretli hareket eden bir kişinin hiçbir şekilde başvurmayacağı bir yol olup hayatın olağan akışına aykırı durum teşkil etmektedir. Böyle bir iddiada bulunan kişinin iddiasını ispat etmesi gerekir. Ancak Raporda böyle bir husus yer almamaktadır. Bu durum ise adı geçen kişinin ifadesinin şahitliğinin kabul edilemeyeceği sonucunu doğurmaktadır. Nitekim bu kişi ve diğer kişilerin ifadelerinin siyasi ortamın baskısı altında alındığı ve ifadelerin buna göre şekillendiğini açıklar.

4.3.Özdemir Antimuan AŞ Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporunda Koza Altın İşletmeleri AŞ Hakkındaki Rapor Delil Olarak Gösterilmiştir.

Vergi Suçu Raporunda, Özdemir Antimuan AŞ tarafından toplam tutarı sadece 92.550,40 TL olan üç adet faturanın sahte olarak düzenlenmesine makul bir gerekçe bulunamadığından, diğer bir ifadeyle ticari icaplara aykırı olduğu son derece açık olan iddia temellendirilemediğinden, Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında da aynı iddia ile vergi suçu raporu yazıldığı verisi bu rapora dâhil edilerek iddia desteklenmeye çalışılmıştır. Toplamda sadece 4 sayfa olan Vergi Suçu Raporunda bir paragrafta Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporunda, adı geçen şirketin Vakfa gıda maddeleri teslim etmediği halde teslim etmiş gibi sahte fatura düzenlediği ifade edilmektedir. Sonraki paragrafta ise, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 01.09.2016 tarihli ve 75-73/36 sayılı raporunda yer alan; şirket tarafından ihtiyaç sahiplerine teslim edilmesi şartı ile bağışlanan gıda maddelerinin vakıf tarafından teslim edilmediğinin tespit edilmesi, gıda teslim tutanaklarında Ayvatlar Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın imzası bulunmasına rağmen bu tutanakların gerçeği yansıtmadığının tespit edilmesi, şirket gibi incelemeye sevk edilen ve şirketin ilişkili kurumu olan Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gerçek bir teslim olmadığı halde böyle bir teslim varmış gibi sahte belge düzenlediği **hususları bir arada değerlendirildiğinde** denilmiş ve sonuç olarak *“Şirketin 2012 hesap döneminde düzenlemiş olduğu 3 adet faturanın sahte belge olduğu değerlendirilmiştir.”* denilmektedir.

Açıkça görüldüğü üzere vergi müfettişi Özdemir Antimuan AŞ tarafından düzenlenen faturaların sahte olduğu kanaatine ulaşırken ilişkili kurum olan Koza Altın AŞ hakkında da aynı iddiaları içeren rapor yazılmış olmasını da delil olarak almıştır. Öncelikle, Koza Altın hakkındaki husus henüz bir iddianın ötesine geçemeyen bir durumdur. Gerçekliği hiçbir şekilde tespit edilmemiş olan bir iddianın başka bir iddiayı temellendirmek için kullanılması başlı başına hukuka aykırıdır. Kaldı ki, bir an için bu iddianın kesinleştiğini kabul etsek dahi, grup şirketinde bir fiilin işlenmesi diğer bir grup şirketinde aynı fiilin mutlaka işlenmiş olması anlamına mı gelecektir?

Ayrıca, raporda dikkat çeken bir husus da “değerlendirilmiştir” ifadesidir. Müvekkillerimiz hakkında düzenlenen iddianameye esas alınan vergi suçu raporunda, suç teşkil eden sahte belge düzenleme fiilinin tespit edildiğinden değil belgelerin sahte olduğunun değerlendirildiğinden bahsedilmektedir. Bu şekilde muğlak bir ifadeyi kullanması, esasında vergi müfettişinin de sahte belge düzenleme fiilinin varlığını tespit edemediğini itirafından öte

bir şey değildir. Hâlbuki bir suçun varlığı iddia ediliyorsa en azından iddianın kesin olarak dile getirilmiş olması gerekir. İddiasını dahi kesin bir dille ifade edemeyen vergi suçu raporunun hukuken gerekli nitelikleri haiz olmadığı açıktır. Böyle bir vergi suçu raporuna istinaden düzenlenen iddianameye de itibar edilmesi mümkün değildir.

4.4. Vergi Suçu Raporu Hakkındaki Vergi Denetim Kurulu Mütalaası da Müvekkillerimiz Hakkındaki İddialara İtibar Edilemeyeceğini Göstermektedir.

Malumunuz olduğu üzere Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine göre, yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

Ayrıca Maliye Bakanlığınca yayımlanan Rapor Değerlendirme Komisyonlarının Oluşturulması ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin “Rapor değerlendirme komisyonlarının görevleri” başlıklı 8 inci maddesinde “*Rapor değerlendirme komisyonları, Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı suçların işlendiğini tespit eden vergi suçu raporlarına ilişkin olarak mütalaa verir.*” düzenlemesi, “Vergi suçu raporları için verilecek mütalaalar” başlıklı 13 üncü maddesinde ise “*Verilecek mütalaalarda suçun unsurlarıyla, fiil ile fail arasındaki ilişki değerlendirilir.*” düzenlemesi yer almaktadır.

Komisyonun raporu değerlendirmesi ve suçun unsurlarının, fail ile fiil arasındaki ilişkinin düzgün bir şekilde ortaya konulup konulmadığını analiz etmesi ve görüşünü ifade etmesi gerekirken müvekkillerimiz hakkında düzenlenen vergi suçu raporuna ilişkin 06.06.2017 tarihli Rapor Değerlendirme Komisyonu Mütalaasında, olayın açıklaması olarak 2017-A-2623/49 sayılı Vergi Suçu Raporunda müvekkillerimizin sahte belge düzenlemek suretiyle kaçakçılık suçunu işlediklerinin tespit edildiği ve suç duyurusunda bulunulması gerektiğinin ifade edildiği hususuna yer verilmiştir. Hukuki sebepler olarak Vergi Usul Kanununun 359 ve 367 inci maddelerinin ilgili bölümlerine yer verilmiştir. Sonuç bölümünde ise yukarıda hiçbir yoruma, görüşe ve sebebe yer verilip izahatta bulunulmadığı halde “yukarıda arz ve izah olunan sebeplerden dolayı kaçakçılık suçunu irtikâp etmeleri nedeniyle haklarında suç duyurusunda bulunulmasının uygun olacağı mütalaa olunmuştur” denilmiştir.

Müvekkillerimiz hakkında düzenlenen vergi suçu raporu nasıl suç işlendiği iddiasını somut delillerle ispatlamaktan çok uzaksa, Mütalaa da mevzuata göre ihtiva etmesi gereken unsurlardan o kadar uzaktır. Mütalaada suçun unsurlarının Raporda sağlam delillerle ortaya konulup konulmadığına, fail olduğu iddia edilen kişilerle fiil arasında gerçekten bir bağın olup olmadığının analiz edilip edilmediğine dair hiçbir yorum yoktur. Sadece isnad edilen suçu, ilgili mevzuatı ve suç duyurusunu içeren, münhasıran kanuni yükümlülüğü şeklen yerine getirmekten ibaret olan bir metindir. Zorlamayla isnad edilen bir suça dair Rapor Değerlendirme Komisyonunun ancak böyle bir metinle suç duyurusunda bulunmasında ise şaşırılacak bir husus bulunmamaktadır.

NETİCE İTİBARIYLA ORTADA NE BİR VERGİ SUÇU NE DE BU SUIÇLAMALARIN FAİLİ OLABİLECEK KİMSELER BULUNMAKTADIR. HAKSIZ VE TEMELSİZ BİR SUÇLAMA MEVCUT OLUP ÖNCELİKLE DOSYANIN VERGİ SUÇLARI İDDİALARI YÖNÜNDEN TEFRİK EDİLEREK

GÖREVLİ VE YETKİLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİ VE BURADA DA İLGİLİ SUÇLAMALARDAN HER İKİ MÜVEKKİLİMİZ AKIN İPEK VE TEKİN İPEK'İN DE DERHAL BERAATİNE KARAR VERİLMESİ GEREKMEKTEDİR.

VI- TEKİN İPEK YÖNÜNDEN ÖZEL EVRAKTA SAHTECİLİK SUÇLAMASINA KARŞI SAVUNMALARIMIZ

1- ÖZEL BELGEDE SAHTECİLİK SUÇU VE UNSURLARI

Özel belgede sahtecilik suçu TCK'nin 207 inci maddesinde “*Bir özel belgeyi sahte olarak düzenleyen veya gerçek bir özel belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştiren ve kullanan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bir sahte özel belgeyi bu özelliğini bilerek kullanan kişi de yukarıdaki fıkra hükmüne göre cezalandırılır.*” şeklinde düzenlemiştir.

Özel belge; içeriği hukuka ve ahlaka aykırı bulunmayan ve bir kamu görevlisinin görevi nedeniyle düzenlemediği belgelerdir. Başka deyişle, belge vasfını taşıyan ve **resmi belgeler dışında** kalan yazılı evrak, özel belge olarak kabul edilir.

Özel belgede sahtecilik suçu; özel bir belgeyi sahte olarak düzenlemek veya gerçek bir özel belgeyi başkalarını aldatacak şekilde değiştirmek ve kullanmak suretiyle işlenmektedir. Bir özel belgeyi sahte olarak üreme veya gerçek bir özel belgeyi değiştirme şeklindeki seçimlik hareketler bakımından müşterek zorunlu unsur, **sahte özel belgenin kullanılmasıdır**. Bu unsur, özel belgede sahtecilik suçunu, resmi belgede sahtecilikten ayırmaktadır. Resmi belgede sahtecilik suçunda sahte belgenin kullanılması suçun tamamlanması için zorunlu bulunmayıp, seçenek bir hareket olarak düzenlenmiş iken, özel belgede sahtecilik suçunda kullanma hareketi zorunlu suç ögesidir. Sahte özel belgenin kullanılması, suçun tamamlanması veya oluşması için zorunlu kurucu unsur olarak düzenlenmiştir. Birbirine bağlı şekilde tamamlanması gereken çok (birden fazla) hareketli suçlarda, son hareket yapılmadığı takdirde eylem cezalandırılmaz. Suçun tamamlanması; sahte özel belgenin kullanılması anında gerçekleşmektedir.

Özel belgede sahtecilik suçu **yalnızca kasten işlenebilir**, taksirle işlenemez. Failin sahte bir özel belge meydana getirdiğini ve kullandığını bilerek ve isteyerek hareket etmesi halinde suça ilişkin manevi unsur gerçekleşir.

Yukarıda da kısaca ifade edildiği gibi resmi belgede sahtecilik suçundan farklı olarak özel belgede sahtecilik suçunun oluşması için kullanılması zorunlu görülmüştür. Her ne kadar maddede sahte belgenin üretilmesi de seçimlik hareket gibi görülmekte ise de, bunlar hazırlık hareketi niteliğindedir. Çünkü, sahte özel belgeyi kullanma, suçun kurucu (suça vücut veren) öge niteliğindedir. Bu nedenle, üzerinde sahte özel belge bulunsa dahi, kullanma girişiminde bulunulmadığı takdirde icra hareketlerine başlanılmamış olduğundan suç teşekkül etmeyecek

ve teşebbüs hükümleri de uygulanamayacaktır. Suç, kullanma anında tamamlandığından ani bir suçtur.

2- İDDİA EDİLEN EYLEMLER

Ankara Kriminal Polis Labaratuvarı'nın 27/11/2015 tarih ve 15-03466 sayılı Uzmanlık Raporuna esas alınarak hazırlanan iddianame incelendiğinde;

- a- Şaban YÖRÜKLÜ'nün incelemeye konu karar defterine şüpheli Cafer Tekin İpek' in yerine sahte olarak imza atmış olduğu iddiasıyla eylemine uyan TCK'nun 207/1, 43/1 ve 53. maddeleri gereğince
- b- Müvekilim Cafer Tekin İPEK'in ise şirketlere ait karar defterlerine farklı tarihlerde Melek İpek, Hamdi Akın İpek ve Şaban Yörüklü' nün yerine sahte olarak imza atmış olduğu iddiasıyla TCK ' nun 207/1 (üç kez) , 43/1 (üç kez) ve 53. maddeleri gereğince

cezalandırılmaları talep edilmiştir.

3- USULE DAİR SAVUNMAMIZ

- a. **Söz konusu soruşturma ile genelde hukuk devleti, hukukun genel ilkeri özelde hukuki güvenlik ve Kanun Önünde Eşitlik ilkesi ve masumiyet karinesi ihlal edilmiştir. Müvekkillerimiz siyasi ve ideolojik temelli bir ayrımcılığa maruz bırakılmıştır.**

Söz konusu iddianamede yukarıda çok kısa olarak anlatılmaya çalışılan suçun ne suretle işlendiği, yine sahte olarak düzenlendiği iddia edilen özel belgelerin nerede ve nasıl kullanıldığı, bu kullanma neticesinde nasıl bir zararın doğduğu, söz konusu suçun zorunlu maddi ve manevi unsurlarının somut olayda ne şekilde gerçekleştiği hiçbir şekilde ortaya konmamış, Ankara Kriminal Polis Labarotuvanın raporu doğru olarak kabul edilip aynen iddianmaye geçirilmek suretiyle müvekkillerim suçlanmış ve cezalandırılmaları istenmiştir.

Söz konusu bu soruşturma ve soruşturmaya esas alınan raporlar boş arazide define arar gibi, müvekkillerimin iş, sosyal ve özel hayatları didik didik araştırılmış, “onları neyle suçlayabiliriz?”, “nasıl cezalandırırız?” mantığıyla hareket edilmiş, müvekkillerimi topyekûn yok etmeye yönelik bir motivasyonla, taraflı ve sübjektif olarak yürütülerek hazırlanmıştır.

Müvekkillerim siyasi ve ideolojik temelli bir ayrımcılığa maruz bırakılmıştır. Anayasaya ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine aykırı şekilde müvekkillerimin suçlu olarak ilan edilmeleri ve bu doğrultuda önyargıyla muamele görmeleri nedeniyle "masumiyet karinesi" (lekelenmeme hakkı) de açıkça ihlal edilmiştir. Ayrıca somut olayda müvekkillerim, peşinen siyasi duruş ve görüşlerinden dolayı devlet düşmanı olarak kabul edilmiş, her türlü gayri hukuki ve insani muamale reva görülmüş anayasa ve aysaların korunmasından kasten etkili bir şekilde yararlandırılmamıştır. Bu şartlar altında müvekkillerimin hukuki ve mali güvenlik ilkesinin sonuçlarından yararlandırılmayarak hukuk devleti ve hukukun genel ilkeleri ihlal edilmiştir.

b. Görev ve yetki itirazı

Bilindiği üzere [Anayasa'nın](#) 36'ncı maddesi uyarınca; "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir". Hak arama hürriyeti başlıklı bu maddeye 2001 yılındaki Anayasa değişikliği ile adil yargılanma hakkı eklenmiş ve anayasal bir ilke haline ge(tiri)lmıştır. Yine adil yargılanma ilkesi gereğince, "Hiç kimse kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir mercii önüne çıkarılamaz". Buna aykırı olarak ve yargı yetkisine sahip "olağanüstü merciiler" kurulamaz ([Any.](#) m. 37). "Kanunî hakim güvencesi" kenar başlıklı bu maddede yer alan "doğal yargıç ilkesi" daha genel bir güvence olan adil yargılanma hakkının içinde yer alır.

Bu açıklamalar ışığında müvekkillerim hakkında özel evrakta sahtecilik suçundan dolayı açılması egereken dava normal şatlar altında asliye ceza mahkemelerinde açılması gereken bir davadır. Ancak yetkili ve görevli asiye ceza mahkemesi yerine sonradan olağan üstü şatlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine gönderilmesi gerekmektedir. **Bu nedenle öncelikle Müvekkil hakkında açılmış olan vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılmış olan bu vananın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.**

4- ESASA DAİR SAVUNMAMIZ

- a. Müvekkillerimin üzerlerine atılı özel belgede sahtecilik suçunu işlediklerine dair herhangi bir şikâyet bulunmamaktadır, yerlerine sahte imza atılan kişilerden hiç birisinin bu yönde bir iddiası yada şikayeti yoktur. Böyle bir suç iddiası hayali olup varsayım temellidir.

Müvekkil Cafer Tekin İpek ile diğer sanık Şaban Yörüklü'ye isnat edilen özel belgede sahtecilik suçuna dair soruşturma, yerlerine imza atıldığı iddia edilen kişilerin yani özel belgede sahtecilik suçundan zarar gören Cafer Tekin İpek, Melek İpek, Hamdi Akın İpek ve Şaban Yörüklü'nün şikâyeti yâda ihbarları üzerine başlatılmamıştır. Bu kişilerin şirket karar defterlerinde kendilerinin yerine bir başkasının imza attığına dair herhangi bir şikâyet, yâda iddiaları yoktur, olmamıştır. Hal böyleyken Cumhuriyet savcılığı Müvekkillere ait şirketlerde yapılan aramalarda el konulan defterlerdeki bir kısım imzaların sahte olarak atılmış olduklarının bilirkişi heyetince iddia edilmesi üzerine, Müvekilimize ait imza örnekleri ile defterlerdeki imzalar üzerinde Ankara Kriminal Polis Laboratuvarına inceleme yaptırmış ve söz konusu bu suçlamada bu rapora istnaden yapılmıştır.

- b. Bu suçun Müvekkillerimiz tarafından işlendiğine dair onların cezalandırılmalarını haklı kılacak nitelikte ve yeterlikte, her türlü şüpheden uzak, net, somut, kesin, inandırıcı ve objektif bir delil de zaten bulunmamaktadır.

Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı’da iddianamedeki anlatıma göre; inceleme konusu 18 karar defterinde Cafer Tekin İpek’e ait bir kısım imzaların Cafer Tekin İpek’in mukayese imzaları arasında FARKLILIKLAR görüldüğünü beyan ederek, bundan dolayı söz konusu imzaların mevcut mukayese imzalarına kıyasen Müvekkilimiz Cafer Tekin İPEK elinden çıkmadığı kanaatine vararak; söz konusu imzaların müvekkilim Şaban Yörüklü elinden çıkmış olması mümkün ve muhtemel olarak değerlendirmiş, daha ileri derecede bir kanaat beyanında bulunulabilmesinin mümkün olamadığı ayrıca vurgulanmıştır.

Yine Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı iddianamedeki anlatıma göre; incelemeye konu karar defterlerinde bulunan Melek İPEK, Hamdi Akın İPEK ve Şaban YÖRÜKLÜ’ ye ait bir kısım imzaların mukayese yazı ve imzaları arasında FARK görülmesi nedeniyle, bu imzaların bunlar elinden çıkmadığı kanaatine varılmış ve bu şekilde sahte olarak atıldığı iddia edilen imzaların müvekkilim Cafer Tekin İPEK einden çıktığı yönünde,

- Hamdi Akın İpek imzaları için “kanaatin” hasıl olduğu,
- Melek İpek imzaları için “kuvvetle mümkün ve muhtemel” olduğu
- Saban Yörüklü imzaları için ise sadece “mümkün ve muhtemel” olduğu

Yönünde değerlendirme yapmış; bunun haricinde ileri derecede bir kanaat beyanında bulunulabilmesinin mümkün olamadığı da özellikle vurgulanarak müteaddit defa ifade edilmiştir. Yani bu raporda atfedilen suçun Müvekkilimiz ve Şaban Yörüklü tarafından işlendiğine dair cezalandırmaya yetecek, HER TÜRLÜ ŞÜPHEDEN UZAK, NET, SOMUT, KESİN, İNANDIRICI VE OBJEKTİF DELİL DE BULUNMAMAKTADIR. VAR OLAN DELİLLER ŞÜPHEYE DAYALI DELİLLERDİR.

- c. Somut soruşturmada yargılamayı ve dolayısıyla cezalandırılmayı gerektirecek hukuka aykırı bir fiil ve hareket yoktur. Ortada sahte olduğu iddia edilen bir imza bulunmamaktadır. İmzaları taklit edildiği iddia edilen kimselerin bizatihi kendileri bahsi geçen imzaların kendilerine ait olduğunu beyan etmişlerdir.**

Somut olayda yukarıda ifade edildiği gibi herhangi bir şikayet olmadığı gibi Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı da sahte olarak atıldığı iddia edilen imzaların kesin ve net bir şekilde imza sahipleri haricinde bir başkası tarafından atıldığına dair, yani sahte olduklarına dair kesin ve net bir kanaat izhar edememiştir. Sadece bu imzaların “*adı geçlerin hakiki imzalarının model alınması suretiyle adına sahte olarak atılmış olduğu kanaatine varılmıştır*” demek suretiyle görüş bildirmiştir. Yani incelemeye konu imzalar arasında farklılıklar var ve bu farklılıklardan yola çıkarak bu imzaların sahte olabileceği konusunda şüphesini izhar etmiştir. **Bu Rapora göre bu imzalar pekâlâ imza sahiplerine ait olabilir.**

Ancak daha da önemlisi imzalarının taklid edildiği iddia edilen ve dolayısıyla suçtan zarar gören, Melek İpek, Hamdi Akın İpek, Cafer Tekin İpek ve Şaban Yörüklü’den hiç birisi bu imzaların sahte olduğunu iddia etmemişlerdir. Aksine bu kişilerin tamamı Savcılıkta alınan ifadelerinde bu imzaların kendilerine ait olduğunu söylemektedirler. İfadesi alınmayan Hamdi Akın İpek adına işbu beyanımızla ilgili imzaların tamamının kendisinden sadır olduğunu, ne Tekin İpek ne de Şaban Yörüklü tarafından kendi adına atılmış herhangi bir sahte imza olmadığını da bu vesileyle ifade ederiz. Dolayısıyla ortada sahte olduğu iddia edilen bir imza bulunmamaktadır. Sonuç olarak ortada soruşturulması ve yargılanılması gerek hukuka aykırı bir eylem bir hareket yoktur. Bu

nedenle müvekkillerim hakkında CMK 223/2-a maddesi gereğince DERHAL BERAAT KARARI VERİLMESİ TALEP OLUNUR.

d. Suçun maddi unsuru (kullanma unsuru) gerçekleşmemiştir.

Yukarıda da izah edildiği üzere bir özel belgeyi sahte olarak üretme için zorunlu unsur, sahte özel belgenin kullanılmasıdır. Bu unsur, özel belgede sahtecilik suçunu, resmi belgede sahtecilikten ayırmaktadır. Resmi belgede sahtecilik suçunda sahte belgenin kullanılması suçun tamamlanması için zorunlu bulunmayıp, seçenek bir hareket olarak düzelenmiş iken, özel belgede sahtecilik suçunda kullanma hareketi zorunlu suç ögesidir. Sahte özel belgenin kullanılması, suçun tamamlanması veya oluşması için zorunlu kurucu unsur olarak düzenlenmiştir. Suçun tamamlanması; sahte özel belgenin kullanılması anında gerçekleşmektedir. Suç, kullanma anında tamamlandığından ani bir suçtur.

Somut olayda sahte olduğu iddia edilen özel belgenin herhangi bir yerde kullanıldığına dair herhangi bir iddia ve delil de yoktur. Cumhuriyet savcısı da bu özel belgenin nerede ve nasıl kullanıldığına dair en ufak bir açıklama yapmamıştır, yapamamıştır. Bu nedenle zarara uğradığını iddia eden bir kimse de yoktur. Dolayısıyla somut olayda özel evrakta sahtecilik suçunun “kullanma unsuru” gerçekleşmediğinden söz konusu suç da zaten oluşmamıştır ve beraati gerektirir.

e. Suçun manevi (kast) unsuru gerçekleşmemiştir.

Cumhuriyet Savcısı iddianamede müvekkillerimin söz konusu özel evrakta sahtecilik suçunu neden işlediklerini, neden sahte imza atma yoluna tevessül ettiklerini, hangi saikle sahte imza attıklarını, bununla neyi amaçladıklarını, bu belge ile ne elde ettiklerini ortaya koyamamıştır. Halbuki özel belgede sahtecilik suçu yalnızca kasten işlenebilir, taksirle işlenemez. Failin sahte bir özel belge meydana getirdiğini ve kullandığını bilerek ve isteyerek hareket etmesi halinde suça ilişkin manevi unsur gerçekleşir.

Somut olayda Müvekkillerimizin böyle bir suçu işlemelerini gerektiren, onları bunu yapmaya sevk eden akli ve mantıki hiç bir neden bulunmamaktadır. Böyle bir suçu işleme niyet, kasıt ve iradeleri yoktur, zaten olamaz da. Dolayısıyla somut olayda özel evrakta sahtecilik suçunun manevi unsuru gerçekleşmediğinden oluşmamıştır ve Müvekkilimizin ve Şaban Yörüklü’nün CMK 223/2-a maddesi gereğince ayrı ayrı BERAATLARINA KARAR VERİLMESİ GEREKİR.

**VII- NEVİN İPEK YÖNÜNDEN RUHSATSIZ SİLAH
BULUNDURMAK SUÇLAMASINA KARŞI
SAVUNMALARIMIZ**

1- RUHSATSIZ SİLAH BULUNDURMA SUÇU VE UNSURLARI

Bilindiği üzere ateşli silah satın alınması, bulundurulması, taşınması ve kullanılması suç 6136 sayılı yasanın 13. Maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre; Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak ateşli silahlarla bunlara ait mermileri satın alan veya taşıyanlar veya bulunduranlar

hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve otuz günden yüz güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Getirilen yasal düzenlemeyle bilinçsizce ve ihtiyaç olmadığı halde yapılan silahlanmanın önlenerek, iç barışın sağlanması, toplumsal huzurun temin edilmesi amaçlanmıştır.

Ruhsatsız Silah Bulundurma suçuna konu silah ve mermilerin taşınmasından ziyade devamlı surette bir yerde tutma durumu söz konusudur. Bulundurma fiili 6136 sayılı yasaya aykırı olarak evde veya işyerinde gerçekleştirilirse suç oluşur.

2- MÜVEKKİLİMİZ NEVİN İPEK İSNAT EDİLEN SUÇLAMA

Ankara Sulh 7.Ceza Hâkimliğinin kararı doğrultusunda Koza Holding merkez binasında 01.09.2015 tarihinde yapılan aramada müvekkilim Nevin İpek adına bulundurma ruhsatlı Glock marka tabancanın ele geçirildiği ve söz konusu silahın ikamette bulundurma ruhsatlı olduğu belirtilerek ruhsatsız silah bulundurma suçunun işlendiği iddia edilerek 6136 sayılı yasanın 13/3. maddesi ile TCK nun 53. maddesi gereğince CEZALANDIRILMASI istemiyle kamu davası açılmıştır.

3- USULE DAİR SAVUNMAMIZ

Bilindiği üzere [Anayasa'nın](#) 36'ncı maddesi uyarınca; "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir". Hak arama hürriyeti başlıklı bu maddeye 2001 yılındaki Anayasa değişikliği ile adil yargılanma hakkı eklenmiş ve anayasal bir ilke haline ge(tiri)lmıştır. Yine adil yargılanma ilkesi gereğince, "Hiç kimse kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarılamaz". Buna aykırı olarak ve yargı yetkisine sahip "olağanüstü merciler" kurulamaz ([Any.](#) m. 37). "Kanunî hakim güvencesi" kenar başlıklı bu maddede yer alan "doğal yargıç ilkesi" daha genel bir güvence olan adil yargılanma hakkının içinde yer alır.

Adil yargılanma hakkı, (medeni hak ve yükümlülüklere ilişkin) özel hukuk davalarında ve (suç isnatlarına ilişkin) ceza davalarında uygulanır ([AİHS](#) m.6). Mahkemeye ulaşma, tarafsız ve bağımsız yargı yerinde yargılanma, hakkaniyete uygun ve aleni yargılanma, silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama talep ve susma hakları gibi bir dizi haktan faydalanmak bu ilkenin olmaz ise olmazları arasındadır. Bu anlamda adil yargılanma ilkesinden anlaşılması gereken yargılamanın kandırma, yanıltma veya zorlama gibi irade serbestîsini engelleyen veya savunmayı kısıtlayan yollara sapılmaksızın, hukuk devleti ilkesine uygun olarak, önceden kanunla öngörülmüş bulunan esaslar çerçevesinde yapılmasıdır.

Bu açıklamalar ışığında müvekkilim hakkında Ruhsatsız silah Bulundurma Suçundan dolayı açılması gereken dava normal şatlar altında asliye ceza mahkemelerinde açılması gereken bir davadır. Ancak yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesi yerine sonradan olağan üstü şatlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine

gönderilmesi gerekmektedir. Bu nedenle öncelikle müvekkilim hakkında açılmış olan olan bu davanın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.

4- ESASA DAİR SAVUNMAMIZ

1) Somut olayda Müvekkilimiz Nevin İpek'e ait silah bulundurma ruhsatlı olup hiç kullanmamış ve evden dışarı çıkarmamıştır. Müvekkilimiz varlıklı bir aileden gelmekte olup ailenin onlarca yardımcısı mevcuttur. Bir yerden bir yere herhangi bir eşya götürülmesi gerektiğinde bunu götürecek olan Müvekkilimizin kendisi değil yardımcılarının birisidir. Olay günü öncesinde ikametden bakım amacıyla alınarak iş yerine müvekkilimin bilgisi ve izni haricinde şirket çalışanları tarafından götürüldüğü öğrenilmiştir. Ancak silahın bakımı için evden hangi yardımcı tarafından götürüldüğü şu anda tarafımızca bilinmemektedir. Müvekkilimiz durumdan haberdar olsaydı silahın bakımı amacıyla taşınması için ilgili Mülki amire haber verilip gerekli izni almakta hiçbir engel olmazdı.

Söz konusu suç Müvekkilimiz tarafından işlenmemiştir. Suçların ve cezaların şahsiliği prensibi gereğince eğer ortada bir suç varsa bizatihi Müvekkilimize ait ruhsatlı silah bulunduğu yerden oraya izin almadan götüren ilgili yardımcının kim olduğu tespit edilerek kendisi ile ilgili yargılama yapılmalıdır. Bu nedenle Müvekkilimizin beraatını talep etmekteyiz.

2) Müvekkilime isnat edilen eylemler, genellikle yasa gereği taşıma ruhsatlı silah alamayan ve bu nedenle bulundurma ruhsatlı silah temin edebilen kişilerin müracaat ettiği yöntemlerdir. Oysa ki müvekkilimiz Nevin İpek'in silah taşımak gibi özel bir amacı ve gayreti yoktur. Zira büyük bir şirketin hissedarı olması nedeniyle silah için taşıma ruhsatı alması yasa gereği mümkün olup pratikte de bunu alması çok kolaydır. Ancak kendisi silah taşıyan bir kişi olmadığından, buna ihtiyaç duymamıştır. Sadece güvenlik amacıyla tedbiren evinde bulundurmak üzere söz konusu silahı evinde bulundurma ruhsatlı olarak satın almıştır. Müvekkilimin işyerinde silah bulundurma gibi bir amacı ve kastı bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir amacı olsaydı evde değil işyerinde bulundurma ruhsatı alırdı.

Somut olayda, müvekkilime isnat edilen suç, ikametgâhta bulundurma ruhsatlı silahın, yasa gereği ikametgâhın bulunduğu yerin mülki amirinden alınacak silah nakil belgesi ile başka bir yere götürülmesi gerekirken bu yasal gereğin yerine getirilmemesidir. Dolayısıyla, suçun maddi unsuru nakil belgesi olmaksızın silahın bir yerden başka bir yere taşınmasıdır. Manevi unsuru ise kasıttır. Müvekkilimiz Nevin İpek, ne silahı bir yerden bir yere taşımış ne bu amaçla hareket etmiş, ne de bu yönde yanında çalışan yardımcılarını veya aile fertlerinden birine talimat vermiştir. Bir başka ifadeyle, suçun maddi ve manevi unsurları müvekkilim açısından gerçekleşmemiştir.

Ruhsatsız Silah Bulundurma Suçu şekli bir suçtur. Şekli suçlar kasttan mücerret olamaz. Salt hareket suçun oluşmasına yetmez. Bu hareketin korunan hukuki yararı ihlal etmek kastına bağlı olması lazımdır. Halbuki olayımızda Müvekkilimiz evde bulundurma ruhsatlı tabancasını işyerinde bulundurma amacı ve kastı yoktur. Hem zaman hem de mekan nazara alındığında müvekkilimin üzerine atılı suçu işleme kastı ile hareket ettiğini kabul etmek mümkün değildir. Müvekkilimizin başka yer ve zamanlarda bu silahı taşıdığı veya

bulundurduğuna dair başka bir iddia ve ispatta yoktur. Şu halde ruhsatsız silah bulundurma suçunun manevi unsuru da gerçekleşmemiştir.

Kasıt yokluğu nedeniyle de müspet suçtan Müvekkilimiz hakkında beraat kararı verilmesini talep ediyoruz.

VIII-TANIK BEYANLARINA KARŞI AÇIKLAMA VE SAVUNMALARIMIZ

1- KASIRGA KOD ADLI TANIĞIN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

2- TANIK MEHMET ERDEMLİ’NİN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

Mehmet Erdemli isimli şahıs tarafından 18.11.2015 tarihinde Mali Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde görevli polis memurlarınca alınan ifadesi dosya içerisine konulmuş ve iddinamede bu ifadede tanık ifadeleri arasında bahsedilmiştir.

İlgili tanık ifadesine bakıldığında; Mehmet Erdemli’nin Ankara’da ikamet eden bir öğretmen olduğu ve Koza İpek grubu ya da Müvekkillerimizle uzaktan yakından ilgisi olan birisi olmadığı görülmektedir.

İfade metninde yalnızca Müvekkillerimizden Akın İpek ile ilgili yalnızca şu şekilde bir bölüm mevcuttur: “... Selami Tuğrul’un söylediği kadarı ile yıl olarak toplanan yaklaşık 500.000.000 Dolar paranın çek ve senetlerle ilgili kısmı nakit paraya çevirmek için Bank Asya aracılığıyla ve Akın İpek’in sahibi olduğu şirketlerin hesapları üzerinden nakde çevrilip bu şirketlerin üzerinden bir kısmı yurtdışındaki Fethullah Gülen’e bağlı okullara, hastanelere, üniversitelere, yaptıkları inşaatlar gibi yerlere büyük paralar aktarılmaktadır. Ayrıca Akın İpek’in cemaate verdiği şahsi parasını ise Selami Tuğrul aracılığıyla bir kısmını elden bir kısmını da banka aracılığıyla Fethullah Gülen ile irtibatlı olan dernek vakıf okul gibi yerlere gönderilmektedir.”

Öncelikle bu iddianamede Akın İpek ile ilgili örgüt suçlaması olmamasına rağmen, kanunsuz olarak mükerrer yürütülen soruşturma kapsamında bu ifadenin alındığı anlaşılmaktadır. Huzurdaki davadaki Akın İpek yönünden herhangi bir örgüt suçlaması ve yargılaması yoktur. O zaman bu tanık ifadesi neden bu dosyada yer almaktadır? Bunun normal hukuk düzeninde makul bir açıklaması yoktur.

İfadenin metnine bakıldığında, Mehmet Erdemli isimli şahıs bu ifadesinde yer alan beyanları kendi bilgi ve görgüsüne değil tamamen Selami Tuğrul isimli bir şahsın söylediklerine dayandırmıştır. Bu da aslında bu kimsenin burada tanık sıfatı taşımayacağını göstermektedir.

İfade metninde ise, bir yılda 500 Milyon Dolar para toplandığı ve bunun çek ve senetlere dair kısmının Akın İpek’in sahibi olduğu şirketlerin hesapları üzerinden nakte çevrildiği ve buradan Fethullah Gülen’e bağlı yurtdışındaki kuruluşlara aktarıldığı beyan edilmiştir. Ayrıca

Akın İpek'in cemaate şahsi para verdiği ve bunların da bir kısmı nakden Selami Tuğrul aracılığıyla elden bir kısmı da banka aracılığıyla Fethullah Gülen ile irtibatlı olan dernek vakıf okul gibi yerlere gönderildiği iddia edilmiş ve tüm bunları Selami Tuğrul'un söylediğini beyan etmiştir.

Buna karşı öncelikle beyan etmek isteriz ki; Akın İpek'in kendisi veya şirket hesapları üzerinden nakde çevrilen değil 500 Milyon Dolar tek bir Kuruş dahi yoktur. Ne Akın İpek'in şirketleri ne de Akın İpek'in şahsı tarafından Fethullah Gülen'e bağlı yurtdışındaki kuruluşlara veya Fethullah Gülen'le irtibatlı kuruluşlar aracılığı ile cemaate tek bir Kuruş gönderilmemiştir. Aynı şekilde Selami Tuğrul isimli şahıs aracılığı ile de Akın İpek'in cemaate şahsi para verdiği de hayal mahsulüdür.

Bunun yanında bu savunma yalnızca bizim soyut olarak reddimize değil bizatihi devletin tüm kurumlarının yaptığı yıllarca süren kapsamlı araştırma ve teftiş sonuçlarına da dayanmaktadır. Vergi müfettişleri veya MASAK uzmanları tarafından tüm grup şirketleri yanında aile fertlerinin de banka hesapları ve para hareketleri incelenmiş ve tek bir Kuruş tespit edilememiştir. Nitekim MASAK tarafından Savcılık Makamının 11.11.2015 tarihli yazısına istinaden hazırlanan raporda da bu husus teyid edilmiştir.

Şimdi bu açıklamalar karşısında tanık olarak ifadesine başvurulanan Mehmet Erdemli'nin her ne kadar duyuma da dayalı olsa vermiş olduğu beyanın gerçek olmadığı ortadadır. Bu durumda TCK m. 272 kapsamında "Yalan Tanıklık" hükümleri işletilmeli ve bu kimse hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunulmalıdır. Nitekim TCK m. 272 /1 ve 3 uyarınca; "(1) Hukuka aykırı bir fiil nedeniyle başlatılan bir soruşturma kapsamında tanık dinlemeye yetkili kişi veya kurul önünde gerçeğe aykırı olarak tanıklık yapan kimseye, dört aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir. (3) Üç yıldan fazla hapis cezasını gerektiren bir suçun soruşturma veya kovuşturması kapsamında yalan tanıklık yapan kişi hakkında iki yıldan dört yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

3- TANIK MURAT KOÇAK'IN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

Murat Koçak isimli şahsın Organize Suçlaçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ndeki polisler tarafından 03.12.2015 tarihinde ifadesinin alındığı anlaşılmaktadır. İlgili ifade metnine göre; Murat Koçak, İpek Medya Grubu şirketlerinden Yaşam Televizyon Yayın Hizmetleri A.Ş. isimli şirkette Gruba ait TV kanallarından Kanaltürk ve Bugün televizyonlarının haber arşiv bölümünde çalıştığı ve 20.11.2015 tarihinde iş akdinin feshedildiği anlaşılmaktadır.

İfade metnine bakıldığında ise, şirket içerisinde bir çekişme ve gruplaşma kapsamında dedikodu ve kişisel çekemezlilik içeren ifadelerin yer aldığı görülmektedir. Ama daha da önemlisi bu tanığın ifadesinde Müvekkillerden hiçbirisiyle ilgili tek bir kelime bulunmamaktadır. Bu nedenle ilgisizliği nedeni ile bu tanıkla ilgili söylenecek fazlaca bir söz de bulunmamaktadır.

4- TANIK ADNAN GÜNAYDIN'IN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

5- TANIK EREN TÜREOĞLU'NUN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

6- TANIK ZEKİ BALCI'NIN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:**7- TANIK MONA ATKAN'IN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:****8- TANIK GÜL ÇETİNKOL'UN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:**

Gül Çetinkol isimli şahsın, Koza İpek Grubuna bağlı Angels Peninsula isimli otelde muhasebe bölümünde çalışan bir kişi olduğu ve 24.11.2015 tarihinde Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğünde polislere ifade verdiği anlaşılmaktadır.

İfade metnine bakıldığında toplam üç hususdan bahsedildiğini görmekteyiz: (i) Otele protokolden bir çok misafir geldiği ve bunların bir kısmının kendi ücretlerini ödemediği ve bu ödemelerin bir kısmının Koza İpek grubu tarafından karşılandığı, (ii) Otele gelen misafirler arasında eski Cumhuriyet savcısı Zekeriya Öz'ün olduğu, otele giriş kaydının Zekeriya Öz değil başka bir isimle yapıldığı, Zekeriya Öz'ün 30.06.2013-08.07.2013 tarihleri arasında bir hafta boyunca otelde kaldığı ve ücretinin kendisi değil Koza İpek Holding A.Ş. tarafından ödendiği, (iii) Otele gelen misafirler arasında Hakan Şükür ve Zeynep Şükür olduğu, ifade altına alınmıştır.

Bu her üç husus da herhangi bir suç teşkil etmeyen olağan ticari davranışlar içerisinde gerçekleşmiş olup başkaca bir anlam atfedilemez. Şöyle ki;

Protokol Misafirlerler: Angels Peninsula, Türkiye'nin ve hatta dünyanın sayılı otelleri arasında yer alan, Marmaris'te bir yarım ada üzerinde kurulu 5 yıldızlı bir deniz tatili otelidir.

Otelin hem Türkiye'den hem dünyadan binlerce müşterisi olup bunların arasında politikacı, bürokrat, işadamı, spor-sinema-sanat dünyasından ünlüler de dahil olmak üzere her kesimden misafirin gelip konakladığı bir tesistir.

Bu tesise protokol olarak kabul edilen birçok misafir gelip konaklamış ve bunların bir kısmı konaklama ücretini ödeyip gittiği halde bir kısmı da konaklamış ancak herhangi bir ücret ödemedi ayrılmıştır. Ödeme yapılmayan müşterilerin maliyetleri de otelin şirketine kalması adil olmayacağından üstteki şirketler olarak başta Koza İpek Holding A.Ş. tarafından üstlenilmek zorunda kalmıştır.

Bu ifade alındığında Savcılık veya polis tarafından neden otelde aynı şekilde kalan diğer protokol misafirlerinin isimleri sorulmamıştır? Ya da bu isimler öğrenilmiş ama ifade metnine mi alınmamıştır? Sayın Mahkemeye fikir vermesi için o dönemde benzer durumda olan protokol misafirlerinden bir kısmı şunlar olmuştur:

- Ahmet Davutoğlu- Dışişleri Bakanı ve sonrasında Başbakan
- Bülent Arınç – Başbakan Yardımcısı
- Ali Babacan- Başbakan Yardımcısı
- Mehmet Şimşek- Maliye Bakanı ve sonrasında Başbakan Yardımcısı
- Efkan Ala- İçişleri Bakanı
- Faruk Çelik – Bakan
- Nihat Ergün – Bakan
- Fatma Şahin – Bakan
- Mehdi Eker – Bakan

- Suat Kılıç – Bakan

Bunların haricinde Cumhurbaşkanı ve Babakanın aile fertleri, danışmanları, Bakanlıkların müsteşarları, Kurum ve Kuruluşların Başkan ve Genel Müdürleri gibi yüzlerce kişi protokolden misafir edilmiştir.

Neden ifadede bunların isimleri yoktur? Yoksa bu isimler çıkartılmış mıdır?

Zekeriya Öz’ün Otelde konaklaması: Zekeriya Öz, otele davet edilmemiş kendisi misafir olarak gelmek istemiş ve güvenlik nedeniyle isminin kayıtlarda zikredilmesini istememiştir. Bahsi geçen dönemde (Haziran-Temmuz 2013) Zekeriya Öz, İstanbul Cumhuriyet Başsavcı vekili olup terör ve örgütlü suçlara bakan büronun amiri konumundadır.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 20. Maddesinin ilgili kısmı aynen şu şekildedir:

“Terörle mücadelede görev veren veya bu görevi ifa eden adlî, istihbarî, idarî ve askerî görevliler, kolluk görevlileri, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü ve Genel Müdür Yardımcıları, terör suçlularının muhafaza edildiği ceza ve tutukevlerinin savcılar ve müdürleri, Devlet Güvenlik Mahkemelerinde görev yapmış hâkim ve savcılar, Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesiyle yetkili kılınmış ağır ceza mahkemelerinde görev yapan hâkim ve savcılar ile bu görevlerinden ayrılmış olanlar ve terör örgütlerinin açık hedefi haline gelen veya getirilenler ile suçların aydınlatılmasında yardımcı olanlar hakkında gerekli koruma tedbirleri Devlet tarafından alınır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesi uyarınca Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca görevlendirilecek ağır ceza mahkemeleri başkan ve üyeleri ile bu mahkemelerin görev alanına giren suçları soruşturmakla ve kovuşturmakla görevli Cumhuriyet savcılarının korunma ve güvenlik talepleri ilgili makam ve mercilerce öncelikle ve ivedilikle yerine getirilir.

Koruma için ihtiyaç duyulan araç ve gereçler Adalet ve İçişleri bakanlıklarınca temin edilir. Bu koruma tedbirleri; talep halinde estetik cerrahi yoluyla fizyolojik görünümün değiştirilmesi dahil, nüfus kaydı, ehliyet, evlenme cüzdanı, diploma ve benzeri belgelerin değiştirilmesi, askerlik işleminin düzenlenmesi, menkul ve gayrimenkul mal varlıklarıyla ilgili hakları, sosyal güvenlik ve diğer hakların korunması gibi hususlarda düzenleme yapılır.

Korumaya alınmış emekli personelden, meskende korunmaları mutlak surette zorunlu bulunanlar Başbakanlıkça belirlenecek konutlardan yararlandırılır. Bu tedbirlerin uygulanmasında, İçişleri Bakanlığı ile ilgili diğer kurum ve kuruluşlar gerekli her türlü gizlilik kurallarına uymak zorundadırlar.

Koruma tedbirleriyle ilgili esas ve usûller Başbakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelik ile belirlenir.

Yukarıda sayılanlardan kamu görevlileri, görevlerinden ayrılmış olsalar dahi terör suçluları tarafından kendilerine veya eş ve çocuklarının canına vuku bulan bir taarruzu savmak için silah kullanmaya yetkilidirler.”

Devlet, bu konumdaki kişileri korumak için özel kanun çıkarmış ve gereken hassasiyetin gösterilmesini istemiştir. Nitekim o dönemde Devlet tarafından Zekeriya Öz’ün korunması için resmi silahlı korumalar görevlendirilmiş ve Babakanlık tarafından zırhlı Mercedes tahsi edilmiştir.

Bu kişi de otel m¼d¼r¼n¼ arayıp geleceğini s¼ylemiř ve adının gizli tutulmasını talep etmiştir. Bu durumda otel y¼netimin ne yapması beklenirdi? Havalanında Zekeriya ¼z adıyla tabelaya ismini yazıp havalanınd akarışılama mı yapsaydı, ya da ilgili Başsavcı vekilinin bu y¼nde talebini dikkate almayıp kendisi ve ailesini geręek isimleriyle mi kayda alsaydı? O d¼nemde Zekeriya ¼z'¼n otele geleceği ¼ęrenilmiř olsaydı, bu bilgi ortalıkta dolaşacak ve ¼ok ciddi bir g¼venlik zaafiyeti ortaya ¼ıkabilecekti. İşte burada otel y¼netimi gem Zekeriya ¼z'¼n talebini yerine getirmiş hem de bu şekilde basiretli dravranmıştır. Unutulmaması gereken husus bug¼n ka¼ak konumunda olan Zekeriya ¼z, bahsi ge¼en tarihte hakkında Devlet b¼y¼kleri tarafından ¼vg¼ler d¼z¼len, yaptığı soruşturmalar nedeniyle t¼m kamuoyunun yakından tanıdığı ve ¼ekindięi bir kişidir.

Bu kimsenin dolayısıyla başka bir isimde otelde kalması kendi talebi ve g¼venlik sebebiyledir. Yalnız Zekeriya ¼z değil bir ¼ok protokolden kişi baişta g¼venlik olmak ¼zere ¼eřitli sebebplerle kendi ismiyle otele kayıt yapılmasını istememiştir. Otel y¼netimi de bu talebi makul g¼r¼p anlayışla karşılamıştır. Otel faturaları ise diğer m¼ęřterilerde olduğu gibi protokol misafirleri tarafından da ¼odenmesi beklenen husustur. Ancak ilgili protokol misafiri ¼deme yapmayıp otelden ayrıldığı takdirde, bu kimseler hakkında Otel y¼netiminin bu kimselerin peşinde d¼ř¼p ¼deme talep etmesi veya hukuki yollara m¼racaat edip bunu tahsil etmeye ¼alıřması da kendisinden beklenemez.

Bu konu aslında bu kadar basit bir konudur. Maksatlı olarak başka yerlere ¼ekilmesi anlamsız ve bir o kadar da k¼t¼niyetlidir.

¼stelik daha da ¼onemlisi Zekeriya ¼z, ne İpek ailesinin ne de otelin ¼st d¼zey y¼neticisi Burak Sertcan'ın misafiri olarak otele gelmemiştir. Kendi arzusu ile gelip tatil yapmak istemiş ve kalmak istediği tarihleri otel y¼netimine iletmiştir.

Zekeriya ¼z otele geldiğinde de ne İpek ailesinden birisi ne de otelin ¼st d¼zey y¼neticisi Burak Sertcan kendisiyle herhangi bir g¼r¼řme dahi geręekleřtirmemiřtir. Bilakis Zekeriya ¼z, Tekin İpek ve Burak Sertcan ile otelde kaldığı esnada g¼r¼řmek istemiş fakat bu talep kabul edilmemiştir. Bu hususa dair tanıklar arasında yer alan Angels Peninsula otelinde gece m¼d¼r olarak ¼alıřan Zeki Balcı'nın ifadesine bakıldığında aynen şu şekilde ifade yer almaktadır: ***“Zekariya ¼z nargile kafede otururken, Tekin bey (İpek) ve Hasan Burak Sertcan ile tavla oynamak istediğini bana s¼yledi. Ben de bunun ¼zerine Burak Bey'i aradım. Onlar da g¼r¼řmek istemediler ve ge¼iřtir dediler. Neden g¼r¼řmek istemediklerini yorumlayamadım. Ve Zekeriya ¼z'e ulaşamadım veya toplantıdalar dedim”.***

G¼r¼leceęi ¼zere Zekeriya ¼z, İpek ailesinin misafiri olmaası s¼z konusu olmadığı gibi otele geldiğinde kendisiyle bile talebi olmasına rağmen g¼r¼řmemiřlerdir.

Hakan ř¼k¼r- Zeynep ř¼k¼r'¼n konaklaması: Bu iddianın neden tanık beyanında yer aldığını anlamakta g¼¼l¼k ¼ektięimizi belirtmek isteriz. Hakan ř¼k¼r, yalnız T¼rkiye'nin değil d¼nyanın tanıdığı, milli bir sporcudur. Zeynep ř¼k¼r de Hakan ř¼k¼r'¼n eşi olduğu t¼m kamuoyunda bilinmektedir. Bu kimselerin diğer misafirler gibi otele gelip kalmış olmasında nasıl bir mahsur veya su¼ unsuru olduğu tarafımıza izah edilirse biz de bu konuda o zaman bir savunma yapabiliriz!

9- TANIK H¼SEYİN BATMAZ'IN İFADESİNE KARşI BEYANLARIMIZ:

10- TANIK METİN KARDAŞCAN'IN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

11- TANIK HASAN HÜSEYİN ATAŞ'IN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

12- TANIK SEZAI AKBULUT'UN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

13- TANIK HALİL GÜNGÖR'ÜN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

14- TANIK SAFA EŞİT'İN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

15- TANIK TOLGA TÜRKSOY'UN İFADESİNE KARŞI BEYANLARIMIZ:

16- YALANCI TANIKLIK YAPANLAR HAKKINDA SUÇ DUYURUNDA BULUNULMASINI TALEP EDİYORUZ.

17- TANIKLARIN HİÇBİRİSİNİN MÜVEKKİLLERLE İLGİLİ TEK BİR BEYANI YOKTUR.

18- İDDİANAMEDE BİR TANESİ GİZLİ TANIK OLMAK ÜZERE 15 TANIK BULUNMAKTADIR. GERÇEĞİN ORTAYA ÇIKMASI İÇİN TÜM TANIKLARIN DURUŞMAYA ÇAĞRILMASINI TALEP EDİYORUZ.

IX- HUKUKSUZ VE TEMELSİZ MÜSADERE TALEBİ VE TALEP EDİLEN RAKAM SKANDAL NİTELİĞİNDEDİR.

Terörizmin finasmanı suçu ile güveni kötüye kullanma suçu nedeniyle, CMK m. 128 kapsamında SPK'ya hazırlattırılan 16.01.2017 tarih ve XX1.5/33-1 sayılı rapor ile belirlenen 1,5 Milyar TL tutarındaki malvarlıklarının, şirketlerdeki ortaklık paylarından başlamak üzere TCK m. 55/2 maddesi gereğince müsaderesine karar verilmesi talep edilmiştir. Oysa ki burada da fahiş bir hukuk hatası olup, müsaderes talep edilecek herhangi bir bedel olmadığı gibi bu talebin kanuni bir dayanağı dahi yoktur. Şöyle ki;

1- MÜSADERE TALEBİNE İLİŞKİN DAYANAK VE GEREKÇELER

İddianameyi yazan Cumhuriyet savcısı iddianamede kes kopyala yöntemi ile alıntılar yaptığı SPK raporunu dayanak göstererek;

- Müvekkillere ait Koza İpek Grubu şirketleri tarafından, FETÖ/PDY'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı olan medya kuruluşlarına yaklaşık 850 milyon TL'lik bir fon aktarımı yapıldığı.
- İpek Medya Grubuna ait olan ve FETÖ/PDY'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı nedeniyle kapatılan Bugün Gazetesi, Holding tarafından satın alınarak,

FETÖ/PDY'nin medya yapılanmasına ayrıca destek verildiği bu kapsamda Holding tarafından 2013 yılında yaklaşık 4,4 milyon adet, 2014 yılında ise 5,6 milyon adet Bugün Gazetesi sahte belge düzenlenmek suretiyle satın alındığı ve bunun için iki yılda yaklaşık toplam 10 milyon TL bedel ödendiği,

- Koza İpek Grubu halka açık şirketlerinin, gerekse halka kapalı Holding'in, yasal görünümlü bağış ve yardımlar yoluyla ve yasal olmayan kar aktarım mekanizmaları kurarak muvazaalı yollarla, FETÖ/PDY'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı olan eğitim kurumlarına yaklaşık 688 milyon TL'lik bir fon aktardığı
- Müvekkillerin yöneticisi oldukları Koza Holding bünyesindeki şirketlerin 2010-2015 yılları arasındaki bağış ve yardımların toplam tutarının %93,25'lik kısmı , 667 ve 668 sayılı kanun hükmünde kararnamelerle kapatılmasına karar verilen kurum ve kuruluşlara yapıldığı,
- Koza İpek Grubu Şirketlerinin, FETÖ/PDY'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı olduğu değerlendirilen eğitim ve medya kurumlarına aktardıkları fonların toplam değeri 1,5 milyar TL'yi aştığı.
- Koza Altın şirketinin mali büyüklüğü kadar bir varlığı; FETÖ/PDY'nin medya ve eğitim unsurlarını fonlamak için sarf edildiği,

iddiasıyla müvekkillerin 6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanununa konu eylemlerin yanında 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 110/1 maddesi delaletiyle TCK 155/2 maddesinde düzenlenen güveni kötüye kullanma suçunun işlendiği varsayımına dayanarak bu suçun işlenmesi ile şirketlerdeki pay sahiplerinin zararına, kendi yararlarına haksız kazanç elde ettiklerini ileri sürüp,

Müvekkiller Hamdi Akın İPEK, Cafer Tekin İPEK, Melek İPEK, Pelin ZENGİNER, Nevin İPEK, Ebru İPEK , Ali Serdar HASIRCIOĞLU ve Şaban AKSÖYEK' in ortağı veya yöneticisi oldukları şirketlerin faaliyetleri çerçevesinde işlemiş oldukları, 6415 sayılı yasanın 4. maddesinde düzenlenen Terörizmin finansmanı suçu ile ve 6362 sayılı yasanın 110/1. maddesi delaletiyle TCK nun 155/2 maddesinde düzenlenen güveni kötüye kullanma suçları nedeniyle SPK tarafından CMK nun 128. maddesi kapamında düzenlenen 16/01/2017 tarih ve XX1. 5/33-1 sayılı raporda belirtilen 1,5 milyar TL tutarındaki mal varlıklarının halen TMSF yönetiminde bulunan şirketlerdeki ortaklık paylarından başlamak üzere TCK' nun 55/2. maddesi gereğince MÜSADERESİNE, Şirketlerde ortaklık payları bulunmayan veya ortaklık payları yukarıda belirtilen miktarları karşılamayan şüpheliler yönünden ise; Ankara 6.Sulh Ceza Hakimliğinin 19/01/2017 tarih ve 2017/517 D. iş sayılı kararı ile el konulan kişisel mal varlıklarının MÜSADERESİNE karar verilmesi **BOZUK BİR ANLATIMLA TALEP EDİLMİŞTİR.**

2- MÜSADERE TALEBİNİN YASAL DAYANAKLARI VE DEĞERLENDİRİLMESİ

Yukarıda özetlenmeye çalışılan talep içeriğinden anlaşıldığı kadarıyla Cumhuriyet savcısı Müvekkillere ait olan ve Sulh Ceza Hâkimliğince usul ve yasaya aykırı bir şekilde el konulan ve Anayasa ve AİHS'ne aykırı bir biçimde ilan edilen olağan üstü hal döneminde çıkartılan

Anayasa ve yasalara aykırı OHAL KHK'sı ile TMSF'nin kayyım olarak atandığı grup şirketlerindeki hissedarlıklardan başlamak üzere müsadere talebi;

- 6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanununun 4;
- 6362 sayılı yasanın Sermaye Piyasası Kanununun 110/1. maddesi delaletiyle TCK nun 155/2;
- Türk Ceza Kanununun 55/2;

Maddelerine dayanmaktadır. Bu maddelere bakıldığında ise;

a- 6415 Sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Kapsamında Müsadere Müessesesi

Bu kanun ile esas olarak üç temel alanda düzenleme yapılmaktadır. Bu kanunun yürürlüğe girmesi öncesinde 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 8'inci maddesinde yer almakta olan “terörün finansmanı suçu” yürürlükten kaldırılarak, Türkiye'nin tarafı olduğu Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Uluslararası Sözleşmenin gereklerinin iç hukukumuzla bağdaştırılması için bazı küçük değişiklikler ile bu Kanunda yeniden düzenlenmiştir.

Dört bölüm ve biri geçici olmak üzere toplam 22 maddeden oluşan söz konusu Kanunla esas itibarıyla, terörizmin finansmanı suçu yeniden düzenlenmiş, ikinci olarak da Türk hukukunda ilk defa malvarlıklarının idari bir kararla dondurulması müessesesi getirilmiştir.

Yabancı devletlerin terörist eylemler gerçekleştirdiği veya bu türden eylemlere finansman sağladığı hususunda makul sebepler bulunan kişi, kuruluş ve organizasyonların malvarlıklarının dondurulması taleplerinin, karşılıklılık esasına göre karşılanması için Bakanlar Kurulu Kararıyla işletilebilecek idari bir mekanizma ihdas edilmiştir.

Kanunun terörizmin finansmanı suçunu yeniden düzenleyen 4/1. Maddesinde “3 üncü madde kapsamında suç olarak düzenlenen terör eylemlerinin gerçekleştirilmesinde tümüyle veya kısmen kullanılması amacıyla veya kullanılacağını bilerek ve isteyerek belli bir fiille ilişkilendirilmeden dahi bir teröriste veya terör örgütlerine fon sağlayan veya toplayan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır” denilmektedir. Buna göre suçun işlenebilmesi için özel kast aranmaktadır. Suçun olası kast ile ya da taksirle işlenebilmesi mümkün değildir. **Dolayısıyla bir kişiye terörizmin finansmanı suçunun isnat edilebilmesi için o kişinin sağladığı ya da topladığı fonun Kanunda sayılan terör eylemlerinde kullanılacağını bildiğinin ve istediğinin iddia makamlarınca ispat edilmesi gerekecektir.**

Türkiye’de işlenen terörün finansmanı suçuna ilişkin olarak Kanun ile yeni herhangi bir tedbir mekanizması getirilmemektedir. Türkiye’de terörün finansmanı suçunun işlenmesi halinde bundan önceki süreçte olduğu gibi mevcut Türk Ceza Kanunu ve Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanmasına devam olunacaktır.

Dolayısıyla Türkiye’de işlenen terörün finansmanı suçuna ilişkin olarak Bakanlar Kurulunun veya kanun hükmüne göre oluşturulan Değerlendirme Komisyonunun herhangi bir dondurma

yetkisi bulunmamaktadır. (**Bakınız** Türk Hukukunda Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Amacıyla Malvarlığını Dondurma Tedbiri Dr. Zeki YILDIRIM, <http://hukuk.sdu.edu.tr/assets/uploads/sites/65/files/sdu-hukuk-dergisi-cilt-3-sayi-1-yil-2013-vol-3-no-1-year-2013-23042014.pdf>; **bakınız** Özden Çağlar, Yüksek Lisans Tezi, Türkiye’de Suç Gelirleri İle Mücadelede Kamu Kurumlarının Rolü, [file:///C:/Users/user/Downloads/dosya-67cc972a1ed910618382aad9f0ac3e0b%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/user/Downloads/dosya-67cc972a1ed910618382aad9f0ac3e0b%20(1).pdf))

Dolayısıyla Cumhuriyet Savcısının 6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanununun 4 üncü maddesini gerekçe göstererek müsadere talep etmesi ya kafa karıştırmaya yönelik beyhude bir uğraş yâda konuyu bilmemesinden kaynaklanmaktadır.

Daha önceki savunmalarımızda da ifade ettiğimiz gibi müvekkillerim hiçbir zaman ve hayatlarının hiçbir döneminde kesinleşmiş yargı kararıyla hukuken terör örgütü olarak kabul edilmiş hiçbir örgüte yardım etmediği gibi finans ve fon da sağlamamıştır. Bu yöndeki suçlamalar daha önceki savunmalarımızda da ifade edildiği gibi tamamen hukuki dayanaktan yoksundur. Şöyle ki:

- i- Müvekkiller tarafından işlendiği iddia edilen eylemlerin gerçekleştiği iddia edilen tarih itibariyle ortada hukuken silahlı bir terör örgütü olarak kabul edilmiş bir yapı yoktur. Hukuken terör örgütü olarak kabul edilmeyen ve mevzuat çerçevesinde ve devletin kontrolü altında faaliyet gösteren bir yapıya yardım edildiği iddiası ile tüm malvarlığına el koymak ve müsadere etmek Hukukun genel ilkelerine, anayasaya, AIHS ile korunan mülkiyet hakkına vicdana ve ahlaka aykırıdır.**

TCK 2. Maddesinde yer alan, "*Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez*" ve 7.maddesinde yer verilen "*İşlendiği zaman yürürlükte bulunan kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı kimseye ceza verilemez*" hükümleri karşısında müvekkilimizin terör örgütü yöneticiliği veya üyeliği ile suçlanması tamamen hukuk dışıdır. Zira aşağıda tafsilatlı olarak belirtileceği üzere müvekkilimin hiçbir faaliyeti yürürlükte bulunan yasalara göre suç olarak tanımlanmamış olduğu gibi FETÖ olarak nitelendirilen yapı müvekkilim ile ilgili iddiaların olduğu tarihlerde terör örgütü olarak nitelendirilmeyen sivil bir topluluktur.

Normal bir ceza hukuku sisteminde müvekkillerimin eylemlerinin işlendiği iddia edilen zaman ve dönem itibariyle yasalar ve yargı makamları tarafından suç olarak kabul edilmediğine bakılıp, eğer o eylemler işlendiği iddia edilen tarih itibariyle suç olarak kabul edilmiş ise soruşturulup ve kovuşturulması ve o dönem itibariyle yürürlükte olan kanunlar çerçevesinde lehe olan hükümler de uygulanmak suretiyle cezalandırılması gerekir.

Oysa suç tarihi itibariyle müvekkillerimin üyesi olduğu iddia edilen yapı hakkında silahlı terör örgütü olduğuna dair hiçbir yasal mevzuat bulunmadığı gibi buna dair yargı makamları tarafından verilmiş ve kesinleşmiş hiçbir karar dahi bulunmamaktadır. Yani o dönem itibariyle ‘cemaat’ ya da ‘hizmet hareketi’ denilen bu yapıyla irtibatlı olmak, sempati duymak yardım etmek hukuki olarak suç kabul edilmediği gibi hatta devlet ve hükümetin en üst düzeyinden bu yapının takdirle karşılandığı ifade ediliyordu. Bu harekete ait olan ve müvekkillerimin irtibatı ve ilişkisi olduğu iddia edilen yalnızca birkaç kurumun da hepsi mevcut kanunlar çerçevesinde kurulmuş ve yasal amaçları doğrultusunda çalışan, devlet

kuramlarının gözetim ve denetimi altında faaliyet gösteren resmi ve yasal kurumlardı. Bunlar dışında müvekkillerimin yasal olmayan, hiçbir kurum, kuruluş, kişi yâda organizasyonlarla irtibatı, ilişkisi yada yardım ve desteği olmamıştır. Müvekkillerimizin bu yapı ile herhangi bir ilgisi ve bağlantısı da yoktur. Zaten olsaydı bile bu ancak normal bir işadamı ve sivil toplum kuruluşu ilişkisi kapsamında kalırdı, hiç bir şekilde iddia edildiği gibi suç örgütü üyeliği kapsamında değil. Müvekkililerimizin bu yapı ile ne organik ne de dolaylı bir bağlantısı olmayıp, bu yapı adına hiçbir görev de üstlenmemişlerdir.

ii) İddianamede müvekkillerimin bir kısım legal olan yardım ve bağış faaliyetleri aleyhe delil olarak kabul edilip terör örgütüne yardım olarak değerlendirilmez. Buna istinaden mal varlıklarının müsaderesi istenemez.

(1) Kamu yararına faaliyet gösteren, tamamen legal “Kimse Yok mu?” Derneğine kurban bağışı yapmak usul ve yasalara aykırı olarak aleyhe delil olarak kabul edilmiştir.

1- Öncelikle, Kimse Yok Mu Derneği kamu yararına kurulan derneklerden biri olup devletin denetim ve gözetimi altında faaliyette bulunan bir yardım kuruluşudur.

2- Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, o dönem Samanyolu TV'nin Somali'ye bağış kampanyası programına katılarak bu derneğin faaliyetlerini övüp derneğe bağışta bulunmaları için vatandaşlarına tavsiyede bulmuş ve teşvik etmiştir.

3- Kamu yararına faaliyette bulunan dernekler bakanlar kurulu kararı ile tespit edilir Özellikle bu Derneğe kamuya yararlı dernek statü verilmesi ile devlet bu faaliyetleri desteklediğini vatandaşlarına deklare etmiştir.

4- AKP milletvekillerinin, siyasetçilerinin ve seçmenlerinin önemli bir kısmı da bu derneğe aynı ve nakdi yardımda bulunmuştur.

5- Müvekkilim de bu nedenle yasalara uygun faaliyette bulunan ve devletin en üst düzey yetkililerinin tavsiyede bulunduğu bu derneği bağışta bulmuştur. Yasalara uygun olarak faaliyette bulunan bu derneklere bağışta bulunmak hiçbir şekilde suç değildir ve suç olarak nitelendirilemez. Yargıtay'ın derneklere bağışta bulunmanın suç olarak nitelendirilemeyeceğine dair aşağıda açıkça belirtilen birçok içtihadı bulunmaktadır.

6- Sadece fakir fukaraya yardım için parasından ve malından fedakârlık ederek örnek bir vatandaşlık görevini yerine getiren müvekkilimize hukuka ve yüksek ahlaki değerlere uygun bu davranışı nedeni ile ödüllendirilmesi gerekirken rayından çıkmış bir hukuki nitelendirme ile bu faaliyet suç olarak vasıflandırılmıştır.

7- Müvekkilim sadece bağışta bulunan biri olarak suç işlediği iddia ediliyorsa devletin en üst ve etkin makamında bulunan kişilerin tavsiye ve teşvikleri ile yüz binlerce kişinin bu derneğe başta bulunmalarından dolayı bu kişiler hakkında bağış yapmalarına sebebiyet verdikleri kişi sayısınca suç isnadında bulunulması gerekmez mi? Oysaki bu kişiler bırakın suç isnadında bulunmayı bu faaliyetleri nedeniyle toplumdaki itibarlarını güçlendirmekte müvekkilim ise maddi varlığında eksilmeye neden olan bu fedakârlığından dolayı haksızlığa hukuksuzluğa uğramaktadır.

8- Şayet bu dernek faaliyetleri yasaklanıp, terör örgütü faaliyetleri kapsamına dâhil edildikten sonra müvekkilim tarafından bir bağışta bulunmuş olsaydı bu iddialar bir değer taşıyacaktı. Ancak biz burada hukuka uygun faaliyet gösteren bir derneğe yapılan bağışın hukuka aykırı olmadığını ispat etmeye çalışıyoruz.

(2) İpek üniversitesine, kamu yararına faaliyette bulunan derneklere ve vakıflara yapılan bağışların herhangi bir suç teşkil etmemektedir

(a) Bu kurumlara yapılan bağış oranları şirketlerin karlılığı ile uygun hatta daha düşük oranlardadır.

Cumhuriyet Savcısı iddianamede, 2010-2015 yılları arasında gerçekleştirilmiş olan bağış ve yardımların toplam tutarının 229.614.745-TL ve bunların %93 kısmının 667 ve 668 sayılı kanun hükmünde kararnamelerle kapatılmasına karar verilen kurum ve kuruluşlara gerçekleştirildiğini belirtilmiştir. KHK ile kapatılmasına karar verilen İpek Üniversitesine 183.953.822 TL, Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Ve Yardım Vakfına 29.791.767-TL, Kimse Yok Mu Derneğine 300.000-TL Halidiye Eğitim Vakfı'na 37.000.000-TL ve Medya Derneğine 35.000 TL olmak üzere kanun hükmünde kararname kapsamında kapatılan üniversite vakıf ve derneklere toplam 214.117.590-TL bağış ve yardım aktarıldığı ifade edilmiştir.

Müvekillere ait şirketlerin kanun hükmünde kararnameler kapsamında kapatılan kurum ve kuruluşlar dışındaki 226 kurum ve kuruluşla toplam 15.497.155-TL bağış ve yardım da bulunduğu, bu tutarın 5.100.575-TL lik kısmının mahiyeti tam olarak bilinmeyen bağış ve yardımlardan oluştuğu belirtilmiştir.

Bir başka ifade ile 667 ve 668 sayılı kanun hükmünde kararnamelerle derneklerin kapatılması iddianamede delil olarak gösterilmiş ve bunların terör örgütü olduğu karine olarak kabul edilmiştir.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, müvekkilimizin hissedarı olduğu İpek Doğal Enerji Anonim Şirketi, Koza Anadolu Metal A.Ş ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş olmak üzere toplam üç şirketin 2009—2015/9 yılları arasındaki vergi öncesi net dönem karı 3.214.066.061-TL olup, 6 yıllık dönem içerisindeki toplam bağış tutarı 178.078.325 TL dir. Aktif bağış oranı yüzde 0.1 kadardır. Dolayısıyla şirketlerin karlılığı ile uygun hatta daha düşük oranlardadır.

(b) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler yürürlükte bulunan mevzuatlara uygun olarak kurulmuş kurumlardır

Öte yandan; söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler yürürlükte bulunan mevzuatlara uygun olarak kurulmuş kurumlardır. Dolayısıyla belirtilen üniversite ve yardım kurumlarına bağışta bulunmak yasa gereği suç değildir ve bu hususta yukarıda belirtilen çok sayıda Yargıtay içtihadı bulunmaktadır. Yargıtay kararları ile ilgili değerlendirme kısmında bu hususlar sarıh bir şekilde açıklanmıştır.

Kanun hükmünde kararnameler ile kapatılması nedeniyle terör örgütüne ait kurumlar olarak nitelendirilen bu üniversite ve derneklere bağış yapmak hiçbir şekilde suç değildir. Zira yukarıda da belirtildiği üzere, "kanunsuz suç ve ceza olmaz " ilkesi gereği kanunun suç

saymadığı hiçbir eylemden dolayı kişilere ceza verilemez. Ayrıca işlendiği tarihte suç sayılmayan bir eylemden dolayı kişilerin cezalandırılması mümkün değildir. Türk Ceza Kanunun en önemli iki prensibi gereği bu eylemler suç olarak nitelendirilemez.

Bu genel prensiplerden hareketle, söz konusu bağışların yapıldığı dönemlerde anılan yardım kurumları ile dernekler yasalara göre faaliyette bulunan ve ilgili birimler tarafından denetlenen kurumlardır. Dolayısıyla, bu vakıflara ve üniversitelere yapılan bağışlarda hukuka aykırı durumların tespiti halinde genel hükümlere göre işlem yapılması her zaman mümkündür. Ancak yapılan denetlemeler sırasında hiç bir eksiklik, kusur ve hukuka aykırılık tespit edilememiş, bu dernek ve okullar hakkında cezai müeyyide uygulanmamıştır.

(c) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler devlet kurumlarının gözetim ve denetimi altında faaliyetlerinin yasal mevzuata uygun olarak yürüten kurum ve kuruluşlar olup, kapatılana kadar da terör ve terör faaliyetleri ile anılmamışlardır. Aksine kendi alanlarında en başarılı ve örnek kurumlardır. Üstelik bu Koza İpek Vakfı ile İpek Üniversitesinin kurucuları da isminden anlaşılacağı üzere bizatihi Koza İpek grup şirketleri ile İpek ailesidir.

Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversiteler devlet kurumlarının gözetim ve denetimi altında faaliyetlerinin yasal mevzuata uygun olarak yürüten kurum ve kuruluşlar olup, kapatılana kadar da terör ve terör faaliyetleri ile anılmamışlardır.

Ayrıca, İpek Üniversitesi yasaların emredici hükümlerine uygun olarak, kanunla kurulmuştur. İpek Üniversitesi tüm faaliyetlerini YÖK ve Vakıf Yükseköğretim Kurumları yönetmeliğine uygun olarak faaliyetlerini yerine getirmiştir. Diğer taraftan , İpek Üniversitesi'nde bir terör faaliyeti yapıldığına veya amacının terör örgütlerine yardım olduğuna dair hiçbir somut iddia ileri sürülmemiştir.

İpek Üniversitesi, öğrencilerini ÖSYM sınavı ile YÖK ün belirlediği bölümlere alabilmektedir. Dolayısıyla, kişileri kayırmak suretiyle üniversiteye öğrenci alması mümkün değildir. Böyle bir durumda nasıl örgüt adına faaliyette bulunulabilir. Kaldı ki henüz mezun vermemiş bir eğitim kurumudur. Mezun vermeyen bir üniversitenin bir örgüte eleman kazandırması da fiilen mümkün değildir.

Öte yandan, bu üniversitede eğitim alan öğrencilerin örgüte kazandırıldığına dair somut hiçbir bir iddia, bilgi veya veri ileri sürülmemiştir.

Sayın savcının, İpek Üniversitesi hakkındaki iddiaları, akıl ve mantık ile izah edilmeyecek ölçüde hayal mahsulü ve hukuki olmayacak mahiyette basit ve mücerret niteliktedir.

Üstelik daha da önemlisi İpek Üniversitesi, bir vakıf üniversitesi olup, kurucusu da Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Ve Yardım Vakfı'dır. Bu Vakfın kurucuları da yalnızca tek başına İpek aile fertleri değil aynı zamanda Koza Holding A.Ş., Koza Altın İşletmeleri A.Ş., ATP İnşaat ve Ticaret A.Ş. isimli Koza İpek grubu şirketleridir. Bu husus bizatihi

vakıf kuruluş senedinde mevcut olup Vakıflar Genel Müdürlüğü, YÖK ve diğer kamu kurumları nezdinde bu bilgi mevcuttur.

Hal bu olunca bağış ve yardımı yapan kişi ve kuruluşların bizatihi bu vakfın kurucusu olan şirketler ve kişiler olmasından doğal ne olabilir? Zaten iddianamede bahsi geçen bağışların tamamı da bu iki kuruluşa (İpek Üniversitesi ve Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Ve Yardım Vakfı) yapılmıştır. Savcılık tarafından bu iki kuruluşa yapılan bağış ve yardımlar terör örgütü kapsamında değerlendirilmiş olması artık sözün bittiği yer olup, Sayın Mahkemece bu hususun dikkate alınması gerekmektedir.

(d) Söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversitelerin Anayasaya aykırı olarak çıkartılan ve anayasaya aykırı bir OHAL KHK'sı hükmü gereğince kapatılmış olması bu kurumların suçlu olduğu, terör yuvası olduğu anlamına anlamına gelmez. Zira ortada buna dair verilmiş ve kesinleşmiş bir yargı kararı yoktur.

Söz konusu iddianamede iddialara dayanak olarak, İpek Üniversitesi ile birlikte bir kısım vakıf, dernek ve kurumların KHK ile kapatılması delil olarak gösterilmiştir.

Ancak söz konusu vakıflar, yardım dernekleri ve üniversitelerin Anayasaya aykırı olarak çıkartılan ve anayasaya aykırı bir OHAL KHK'sı hükmü gereğince kapatılmış olması bu kurumların suçlu olduğu, terör yuvası olduğu anlamına anlamına gelmez. Zira ortada buna dair verilmiş ve kesinleşmiş bir yargı kararı yoktur.

Ayrıca Kanun hükmünde kararnameler, her ne kadar sonradan meclise sunulsa da ilk tasarruflar idari niteliktedir. Bir vakıf veya eğitim kurumu idari tasarrufla veya meclisten geçirilen yasa ile terör örgütü kuruluşu olarak ilan edilemez. Bu ancak yasaların görev verdiği mahkemeler tarafından yapılabilir. Aksi takdirde tüm yargılamaların meclis veya yürütme organı tarafından yapılması sonucunu doğuracaktır. Nasıl ki mahkemeler yasa yapamıyor veya ülke yönetmeye talip olmuyorsa, idari ve meclis tasarrufu ile yargısal sonuç doğuran kararlar verilemez. Örneğin, İpek Üniversitesi Türkiye'de ve Dünyada sayılı üniversitelerden biridir. Örnek mimarisi, eğitim kalitesi ve öğretim görevlileri ile emsali az bulunan eğitim kurumları arasındadır.

(e) Bağışın müvekkillerimin hissedarı oldukları şirketler tarafından yapılmasının hukuka ve yürürlükteki yasalara uygun olup hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Şirket adına bağış yapma yetkisini düzenleyen ilk kanuni düzenleme, 30.12.2012 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yeni 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu 19/5 hükmü ile getirilmiştir. Buna göre: “Halka açık ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi veya pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı halka açık ortaklık genel kurulunca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili mali yıl içinde yapmış olduğu bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir”.

Bu Kanunun yürürlüğe girmesine müteakip 28891 sayı ve 23 Ocak 2014 tarihli Resmî Gazetede Kâr Payı Tebliği yayınlanmıştır. Kâr Payı Tebliği'nin (II-19.1)'nin 6. maddesinde de *“Ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı, esas sözleşmede belirtilmeyen durumlarda genel kurulca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili hesap dönemi içinde yapmış olduğu bağışlar dağıtılabilir kâr matrahına eklenir”* şeklinde düzenlemeye yer verilmiştir.

Her ne kadar; 13/11/2001 tarihli ve 24582 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Sermaye Piyasası Kanununa Tâbi Olan Halka Açık Anonim Ortaklıkların Temettü ve Temettü Avansı Dağıtımında Uyacakları Esaslar Hakkında Tebliğin 7.maddesinde, *“Yönetim kurulu üyeleri ile memur, müstahdem ve işçilere, katılma, kurucu ve adi intifa senedi sahiplerine, çeşitli amaçlarla kurulmuş olan vakıflara ve bu gibi kişi ve/veya kurumlara kâr payı dağıtılabilmesi ve çeşitli amaçlarla kurulmuş olan vakıflara ve bu gibi kişi ve/veya kurumlara bağışta bulunulabilmesi için ortaklık esas sözleşmesinde hüküm bulunması gerekir”* hükmünü içermekte idi ise de, söz konusu tebliğ, yürürlükte bulunduğu dönemdeki kanun düzenlemelere aykırılık teşkil etmekteydi.

Zira yürürlükten kalkan 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunun da bağış yapılması için esas sözleşmede hüküm bulunması gerekir şeklinde bir zorunluluk bulunmamaktaydı. Organların yetkisine ilişkin düzenlemelerin kanunla belirlenmesi gerekir. Bağış yapılması konusunda esas sözleşmede hüküm bulunması gerekir şeklinde, yönetim kurulu üyelerinin bağış yapma yetkisini sınırlandıran bir düzenleme ne eski Sermaye Piyasası Kanunu ne de Eski Türk Ticaret Kanununda mevcuttur. Kanunda açıkça düzenlenmeyen bir hükmün tebliğ ile düzenlenmesi ve yükümlülükler getirilmesi yasalara aykırı olup, Danıştay'ın bu konuda son derece açık ve yerleşik içtihatları mevcuttur.

Bu bakımdan, 6362 sayılı kanunun yürürlüğe girdiği 30 /12 /2012 tarihinden evvel yapılan bağışlar bakımından, bağış yapan şirketin esas sözleşmesinde hüküm bulunması gerekli değildir. Bu nedenle bu tarihten önce yapılan bağışların esas sözleşmede hüküm bulunmadığı gerekçesiyle hukuka aykırı olduğu iddia edilemez.

Bu açıklamalar ışığında;

Koza İpek Grubu şirketlerinin 3'ü, halka açık şirkettir. Buna göre: Halka açık **Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin** (Koza Altın) kuruluşundan itibaren **esas sözleşmesinde, bağış yapılmasına ilişkin hüküm bulunmaktadır.** Halka açık diğer şirketler olan **İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş.** (İpek Enerji) ile **Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.'nden** (Koza Anadolu) yapılan bağışlara ilişkin olarak; kamu tüzel kişiliğini haiz bir vakıf üniversitesi olan, 03.03.2011 kuruluş tarihli Altın Koza Üniversitesine ilk defa, 19.12.2011 günlü her iki şirket Yönetim Kurulu Kararları gereği bağış yapılmasına karar verilmiş , her iki şirketin 2011 yılı olağan genel kurulunda, yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. **(2011 yılı Genel Kurul Toplantı Tutanakları dosyada ve şirket kayıtları arasında mevcuttur)** 2011 yılı içerisinde yapılan bağışlar, genel kurulun bilgisine sunulmak suretiyle yapılmıştır. Genel Kurul kararları hakkında ise TTK'da belirlenen 3 aylık yasal süre içerisinde iptal davası açılmamıştır.

Koza Anadolu ve İpek Enerji'nin esas sözleşmesinde 20.05.2013 tarihinde yapılan *değişiklik öncesinde bağışta bulunma hususuna* ilişkin, esas sözleşmede hüküm bulunmamakla birlikte (o tarihte yürürlükte bulunan SPK'da esas sözleşmede hüküm bulunma zorunluluğu yoktur); 6362 tarihli SPK'na ve buna dayanılarak yürürlüğe konulan Kâr Payı Tebliğine uyum amacıyla esas sözleşmelere bağış yapılabilmesine **ilişkin hüküm eklenmiştir**.

Şirket tarafından, 6362 sayılı Kanunun ve Kurul'un konuya ilişkin Tebliği'nin yürürlüğe girmesinden hemen sonra yapılan ilk genel kurul toplantısında bu hususa ilişkin esas sözleşme değişikliğinin gündeme alınmış ve yerine getirilmiş olması, müvekkillerimizin konuya gösterdiği hassasiyetin açık göstergesidir.

Kaldı ki, Şirketin **2010-2014** yılları genel kurullarında yıl içinde yapılan bağışlara ilişkin **genel kurula bilgi verilmiş**, 2012, 2013 ve 2014 yılları **genel kurullarında yapılacak bağışların üst sınırına** ilişkin karar alınmış ve ilgili yıllarda yapılan bağış tutarları söz konusu bağış üst sınırlarını aşmayacak şekilde gerçekleştirilmiş, ayrıca "TMS 24 İlişkili Taraf Açıklamaları"na uygun olarak; şirketimizin **finansal tablo dipnotlarında** ilişkili taraflara yapılan bağışlara ilişkin bilgilere de yer verilmiştir. Yönetim Kurulu üyeleri her yıl mali denetim sonunda İBRA edilmişlerdir.

Dolayısıyla, İpek Enerji ve Koza Anadolu şirketleri yönünden, yapılan bağışların SPK na ve mevzuatına uygundur.

(f) Yapılan Bağışlar Örtülü Kazanç Aktarımı Kapsamında Değerlendirilemez.

SPK m. 21/1 ; "(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar **içeren anlaşmalar** veya **ticari uygulamalar yapmak** veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak **suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır**".

Sadece Kanunun lâfzından hareketle, aşağıdaki unsurların bulunmasının gerekli olduğu anlaşılmaktadır.

- a)** Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
- b)** Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
- c)** Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.
- d)** Emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren bir anlaşma bulunması gerekir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için faaliyet raporlarında ve mali tablolarda görünmeyen ve gerçeği yansıtmayan veya yanıltıcı şekilde görünen para transferlerinin bulunması gerekmektedir.

Oysa ki, halka açık her üç şirketten yapılan bağışların, şirket genel kurulunun bilgisi ve kararı dahilinde yapıldığı da göz önüne alındığında, gizli anlaşma yapılması ihtimalinin söz konusu dahi olamayacağı ortadadır.

Hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP'a bildirilen, şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesinde ilân edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarında yer alan hususların "**örtülü**" olduğundan söz edilemeyeceği, ilân edilen hususların örtülü olmasına imkân olmadığı, tam aksine şirketin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği izahtan varestedir.

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde, müvekkillerimizin hissedarı oldukları halka açık şirketler tarafından, İpek Üniversitesi, Turgut Özal Üniversitesi ile kamuya yararlı dernekler ve vakıflara ayırım gözetmeksizin yapılan yardımların tamamı yürürlükte bulunan yasalara uygun olarak yapılmıştır. Yardım yapılan Üniversiteler ile vakıflar ve dernekler yasalara uygun olarak kurulmuş ve yardım yapıldığı dönemde yasalara uygun olarak faaliyetlerine devam eden kuruluşlardır. Aksi halde, o dönemlerde faaliyetleri yasalar çerçevesinde durdurulur veya sona erdirilirdi. Bu durum söz konusu olmadığına göre, faaliyet de bulundukları dönemler içerisinde tüm eylem ve işlemleri kanunlar çerçevesinde gerçekleşmiştir.

Devlet halkına tuzak kurar mı? Böyle bir şeyin olacağına ihtimal dahi vermek istemiyoruz. Böyle bir hukuk ve adalet anlayışı tabi ki olamaz.

Netice itibariyle, sonradan ortaya koyduğu yasa veya uygulamalar ile geçmişte hukuka uygun olarak gerçekleştirilen faaliyetleri suç olarak nitelendiren ilkel kabile düzeyinde dahi bir devlet bulunmamaktadır. Sayın savcının bu iddianameyi düzenlemesi dahi başlı başına hukuki bir faciadır. Ancak sayın mahkemenin, ülkemizin en şeffaf mali yapısına sahip şirketlerin hissedarı olan müvekkillerimiz hakkında beraat kararı vererek bu hukuki hatayı düzeltecektir.

(3) Müvekkillerimizinn mevcut yasalar çerçevesinde faaliyet gösteren Bank Asya'ya para yatırmaları tamamen ekonomik ve ticari amaçlı olup hukuka aykırı bir yönü bulunmamaktadır. Üstelik yatırılan bedeller müvekkillerin serveti ve diğer bankalarda bulunan nakit malvarlıkları ile karşılaştırıldığında çok cüzi kalmakta ve hiç bir anlam ifade etmemektedir.

Söz konusu iddianamede, müvekkillerimiz Melek İpek, Nevin İpek, Pelin Zenginer ve Osman Zenginer, Bank Asya'ya para yatırmak suretiyle örgütün talimatlarını yerine getirdiği belirtilmiştir. Türkiye'de yasalara uygun olarak kurulan ve faaliyette bulunan bir bankaya para yatırmak suç değildir ve bu faaliyet hiçbir şekilde suç olarak nitelendirilemez. Böyle bir faaliyeti suç olarak nitelendirmek suretiyle iddianameye koymak, ancak hukuk ve adalet talep etmenin anlamını yitirdiği ve "Kanunsuz Suç ve Ceza Olmaz" ilkesinin rafa kaldırıldığı sistemlerde söz konusu olabilir. Devletin faaliyetine izin verdiği bir bankaya para yatırmak hiçbir surette suç olarak nitelendirilemez. Böyle bir hukuk mantığı, hukuk devletinin sonu demektir.

Diğer taraftan, adı geçen müvekkillerimizin bir çok bankada hesabı bulunmaktadır. Üstelik o bankalardaki o tarihlerdeki nakit malvarlığına bile bakılsa aslında Müvekkillerimizin Bank Asyaya yatırdığı çok cüzi bedellerin hiç bir anlam ifade etmediği ve tamamen endi şahsi ödemeleri ile ilgili olduğu görülecektir. Şayet böyle bir amaçla hareket edilmiş olsa idiler, bir başka deyişle örgütün talimatları ile hareket etselerdi, en azından başka bankalarda olan paralarını bu bankaya transfer edebilirlerdi.

Nedense ekonomik durumu iyi olan müvekkillerim Akın İpek ile Cafer Tekin İpek bu bankaya para yatırma ile ilgili örgütün çağrısını(!) dikkate almamış ve ne kendileri ne de Türkiye'nin en büyük gruplarından birisine sahip olan ve kayyım atandığında bile bankadaki hesabında yaklaşık 700 Milyon Amerikan Doları nakit parası bulunan bir grubun tek bir şirketinden bile bir Kuruş yatırılmamıştır. Adı geçen müvekkillerim, ekonomik durumları itibarıyla yüz milyonlarca lira ve daha yüksek miktarda para yaptırımları mümkün olduğu halde böyle bir yola tevessül etmemişlerdir. Demek ki, müvekkillerimizin hiç biri örgüt talimatıyla hareket eden ve bu hiyerarşik yapıya dâhil insanlar değillerdir.

Sonuç itibarıyla, Müvekkillerimizin hayır kurumlarına bağışta bulunma ve bankaya para yatırmaktan ibaret fiilleri yürürlükteki yasalara göre suç teşkil etmediği gibi örgütsel bir eylem olarak nitelendirilmesi de söz konusu olamaz.

b- 6362 Sayılı Sermaye Piyasası Kanunu Kapsamında Müsadere Müessesesi

Öncelikle şunu ifade etmek isteriz ki; müvekkillerim TCK'nın 155/2 maddesinde düzenlenen Güveni Kötüye Kullanma Suçunu işlememiştir. İşlendiği iddia edilen suç Sermaye Piyasası Kanununun 110/1 inci maddesinde düzenlenen ve tarifi yapılan suçtur. Bu suça verilecek ceza yani yaptırım yönünden TCK 155/2 inci maddesine atıfta bulunmaktadır. Yani Müvekkillerin işlediği iddia edilen eylemlerin sübut bulması halinde işlenen TCK 155/2 maddesinde düzenlenen Güveni Kötüye Kullanma Suçu Olmayıp Sermaye Piyasası Kanununun 110/1 maddesinde düzenlenen Güveni Kötü Kullanma Suçu olacaktır. Ancak bu suça uygulanacak müeyyide TCK 155/2 maddesine göre hükmolunacak ceza üç yıldan az olamaz.

İkinci önemli husus ise SPK'nın 114'üncü maddesinde, ancak ve ancak bu Kanunun 106 ncı ve 107'nci maddelerinde düzenlenen suç tipleri bakımından tüzel kişiler hakkında güvenlik tedbirine hükmolunacağı belirtilmiştir.

Bu durum da 110'uncu madde kapsamında düzenlenen fiiller bakımından, tüzel kişiler hakkında güvenlik tedbirlerine hükmolunması mümkün değildir. Müvekkillerime isnat edilen suç ise Sermaye Piyasası Kanunun 110/1 inci maddesi kapsamındadır. Dolayısıyla bu Kanuna gerekçe gösterilerek haksız bir şekilde el konulan müvekkillerime ait mal varlıklarının müsaderesi talep etmek hukuka aykırı olacaktır.

TCK'nın 55 inci maddesine göre, örtülü kazanç aktarımı teşkil eden fiillerin işlenmesi sonucunda elde edilen kazancın müsaderesine de karar verilemez hele hele elde edilen kazancın halka açık ortaklığa iadesi mümkün olduğu durumlarda müsadereye hiç bir şekilde karar verilemez. **(Bakınız Prof. Dr. Ahmet Caner YENİDÜNYA, Araş. Gör./Res. Asst. Can CANPOLAT "Sermaye Piyasası Kanunu'nda Düzenlenen Güveni Kötüye Kullanma Suçu" <http://www.yenidunyahukuk.com/Public/Upload/Catalog/LAN6A39IN6A6NTM.pdf>)**

Nitekim Yargıtay'ın yerleşik içtihatları da bu yöndedir. Buna dair bir kısım Yargıtay kararları emsal olmak üzere aşağıda gösterilmiştir:

“Dairemizce de benimsenen YCGK.nun 16.12.2008 gün ve 2008/146-235 sayılı kara-rında da açıklandığı üzere; mağdurun belli olması ve maddi menfaatin suçun mağduruna iade edilebileceği durumlarda zimmetin maddi konusunu oluşturan değerlerin karşılığının müsadereesine karar verilemeyeceğinin gözetilmemesi”, (5.CD'nin 23.11.2009 tarih ve 2009/10267-2009/13080 sayılı kararı)

“5237 sayılı TCK'nın 55.maddesinin 2.cümlesi hükmüne göre; kazanç müsadereesine karar verilebilmesi için maddi menfaatin suçun mağduruna iade edilememesi, bir başka deyişle suçun mağdurunun belli olmaması gerekir. Somut dava konusu olayda suçun mağdurunun belli olduğu gözetilmeden elde edilen haksız kazanç miktarından mağdura iade edilmeyen kısım olup olmadığı da kesin surette saptanarak varsa iade edilmeyen kısmın mağdura iadesine karar verilmesi gerekirken ilk bozmadan önce bilirkişi tarafından hesaplanan 3.826.086.000.liranın sağlanana haksız kazanç miktarı kabul edilip anılan madde uyarınca müsadereesine karar verilmesi,” (11.CD'nin 21.3.2006 tarih ve 287-2184 sayılı kararı)

“12.11.2007 tarihli bozma ilamımızda sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 55. maddenin uygulanmaması bozma nedeni olarak gösterilmişse de, dairemizce de benimsenen Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 16.12.2008 gün ve 2008/146-235 sayılı kararına göre mağdurun belli olması ve maddi menfaatin suçun mağduruna iade edilebileceği durumlarda zimmetin maddi konusunu oluşturan değerlerin karşılığının müsadereesine karar verilemeyeceğinin gözetilememesi...” (5.CD'nin 19.01.2009 tarih ve 2008/15393-2009/94 sayılı kararı)

5237 sayılı TCY'nın 55.maddesindeki kazanç müsadereesine karar verilebilmesi için maddi menfaatin suçun mağduruna iade edilememesinin gerektiği gözetilmeden anılan yasa hükmüne yanlış anlam verilerek müsadereye karar verilmesi, (6.CD'nin 25/02/2009 tarih ve 2006/4614-2009/4106 sayılı kararı)

TCK'nın 55.maddesi gereğince kazanç müsadereesinin, ancak suçun işlenmesi ile elde edilen veya suçun konusunu oluşturan ya da suçun işlenmesi için sağlanan maddi menfaat-ler ile bunların değerlendirilmesi veya dönüştürülmesi sonucu ortaya çıkan ekonomik ka-zançların suçun mağduruna iade edilememesi halinde mümkün olduğu gözetilerek; ne gibi menfaatler ve ekonomik kazançlar elde edildiği de tespit edilmeden yazılı şekilde kazanç müsadereesine hükmolunması yasaya aykırı ise de; yeniden yargılama yapılmasını gerektirme-yen bu hususta 5320 sayılı Yasanın 8/1 maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nun 322. maddesinde öngörülen yetkiye dayanılarak karar verilmesi mümkün olduğundan, TCK.nun 55. maddesinin uygulanmasına ilişkin bölümün hüküm fıkrasından çıkarılması suretiyle, sair yönleri usul ve yasaya uygun bulunan hükümlerin DÜZELTİLEREK ONANMASINA, (11.CD'nin 06.11.2009 tarih ve 2009/15970-2009/12760 sayılı kararı)

Sanık tarafından yakınının işyerinden çalınan ve ele geçirilemediği için iade edileme-yen malların karşılığı olarak 2.391 YTL nin, yakının tarafından hukuk davası yoluyla sa-nıktan alınmasının olanaklı olduğu gözetilmeden, suçun işlenmesi ile elde edilen veya su-çun konusunu oluşturan ya da suçun işlenmesi için sağlanan maddi yararların yakına na iade edilememesi durumunda uygulanabilecek olan ve bu kapsamda yasal koşulları gerçekle-

meyen 5237 sayılı TCK.nun 55/2. maddesi uyarınca zorahlımına karar verilmesi, (6.CD'nin 04/07/2007 tarih ve 2006/17115-2007/8486 sayılı kararı)

c- Türk Ceza Kanunu Kapsamında Müsadere Müessesesi

İddianameye cumhuriyet savcısı “Müvekkiller Hamdi Akın İPEK, Cafer Tekin İPEK, Melek İPEK, Pelin ZENGİNER, Nevin İPEK, Ebru İPEK , Ali Serdar HASIRCIOĞLU ve Şaban AKSÖYEK’ in ortağı veya yöneticisi oldukları şirketlerin faaliyetleri çerçevesinde işlemiş oldukları, 6415 sayılı yasanın 4. maddesinde düzenlenen Terörizmin finansmanı suçu ile ve 6362 sayılı yasanın 110/1. maddesi delaletiyle TCK nun 155/2 maddesinde düzenlenen güveni kötüye kullanma suçları nedeniyle SPK tarafından CMK nun 128. maddesi kapsamında düzenlenen 16/01/2017 tarih ve XX1. 5/33-1 sayılı raporda belirtilen 1,5 milyar TL tutarındaki mal varlıklarının halen TMSF yönetiminde bulunan şirketlerdeki ortaklık paylarından başlamak üzere **TCK’ nun 55/2. maddesi gereğince MÜSADERESİNE**, Şirketlerde ortaklık payları bulunmayan veya ortaklık payları yukarıda belirtilen miktarları karşılamayan şüpheliler yönünden ise; Ankara 6.Sulh Ceza Hakimliğinin 19/01/2017 tarih ve 2017/517 D. iş sayılı kararı ile el konulan kişisel mal varlıklarının MÜSADERESİNE karar verilmesi **TALEP EDİLMİŞTİR.**

Bu anlatıma göre Müsadere istemi TCK’nın 55/2 maddesi gereğince talep edildiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle Cumhuriyet savcısı iddianamesinde müvekkillere ait malvarlıklarının TCK 55/2 maddesi gereğince müsaderesini talep etmiş olduğundan dolayı konunun daha iyi anlaşılması için öncelikle TCK 55/2 maddesinde düzenlenen müsadere müessesesi somut olayla bağlantılı olarak incelenmesi gerekmektedir.

Bilindiği üzere TCK’nın 54 ve 55. maddesiyle, müsadere kurumu eşya müsaderesi ve kazanç müsaderesi olarak iki ayrı başlık altında iki ayrı maddede düzenlenmiştir.

5237 sayılı TCK’nın 55. maddesinde düzenlenen kazanç müsaderesi, anılan madde içeriğine göre “Suçun işlenmesi ile elde edilen veya suçun konusunu oluşturan ya da suçun işlenmesi için sağlanan maddi menfaatler ile bunların değerlendirilmesi ve dönüştürülmesi sonucu ortaya çıkan ekonomik kazançların müsaderesi” biçiminde tanımlanabilir.

Bir eşyanın veya kazancın müsadere edilebilmesi için, kural olarak kamu davası açılmadan önce, soruşturma aşamasında el konulması gerekir. El koyma tedbiri, müsadere kararının uygulanmasını amaçladığından, müsadere bakımından araç durumunda olan geçici bir koruma tedbiridir. Somut olayda müvekkillere ait malvarlıklarına el koyma ve kayyum atama kararı CMK 128 in madde kapsamında Sulh Ceza Hâkimliği tarafından verilmiştir. Ancak daha önceki savunmalarımızda da ifade ettiğimiz gibi bu karar her yönüyle ve açıkça hukuka aykırı olduğu iddiası ile Bu karara karşı hem Anayasa Mahkemesine hem de AİHM’ne müracaat edilmiştir. Bu nedenle savunma dilekçesinin gereğinden fazla uzamaması için bu konuya tekrar burada teferruatıyla değinilmeyecektir.

Ancak yine de kısaca ifade etmek gerekirse, kayyum atama kararı haksız olup kanuna da uygun değildir. Şöyleki CMK m. 133/1 uyarınca; “*Suçun bir şirketin faaliyeti çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması halinde; soruşturma ve kovuşturma sürecinde, hâkim veya mahkeme, şirket işlerinin yürütülmesiyle ilgili olarak kayyum atayabilir.*” Demek ki kayyum atanabilmesi için kanun koyucu iki şartı bir arada aramaktadır: (i) *Suçun bir şirketin faaliyeti*

çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı, ve (ii) maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması. Demek ki ortada her şeyden evvel işlenmekte olan bir suç olması yani suçun işlenip bitmiş olması değil süreklilik hali aranmaktadır. Hangi şirkette hangi suç işlenmeye devam etmekteydi ki savcı tarafından kayyım atanması talep edildi? Eğer bunun tek gerekçesi İpek Medya Grubu tarafından yapılan yazılı ve görsel medyadaki haber, program ve yayınlar ise, bunların suç teşkil etmediği bir yana neden yalnızca İpek Medya Grubu şirketlerine de değil de tüm Koza İpek grubuna kayyım atanmıştır? Karara bakıldığında 18 tane şirkete kayyım atandığı görülecektir. Üstelik kayyım atandıktan sonra kayyım süregelen, işlenmekte olan hangi suçu tespit edip önlemiştir? Böyle bir hal de yoktur. Diğer taraftan maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi yani delil elde edilebilmesi için gerekli olması hali de yoktur. Zira kayyım atanmadan yaklaşık 1,5 ay önce 02.09.2015 tarihinde Müvekkillere ait tüm şirketler hakkında arama ve el koyma kararı alınmış ve günlerce süren arama ve el koyma ile şirketlerin tüm belge, bilgi ve bilişim sistemlerine el konulmuştur. Buna rağmen kayyım atamakla ilave olarak elde edilecek fayda da yoktur. Buna rağmen kayyım atanması açıkça kanuna aykırı olmuştur.

Somut olayda 5237 sayılı Yasanın 55/2. maddesinin uygulanma koşullarının bulunup bulunmadığına ilişkin **Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 16.12.2008 tarih ve 2008/5-146-235 sayılı Kararında ifade edilen temel bilgiler ve ilkeler ışığında yapılan değerlendirmelere göre müvekkillere ait el konulan malların ve alacakların müsaderesine karar verilemez. Söz konusu içtihatla müsadere için gerekli ve zorunlu olan hiçbir unsur gerçekleşmemiştir. Şöyle ki:**

Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nun 16.12.2008 tarih ve 2008/5-146-235 sayılı Kararında da anlatıldığı üzere; 5237 sayılı Türk Ceza Yasası’nda bir güvenlik tedbiri olarak düzenlenen kazanç müsaderesinin konusunu; bir suçun işlenmesi ile elde edilen veya suçun konusunu oluşturan ya da suçun işlenmesi için sağlanan maddi menfaatler ile bunların değerlendirilmesi veya dönüştürülmesi sonucu ortaya çıkan ekonomik kazançlar oluşturmaktadır. Bu durumda, suçun işlenmesi ile elde edilen bütün malvarlığı değerleri müsadere edilebilecektir.

Madde gerekçesinde de açıkça belirtildiği üzere; kazanç müsaderesi, suç işlemek yoluyla kazanç elde edilmesini engelleyecek etkin bir yaptırım olarak düzenlenmiştir. Bu düzenleme ile güdülen temel amaç, suç işlemek yoluyla kazanç elde edilmesinin önüne geçilmesidir. Bu konu öğretide de aynı şekilde değerlendirilmiş, kazanç müsaderesiyle, suç işlemek suretiyle veya dolayısıyla elde edilmiş olan maddi menfaatin, kişinin yanında kâr olarak kalmasının önüne geçmenin amaçlandığı belirtilmiştir. (Prof. Dr. İzzet Özgenç, **Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler**, 3. Bası, Ankara, 2008, s.685; Artuk-Gökçen-Yenidünya, **Ceza Hukuku Genel Hükümler**, 3. Bası, Ankara, 2007, s.1027) 5237 sayılı TCY’nın 55. maddesi ile yapılan düzenlemenin temel amaçlarından birisi de mağdurun haklarının korunmasıdır.

Bu husus, 55. maddenin 1. fıkrasının son cümlesinde; “... **Bu fıkra hükmüne göre müsadere kararı verilebilmesi için maddi menfaatin suçun mağduruna iade edilememesi gerekir**” hükmüne yer verilmek suretiyle vurgulanmıştır. Dolayısıyla, el konulmuş olan **maddi menfaatlerin suçun mağduruna iade edilebildiği veya iade edilebilme olanağının bulunduğu ya da suçun mağdurunun belli olduğu durumlarda kazanç müsaderesine hükmetmeye gerek kalmayacağından, zoralm kararı da verilemeyecektir. Çünkü, bu durumda suçun mağduru, “kazanç müsaderesinin konusunu oluşturan değeri”,**

sanıktan talep etme hak ve olanağına sahip olduğundan, mağdurun hakları korunmuş olacak, bu suretle de suçtan elde edilen değer failin yanına kâr olarak kalmayacaktır.

Burada üzerinde durulması gereken önemli bir husus da, maddedeki “suç mağduru” ibaresinden ne anlaşılması gerektiğidir.

Yasalarımızda, bazen “mağdur” (5271 sayılı CYY’nın 12 ve 237 md., 5237 sayılı TCY’nın 86/2, 131 md.), bazen de “suçtan zarar gören kişi” (5271 sayılı CYY’nın 237 md., 5237 sayılı TCY’nın 73.md.), denilen zarar gören ferde aktif veya pasif süje olarak haklar tanınır, ödevler verilirken, her hak ve ödevde yasa koyucunun farklı ölçü ile hareket etmesi mümkündür. Örneğin şikâyet hakkı tayin edilirken başka, kamu davasına katılma hakkı tayin edilirken başka ölçü tutulmuş olabilir. Dolayısıyla “suçtan zarar gören” terimi ihtiyaca göre yorumlanmalıdır. Örneğin; hâkimlerin objektifliğini en iyi biçimde sağlayabilmek amacı, hâkimin davaya bakamayacağı halleri düzenleyen CYY’nın 22. maddesinde geçen “suçtan kendisi zarar görmüşse” terimini en geniş biçimde yorumlanmayı gerektirir. **(Kun-ter-Yenisey-Nuhoglu Muhakeme Hukuku Dalı Olarak Ceza Muhakemesi Hukuku, 16. Bası, s.361)**

5237 sayılı Yasanın kazanç müsaderesini düzenleyen 55. maddesindeki “mağdur” ibaresi de, dar anlamda suçtan zarar göreni de kapsayacak şekilde yorumlanmalı, işlenen suç nedeniyle elde edilen kazancın, meşru hak sahiplerinin belirlendiği veya belirlenme olanağının bulunduğu ahvalde kazanç müsaderesine hükmedilmemelidir.

Öte yandan; 55. maddenin 2. fıkrasıyla, eşya ve maddi menfaatlere el konulmadığı veya bunların merciine teslim edilmediği durumlarda da, bunların karşılığını oluşturan değerlerin zorralımına olanak tanınmıştır. Bu durumda dahi, suçtan mağdur olanın belirle-nebildiği durumlarda zorallım kararı verilemeyeceğinde kuşku yoktur.

Somut olayda; daha önceki savunmalarımızda da ifade edildiği üzere Sermaya Piyasası Kanunun 110/1 maddesinde düzenlenen Güveni Kötü Kullanma Suçunun unsurları oluşmamıştır. İddia edildiği gibi müvekkillerin halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının karlarının veya malvarlıklarının azalması olmadığı gibi artması da engellenmemiştir.

Bir an için bunun var olduğu kabul edilse bile;

Müvekkiller hakkında yürütülmekte olan ceza davası yanında, güveni kötüye kullanma suçuna konu edilen zararın tazmini için suçun mağduru olduğunu iddia eden kişilerin müvekkiller aleyhine hukuk davası açma imkânları bulunmaktadır. Zira örtülü kazanç aktarımı yasağına aykırılığın özel hukuk alanındaki temel sonucu olarak, halka açık ortaklık yöneticilerinin ve menfaat sağlayan (kaynak aktarılan kişilerin ilgili işlem nedeniyle kayba uğrayan kişilere karşı tazminat sorumluluğu vardır. Dolayısıyla var olduğu iddia edilen zararın ve yoksun kalınan karın bu şekilde tahsil edilme imkânı bulunmaktadır. Bu nedenle el konulan alacak, hak ve malların müsaderesine karar verilemez.

Sermaye Piyasası Kanunun 21/4 maddesi olası bu durumlar için tutar iadesi müessesini düzenlemiştir. Buna göre:

“(4) Kazanç aktarımının Kurulca tespiti hâlinde halka açık ortaklıklar, kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıkları, Kurulca belirlenecek süre içinde kendilerine kazanç aktarımı yapılan taraflardan, aktarılan tutarın kanuni faizi ile birlikte mal varlığı veya kârı azaltılan ortaklığa veya kolektif yatırım kuruluşuna iadesini talep eder. Kendilerine kazanç aktarımı yapılan taraflar Kurulca belirlenecek süre içinde aktarılan tutarı kanuni faizi ile birlikte iade etmek zorundadır. Örtülü kazanç aktarımı yasağının ihlali ile ilgili 94 üncü ve 110 uncu maddeler ile ilgili mevzuatta öngörülen hukuki, cezai ve idari yaptırımlar saklıdır.”

Söz konusu bu madde kapsamında SPK’ya verilen iade talebi yetkisiyle bir tür düzeltme ve denkleştirme (tazmin) işleminin yapılması amaçlanmakta, zarara uğrayan tarafların zararlarının telafisi için idari bir önlem öngörülmektedir.

SONUÇ OLARAK YARGILAMAYA KONU SERMAYE PİYASASI KANUNUNUN 110/1 İNCİ MADDESİNDE DÜZENLENEN GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU İŞLENMİŞ OLSA BİLE, BU SUÇ NETİCESİNDE MAĞDUR OLDUĞUNU İDDİA EDEN GERÇEK VEYA TÜZEL KİŞİLERİN (KURUM VEYA KURULUŞLARIN) YUKARIDA BELİRTİLEN YÖNTEMLERDEN BİRİSİNİ KULLANMAK SURETİYLE UĞRADIKLARINI İDDİA ETTİKLERİ ZARARI VE YOKSUN KALINAN KARI YASAL FAİZİ İLE BİRLİKTE HUKUKEN TAZMİN VE TAHSİL ETME İMKÂN LARI BULUNMAKTADIR. DOLAYSIYLA YARGITAY CEZA GENEL KURULU’NUN 16.12.2008 TARİH VE 2008/5-146-235 SAYILI KARARINDA DA İFADE EDİLDİĞİ GİBİ SOMUT OLAYDA KAZANÇ MÜSADERESİNİN UYGULANMA KOŞULLARI BULUNMAMAKTADIR.

X- TEKİN İPEKİN TAHLİYE EDİLMESİNE İLİŞKİN TALEBİMİZ VE GEREKÇELERİ

Daha önce de ısrarla ve defatle belirttiğimiz üzere Cafer Tekin İpek’in işlemiş olduğu hiç bir suç bulunmamaktadır, 20 aydır haksız yere tutuklu bulunmaktadır. Önceki dilekçelerde ayrıntılı bir şekilde izah edilmiş olmakla beraber özellikle aşağıda hususlar dikkate alındığında Cafer Tekin İpek’in tahliyesine karar verilmelidir:

- Cafer Tekin İpek, hiçbir suç işlememiş, bugüne kadar her zaman kanunlara uygun bir şekilde yaşamıştır. Hiç bir sabıka kaydı veya suç eğilimi yoktur. Dürüst, namuslu, iyi eğitim görmüş, vatanına ve milletine bağlı bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıdır.
- CMK’da belirtilen tutuklama sebepleri Cafer Tekin İpek gerçekleşmemiştir.
- SPK Kanununa muhalefet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçu, kişinin tutuklu olarak yargılanmasını gerektiren bir suç titip olmayıp, katalog suçlar arasında da yer

almamaktadır. Üstelik SPK'nın 6 adet raporu kapsamında ayrı ayrı değil Yargıtay kararları nedeniyle tüm bunların tek bir suç olarak yargılanması gerekeceğinden Cafer Tekin İpek'in tutuklu kaldığı süre dikkate alındığında tahliye edilmesi gerekmektedir.

- Cafer Tekin İpek, örgüt suçlamasına konu medya şirketlerinin hiçbirinde yönetim kurulu üyesi olmadığı gibi herhangi bir yönetim görevi de bulunmamaktadır.
- Yurtdışına çıkış yasağı kararı verildikten sonra Türkiye'ye kendi isteği ile geldiği ve pasaportunu teslim ettiği dikkate alınmalıdır. Bu da açıkça herhangi bir kaçış şüphesinin olmadığını göstermektedir.
- Türkiye'ye geldiği günden tutuklandığı güne kadar Türkiye'de bulunması ve yurtdışına kaçma gibi hiçbir niyet ve teşebbüsünün olmadığını ayrıca teyit etmektedir.
- Cafer Tekin İpek hakkında gözetim altına alınma kararı verildiğinde İstanbul'daki ikametgahında göz altına alınmış, herhangi bir yerde saklanma veya gizlenmeye teşebbüs dahi etmemiştir.
- Savcılık tüm delilleri toplamış ve dava dosyasında da toplanacak delil kalmamıştır. Bu nedenle delilleri etkileyebilecek bir durumda da değildir.
- Cafer Tekin İpek'in ByLock isimli haberleşme programının kullanıcısı olmadığı, hiç bir zaman böyle bir programı kullanmadığı, iddianamede bahsedilen telefon hattının başka bir şahsa ait olduğu ayrıntılı olarak izah edilmiş ve zaten daha sonra Savcılıktan gelen yeni tarihli yazı ile Sayın Mahkeme önünde verilen ifadelerle de aslında bahsi geçen hattın Cafer Tekin İpek ile ilgili hiçbir ilgisinin olmadığı tamamen ortaya çıkmıştır. Zaten Cafer Tekin İpek'in kullandığı telefon Vertu marka özel imalat bir telefon olup bu tarz uygulamaların indirilmesine de müsait değildir.
- Cafer Tekin İpek'in kronik kalp hastası olduğu adli tıp raporu ile sabittir. Üstelik tutuklu olduğu süre boyunca kriz geçirmiş, yoğun bakımda tutulmuş ve anjiyo uygulanmıştır. Sürekli hastanelere gidip tedavi olması gerekmektedir. Cezaevi koşulları hastalığını da daha da artırmakta ve sağlık koşullarında bir düzelme olmamıştır. Bu kimsenin cezaevinde tutuklu olarak bulundurulması yerine başkaca adli kontrollerle tedbir alınması mümkündür.

İşte bu şartlar dikkate alınarak Cafer Tekin İpek'in tahliye edilmesini talep etmekteyiz.

XI- KAYYIM KARARININ KALDIRILMASI TALEBİMİZ VE GEREKÇELERİ

Koza İpek Grubu şirketlerinin tamamına CMK m. 133/1 uyarınca kayyım atanmıştır. CMK m. 133/1'e göre; ***“Suçun bir şirketin faaliyeti çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması halinde; soruşturma ve kovuşturma sürecinde, hâkim veya mahkeme, şirket işlerinin yürütülmesiyle ilgili olarak kayyım atayabilir.”*** Şimdi bu hallerin olmadığı ya da en azından artık buna gerek kalmadığı dikkate alınarak kayyım kararının Sayın Mahkemece gecikmeksizin kaldırılması gerekmektedir. Nitekim;

- Kayyım atanması talebi Savcılık tarafından yapılmış, karar sulh ceza hakimisi tarafından verilmiştir. Soruşturma aşamasında karar yetkisi sulh ceza hakiminde olup dava açıldıktan yani kovuşturma aşamasına geçildikten sonra bu yetki davanın görüldüğü mahkemeye geçer. Bu nedenle şu an yargılamayı gören Sayın Mahkeme

kayım kararının kaldırılmasına karar verme konusunda görevlidir. Ne savcılığın ne de sulh ceza hakimliğinin görevi kalmamıştır. Kayyımların iş ve işlemlerine karşı asliye ticaret mahkemelerine gitmek mümkün olsa da kayyımın atanması veya kayyım kararının kaldırılmasına karar verme yetkisi dava açıldıktan sonra münhasıran artık yargılamayı yapan ceza mahkemesindedir. Bu nedenle de Sayın Mahkemece kayyım kararının artık kaldırılmasına karar verilmelidir.

- Savcılık talebinde ve sulh ceza kararında kayyım atanmasına ana dayanak yapılan Prof Ertan Çomaklı raporunun gerçeğe aykırı düzenlenen bir rapor olduğunun MASAK tarafından ortaya çıkartılmıştır. İlgili MASAK raporunda Çomaklı bilirkişi raporunda iddia edilen hususların her birinin doğru olmadığı madde madde rapor edilmiştir. Aslında bu rapor üzerine savcının kayyım kararının kaldırılmasını istemesi gerekirken bu MASAK raporunu görmezlikten geldiği ortaya çıkmıştır.
- Hakimlik kararında kayyım atanmasına sebep gösterilen hallerden hiçbirisinin ortada kalmadığı ortaya çıkmıştır. Bu durjmda kayyımların kalması için hiç bir sebep yoktur.
- CMK 133 kapsamında kayyım atanması için ya suçun bir şirketin faaliyeti çerçevesinde işlenmekte olduğu hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ya da maddi gerçeğin ortaya çıkarılabilmesi için gerekli olması halinden birisinin olması şarttır. Somut olayda savcılık makamı soruşturmayı tamamlamış ve zaten tespit edebildiği tüm suç tipleriyle ilgili davasını açmıştır. Artık soruşturma tamamlandığından zaten artık toplanacak bir delil kalmamıştır. İşlenmekte olan yani devam eden bir suç da zaten söz konusu değildir. Bu durumda artık kayyımın kalması için hiçbir gerekçe kalmamıştır. Bu nedenle Mahkeme tarafından kayyım kararının kaldırılmasına karar verilmesi gerekmektedir.
- İddianameye bakıldığında görüleceği üzere savcının kendisi de bu durumun farkında olduğundan kayyım kararının devam etmesi yönünde bir talebi yoktur. Olsaydı bunun iddinamede yer alması gerekirdi. Nitekim CMK m. 170/6 uyarınca; **“İddianamenin sonuç kısmında, işlenen suç dolayısıyla ilgili kanunda öngörülen ceza ve güvenlik tedbirlerinden hangilerine hükmedilmesinin istendiği; suçun tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, ilgili tüzel kişi hakkında uygulanabilecek olan güvenlik tedbiri açıkça belirtilir.”** Hükümü yer almaktadır. Burada böyle bir talep de olmadığına göre artık kayyımın devam etmesi yönünde bir talep de olmadığından kayyımın kaldırılmasına karar verilmelidir.
- İddianamede iddia olunan “örgüt” ile bağlantılı olarak yalnızca İpek Medya Grubu şirketleri, Koza İpek Vakfı ve İpek Üniveristesinin gösterildiği, bu kuruluşların da 15 Temmuz 2016 sonrasında maalesef KHK ile zaten kapatılmış olması ve mallarının devlete geçtiği dikkate alındığında geriye diğer şirketler için kayyım atanması için herhangi bir sebep kalmadığı da zaten kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu durumda geriye kalan tüm Koza İpek grubu şirketleri üzerindeki kayyım kararı kaldırılmalıdır.
- Koza İpek Grubu şirketleriyle ilgili olarak MASAK dahil Devletin tüm kurumlarına yaptırılan çok kapsamlı ve uzun incelemelere rağmen ne terör örgütüne finansman ne de kara para bulunduğu, “örgüt” kapsamında elde edilmiş herhangi bir gelir hatta tek Kuruş dahi bulunmadığı, böylece en başından beri Müvekkillerimizin söylediği gibi

tüm şirketlerin ve malvarlıklarının tertemiz olduğunun ortaya çıktığı, yani “temiz kağıdının” alındığı dikkate alındığında kayyım için hiçbir sebep yoktur.

- Kaldı ki kayyım ve şirketlere atanan yöneticileri de görevlerini yapmadıkları, şirketleri ciddi zarara uğrattıkları ve uğratmaya devam etmeleri dikkate alındığında bunların durması için bir sebep yoktur. Kayyım kararının kaldırılması halinde işte bu nedenle doğacak zarardan da bu kararı haksız ve hukuki bir temeli olmadan tutan kimseler sorumlu olacak, ilgililer hukuki ve cezai sorumluluğa düşer olacaktırlar.

Talebimiz; Mahkemenizce kayyım kararının kalktığıнын tespiti, eğer mahkemeniz kararın kendiliğinden kalkmayacağı ve bir mahkeme kararı gerektiği görüşünde ise, dava açılmış olmakla görevin mahkemenize geçmiş olması sebebiyle, kayyım kararının daha fazla mağduriyete sebebiyet vermeden Sayın Mahkemenizce kaldırılmasıdır.

SONUÇ ve İSTEM : Yukarıda sunulan sebeplerle ve **hiçbir şekilde Sayın Mahkemenin bu davaya bakmak için yargı hakkı olduğu veya yetkisi olduğunu kabul anlamına gelmemek üzere;**

- 1- Öncelikle Cafer Tekin İpek’in tahliye edilmesini,
- 2- Koza İpek grubu şirketleri üzerindeki kayyım kararının kendiliğinden kalkmış olduğuna dair Sayın mahkemece karar verilmesi eğer Sayın Mahkeme aksi görüşte ise şirketler üzerindeki kayyım kararının kaldırılmasını,
- 3- İddianamenin 2. Bölümünde yer alan kimselerle müvekkillerin dosyalarının tefrik edilmesini,
- 4- SPK Kanununa muhalefet kapsamında görevi kötüye kullanma suçu, VUK’a muhalefet suçu ve ruhsatsız silah yönünden isnad edilen suçların örgüt kapsamında işlendiğine dair iddia dahi olmadığından ve bu suçların yargılanması ile ilgili Sayın Mahkeme görevli olmadığından, bu suçlar yönünden dosyanın her bir suç yönünden ayrı ayrı tefrik edilerek her birisinin yetkili ve görevli Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmesini,
- 5- Nevin İpek, Pelin Zenginer ve Osman Zenginer yönünden silahlı terör örgütü suçlamaası ile alınmış herhangi bir ifadesi bulunmadığından bu kimselerle ilgili davanın tefrik edilerek durdurulmasını,
- 6- Ebru İpek yönünden silahlı terör örgütü ile bağlantısını gösteren tek bir delile dahi dayanılmadığından derhal beraat kararı verilmesini,
- 7- Nevin İpek yönünden örgüt suçlamasından derhal beraat kararı verilmesini,
- 8- Görev konusunda karar verildikten sonra her bir suç ile ilgili dayanılan tanık beyanları kapsamında her bir tanığın görevli mahkemesince davet edilerek Sayın Mahkeme huzurunda dinlenmesini,

Talep ederiz. Saygılarımızla,

Sanıklar

Hamdi Akın İpek- Cafer Tekin İpek- Melek İpek

Nevin İpek- Ebru İpek- Pelin Zenginer-

Osman Zenginer

Vekili

Av. Av.....